

Збаразька централізована бібліотечна система
Методично-бібліографічний відділ
Відділ інформаційних технологій та автоматизації бібліотечних процесів

Літературна

Збаражчина

Рекомендаційно-бібліографічний посібник

Збараж – 2017

ББК 91.9
Л 11

Укладачі: **Н. Сенчишин**, провідний бібліограф методично-бібліо-графічного відділу центральної бібліотеки Збараської ЦБС; **В. Радовська**, зав. відділом інформаційних технологій та автоматизації бібліотечних процесів центральної бібліотеки Збараської ЦБС;

Редактор: **Т. Кульпа**, завідувач методично-бібліографічного відділу

Комп'ютерний набір: **В. Радовська, Н. Сенчишин**

Обкладинка: **Л. Буряк**

Відповідальна за випуск **О. Бойко**, директор Збараської ЦБС

Л 11 **Літературна Збаражчина** [Текст]: реком. бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від., від. інформ. технолог. та автомат. бібл. процесів; уклад.: Н. Сенчишин В. Радовська,; ред. Т. Кульпа; вступ. сл. П. Сороки. – Збараж, 2017. – 280 с: фотогр.

У рекомендаційному бібліографічному посібнику зроблено спробу щонайповніше зібрати та описати матеріали про літературу рідного краю. Видання містить матеріали, про життя та творчість письменників Збаражчини.

Дане видання буде цікаве бібліотечним працівникам, викладачам та студентам вищих навчальних закладів, учителям та учням загальноосвітніх шкіл, літературознавцям та всім, хто цікавиться літературою рідного краю.

Електронну версію посібника розміщено на веб-сайті Збараської ЦБС: <http://zbarazh-library.com.ua/writen-books.html>

*«Коли підемо – відшукайте нас
У пісні, пензлі, вишивці, у слові
Я вперто вірю, що не зітре час
Творіння душ, народжене з любові»*

В. Кравчук

Від укладачів

Збаражчина – край, який славиться чудовими краєвидами, численними святинами та багатою культурною спадщиною. Чарівна природа Медоборів, наша благословенна земля подарувала і продовжує дарувати нам нових митців пера у скарбницю талантів краю. Тут народжувалися і утверджувалися своєю творчістю багато наших всесвітньо відомих земляків, які прославили Збаражчину на весь світ.

У даному посібнику гармонійно переплітаються давнина і сучасність, веселий гомін і поважна тиша, далека пісня бандуриста і сучасна лірика. Пишається Збаразька земля своїми мистецькими надбаннями, і ми горді з того, що маємо таку багату літературну спадщину.

У рекомендаційному бібліографічному посібнику зроблено спробу щонайповніше зібрати та описати матеріали про літературу рідного краю. Видання містить інформацію про життя та творчість письменників Збаражчини. Полегшить користування бібліографією «Іменний покажчик», «Покажчик назв» та «Зміст». Бібліографічний опис і скорочення здійснено відповідно до стандартів України в бібліотечній справі.

Дане видання буде цікаве бібліотечним працівникам, викладачам та студентам вищих навчальних закладів, учителям та учням загальноосвітніх шкіл, літературознавцям та всім, хто цікавиться літературою рідного краю.

Електронну версію посібника розміщено на веб-сайті Збаразької ЦБС:
<http://zbarazh-library.com.ua/writen-books.html>

«ДЕ ЖИВЕМ, ТАМ МУСИМО ЦВІСТИ...»

Цей чудовий афористичний вислів відомого тернопільського поета Михайла Левицького одразу спав мені на гадку, коли я ознайомився з рукописом цього видання.

Наша земля надзвичайно щедра на поетичні таланти, і так було одвіку. Історики стверджують, що за часів козаччини володіння пером прирівнювалося до володіння шаблею. Віршували майже всі, бо любов до пісні, римованого рядка, дзвінкої строфи – в генах і душі нашого народу. Це невід’яма складова його натури. В цьому ми винятково близькі до японців, де хокку і танку пишуть усі без винятку і друкують в періодиці без зазначення імен, щоб високий дух поезії не затьмарювався дрібним марнославством. Чудова традиція. Можливо колись вона приживеться й у нас, бо поезія – це розмова з Богом, і в цьому її вища горна сутність, а визнання, слава, схвальні відгуки пошанувальників – це земне, тлінне і, за великим рахунком, несутнє.

Бібліографічний посібник «Літературна Збаражчина» вражає багатством і розмаїттям імен, ґрунтовною і місткою бібліографією, поліфонічністю звучання. Тут презентовані ті митці, що творили в минулому ХХ столітті й працюють в літературі сьогодні – професіонали і аматори, визнані майстри слова, що заслужено увійшли в канон української класичної літератури і ті, що тільки починають свій творчий шлях, широко знані в Україні та за її межами і маловідомі навіть у рідному краї. Здавалося б, таке поєднання не зовсім виправдане. Але це не так, бо література як зоряне небо, де є зірки різної величини: яскраві й не дуже, близькі й далекі, винятково сяйливі і ледь помітні. Але якби на небі залишилися тільки зорі першої величини, то не було б сузір’їв і тої краси, що так вражає і зачаровує своєю неохопністю і незліченністю, неосяжністю і величчю. Усе в цьому світі має свою вищу доцільність і мудре призначення, й кожен прояв таланту, навіть його найменша машина, заслуговують на увагу.

Звичайно, все у літературі залежить від рівня обдарування і без вищого Божого надиху тут робити нічого. Але за якими законами і якою мірою Господь наділяє людину талантом, судити не нам. Кожен має тільки зреалізувати, примножити і розвинути ті задатки, що отримав від природи, тобто проявити належну цілеспрямованість і навіть невдержимість. І більшість з тих митців, що представлені у цій книзі, належать саме до таких особистостей, про що свідчать біографічні додатки до їхніх сілвет, так ретельно, сумлінно і скрупульозно зібрані упорядниками видання.

Тут варто також наголосити, що кожен отримує від Бога такий талант, який потрібен йому, щоб одрятувати для вічності безсмертну душу і який він спроможний винести, бо талант – це не тільки крила, а й хрест і власняниця.

Збаразькі письменники цілком свідомі тої непростой і вибраної місії, яка покладається на творчу людину, в них висока відповідальність перед Словом, як перед вищою святиною.

Згадати поіменно кожного з них і окреслити бодай штрих-пунктирно його творчий доробок щонайменше проблематично та й недоцільно в структурі передмови, яка має свої обмежені рамки. До того ж, власне кажучи, немає такої потреби, адже це тема для ширшого монографічного дослідження, яке, хочу вірити, ще буде написане. А нині тільки скажу, що гордістю Збаражчини, її золотим фондом стала творчість Оксани Лятуринської, Бориса Харчука та Івана Гнатюка. Ці митці вийшли не тільки на всеукраїнський, а й на європейський обшир, їхні твори перекладені багатьма мовами світу і творчість вивчається у школах і вишах. Окрім того Іван Гнатюк – лауреат найвищої державної нагороди в нашій країні – Шевченківської премії, яку отримав за блискучі мемуари «Стежки-дороги», де немало сторінок присвячено й рідній Збаражчині.

Добрий і, хочеться вірити, тривкий слід в історії нашого краю залишили Іван Горбатий, поет виняткової ліричної сили і високого патріотичного звучання, Василь Гриб, прозаїк, що тяжів до малих прозових форм і глибоко досліджував драматизм людських доль, Ігор Філик, журналіст і нарисовець, але й лірик за

складом душі. Ніби остронь стоїть постать Михайла Качалуби, лікаря і поета, якому судилася терниста дорога емігранта, але який навіть на чужині, за винятково несприятливих умов, не зрадив своє покликання і збагатив духовну скарбницю цікавими віршами і спогадами.

Успіх в літературі залежить від багатьох чинників. Трапляється, поет працює зі стоїтичною наполегливістю, багато видається, але критики замовчують його і твори не мають особливого успіху й лише після смерті заслужене визнання приходить до нього. Таких випадків у літературі було чимало. Мені хочеться вірити, що іще прийде той зоряний час для незабутніх Ярослава Кушака і Євгенії Сковронської, які померли у зовсім юному віці, по суті, на злеті.

А якщо говорити про тих, кому рано усміхнулася щаслива творча доля, то тут неможливо не назвати Юхима Дишканта і Надію Гербіш. Сьогодні ці імена не тільки помітні на літературній мапі України, вони належать до знакових і, як на мене, саме з ними варто пов'язувати найбільші надії на прославу рідного краю.

Ю. Дишкант – поет вибраного кола, його метафора густого замісу, фраза завжди точна, бездоганно-відгранена і глибока, ритмомелодика хвилююче-щемлива, а голос легко впізнаваний. Іншими словами кажучи, він має власний, неповторний, яскраво виражений стиль, який неможливо сплутати з жодним іншим у нашому красному письменстві. Юхим рано і вибухово дебютував, що викликає аналогію з Рембо і Сосюрою. Хочеться вірити, що йому вистачить сил і відповідальності перед тим великим даром, який у нього є, аби реалізувати його повною мірою.

Це ж можна сказати і про Надію Гербіш, яка утверджує себе як перекладач, що адаптує до української зарубіжних авторів, але не залишає при цьому власне творче стело. І завжди з незмінним успіхом.

Не можна обійти увагою Володимира Кравчука і Любов Гонтарук – членів Національної спілки письменників України, досвідчених і добре знаних авторів. В. Кравчук утверджує себе як лірик (цікаво, що на його твори написано чимало

пісень, зокрема такими талановитими композиторами як Юрій Бірковий і Володимир Вербовецький), дитячий письменник (здається, саме в цій царині його супроводжує найбільший успіх), нарисовець (досить згадати його дослідження про Яра Славутича). Скуштував В. Кравчук і журналістського хліба, будучи редактором збаразької районки.

Любов Гонтарук входила у літературу як поетеса, її вірші друкувалися у провідних всеукраїнських часописах «Київ», «Літературна Україна», «Тернопіль літературний», багатьох інших. Останнім часом вона віддає перевагу прозі. Проте, що такий перехід є не випадковим, а глибоко мотивованим свідчать тиражі її книг і успіх у читачів.

Зіновій Кіпібіда, член НСПУ, багаторічний керівник літературної студії «Сонячні кларнети», працює, може, в найскладнішому цеху – гумористично-сатиричному, доволі успішно заповнюючи веселу, непросту і відповідальну нішу.

Незаперечним поетичним хистом позначені твори Марії Назар, яка відома як поетеса, прозаїк і науковець. Вона обрала непросту, але високу долю сільської учительки і тісно поєднала її з творчістю. У моїй уяві вона асоціюється з жінками-просвітительками Христею Алчевською і Климентиною Попович.

На жаль, сьогодні література переживає далеко непрості часи, зруйновано цілісну систему книгорозповсюдження, майже зникло державне фінансування, а те, що виділяється, не доходить до регіонів. Однак у літературі провінцій немає і ще на зорі нашої незалежності такі поняття як «центр» і «маргінес» стали чисто умовними. «Провінція – ось справжня столиця літератури!» – вигукнув я тоді й вважаю не зайвим повторити сьогодні.

Не можу не згадати літературну студію «Заспів», яка багато років діяла при тодішній збаразькій районній газеті «Колгоспне життя» (головний редактор С. М. Дерейко) під орудою яскравої поетеси Марії Чумарної. Тоді регулярно відвідували її А. П. Малевич (глибокий дослідник нашої минувшини і успішний нарисовець), С. Г. Сиско (публіцист і автор цікавих драм етнографічно-

фольклорного характеру які, на жаль, залишилися у рукописі), Остап Шуплат (поет, майстер ліричної мініатюри і цікавих дитячих віршів-блискіток), Анатолій Ковтун (лірик у міліцейських пагонах), Володимир Вербовецький, що й нині утверджує себе в двох іпостасях – як поет і композитор, Андрій Клим, знаний просвітянин і публіцист, Дана Кот, поетеса і перекладач з німецької мови.

Наполегливо, з високою мірою відповідальності працювали і працюють в літературі Омелян Заячківський (його документально-художня повість про Кліма Савура – подія в нашій літературі), Юрій Заяць, Володимир Кіріндась, Олена Рутецька, Леонід Ситник, юна Інна Мечик і досвідчена Тетяна Піщенко... Цей перелік, звісно, можна продовжувати ще довго, бо, воістину, невичерпний творчий потенціал Збаражчини – краю щедро обдарованого Богом, вибраними, духовно осяяними людьми, і в цьому його непроминальна краса і притягальна сила.

Петро Сорока,
член міжнародного ПЕН-клубу,
письменник.

Бохенська Євгенія

*«Я в темінь кину смолоскип,
осяю шлях великий...»*

Євгенія Бохенська народилася 3 січня 1867 року в селі Красносільці Збаразького району в сім'ї священника (за іншими джерелами у самому Збаражі).

В другій половині XIX століття вихідці з родини Бохенських працювали в Збаражі та в інших містах Галичини педагогами, лікарями, адвокатами, священниками.

У Збаражі зберігся родинний будинок Бохенських у провулку між вулицями Лесі Українки і Довгою.

Початкову школу Євгенія закінчила у рідному селі. Потім навчалася в Тернопільській учительській семінарії, яку закінчила в 1884 році. Після закінчення педагогічної практики, з 1885 по 1944 роки працювала вчителькою в селі Красносільці а потім у селах на Станіславщині (нині Івано-Франківщина), у місті Яворові на Львівщині та інших місцях.

Майже шість десятиліть навчала Бохенська сільських дітей, здобувши заслужену славу однієї з найкращих вчительок Галичини. Уроки Євгенії Бохенської були надзвичайно цікаві. Одночасно з педагогічною роботою вона зайнялася і літературною діяльністю.

На формування світогляду та переконань Євгенії Бохенської мав чималий вплив Іван Франко, з яким вона перебувала у творчих та дружніх взаєминах від середини 80-х років і до кінця його життя.

Великий поет прагнув схилити Бохенську до наукової літературної праці. Тим самим хотів, щоб вона сповна зрозуміла свої здібності та знання.

Євгенія Бохенська мала честь бути не просто знайомою Каменяра, а й відвідувати і підтримувати його під час великої недуги у Львові.

Через усе своє життя вона пронесла прекрасне й високе почуття кохання до поета. Їй на згадку про цю непересічну людину залишився від Франка не золото чи коштовний камінь, а ясна сльоза з очей поета: «Геня, дайте руку, – сказав він, піднявши своїми руками її руку, притис її долоню до свого лица, потримав так хвилику, далі струсив на її долоню свою сльозу і відпустив руку. – Візьміть цю сльозу на згадку».

Пізніше І. Гнатюк напише:

*Весь вік, мов причинна свята,
Вона жила у радості натхненній,
Щаслива, що за молодості – геній,
Як Бог, поцілував її уста...*

Друкуватись Є. Бохенська почала з 1884 року в журналі «Зоря», де були опубліковані її вірші «Літа мої молоденькі» і «Пустити мене, мамцю», створені за фольклорними мотивами. В наступні роки побачили світ вірш «Дівчина і рута» (журнал «Дзвінок», 1893), психологічні етюди з життя селян «Запомога» (Літературно-науковий вісник, 1903), учнівської молоді – цикл «Зі споминів семінаристк» (Літературно-науковий вісник, 1906), інтелігенції «Тихі драми»: І. «Лист»; ІІ. «По дорозі» (Літературно-науковий вісник, 1900), дітей-сиріт «Святий Николай», «Мариня», («Дзвінок», 1890), а також оповідання «Хочу докучити тобі» (Літературно-науковий вісник, 1901), «Целбес», «Чужа кров» (Літературно-науковий вісник, 1903).

Її сучасники твердили, що такі ж спогади письменниця готувала про І. Франка та В. Гнатюка.

Бохенська мала також нагоду спілкуватися з Михайлом Грушевським, у тісних творчих взаєминах перебувала з М. Коцюбинським, В. Стефаником,

Г. Хоткевичем, А. Крушельницьким, М. Деркач. Тобто, вона мала про що розповісти людям у своїх творах.

Особливо тісними були зв'язки Є. Бохенської з В. Гнатюком. Вона пильно стежила за його науковою діяльністю, одержувала від нього книги, надсилала йому фольклорні, етнографічні та літературно-художні матеріали тощо.

Євгенія Бохенська залишила у спадок також записи пісенного фольклору, прислів'їв, приказок, загадок. На їх основі були створені перші вірші письменниці, у яких проступала її громадська позиція. Для віршів, новел, оповідань Євгенії Бохенської характерний національний колорит. Глибокі знання з історії, культури, побуту, образність мислення авторки ставлять її твори в ряд читабельних.

Євгенії Бохенській належать також переспіви з творів польських поетів Адама Асника «Сонце і сирота» та Теофіла Ленартовича «Люби землю рідненьку».

На жаль, майже весь особистий архів письменниці пропав під час Другої світової війни. Деяка частина її творчих рукописів зберігається у відділі рукописів Львівської наукової бібліотеки імені Василя Стефаника Академії Наук України.

Останні роки Євгенія Бохенська жила самотньо, без сім'ї і близької родини в селі Голешів Жидачівського району на Львівщині, де й померла 30 жовтня 1944 року.

За її могилою доглядають місцеві жителі, тим самим віддаючи данину світлій пам'яті співачки правди і науки обездоленого народу.

Творчість Євгенії Бохенської

1. ***Бохенська, Є. Твори*** [Текст] / Є. Бохенська. – Львів: Каменярь, 2002. – 146 с.

Дане видання – перша спроба зібрати під одну обкладинку творчу спадщину забутої української письменниці і педагога кінця XIX – першої

половини ХХ століття Євгенії Бохенської. Досі літературна громадськість не тільки не мала доступу до її творчої спадщини, розкиданої по різних періодичних виданнях, друкованої переважно під псевдонімами, але й не знала елементарних відомостей про її життєвий і творчий шлях. Невідомими були навіть дати і місця народження та смерті Євгенії Бохенської аж до виходу в світ першого тому

«Української літературної енциклопедії» зі статтею Г. Дем'яна, ім'я письменниці донедавна було відсутнє в довідкових виданнях.

Зібрав і упорядкував до видання друковані і рукописні літературно-художні та епістолярні твори Євгенії Бохенської науковий працівник Львівського відділення інституту мистецтва, фольклору та етнографії імені Максима Рильського АН України, кандидат історичних наук Григорій Васильович Дем'ян. Цей дослідник віддав багато часу розшукам і фіксації та виявленню відомостей про життя і творчість нашої краянки. Першим у нашому літературознавстві він подав значну частину важливих матеріалів до біографії української письменниці.

Як засвідчує упорядник, своєю працею над зібранням спадщини Євгенії Бохенської він сповнив заповіт близької подруги письменниці, відомого українського літературознавця і патріотки Марії Деркач.

Література про життя та творчість Є. Бохенської

2. **Войтина, П. Слово про Євгенію Бохенську, вчительку і поетесу** [Текст] / П. Войтина // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 24-25.
3. **Дем'янюк, М. Євгенія Бохенська (1867-1944)** [Текст] / М. Дем'янюк // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 51-52.

* * * * *

4. **Баб'як, П. Великою любов'ю палало її серце** [Текст]: рядок з біогр. краю / П. Баб'як // Вільне життя. – 1991. – 4 квіт.
5. **Баб'як, П. Євгенія Бохенська** [Текст] / П. Баб'як // Тернопіль: Тернопільщина літературна. – 1992. – № 4. – С. 6.
6. **Баб'як, П. «Я б летіла пташиною...»** [Текст] / П. Баб'як // Друг чита-ча. – 1991. – 6 листоп.
7. **Войтина, П. Слово про Євгенію Бохенську, вчительку і поетесу** [Текст] / П. Войтина // Народне слово. – 1994. – 28 жовт.
8. **Григорій, Д. Щирі почуття доброго серця** [Текст]: [огляд творч. Є. Бохенської] / Д. Григорій // Колгоспне життя. – 1986. – 21 черв. – С. 3.
9. **Дем'ян, Г. Щирі почуття доброго серця** [Текст] / Г. Дем'ян // Колгоспне життя. – 1986. – 21 черв.
10. **Кульпа, Т. Свій слід у рідному письменстві** [Текст] / Т. Кульпа // Народне слово. – 2007. – 2 берез.
11. **Ліберний, О. Сподвижниця Каменяра** [Текст]: славетні імена / О. Ліберний // Свобода. – 2005. – 12 лют. – С. 6: фотогр.
12. **Петраш, О. З Франкової плеяди** [Текст] / О. Петраш // Вільне життя. – 2004. – 13 січ. – С. 4.
13. **Підставка, Р. Таємниці старої світлини** [Текст]: цікава іст.: [про родину Є. Бохенської] // Народне слово. – 2014. – 25 лип. – С. 8: фотогр.
14. **Семеляк, Л. Наші земляки** [Текст]: до 145-річчя від дня народж. Євгенії Бохенської / Л. Семеляк // Архіваріус. – 2007. – груд. – С. 4.

* * * * *

15. **«Свій слід у рідному письменстві»** (до 140-річчя від дня народж. Євгенії Бохенської) [Текст]: попередж. довідка / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Т. Кульпа. – Збараж: [б.в.], 2007. – 6 с.
16. **130 років від дня народження Євгенії Іванівни Бохенської (3.01.1867-30.10.1944) – української письменниці** [Текст] // Література до

- знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 1997 рік: бібліогр. показч. / Упр. культури Терноп. облдержадмін., Терноп. обл. універс. наук. б-ка; уклад. Н. К. Іванко. – Тернопіль, 1996. – С. 12-13.
- 17. 140 років від дня народження Євгенії Іванівни Бохенської (3.01.1867-30.10.1944) – української письменниці** [Текст] // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2007 рік: бібліогр. показч. / Упр. культ. Терноп. облдержадмін.; Терноп. обл. універс. наук. б-ка; уклад. М.В. Друневич. – Тернопіль, 2006. – С. 20-22.
- 18. 145 років від дня народження Бохенської Євгенії Іванівни (03.01.1867 - 30.10.1944) – письменниці, фольклористки, педагога, громадсько-культурної діячки** [Текст] // Календар знаменних і пам'ятних дат Збаражчини на 2012 рік / Збараж. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2011. – С. 16-17.
- 19. Бохенська Євгенія Іванівна – українська письменниця** [Текст] // Українська Радянська Енциклопедія. – Київ, 1988. – Т. 1. – С. 225-226.
- 20. Бохенська Євгенія Іванівна – українська письменниця, педагог, публіцист** [Текст] // Українська журналістика в іменах. – Львів, 2000. – С. 31.
- 21. Дем'ян, Г. Бохенська Євгенія Іванівна – письменниця, фольклористка, педагог, громадсько-культурна діячка** [Текст] / Г. Дем'ян, о. Р. Сливка // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль, 2004. – Т. 1: А-Й. – С. 180: фотогр.
- 22. Євгенія Бохенська** [Текст] // Літературна Збаражчина. – Збараж, 1996. – С. 51-52.
- 23. Сильна й висока душа** [Текст]: реком. бібліогр. посіб. / Збараж. централіз. бібл. система. метод.-бібліогр. від.: уклад. Т. Кульпа. – Збараж: [б.в.], 2012. – 17 с.

24. Ткачов, С. Бохенська Євгенія (3 січня 1867 – 30 жовтня 1944) – укр. поетеса, прозаїк [Текст] / С. Ткачов, В. Ханас // 250 імен на карті Тернопілля: Польсько-Українські відносини. – Тернопіль, 1996. – С. 11.

* * * * *

25. 3 січня – цей день в історії Тернопілля [Електронний ресурс]: [коротка біогр. Є. Бохенської] // Tenews. te. ua. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: http://tenews.te.ua/news_all.php?id=2545, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

26. Бохенська Євгенія Іванівна [Електронний ресурс]: [біогр., бібліогр.] // Вікіпедія: вільна енциклопедія. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2013. – Режим доступу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Бохенська_Євгенія_Іванівна, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

27. Бохенська Євгенія Іванівна [Електронний ресурс]: [біогр., бібліогр.] // Енциклопедія Сучасної України. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014-2016. – Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=37468, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

28. Є. І. Бохенська [Електронний ресурс] // Тернопільська обласна бібліотека для дітей. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2004-2016. – Режим доступу: <http://www.odt.te.ua/1279>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

Вербовецький Володимир ***(Автобіографія)***

Володимир Антонович Вербовецький – народився 17 березня 1940 року в селі Іванівка Тербовлянського району, Тернопільської області. Мама померла у

січні 1941 року, а батько загинув у 41-му, на початку Другої світової війни. Я і брат Іван (1937 року народження) виховувались у сім'ях батькових братів.

Після закінчення школи, працював в колгоспі (на комбайні).

У 1960 році поступив у Тереховлянське культосвітнє училище, яке закінчив у 1964 році за спеціальністю: клубний працівник, керівник хорового колективу.

З 1964 року по 1966 рік працював в с. Залужжя Збаразького району по спеціальності, а з 1966 року переведений в Збаразький РБК на посаду методиста по вокально-хоровому та музичному жанрах, де і працюю до теперішнього часу.

Керував вокально-хоровим колективами в селах: Залужжя, Зарубинці, Синява, Старий Збараж. Виступав з ними на сценах м. Тернополя (в музично-драматичному театрі, в палаці культури «Березіль», в будинку залізничника та на інших сценах).

Одружений. Дружина із села Залужжя – Наталя Антонівна Гудима-Вербовецька (1949 року народження). *Сини*: Юрій (1968 р.н.), Андрій (1975 р.н.), обидва закінчили Львівський політехнічний інститут. Працюють у Збаражі в ПП «Архітектурна майстерня Ю. Вербовецького». *Невістки*: Людмила Володимирівна Гащич та Оксана Романівна Гаврилюк. *Внуки*: Іванка (1998 р.н.), Назарій (2009 р.н.).

Вірші я писав постійно, але використовував їх у сценаріях агітаційно-художніх бригад, тематичних вечорів, вечорів-вшанування трудових колективів, окремих ювілярів, а у 1996 році випустив збірку віршів «Передзвін».

Друкувався в газетах «Народне слово», «Амвон», в журналі «Збараж – місто в Медоборах», у збірнику «Літературна Збаражчина» (1996), у літературно-мистецькому збірнику «Рушник» (2001, 2006 рр. випуску), в альманасі «Подільська толока» (2010 – 2013 рр. випуску), у літературно-художньому

виданні «Шевченкіана Тернопілля» «Отче наш, Тарасе Всемогутній» (2014 р.), в обласній збірці «Подяка Богу» (2014 р.). Член НСЖУ з 2009 року.

Крім поетичних творів маю багато і музичних, а саме, пісні на слова Володимира Кравчука, Володимира Кіріндася, Марії Назар та інших поетів Тернопілля, а також і на слова Тараса Шевченка, Лесі Українки. Ці пісні дуже часто виконуються народним аматорським вокальним ансамблем РБК.

Дальше продовжую працювати у поетичному та пісенному жанрах.

23.04.2015 рік.
В. Вербо́вецький

Творчість Володимира Вербо́вецького

29. Вербо́вецький, В. Передзвін [Текст] / В. Вербо́вецький. – Збараж, 1996. – 63 с.

Перша книжка нашого земляка із Збаражчини Володимира Вербо́вецького. Видання присвячено першій писемній згадці про старовинне місто Збараж у 1211 році.

Автор довго не наважувався стати на Твій строгий суд, шановний читачу, виважуючи свій життєпис, чекаючи мудрої зрілості. То ж сприйми, як належне цей поетичний «Передзвін» з усіма, «за» і «проти» вслухаючись в Мелодію, Пісню і Слово.

30. Вербо́вецький, В. Місто і люди [Текст] / В. Вербо́вецький. – Збараж: Рушник, 2011. – 32 с.

Вже сама назва другої поетичної збірки Володимира Вербо́вецького «Місто і люди» по суті розкриває її зміст. Це,

перш за все, Збараж і збаражани, повсякденність життя, а також родове коріння автора, його власне світосприйняття.

Для широких читацьких кіл.

Творчість В. Вербовецького на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

- 31. Вербовецький, В. Два майдани. Майбуття [та ін.]** [Текст]: вірші / В. Вербовецький // Подільська толока: альм. / упоряд. З. Кіпібіда. – Тернопіль, 2015. – № 11. – С. 32.
- 32. Вербовецький, В. Зарваниця** [Текст]: вірші / В. Вербовецький // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 82-85.
- 33. Вербовецький, В. Молитва** [Текст]: вірші / В. Вербовецький // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 138-141.
- 34. Вербовецький, В. Пташки заслухались на вітах...** [Текст]: вірші / В. Вербовецький // Подільська толока: альм. / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 6. – Тернопіль, 2010. – С. 22-24.
- 35. Вербовецький, В. Тверда віра** [Текст]: вірші / В. Вербовецький // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 40-46.
- 36. Вербовецький, В. Усі небесні кольори** [Текст]: вірші / В. Вербовецький // Подільська толока: альм. / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 9-10.

* * * * *

- 37. Вербовецький, В. [Вірші]** [Текст] / В. Вербовецький // Народне слово. – 1992. – 15 черв. – С. 4.
- 38. Вербовецький, В. [Вірші]** [Текст] / В. Вербовецький // Народне слово. – 1991. – 11 січ. – С. 3.

39. **Вербо́вецький, В. Звучи, рідна мово!** [Текст]: вірш / В. Вербо́вецький // Народне слово. – 2010. – 5 листоп. – С. 4.
40. **Вербо́вецький, В. Небезпечне виховання** [Текст]: вірш / В. Вербо́вецький // Народне слово. – 2010. – 9 квіт. – С. 2.
41. **Вербо́вецький, В. Пам'яті В. Стуса** [Текст]: вірш / В. Вербо́вецький // Народне слово. – 1993. – 12 січ. – С. 4.
42. **Вербо́вецький, В. Святе зерно** [Текст]: вірш / В. Вербо́вецький // Вісник історії краю. – 1996. – № 11-12. – листоп.-груд. – С. 5.

Література про життя та творчість В. Вербо́вецького

43. **Володимир Вербо́вецький** [Текст]: [біогр.] // Подільська толока: альм. / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 6. – Тернопіль, 2010. – С. 22: фотогр.
44. **Володимир Вербо́вецький** [Текст]: [біогр.] // Подільська толока: альм. / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 9: фотогр.

* * * * *

45. **Михайлюк, С. Мелодія поетичного слова** [Текст]: [про поетич. зб. «Передзвін» В. Вербо́вецького] / С. Михайлюк // Вісник історії краю. – 1996. – № 7. – С. 5.

* * * * *

46. **Вербо́вецький Володимир** [Текст]: [автобіогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С. 8-10: фотогр.
47. **Вербо́вецький Володимир Антонович** [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; вступ. сл. В. Кравчук; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 5-6.

Гербіш Надія

Народилася 12 грудня 1987 року в Збаражі, що на Тернопільщині, у родині вчителів. Росла в Тернополі, де закінчила класичну гімназію та гуманітарний ліцей. У 2010-му році отримала диплом Київського національного лінгвістичного університету за спеціальністю «Англійська мова та література».

Усними перекладами займалася з тринадцяти років. Перший перекладацький досвід здобула в американській місіонерській групі «Helping Hands». У 16-ть почала дописувати в місцеві та всеукраїнські газети та журнали, а з 17-ти років працювала журналісткою в регіональному журналі. У 18-ть років вийшла заміж за Ігоря Гербіша й переїхала до Збаража. Тоді ж влаштувалася в київське видавництво «Брайт Стар Паблішинг» позаштатним книжковим перекладачем, де й переклала перші дві книжки. Згодом перекладає ще багато книжок різних авторів. Найскладнішою і найцікавішою з перекладених книжок Надія Гербіш вважає мемуари Дж. Буша.

Далі – робота штатним оглядачем в тернопільській обласній газеті «Вільне життя плюс» і позаштатним кореспондентом у київських газетах. Статті, нариси, оповідання та вірші друкувалися в багатьох газетах, журналах, дайджестах, на Інтернет-порталах. Чимало з них здобували перемоги в літературних конкурсах – зокрема, перемога в конкурсі «Різдвяне диво» 2009-го року в номінації «Мала проза (твори для дітей 5-8 років)» стала початком активної творчості на ниві української дитячої літератури. Надія починає писати для дітей, дещо з написаного потрапляє у книжки. Улюблена дитяча антологія – «Різдвяна чудасія». (В-во «Братське»).

У 2008-му році стала членом Національної спілки журналістів України. Почала працювати в ГО «Відповідь» у місті Тернопіль прес-секретаркою,

головною редакторкою незалежної соціальної газети «Відповідь», авторкою і ведучою документальної телепрограми соціального спрямування «Відповідь». Написала соціальну програму розвитку підлітка «Зміни своє життя» (згодом перейменовану у «Навчіть мене мріяти») й викладала її в Збаразькому ПТУ-25 впродовж трьох років, а також викладала окремі лекції з цієї програми в різних навчальних закладах міст Збаража та Тернополя.

3 грудня 2009-го року почала працювати книжковою перекладачкою і письменницею у видавництві «Ездра» (м. Олександрія), а вже з серпня 2010-го року стала головною редакторкою цього видавництва. Тоді ж виходить кілька антологій та аудіо-книжок з творами Надії Гербіш у різних видавництвах. У січні 2011-го року на електронні книжкові полиці лягає повість «Художниця».

Також працювала усним перекладачем Тоні Ентоні (триразового чемпіона світу з кунг-фу, колишнього елітного охоронця та автора книжок «Приборкання тигра», «Крик тигра», «Пристрасть») у його авторських турах Україною та США. Була супроводжуючим перекладачем директора видавництва «Ездра» Андрія Кравченка в Україні, Європі та Сполучених Штатах. Перекладала переговори видавців та членів видавничих асоціацій з різних країн під час міжнародних видавничих з'їздів Marketsquare Europe, численні бізнес-семінари, книжкові презентації тощо.

У зв'язку з поверненням із Олександрії на Тернопільщину пішла з посади головної редакторки в-ва «Ездра» (у квітні 2011-го) й продовжувала працювати там як позаштатний працівник. 3 квітня 2011-го року знову почала працювати книжковим перекладачем у в-ві «Брайт Стар Паблішинг».

Фотографії авторства Надії Гербіш часто з'являються в різноманітних журналах, книжках, а в 2011-му році вони двічі ставали обкладинками книжок – «Found Firstborn #3» Karen Kindsbury та «More Letters of Hope» Janice Vegh, котрі вийшли в американському та канадському видавництвах. («Found Firstborn #3» Karen Kindsbury є бестселером за версією New York Times).

Із вересня 2012 року пані Надія починає викладати на спеціальності «Видавнича справа та редагування» в одному з тернопільських вузів.

15 вересня 2012 року вийшла книжка Надійки Гербіш «Теплі історії до кави», яка стала бестселером на Львівському форумі видавців, а згодом здобула перше місце в рейтингу «Топ-20» мережі Книгарень «Є». На з'їзді видавців Marketsquare Europe, який відбувався в Будапешті в жовтні 2012-го, книжка одержує нагороду «European Christian Book of the Year».

Свою роботу Надійка Гербіш вважає оплачуваним хобі, але й крім неї має чимало улюблених справ: займається музикою та фотографією (була нагороджена дипломами за участь у фотовиставках), пише дитячі вірші та дорослу прозу, є активною блогеркою (<http://hudozhnytsya.livejournal.com/>) і мандрівницею. Разом із чоловіком служить у церкві, займається соціальною роботою. Її неофіційне творче прізвисько – Фея Радості.

2013 року стала однією з переможниць конкурсу «Жінка року» від «РІА плюс».

Заміжня, виховує доньку.

Творчість Надійки Гербіш

48. Гербіш, Н. Художниця [Текст] / Н. Гербіш. – Київ: Ездра, 2011. – 24 с.

У «Художниці» багато болю і багато радості, багато запитань і значно менше відповідей. У книзі – становлення молодої дівчини як, власне, дівчини-жінки, як особистості і як художниці.

«Ця книжка – для всіх донечок, які росли без татів – і несамоовито про них мріяли. Для тих, хто розчарувався і не

вірить, що десь є вихід, для тих, кому боляче. Для тих, кому немає з ким про це поговорити. І для тих, хто боїться мріяти – але все одно мріє.»

Головна героїня переживає всі жахи і неприємності підліткового періоду, робить найгірші можливі помилки, але не перестає мріяти і шукати.

49. Гербіш, Н. Теплі історії до кави [Текст] / Н. Гербіш. – Київ: Брайт Букс, 2012. – 168 с.

У цій книжці зібрані історії про почуття й настрої, сумніви й рішення, далеку дорогу й затишний дім, чужі міста й близьких людей, солодкий шоколад і терпкувато-гірку каву. У них немає однозначних висновків і незмінних рецептів, а є пошуки та віра в імпровізацію. Є любов і сміливість, крихта суму й багато радості, чимало мрій і не менше спогадів.

Герої цих історій – прості жителі звичайних містечок, загублені, знайдені, закохані, замислені, умільці надихати й такі, що за клопоть натхнення готові поділитися останньою філіжанкою кави – хоча, що тут казати, вони готові ділитися своєю кавою й просто так. Вони щирі й справжні: пестять своїх котів, їздять на велосипедах, приймають гостей, печуть пиріжки й відсилають листівки, слухають вуличних музикантів і малюють маршрути на поторсаних картах. А ще у кожного з них є старі, улюблені горнятка, на дні яких і збереглися ці історії.

50. Гербіш, Н. Теплі історії до шоколаду [Текст] / Н. Гербіш. – Київ: Брайт Букс, 2013. – 144 с.

Ця книжка – збірник добрих, теплих, шоколадних, цілющих слів. Тут містяться історії про різних людей, життя, любов, слова, дружбу, суток, пошуки, усміх, подорожі, домашню випічку, міста, кутові будинки, про велосипеди, кіно й картини, про музику, лікарні, студентів, книжки, про неосвітлені вулиці й старі листи, маленькі дрібниці й великі зміни.

51. Гербіш, Н. Одного разу на Різдво [Текст] / Н. Гербіш; іл. Ю. Пилипчатіна. – Львів: Видавництво Старого Лева, 2014. – 36 с.

У цій дивовижно світлій та домашній казці живе справжній дух Різдва. Родина їжачків – тато, мама та троє їхніх діток – не лише разом готуються до свята, переказують історію про народження Ісуса, а й приймають несподіваних гостей – двох маленьких ховрашат, які заблукали у лісі. Усі разом вони вчаться бути мудрими, розважливими і відкривати серця для доброти.

Легкий і проникливий текст Надійки Гербіш доповнений блискучими ілюстраціями Юлії Пилипчатиної занурить маленьких і великих читачів у зимову казку, де навіть найбільші дива стають можливими.

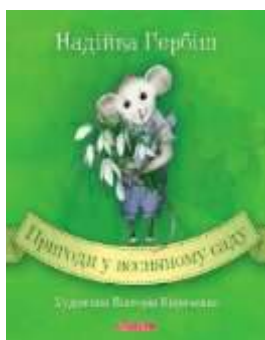
52. Гербіш, Н. Помаранчевий дарунок [Текст] / Н. Гербіш. – Київ: Брайт Букс, 2014. – 33 с.

Пригоди маленького сірого Мишенятка тільки починаються!

Із маленької затишної нірки воно потрапляє у великий, просторий, сповнений див і різнобарв'я світ. У наступних книжках серії йому доведеться ще багато помандрувати, відшукати чимало цікавинок, спізнати всіляких радощів і пригод. Зараз у серденьку головного героя жевріє мрія побачити якомога більше кольорів – але поки перед ним лежить лише неосяжне засніжене поле... Куди ж приведе Мишенятка його перша мандрівка?

53. Гербіш, Н. Пригоди у весняному саду [Текст] / Н. Гербіш. – Київ: Брайт Букс, 2014. – 24 с.

Сніг зійшов, і світ перетворився на яскравий кольоровий калейдоскоп. Нові барви й запахи, нові відкриття, нові друзі...

Здається, навколо змінилося геть усе. Щоправда, крім найважливішого: батьківської любові, затишку рідної нірки й вірної дружби чудесної рудої Дівчинки.

54. Гербіш, Н. Найважливіша знахідка [Текст] / Н. Гербіш; худож. В. Кириченко – Київ : Брайт Букс, 2014. – 24 с.

Ось і настав час нової пригоди маленького сміливого Мишенятка! Як вам відомо, воно вже встигло познайомитися з rozmaїтими кольорами і тим, які вони на запах; потоваришувати з доброю Рудою Дівчинкою та її кудлатим собакою; довідатися назви квітів і дерев у гостинному саду...

Аж тут відбулося щось геть неочікуване. Зелене листя перетворилося на різнобарвний шурхотливий килим, а на місці яскравих квітів з'явилися соковиті плоди. Раптом Мишенятко збагнуло, що світ безперестанку змінюється, а все, що з ним відбувається, не просто так. Тож Мишенятко поспішає дізнатися таємницю цих чарівних змін...

55. Гербіш, Н. Мишеняткова арифметика [Текст] / Н. Гербіш; худ. В. Кириченко. – Київ : Брайт Букс, 2015. – 24 с.

...Настала гаряча літня пора, і Мишенятко вчиться рахувати разом із татусем. А ще перемагає свій страх, ближче знайомиться з сусідом – буркотливим дядечком Кротом, і ділиться найкращим, що в нього є, – улюбленими смаколиками та часом, проведеним із найдорожчими.

56. Гербіш, Н. Дороговкази, радіо та дощ [Текст] / Н. Гербіш. – Львів : Свічадо, 2015. – 96 с.

«Дороговкази, радіо і дощ» – есеї молодої письменниці, дружини й мами Надійки Гербіш про життя як автомандрівку – до Бога, до ближнього, до себе самої. В окреслених у назві

книжки зовнішніх координатах дорожніх знаків, музики й дощу відбувається-снується внутрішнє життя героїні та її радіозв'язок з Богом. У нашому шаленому часі ми мчимо життям, як авта, стираючи шини, пробуксовуючи та потрапляючи на СТО. Як доречно тоді мали б звучати в автосалоні замість шансону джазові варіації Біблії, а дороговкази на крутих віражах не дати злетіти з дороги – як писав колись поет – «крилатим дощам авт». Той, який «вчора, сьогодні і завжди той самий» живе у нашому «шаленому сьогодні», й авторка невимушено й щиро спонукає шукати Його у сучасних вимірах буття.

***Творчість Н. Гербіш на сторінках літературних
збірників, преси та мережі Інтернет.***

57. *Гербіш, Н. Помаранчевий дарунок* [Електронний ресурс] / Н. Гербіш // Захід-Схід. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2008. – Режим доступу: <http://www.zahid-shid.net/index.php?rt=pentakl&num=11&start=1>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.
58. *Гербіш, Н. Теплі історії до кави* [Електронний ресурс] / Н. Гербіш // Mreadz.com Самая крупная библиотека. Читальный зал онлайн. – Електрон. текстові дані. – [Росія], 2015. – Режим доступу: <http://mreadz.com/new/index.php?id=282158>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.
59. *Гербіш, Н. Теплі історії до кави* [Електронний ресурс] / Н. Гербіш // ЛитМир. – Електрон. текстові дані. – [Росія], 2015. – Режим доступу: <http://www.litmir.me/br/?b=196692>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.
60. *Гербіш, Н. Теплі історії до шоколаду* [Електронний ресурс] / Н. Гербіш // ЛитМир. – Електрон. текстові дані. – [Росія], 2015. – Режим доступу: <http://www.litmir.me/br/?b=213151>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.

61. *Гербіш, Н. Художниця* [Електронний ресурс] / Н. Гербіш // Mreadz.com
Самая крупная библиотека. Читальный зал онлайн. – Електрон. текстові дані. – [Росія], 2015. – Режим доступу: <http://mreadz.com/new/index.php?id=287898>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.
62. *Гербіш, Н. Художниця* [Електронний ресурс] / Н. Гербіш // ЛитМир. – Електрон. текстові дані. – [Росія], 2015. – Режим доступу: <http://www.litmir.me/br/?b=196694>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.

***Література про життя та
творчість Н. Гербіш***

63. *Андріяшина, С. Надійка Гербіш розповіла про нову книжку та радість усупереч* [Текст] / С. Андріяшина // Народне слово. – 2015. – 16 січ. – С. 3: фотогр.
64. *Дігай, Т. Акварелі з кавою* [Текст]: літ. критика [про кн. Н. Гербіш «Теплі історії до кави»] / Т. Дігай // Літературний Тернопіль. – 2013. – №1. – С. 129.
65. *Письменницю зі Збаражжя віднесли до тих молодих авторів, яких варто читати* [Текст]: [про Надійку Гербіш] // Народне слово. – 2013. – 8 лют. – С. 4: фотогр.
66. *Стахів, Т. Особливий світ Надійки Гербіш* [Текст]: [зустріч з письм. у чит. залі Збараз. ЦБ] / Т. Стахів // Народне слово. – 2013. – 29 берез. – С. 1, 4: фотогр.

* * * * *

67. *Гербіш Надія* [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С.10-16: фотогр.

68. *Гербіш (Шевченко) Надія* [Електронний ресурс] // Буквоїд. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2008. – Режим доступу: <http://bukvoid.com.ua/info/writers/GerbishShevchenkoNadiya.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.
69. *Надійка Гербіш* [Електронний ресурс] // Livelib. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Росія], 2006-2016. – Режим доступу: <http://www.livelib.ru/author/356081>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.
70. *Надійка Гербіш* [Електронний ресурс] // Вікіпедія: вільна енциклопедія. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/НадійкаГербіш>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.
71. *Надійка Гербіш* [Електронний ресурс] // Студія «ІРІЙ». – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу: <http://www.j-inspired.com/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.
72. *Презентація «Теплих історій до шоколаду» Надійки Гербіш* [Електронний ресурс] // Галичина. Інфо. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://galychyna.info/2012/12/29/prezentacya-teplih-story-do-shokoladu-nadyki-gerbsh.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.03.2016.

Гнатюк Іван

З села Дзвиняча, Збаразького району Тернопільської області, почалася хресна дорога відомого поета *Івана Гнатюка*. Сувора доля забрала у нього молодість і вготувала каторжні табори.

Народився Іван Федорович у бідній селянській сім'ї 27 липня 1929 року.

Батько, Гнатюк Федір, син Івана, – з бідняцької селянської сім'ї (1904-1.05.1945). Мати Варвара (25.11.1906-2.07.1990) – дочка доброго господаря Павла Юрцуна, якого кілька разів обирали сільським старостою. Побралися проти волі її батьків. Федір клав печі по довколишніх селах, взимку плів коробки.

Варвара ткала людям полотна та рядна. Самотужки побудували хату. Діти змалечку були привчені до роботи.

У дитинстві Іван був великим бешкетником. І дня не проходило, щоб він чогось не накоїв. Тільки-но зранку розплющував очі – зразу думав, що б таке вчинити, щоб скуштувати березової каші. Майже щодня батько брав у руки ремінь, але хлопець настільки вже звик до таких процедур, що навіть ніколи не плакав. Хіба трохи ображався, коли била мама, бо це було принизливо для нього: бити мав право тільки батько.

Іван Гнатюк був запальний, вибуховий, одержимий у своїй впертій вдачі та надзвичайній затятості. Не битий батьком – не знаходив собі місця. «І в кого воно таке вдалося?» – не один раз виривалося у батьків.

Невже гени прадіда, який палив польські маєтки, відродилися в непокірній душі малого Івана?

Але ж він бунтував проти батьків, а не проти людської несправедливості.

Коли батько бив його за чергові збитки, Іван «мовчав, як заклятий» – не плакав і не просився. І хоча під час щоденного побиття лютував на батька, згодом шкодував таки, що йому більше не пощастило «почути на собі гарячого дихання батькового ременя».

У школі Іван вчився добре. Дуже любив малювати. Директор школи хотів після закінчення школи послати його вчитися за державні кошти на художника. Та навчання перервала війна. А після війни Іван провчився один рік (п'ятий

клас), закінчив його з похвальною грамотою, підібрав таке саме чорнило, до п'ятірки дописав дві палички (ніби це сьомий клас) і відіслав документи до Кременецького педучилища. Як відмінник був зарахований на навчання поза всякими конкурсами.

Наступив історичний вересень 1939 року. В рідне село Дзвинячу прийшла орда. *«Кавалеристи їхали безладно на худючих забрьоханих шкапах, одягнуті в пообтріпувані шинелини, а на головах замість військових кашкетів мали якісь чудернацькі шапки з високими пляшкоподібними ріжками зверху й нашитими спереду червоними п'ятикутними зірками...»* – згадував Іван Гнатюк в своїх «Стежках-дорогах».

Мати І.Гнатюка – Варвара

Гірких хвилин у житті поета було значно більше, ніж щасливих. Коли йому йшов п'ятнадцятий рік, батька забрали на війну, звідки той уже не повернувся. Батько загинув в останній день війни і похований у братській могилі в центрі Берліна. Іван у сім'ї замінив тата. Він жав, косив і собі, і чужим людям. У його душі жили гени прадіда-бунтаря, який палив маєтки панів і двічі засилався в Сибір, де й загинув безіменно. Іван Гнатюк у душі теж був бунтарем.

Під впливом прочитаних повістей Юрія Горліса-Горського та Андрія Чайковського у чотирнадцятилітнього Івана викристалізувався власний життєвий ідеал – мужнього, відважного, справедливого вершника на баскому коні з шаблею наголо, який пробивався крізь лави ворогів і, визволивши бранців, переможно повертався з ними в Україну.

Мрії про терпіння в ім'я українського народу вже тоді стали для нього внутрішньою потребою. І ці мрії здійснились – життєвий шлях Івана Гнатюка, який він сам собі накликав, виявився невимовно тяжким і достойним...

**І.Гнатюк і М.Волощук в
концтаборі ім.Бєлова. Колима.
Квітень 1955 року.**

Навіть перший – дитячий ще – вірш
Івана Гнатюка виявився пророчим для нього:

*Бийтесь до загину, –
Самозречено захищайте
Рідну Україну!*

Написавши вірша, Іван Гнатюк все
життя, наче прив'язаний до цих рядків
ланцюгами обов'язку, в найтяжчих умовах самозречено служив Батьківщині.

Його світогляд формувався в часи чотирьох окупацій – польської,
російської, німецької і знову російської – на тлі розгор-тання Національно-
визвольної боротьби проти завойовників. Спалахи жорстокої міжнаціональної
боротьби стискували його безкровні губи, які, здається, і сьогодні, ніколи не
розтуляються в посмішці.

Як, скажіть, забути Шпиківську трагедію, коли польська поліція, обклавши
на майдані в центрі села соломою сорок українських немовлят, облила їх
бензином і спалила на очах матерів?! Після того, як дитячий писк затих,
розстріляли й жінок.

Бачив Іван і як український повстанець – хай і без особливого бажання –
вбив дівчину і жінку – тільки за те, що вони були польками. Після цього
трагічного епізоду Іван повертався додому з «важкою провиною в серці».

Сонце, здавалося, «закутувалося чорним крепом» від нескінченних смертей
знайомих і незнайомих, друзів дитинства та рідних, патріотів і тих, хто керувався
принципом «моя хата скраю».

Надходив час смертельних випробувань і для Івана.

Свій перший арешт він пережив улітку 1944 року. І хоча в руках НКВД
пробув лише добу, але це була доба нескінченного і найжорстокішого побиття
п'ятнадцятилітнього хлопця російськими вбивцями-професіоналами.

1947 року Іван Гнатюк (під псевдо Іван Недоля) стає інформатором – і
поетом! – районного проводу ОУН. Небезпека арешту змусила його попрощатися

з домівкою. Поцілувавши батьківський поріг і «сторожку відчинивши двері», пішов Іван у темряву – і сліпуче світло! – свого життя.

За чотири дні перед новим, 1948 роком, у Бродах його було заарештовано... На вирок – після найжорстокіших чотиримісячних допитів, на яких не видав жодного прізвища – він, худесенький і блідий, ішов із піднесеною головою, ніби його «вели не на засідання трибуналу, а до шлюбу».

20 квітня 1949 року Івана Гнатюка було засуджено на 25 років сибірської каторги та 5 років позбавлення громадянських прав. І цей вирок за мірками росіян був гуманний, адже Гнатюк «перевихованню» не підлягав. Тільки смерть могла зупинити його. А зараз вже і вона не зупинить українського поета, вірші якого таки дійшли до нас.

Від непосильної праці та нелюдських умов Іван Гнатюк важко захворів, і його як «доход ягу» списали. Лікувався у селі ім. Матросова. Мав тяжкі кровотечі з легень. Йому таки дали II групу інвалідності і 6.02.1956р. він був звільнений *«на основании определения Магаданского облсуда от 10 ноября 1955г. как страдающий тяжелым недугом»*. Політичних в'язнів, звільнених за станом здоров'я, випускали на волю лише за умови, що хтось із рідних через союзнє МВС дасть письмову згоду взяти його на своє утримання і доглядати до смерті. Таку довідку-згоду дала Гнатюкові його майбутня дружина Галина Капустяк, з якою він після її звільнення з Берлагу випадково познайомився ще в 1954 р. і мав одне побачення. Звільнили й дозволили самому шукати своє могильне місце. Але він вижив.

І.Гнатюк з дружиною, дітьми
і тестем Семеном Капустяком

Спочатку Гнатюк поїхав до мами та сестер, які були виселені у Миколаївську обл., та за два-три дні дільничний міліціонер звелів йому їхати за призначенням, у Борислав Львівської обл., до Галини. 1 квітня 1956 р. вони одружилися. Відвідав рідне село Дзвинячу – і був вражений, що країни, які

залишилися, вже призвичаїлися до нового життя: «Маємо хліб і горілку – чого нам ще треба?». Та коли радянські танки задушили сусідню Угорщину, КГБ примусив Гнатюка виїхати з Західної України, погрожуючи фабрикуванням кримінальної справи чи й убивством.

Іван Гнатюк, Василь Романюк,
Микола Петренко

Весною 1957 Іван попрощався з дружиною і донечкою Любою (1957 р.н.) і поїхав до мами в с. Пузирі Жовтневого р-ну Миколаївської обл. Вірші, вивезені з Колими, закопав. Страждаючи сухотами, все ж улаштувався обліковцем на фермі радгоспу «Прибузький», де працювали мама і сестри. Приїздили кагебісти і схиляли його до співпраці. За відмову звільнили з роботи, відтак улаштували вагарем зерна, щоб піймати його на недостачі. Згодом працював муляром, вантажником. Дружина з дітьми (син Володимир народився 1959 р.) перебралася до нього. Гнатюка викликали в КГБ у зв'язку з арештами колишніх політв'язнів Миколи Волощука і Володимира Сорокаліта, у нього був обшук, під час якого вилучили листування з ними. Ймовірно, від арешту Гнатюка врятувала тяжка операція, під час якої йому видалили 2/5 легені.

Після трирічного поневіряння у південних степах, бачачи очевидну приреченість вчорашнього політв'язня, підтверджену головним лікарем Миколаївської обласної тублікарні, кагебісти дозволили Гнатюку повернутися в Борислав. Але перед тим кагебіст Георгій Іванович Бесяченко, який похвалявся, що був слідчим Дмитра Павличка і домігся, щоб той написав цикл віршів проти українських буржуазних націоналістів «Убивці», запропонував і Гнатюку написати вірші «з осудом минулого». Це був вибір: жити чи вмерти. Тяжко виснажений хворобою, Гнатюк пішов на компроміс: три-чотири такі вірші восени 1960 р. були опубліковані в бориславській газеті «Прикарпатська правда». На початку 60-х рр. його в складі групи «представників громадськості Львівської області», у складі якої були публіцист Тарас Мигаль та колишній політв'язень

Лука Павлишин, возили в мордовські табори з метою «перевиховання» нерозкаяних. В'язень Трохим Шинкарук звинуватив його: «Ти прогендлював честь політв'язня». У 2001 р. Гнатюк видав посмертну збілочку віршів Т. Шинкарука. Однак на допитах у справі Б. Гориня, М. Осадчого 1965 р. потрібних КГБ показів не дав.

1964 р. Гнатюк влаштували завідувачем міської книгарні в Бориславі. Тут він познайомився з Кузьмою Дасівим, який згодом (1973 р.) був ув'язнений.

Вірші Гнатюка зрідка почали з'являтися в газетах і журналах, хоча більшість залишалися «захалявними». Брав участь у засідання літоб'єднання в редакції міської газети. З 1964 р. публікації почастишали.

1965 р. – у видавництві «Каменяр» вийшла збілочка з 27 віршів «Паговіння». Книжка «Калина» (1966), у якій не було ні рядка на догоду владі, на засіданні ЦК комсомолу України була визнана «націоналістичною», і це позначилося на подальшій долі автора. Коли Львівська організація СПУ 1966 р. проголосувала за прийняття Івана Федоровича до Спілки, тодішній секретар Львівського обкому В. Маланчук на зборах письменників-комуністів заявив, що не простить їм, що «контрабандою прийняли націоналіста до Спілки». Справа зволікалася півтора року, в СПУ його прийняли тільки 27.12.1967 р.

Оскільки ім'я Гнатюка згадувалося в зарубіжних радіопередачах і публікаціях, у Москві була видана збірка його віршів у перекладах на російську «Следы», втім, немилосердно покалічених цензурою. Кагебісти вели мову про включення Гнатюка в делегацію УРСР в ООН.

Поволі входив у коло письменників, чому посприяли путівки у будинок творчості в Ірпені. Був у дружніх стосунках з Володимиром Лучуком, Володимиром Підпалим, які редагували його книжки, з Борисом Харчуком. Вийшли збірки «Повнява» (1968), «Жага» (1970), «Життя» (1972), «Барельєфи пам'яті» (1977), «Дорога» (1979), «Чорнозем» (1981), «Турбота» (1983), «Осіння блискавка» (1986), «Благословенний світ» (1987), книжечка для дітей «Хто найдужчий на весь світ» (1989) «Нове літочислення» (1990).

Гнатюк – учасник Установчого з'їзду НРУ. Востаннє був побитий на похороні свого друга В. Романюка – Патріарха Володимира 18 липня 1995 року.

За незалежності вийшли книжки Гнатюка: «Правда-мста» (1994), «Вибрані вірші та поеми» (1995), «На тризні літа» (2003), «Хресна дорога» (2004). Вірші його, як він сам – різкі, максималістські, безкомпромісні, вони звучать як продовження Шевченкової пристрасті. 2000р. за книгу споминів «Стежки-дороги» (1998) Гнатюк був удостоєний Національної премії ім. Т. Шевченка. Відомий він також як перекладач поезії і прози з білоруської, польської, серболужицької мов.

Відомо, що І. Гнатюк кілька разів відмовлявся від нагород, премій, якими його хотіла приручити колишня влада. Від Шевченківської премії (2000 р.) не відмовився, сказавши: *«Шевченко для мене – земний Бог. Відмовитись від премії його імені означало б відмовитись від самого Шевченка»*. Іван Гнатюк був також удостоєний літературної премії ім. М. Шашкевича.

Творчий доробок письменника становить понад 15 книжок, віршів та поем і два томи спогадів. Своєрідним підсумком цього стала книга вибраного «Хресна дорога», що побачила світ у 2004 році.

Проживаючи в Бориславі Львівської області, І. Гнатюк час від часу приїжджав на Тернопільщину. Він зустрічався зі студентами педуніверситету імені В. Гнатюка, з учнями навчальних закладів Кременця, творчою інтелігенцією. А в травні 2005-го Івана Федоровича Гнатюка не стало...

Про життєвий подвиг цієї людини свідчать такі слова: *«Вимучений у сталінських концтаборах, відпущений на волю смертельно хворим, аби помер у дорозі, мордований весь вік нажитими в неволі хворобами, постійно підозрюваний у радянські часи, він – на подив друзям і недругам – усе ж*

залишився живий, щоб донести нам правду про пережите, щоб змалювати у слові свою страдницьку стежку й хресну дорогу всієї України» (Л. Воловець).

Творчість Івана Гнатюка

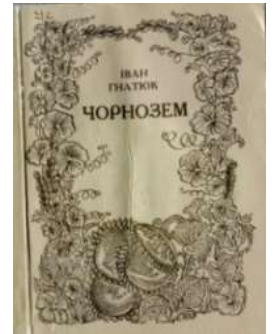
73. Гнатюк, І. Паговіння [Текст]: поезії / І. Гнатюк. – Львів: Каменяр, 1965. – 28 с.

74. Гнатюк, І. Повнява [Текст]: поезії / І. Гнатюк. – Київ: Рад. письм., 1968. – 92 с.

75. Гнатюк, І. Життя [Текст]: поезії / І. Гнатюк. – Львів: Каменяр, 1972. – 38 с.

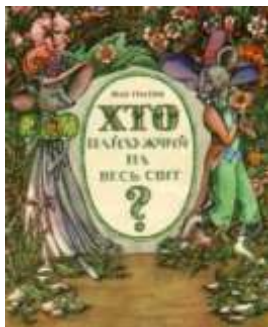
76. Гнатюк, І. Чорнозем [Текст]: лірика і поеми / І. Гнатюк. – Львів: Каменяр, 1981. – 111с., іл.

До збірки Івана Гнатюка – українського поета – увійшли поезії про наш день, високу мету людського буття, про працю, кохання й природу, про творчість і найдорожче для людини – мир на землі.

77. Гнатюк, І. Турбота [Текст]: поезії / І. Гнатюк. – Київ: Рад. письм., 1983. – 106 с.

78. Гнатюк, І. Хто найдужчий на весь світ? [Текст]: вірші та казки / І. Гнатюк. – Львів: Каменяр, 1989. – 48с., іл.

Цю книгу український поет адресує дітям молодшого шкільного віку. Вона складається з оригінальних віршів та поетизованих обробок інгуських народних казок.

79. Гнатюк, І. Хресна дорога [Текст]: вірші та поеми / І. Гнатюк. – Київ: Укр. письм., 1992. – 188с.

Книжка відомого українського поета, що прийшов до літератури крізь сталінські тюрми та колимські концтабори, Івана Гнатюка – це хресна дорога і його самого, і всього українського народу, бодем якого автор живе ще з дитинства.

Чимало віршів та поема «Голгофа» писані 35-40 років тому за колючими дротами, що згодом сплелися в терновий вінок чорнобильської трагедії. Завершує книжку поема «Золотоверхий собор» – гнівний осуд московсько-більшовицького вандалізму і тиранії.

80. Гнатюк, І. Благословляла мати на дорогу [Текст]: вірші та поеми / І. Гнатюк. – Київ: Веселка, 1994. – 95 с.

Дорога, на яку благословила мати сина, була смертельно важкою, болісною, чесною. Сконцентрувавши у серці силу слова й духу, поет подолав біле безмов'я колимських снігів і повернувся до рідної нени – найкращої, наймилішої, найдобрішої й найтерплячішої. Поетична сповідь про святі почуття до матері, яка серцем супроводила його хресний хід, не залишить байдужим того, хто розгорне цю книгу.

81. Гнатюк, І. Правда-мста [Текст]: поезії / І. Гнатюк. – Львів: Каменяр, 1994. – 72с.

*Безслідно щезнуть блазні і витії –
Німі актори жестів та гримас,
І тільки дух одвічної стихії
Прибуде, Богом засланий на нас...*

До збірки відомого українського поета, який зазнав переслідувань і гонінь у сталінсько-брежнєвські часи, увійшли поезії, позначені високим патріотизмом, вболіванням за долю рідного народу, рідної держави.

82. **Гнатюк, І. Стежки-дороги** [Текст]: спомини / І. Гнатюк. – Дрогобич: Відродження, 1998. – 496 с., іл.

***Творчість І. Гнатюка на сторінках літературних
збірників, преси та мережі Інтернет.***

83. **Гнатюк, І. Перший арешт** [Текст]: фрагмент / І. Гнатюк // Тернопілля-96: регіон. річник. – Тернопіль, 1997. – С. 491-492.

84. **Гнатюк, І. З книжки «Паговіння»** [Текст]: [вірші] / І. Гнатюк // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 11-17.

85. **Гнатюк, І. Із книги споминів «Стежки-дороги»** [Текст]: [урив.] / І. Гнатюк // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 7-11.

86. **Гнатюк, І. Тяжіння** [Текст]: вірші / І. Гнатюк // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 142-144.

* * * * *

87. **Вибрані твори Івана Гнатюка** [Текст] // Русалка Дністрова. – 1996. – № 14. – С. 5-12.

88. **Гнатюк, І. «Вірю, що дочекаюся людського і божого суду...»** [Текст]: монолог поета / І. Гнатюк // Русалка Дністрова. – 1994. – № 16.

89. **Гнатюк, І. «Кобзар»** [Текст]: вірш / І. Гнатюк // Народне слово. – 2008. – 7 берез.

90. **Гнатюк, І. Душа – як тятива** [Текст]: поезії / І. Гнатюк // Дзвін. – 1991. – № 12. – С. 3-5.

91. **Гнатюк, І. Затамовані болі** [Текст]: вірші / І. Гнатюк // Київ. – 1989. – № 7. – С. 6-11.

92. **Гнатюк, І. Крем'янецький курінь. Повстанець. Шлюбна ніч. Заповіт** [Текст]: із циклу «Дух одвічної стихії» / І. Гнатюк // Березіль. – 1994. – № 1-2. – С. 9-13.

93. *Гнатюк, І. Моє село* [Текст]: вірш / І. Гнатюк // Тернопіль. – 1994. – № 5-6. – С. 86.
94. *Гнатюк, І. Правда-мста* [Текст]: з вогню Тарасового слова. Цикл віршів / І. Гнатюк // Літ. Україна. – 1993. – 11 листоп.
95. *Гнатюк, І. Стежки-дороги* [Текст]: урив. з кн.-споминів / І. Гнатюк // Русалка Дністрова. – 1995. – № 13.

* * * * *

96. *Вірші Івана Гнатюка* [Електронний ресурс] // Politiko. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: <http://politiko.ua/blogpost13298>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20. 01. 2016.
97. *Гнатюк Іван. Вірші* [Електронний ресурс] // Українська література класичних та сучасних письменників. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://ukr-lit.net/gnatjuk-ivan/1401-virshi.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20. 01. 2016.
98. *Гнатюк Іван: Творчість* [Електронний ресурс] // Клуб Поезії. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2003. – Режим доступу: <http://www.poetryclub.com.ua/metrs.php?id=48&type=tvorch>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20. 01. 2016.
99. *Іван Гнатюк* [Електронний ресурс]: [вірші] // Український Центр. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2001-2016. – Режим доступу: <http://www.ukrcenter.com/Література/19242/Іван-Гнатюк>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20. 01. 2016.
100. *Іван Гнатюк: талановитий і... майже невідомий* [Електронний ресурс]: [вірші] // Балачка. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2005-2016. – Режим доступу: <http://forum.apostrof.in.ua/viewtopic.php?f=10&t=27#p170>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20. 01. 2016.

Література про життя та творчість Івана Гнатюка

101. *Бердник, М. Я. Філософсько-поетичні концепції народу і його буття в творчості І. Гнатюка* [Текст] / М. Я. Бердник, Г. В. Дем'ян // Тези доповідей і повідомлень І-ї Терноп. обл. наук. іст.-краєзнав. конф. Ч. III. Секція V. Література і мистецтво. – Тернопіль, 1990. – С. 14-15.
102. *Гнатюк Іван – поет* [Текст] // Збаражчина: Зб. статей, матеріалів і споминів. – Нью-Йорк, 1980. – С. 285-286.
103. *Гнатюк Іван (27. VII. 1929) – укр. поет і перекладач* [Текст] // Ткачов, С. 250 імен на карті Тернопілля: польсько-українські взаємини / С. Ткачов, В. Ханас. – Тернопіль, 1996. – С. 19.
104. *Іван Гнатюк (1929-2005)* [Текст] // Кодлюк, Я. П. Сто двадцять розповідей про письменників: довідник для вчителя початкових класів / Я. П. Колдюк, Г. С. Одинцова. – Київ, 2006. – С. 28-30.
105. *Іван Гнатюк* [Текст]: [біогр. довідка] // Тернопіль: Тернопільщина літературна. Дод. № 2. – Тернопіль, 1991. – С. 50.
106. *Іван Гнатюк* [Текст]: [біогр.] // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 142.
107. *Іван Гнатюк* [Текст]: [коротка біогр.] // ...З порога смерті...: Письменники України – жертви сталінських репресій. – Київ, 1994. – С. 134-137.
108. *Ліберний, О. Через терни – до найвищого визнання* [Текст]: [біогр. І. Ф. Гнатюка] // Реабілітовані історією: книга пам'яті Збараз. р-ну. – Тернопіль, 2006. – С. 24-25.
109. *Следзінська, Л. З вогню Тарасового слова* [Текст] / Л. Следзінська // Тернопілля'96: регіон. річник. – Тернопіль, 1997. – С. 489-491.
110. *Стожук, А. Ненависть, народжена з любові* [Текст] / А. Стожук // Легенда слова. – Харків, 2013. – С. 36-75.

* * * * *

111. **Зборовський, А.** *«Стежки-дороги» Івана Гнатюка* [Текст] / А. Зборовський // Літ. Україна. – 1998. – 17 верес. – С. 7.
112. **Зозуляк, Є.** *Тернисті шляхи-дороги до правди* [Текст]: поету Іванові Гнатюку виповнилося 70 років / Є. Зозуляк // Вільне життя. – 1999. – 27 лип. – С. 5.
113. **Катрук, Ф.** *Живий у пам'яті нащадків* [Текст]: [3 роки з дня смерті письм. з Дзвинячої І. Гнатюка] / Ф. Катрук // Народне слово. – 2008. – 2 трав. – С. 6.
114. **Катрук, Ф.** *Поет Іван Гнатюк жив в ім'я рідного слова, матері, України* [Текст] / Ф. Катрук // Народне слово. – 2014. – 18 лип. – С. 5: фотогр.
115. **Левенець, В.** *Бібліотекарі Збаражчини шукають книги Гнатюка* [Текст]: [у чит. залі книгозб. пройшли літ. чит., присв. поету І. Гнатюку] / В. Левенець // Народне слово. – 2009. – 7 серп. – С. 5.
116. **Левенець, В.** *Іван Гнатюк – поет і політкаторжанин* [Текст]: [наук. чит. у НЗ «Замки Тернопілля»] / В. Левенець // Народне слово. – 2009. – 31 лип. – С. 4.
117. **Ліберний, О.** *Іван Гнатюк боровся за справжню свободу* [Текст] / О. Ліберний // Свобода. – 2005. – 16 липня. – С. 6.
118. **Ліберний, О.** *Наш земляк – лауреат Шевченківської премії* [Текст]: славетні імена: [І. Гнатюку, який після війни за приналежність до ОУН-УПА був засуд. до розстрілу, присв. і в 2000 році вручено нац. премію ім. Т. Шевченка] / О. Ліберний // Свобода. – 2000. – 4 квіт. – С. 5.
119. **Мазурчук, В.** *«Я весь у ньому – в твоєму імені святому, Україно!»* [Текст] / В. Мазурчук // Діалог. – 1992. – 1 лют. – С. 3.
120. **Пасічник, Б.** *«Стежки-дороги» привели до визнання* [Текст]: письм. І. Гнатюк – лауреат Нац. премії ім. Тараса Шевченка / Б. Пасічник // За вільну Україну. – 2000. – 17 берез. – С. 4.

121. *Сорока, П. На крутозламі життєвих доріг* [Текст] / П. Сорока // Літературна Україна. – 1998. – 17 груд. – С. 9.
122. *Філик, І. Прощайте поете* [Текст]: [5 трав. вічність покликала до себе поета-каторжанина сталінських концтаборів, лауреата Шевченківської премії, вихідця із с. Дзвиняча Івана Гнатюка] / І. Філик // Народне слово. – 2005. – 13 трав. – С. 5.
123. *Чернецький, З. Лист у вічність, або талант, слово і серце, що навечно з нами* [Текст]: [до річниці відходу у вічність І. Гнатюка] / З. Чернецький // Народне слово. – 2006. – 12 травн. – С. 4.
124. *Чернихівський, Г. Голгофа Івана Гнатюка* [Текст]: стор. життя й творч. відомого укр. поета з Волині / Г. Чернихівський // Сіач. – 1993. – № 10 (берез.). – С. 7.
125. *Чернихівський, Г. Голгофа Івана Гнатюка* [Текст]: стор. життя й творч. відом. укр. поета з Волині / Г. Чернихівський // Русалка Дністрова. – 1993. – 9 квіт. – С. 5.
126. *Юринець, І. Хресна дорога Івана Гнатюка* [Текст] / І. Юринець // Літ. Україна. – 1993. – 27 трав. – С. 9.

* * * * *

127. *І. Гнатюк* [Текст] // Література про Тернопільську область за 2000-2004 роки: бібліогр. покажч. / уклад. А. Ленчишин. – Тернопіль, 2011. – С. 291.
128. *Чернихівський, Г. Гнатюк Іван Федорович* [Текст]: [біогр.] / Г. Чернихівський // Тернопільський Енциклопедичний словник / редкол.: Г. Яворський [та ін.]. – Тернопіль, 2004-2010. – Т. 1: А-Й. – 2004. – С. 368: фотогр.

* * * * *

129. *Василишин, О. Жанрове розмаїття творчості Івана Гнатюка* [Електронний ресурс] / О. Василишин, І. Фарина // Золота пектораль. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна]. – Режим доступу:

- <http://zolotapektoral.te.ua/zhanrove-rozmajittya-tvorchosti-ivana-hnatyuka.html#more-11383>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
130. **Гнатюк Іван** [Електронний ресурс]: біогр. // Клуб Поезії. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2003. – Режим доступу: <http://www.poetryclub.com.ua/metr.php?id=48&type=biogr>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
131. **Гнатюк Іван Федорович** [Електронний ресурс] // Вікіпедія: вільна енциклопедія. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Гнатюк_Іван_Федорович, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
132. **Гнатюк Іван. Життєпис** [Електронний ресурс] // Бібліотека Української Літератури. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2000-2016. – Режим доступу: <http://www.ukrlib.com.ua/bio/printout.php?id=95>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
133. **Іван Гнатюк (1929-2005)** [Електронний ресурс]: [біогр.] // Українська література. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу: <http://www.ukrlit.vn.ua/biography/gnatuk1.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
134. **Іван Гнатюк: Вірю в життя** [Електронний ресурс] // Поступ. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://postup.brama.com/usual.php?what=27575>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
135. **Іван Гнатюк: талановитий і... майже невідомий** [Електронний ресурс]: [біогр.] // Балачка. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2005-2016. – Режим доступу: <http://forum.apostrof.in.ua/viewtopic.php?f=10&t=27#p170>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

136. *Іван Федорович Гнатюк* [Електронний ресурс] // Українська література класичних та сучасних письменників. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна]. – Режим доступу: <http://ukr-lit.net/gnatjuk-ivan.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.
137. *Ліберний, О. 80 років від дня народження Івана Гнатюка (27.07.1929-5.05.2005) – українського поета, лауреата Національної премії України ім. Т. Шевченка* [Електронний ресурс] / О. Ліберний // Тернопільська обласна універсальна наукова бібліотека. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2003. – Режим доступу: <http://www.library.te.ua/librarycontent/calendar/kalendar09/077.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.
138. *Мусієнко, О. Іван Гнатюк* [Електронний ресурс] / О. Мусієнко // Український Центр. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2001-2016. – Режим доступу: <http://www.ukrcenter.com/Література/19242/Іван-Гнатюк/Біографія>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.
139. *Овсієнко, В.В. Гнатюк Іван Федорович* [Електронний ресурс] // В.В. Овсієнко // Віртуальний музей. Дисидентський рух в Україні. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2001-2016. – Режим доступу: <http://archive.khpg.org/index.php?id=1228860599>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.
140. *Петренко, М. Іван Гнатюк. На хресній дорозі* [Електронний ресурс] / М. Петренко // Zaxid.net. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: http://zaxid.net/news/showNews.do?ivan_gnatyuknahresniydorozi&objectId=1262725, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.
141. *Радовська, В. Зірки, які не згасають: Іван Гнатюк* [Електронний ресурс]: (до 80-річчя від дня народж.) / В. Радовська // Регіональний

інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2013-01-17-13-40-11/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

Гонтарук Любов

Любов Романівна Гонтарук (Кубацька) народилась 21 вересня 1947 року в селі Великий Кунинець Збаразького району. Закінчила Горинську середню школу Кременецького району, Тернопільський педагогічний інститут – факультет «біологія-хімія».

Працюючи вчителем хімії в Збаразькій школі-інтернаті відкрила таємницю літературного слова в своїй поетичній душі, що донині пульсує тепло і щиро.

Член Національної спілки письменників України з 1999 року. Ностальгія за рідним краєм така велика, що пронизує ледь не кожен її вірш.

Поетеса до відчайдушності відверта у своїх душевних виявах. І водночас, щось більше таїться за її безпосередніми, довірливими рядками, щось невловиме вчувається у тих вигадливих, поривчастих ритмах. Любов Романівна довіряє своєму серцю, пише тепло і м'яко, метафоричність її слова густа й несподівана і мимоволі дивуєшся простому, але водночас відчайдушному образному баченню світу. Сміливість і свіжість думки, незвичні ліричні переходи, лаконічність вираження, глибина мислення – все це вирізняє її з-поміж інших, додає особистості.

Л. Гонтарук постійно працює над собою. Поглиблює вивчену в інституті німецьку мову, розмовляє англійською, перекладає грецькою, читає польською, не забуває російську, розпочала вивчати французьку, пише українською.

Друкувалась в журналі «Київ», альманасі «Поезія-87», газетах «Молодь України», «Вільне життя», «Тернопіль вечірній», «Народне слово» та ін.

Творчість Любові Гонтарук

- 142. Гонтарук, Л. Р. Білий день** [Текст]: поезії / Л. Р. Гонтарук. – Львів: Каменярь, 1993. – 71с.

У поетичній збірці – ліричні вірші поетеси. В них – любов до рідної землі, єднання з природою, роздуми про внутрішній світ людини.

- 143. Гонтарук, Л. Сім хвилин...** [Текст]: лірика / Л. Гонтарук. – Київ: Укр. письм., 1994. – 63 с.

Причетність до важкої долі свого народу, землі, рідної національної культури взагалі. Автор роздумуючи згадує, співпереживає. Звідси, мабуть, уміння вписати тимчасове у вічність, знайти сучасне у звучанні вічних тем. Це не просто милування пейзажем. Пейзажна лірика дихає любов'ю до всього, що народжене природою.

- 144. Гонтарук, Л. Подив** [Текст]: лірика / Л. Гонтарук. – Львів: Каменярь, 1995. – 72 с.

Усі поезії наповнені світлом, дихають теплом і щирістю, захоплюють своєрідним баченням навколишнього світу. Поетесі притаманна віра в добро і віра в людину.

- 145. Гонтарук, Л. Над Гнізною** [Текст]: поезії / Л. Гонтарук. – Збараж: Медобори, 1996. – 110 с.

- 146. Гонтарук, Л. Червоний кінь** [Текст]: поезії / Л. Гонтарук. – Тернопіль: Джура, 1999. – 92 с.

Світла сповідь чутливої жіночої душі переривається то схлипом ностальгії, то щемливою тугою за чимось близьким і водночас далеким. Море – безкрає і бентежне, манливе і спокусливе, співзвучне настрою поетеси, присутнє ледь не в кожному її вірші.

147. Гонтарук, Л. Вибрані поезії [Текст] / Л. Гонтарук. – Львів: Каменяр, 2000. – 224 с.

148. Гонтарук, Л. Дружба впродовж вісімнадцяти років [Текст]: спогади про незабутнього Олесь Терентійовича Гончара / Л. Гонтарук. – Тернопіль: Джура, 2002. – 64 с.

«Дружба впродовж вісімнадцяти років» – нова книжка сучасної української поетеси, члена Національної Спілки письменників України, автора семи книг – Любові Гонтарук.

«Я дякую Вам, Любо, за Вашу вірність, вісімнадцять років щирої приязні! Це вже немало! Скільки води збігло... А тоді, у Збаражжі, в 1977 році Ви, Любо, чимось виділялися з усіх, хто був на зустрічі. Я Вас запримітив». О. Гончар.

149. Гонтарук, Л. Ксенія [Текст]: поезії / Л. Гонтарук. – Тернопіль: Джура, 2003. – 172 с.

«Ксенія» – восьма книжка сучасної української поетеси.

«Мій матері, Ксенії Степанівні, з великою любов'ю і повагою – присвячую (помертньо)».

Л. Гонтарук.

150. Гонтарук, Л. Самотнє літо [Текст]: поезії / Л. Гонтарук. – Тернопіль: Джура, 2004. – 136 с.

«Самотнє літо» – нова збірка сучасної української поетеси, члена Національної Спілки письменників України Любові Гонтарук.

Минають роки, відходять в минуле події, та лиш слово: ніжне і магічне, стисле і всеосяжне. Ні багатство, ні краса, ні сила не можуть протистояти йому. Воно завжди недосяжне і всесильне. Слово Любові Гонтарук має барви смутку, в моря, півтони ностальгії, сонячну невагомість, метафоричність, непідкупну простоту.

151. Гонтарук, Л. Ніколи більше. Nevermore [Текст]: поезія / Л. Гонтарук. – Тернопіль: Джура, 2006. – 120 с.

«Ніколи більше. Nevermore» – з такою інтригуючою назвою дарує своїм прихильникам нову поетичну збірку письменниці із Тернопілля Любов Гонтарук. І линуть до читача її витончені, самобутні, метафоричні поезії, об'єднані у розділи «Пориви душі», «Світло мого бачення», «Краплини болю», «Володіння любові»..., вишукано проілюстровані художницею Світланою

Костишин.

... Любов Гонтарук – поетеса любові. Усе в неї осяяне і зігрите живлющим вогнем цього святого і величного чуття. А ще вона шукає співрозмовника, прагне будь-що поділитися своїм душевним багатством з іншими. І запрошує шанувальників поетичного слова до цієї розмови.

Для широкого кола читачів.

152. Гонтарук, Л. Напередодні... [Текст]: поезії / Л. Гонтарук. – Тернопіль: Сорока, 2007. – 144 с.

Що закладено в підтекст цієї збірки?

Кожен читач може трактувати його по-своєму. Але маємо пам'ятати, що справжній поет, у якого загострене відчуття дійсності, завжди напередодні – нового життя, радісних відкриттів, щасливих осяянь і... невідворотної смерті. Поетеса зізнається, що відчула помах чорного крила над собою (і ця

книга могла виявитися останньою), але на цей раз янгол-охоронець відвів загрозу, а отже тепер у неї є всі підстави сподіватися на довге і щасливе життя.

153. Гонтарук, Л. Млин [Текст] / Л. Гонтарук. – Тернопіль: Джура, 2009.

Нова книга Любові Гонтарук (на цей раз суто прозова) написана дещо у детективному жанрі. З перших речень не покидає відчуття — щось має статися. Воно і стається... А що саме — шукаймо на сторінках роману «Млин». Крім того, ціла низка новел уводить нас до світу найрізноманітніших людських переживань та пристрастей: кохання і зрада, любов і ненависть, правда і брехня які, як нерідко буває, ідуть поруч. Авторка тонко це підмічає, обрамлює в художню форму та подає на суд читача.

154. Гонтарук, Л. Жива вощина [Текст]: поезія / Л. Гонтарук. – Тернопіль: Джура, 2010. – 288 с.

Вкотре відкриваєш для себе нову Любов Гонтарук і розкошуєш її незбагненим і довершеним поетичним словом. Словом, по вінці наповненим сонячною вологою, яку спиваєш і смакуєш, як колись у дитинстві пахучий липовий чай кольору живої вощини. «Чому сьогодні колір той причалив? А чай дитинства – кращий із напоїв, І що із серцем він моїм накоїв? Усе по колу тре земля вощину...», – запитуєш і знаходиш відповідь в поезіях п. Люби, які об'єднані у розділи «Відкриваю осінь», «Євхаристія», «Розмова з морем», «Магія Афін», «Спопеліле листя», «Новий зошит», «На роздоріжжі», «Без жалю», «Київські етюди», а також поеми «Пулюй», «Вісті теледальні», «Відкриваю колір».

155. Гонтарук, Л. Пізня вишня [Текст] / Л. Гонтарук. – Київ: Наш час, 2011. – 232 с.

Образною мовою і простими діалогами прозаїк Любов Гонтарук пропонує читачеві цікаві та романтичні образки сьогоdnішнього, багатого несподіванками, життя. Через призму спілкування між автором і співрозмовником проглядається життєва мудрість і глибокі характери, фатальні епізоди і різниця в думках, мудрість і повага.

Усі новели пронизані теплими та сонячними кольорами жінки, матері, коханої. Автор розкошує в очікуванні дива, бавить око чистотою думки, чарує правдивим баченням світу і співпереживає!

Любов Гонтарук має мудрість тримати нас у полі зору своїх персонажів, ненав'язливо ділитися їхніми таємницями, і це, на нашу думку, їй вдається.

156. Гонтарук, Л. Іскри жар-птиці – 2 [Текст] / Л. Гонтарук. – Київ: Наш час, 2011. – 95 с.

У цій книзі відома українська поетеса Любов Гонтарук вперше виступає в новому для себе жанрі. Її ліричні мініатюри й афоризми – це напружені роздуми про життя, людей і навколишній світ.

Читачу пропонуються справжні золоті злитки філософії й поезії, в яких сконцентровано живу енергію думки й почуття.

157. Гонтарук, Л. Щоб щаслива була! Спогади про незабутнього Олеся Терентійовича Гончара: листи, автографи, світлини [Текст] / Л. Гонтарук. – Київ: Наш час, 2011. – 127 с.

Написана вдячним читачем і захопленою прихильницею творчості Олеся Терентійовича Гончара, ця книга є своєрідним літописом, на сторінках якого у світлинах, листах, автографах оживають спогади автора про багатолітню дружбу з видатним письменником, найвеличнішою постаттю на небовиді української літератури ХХ століття. Кожна сторінка книги пронизана щирістю й

душеvim теплом стосунків з людиною, яка є небесною совістю українського народу.

Для широкого кола читачів.

158. Гонтарук, Л. Час у вигляді круга [Текст]: роман / Л. Гонтарук. – Київ: Золоті ворота, 2014.

Здавалося б, нічого дивного! Звичайна лотерея! Її так легко придбати, а ще простіше подарувати на день народження. Але саме з лотереї починаються всі нещастя і переживання героїв роману... І навряд чи вони змогли б передбачити, хто стоїть за усіма цими пригодами. Персонажі роману Любові Гонтарук – звичайні люди, дещо наївні, але доброзичливі й чесні. Головна героїня, пройшовши тяжкі випробування на виживання, віднайшла своє місце в житті, піднялася і утвердилася.

Читачам пропонується дивовижний лабіринт ходів у потаємних куточках людських душ, їхні благородні пориви і неймовірна здатність людського розуму відчувати і передбачати.

159. Гонтарук, Л. Я їх любив: кохані жінки Тараса Шевченка [Текст]: поема / Л. Гонтарук. – Київ: Золоті ворота, 2014. – 96 с.

Довгий час побутувала думка, що Тарас Шевченко і кохання – речі несумісні. Молодий столичний художник і поет, бажаний гість на балах і в аристократичних салонах, любитель театральних вистав і музики – Тарас Шевченко кохав і був коханим! 22 роки кріпацтва і 10 років солдатчини скалічили його особисте життя. Він попадав в химерний любовний трикутник, над ним тяжів меч нерозділеної любові, він кохав без взаємності і дозволяв себе кохати, впадав у розпач і все життя мріяв про сімейний достаток, власну хату і вишневий садок.

У своїй новій книжці «Я їх любив. Кохані жінки Тараса Шевченка» Любов Гонтарук показала, що Т.Г. Шевченко – не лише геній, Великий Українець, а й проста, земна людина.

160. Гонтарук, Л. Лицарі звитяги [Текст]: поезія / Л. Гонтарук. – Київ: Золоті ворота, 2015.

Вони віддали своє життя за нас. Вічна слава Героям Небесної Сотні Майдану! Серед загиблих – такі молоді, красиві, юні, а ще – старші, але такі само відважні й мудрі... Чому вони загинули? Хто найняв снайпера, і не одного?

І найважливіше: навіщо снайперові вбивати? Чому не стріляв, щоб налякати? Шукаю відповідь і не знаходжу. Підступність і зрада проти свого народу – де її корені і витoki? Думати про це, аналізувати і докопуватися до істини – означає не бути байдужим».

Творчість Л. Гонтарук на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

161. Гонтарук, Л. Вулиця Богуна [Текст]: вірш // Курінь: літ.-мистец. альм. – Вип. 2. – Збараж, 1992. – С. 27.

162. Гонтарук, Л. Джерело [Текст]: поезії / Л. Гонтарук // Пелюстка світу: вірші семи молодих поетес / Л. К. Вахіна, Л. Р. Гонтарук, К. Г. Горчар [та ін.]. – Київ, 1989. – С. 51-92.

163. Гонтарук, Л. Збараж [Текст]: вірш / Л. Гонтарук // Поезія. – Вип. 1 – Київ, 1987. – С. 132-137.

164. Гонтарук, Л. Збаражу [Текст]: вірші / Л. Гонтарук // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 145-149.

165. Гонтарук, Л. Із книги «Ксенія» [Текст]: вірші / Л. Гонтарук // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 71-74.

166. *Гонтарук, Л. Из книги поезій «Над Гнізною», цикл «Острів чекання»* [Текст]: вірші / Л. Гонтарук // Рушник: літ.-мист. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук; В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 47-50.

167. *Гонтарук, Л. Ода телефону* [Текст]: вірш / Л. Гонтарук // Курінь: літ.-мистец. альм. – Вип. 1. – Збараж, 1992. – С. 27.

* * * * *

168. *Гонтарук, Л. Білий день* [Текст]: вірші / Л. Гонтарук // Вільне життя. – 1990. – 29 верес.

169. *Гонтарук, Л. Високе слово* [Текст]: вірші // Молодь України. – 1982. – 3 жовт.

170. *Гонтарук, Л. Голосом ніжним сопліки* [Текст]: вірші / Л. Гонтарук // Київ. – 1986. – № 6. – С. 9-12.

171. *Гонтарук, Л. Живиця* [Текст]: вірш / Л. Гонтарук // Освіта. – 1991. – 26 берез.

172. *Гонтарук, Л. Збаражу* [Текст]: вірш / Л. Гонтарук // Тернопіль. – 1994. – № 5-6. – С. 77.

173. *Гонтарук, Л. І сила в руках є, і слова жагучі* [Текст]: вірш / Л. Гонтарук // Вільне життя. – 1991. – 7 берез.

174. *Гонтарук, Л. Концерт в музичній школі* [Текст]: вірш / Л. Гонтарук // Тернопіль. – 1992. – дод. № 4. – С. 13.

175. *Гонтарук, Л. Осінні мотиви* [Текст]: вірш / Л. Гонтарук // Вільне життя. – 1989. – 24 верес.

176. *Гонтарук, Л. Чекання свята* [Текст]: поезія / Л. Гонтарук // Літературна Україна. – 2007. – 20 верес. – С. 5.

* * * * *

177. *Гонтарук, Л. Збаражу* [Електронний ресурс]: вірші // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: http://zhnyborydy.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=664:hontaruk-

[liubov-zbarazhu&catid= 68&Itemid=187](http://liubov-zbarazhu&catid=68&Itemid=187), вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.

178. Гонтарук, Л. Іскри жар-птиці [Електронний ресурс] / Л. Гонтарук // Жінка-Українка. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://ukrainka.org.ua/files/Gontaruk_22.pdf, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

179. Гонтарук, Л. Пізня вишня [Електронний ресурс]: новели. Невигадані історії / Л. Гонтарук // Жінка-Українка. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://ukrainka.org.ua/files/piznya-vyshnya.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

180. Гонтарук, Л. Я їх любив: кохані жінки Тараса Шевченка [Електронний ресурс]: поема / Л. Гонтарук // Жінка-Українка. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://ukrainka.org.ua/files/%20%D0%B6%D1%96%D0%BD%D0%BA%D0%B8%20%D0%A8%D0%B5%D0%B2%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%B0%20--%20%D0%BA%D0%BD%D0%B8%D0%B3%D0%B0.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

***Література про життя та
творчість Любові Гонтарук***

181. Любов Гонтарук [Текст]: [біогр.] // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 145.

182. Малевич, А. Люба Романівна Гонтарук [Текст] / А. Малевич // Літопис землі Збаразької. – Збараж, 1996. – С. 60.

* * * * *

183. Гриб, В. Зачудований світ «Подиву» [Текст]: [вітаємо Л. Гонтарук з новою кн.] / В. Гриб // Народне слово. – 1996. – 7 черв.

184. *Демків, Б. Вічна тайна любові* [Текст]: [роздум над новою кн. поезій Л. Гонтарук] / Б. Демків // Вільне життя. – 1995. – 31 жовт.
185. *Демків, Б. Квітка білого дня* [Текст]: [про добірку поезій Л. Гонтарук] / Б. Демків // Тернопіль вечірній. – 1993. – 20 листоп.
186. *Кіріндась, В. Щоб не зміліло джерело* [Текст]: [про нову зб. Л. Гонтарук «Сім хвилин»] / В. Кіріндась // Народне слово. – 1995. – 2 черв.
187. *Костюк, С. Несподіваний презент* [Текст]: [укр. поетеса Л. Гонтарук передала у фонд краєзн. музею п'ять зб. власних творів і томик «Дружба впродовж вісімнадцяти років»] / С. Костюк // Свобода. – 2006. – 18 лют. – С. 3.
188. *Кравчук, В. Кохані жінки Тараса Шевченка* [Текст]: кн. наших земляків: [про нову кн. Л. Гонтарук «Я їх любив: кохані жінки Тараса Шевченка»] / В. Кравчук // Народне слово. – 2015. – 6 берез. – С. 5: фотогр.
189. *Розкіш слова Любові Гонтарук* [Текст]: щойно з друку // Літературний Тернопіль. – 2011. – №1. – С. 14. – Рец. на кн.: **Гонтарук, Л. Жива вощина** [Текст]: поезія / Л. Гонтарук. – Тернопіль: Джура, 2010. – 288 с.
190. *Сиско, І. Поетеса Любов Гонтарук зустрілась із збаразькими шанувальниками* [Текст] / І. Сиско // Народне слово. – 2012. – 13 квіт. – С.4: фотогр.

* * * * *

191. *Гонтарук Любов* [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С.16-21.
192. *Гонтарук Любов Романівна* [Текст] // Література землі Збаразької: бібліогр. покаж. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від., упоряд. М. Дем'янюк. – Вип. 1.– Збараж, 1995. – С. 16.

193. *Гонтарук Любов Романівна* [Текст] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від., упоряд. Н. Сенчишин. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 24-26.
194. *Гонтарук Любов Романівна* [Текст] // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль, 2004. – Т. 1. А-Й. – С. 389.
195. *Гонтарук Любов Романівна. Поетеса* [Текст] // Літературна Тернопільщина: бібліогр. покажч. / упоряд. М. Іванко. – Тернопіль, 1992. – С. 15-16.
196. *Любов Гонтарук* [Текст]: [біогр.] // Письменники Тернопілля. Члени Національної спілки письменників України: бібліогр. довід. – Тернопіль, 2010. – С.29: фотогр.

* * * * *

197. *Ганусевич, Н. Любов Романівна Гонтарук* [Електронний ресурс] / Н. Ганусевич // Національний заповідник «Замки Тернопілля». – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://nzzt.com.ua/articles.php?article_id=182, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.
198. *Гонтарук Любов Романівна* [Електронний ресурс] // Вікіпедія: вільна енциклопедія. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Гонтарук_Любов_Романівна, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.
199. *Гонтарук Любов Романівна. Джерело її наснаги* [Електронний ресурс] // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2010. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2013-01-17-10-52-41/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.07.2016.
200. *Гонтарук Любов. Мамині квіти під вікном, а мої – в книжках* [Електронний ресурс] // Жінка-Українка. – Електрон. текстові та граф.

дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://ukrainka.org.ua/hontaruk-lyubov>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

201. Любов Гонтарук [Електронний ресурс] // EX. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://www.ex.ua/85768982>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

202. Любов Гонтарук [Електронний ресурс] // Жінка-Українка. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://ukrainka.org.ua/lyubov-hontaruk>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

203. Сиско, І. Київська поетеса Любов Гонтарук зустрілась із збаразькими шанувальниками [Електронний ресурс] / І. Сиско // Народне слово. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2012. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2012/04/10/kyjivska-poetesa-lyubov-hontaruk-zustrilas-iz-zbarazkymy-shanuvalnykamy/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.01.2016.

Горбатий Іван

*Так хочеться барвінком прорости,
Чи мовою пречистою дитини,
Щоб на земних дорогах України
Мої не загубилися сліди...*

(І. Горбатий)

Іван Горбатий – це образ пристрасного поета і журналіста, людини доброї і ніжної, великого правдолюба і друга, який беззавітно любив Україну, слугував своїм вивіренням, вистражданим словом рідному народові.

І. Горбатий народився 18 липня 1934 року в селі Заруддя, Збаразького району на Тернопільщині. Спочатку була семирічка у рідному селі, потім Колодненська середня школа, після закінчення якої у 1953 році вступив до Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

З 1954 по 1957 рр. Іван перебував на дійсній військовій службі на Кавказі, після повернення працював в рідному селі зав. читальнею, зав. клубом.

Після закінчення Київського державного університету став літературним редактором обласної газети «Вільне життя», якій присвятив майже 30 років свого життя.

Добра від природи людина, справжній патріот, Іван Горбатий великі надії покладав на патріотичне відродження українського народу. Зі сторінок газети знайомив читачів із його духовним надбанням.

Хоч жив Іван Романович активним творчим життям, багато та плідно писав, за життя зумів видати лише одну збірку поезії під назвою «Річка через осінь», але вийшла вона у колективному збірнику «Ніжний кремін» 1989 року. Доля не протегувала йому. Не один раз його рукописи готувались до друку, позитивно оцінені рецензентами та редакторами, але завжди щось ставало на перешкоді. Один із його рукописів уже навіть стояв у тематичному плані «Радянського письменника», однак через рік цілком несподівано «видав» з нього.

Добу відродження І. Горбатий прийняв з великою радістю. «Тепер мені так легко! Тепер я можу писати все!» – говорив він одному із своїх друзів. Незважаючи на хворе серце, на перенесений тяжкий інфаркт, поет згодився працювати відповідальним секретарем першої в Україні обласної організації Товариства української мови ім. Т. Г. Шевченка, підтримував Народний Рух України, «Меморіал».

Багато мрій та задумів мав Іван Романович, та не судилося. 30 червня 1990 року стався нещасний випадок –

невправний велосипедист збив поета з ніг, а 2 липня І. Горбатий помер.

На робочому місці поета – у шухляді стола газети «Вільне життя» залишився папірець із його маленьким заповітом: «На моїй могилі поставте низенький пам'ятник, щоб онуки і квіти могли до колін моїх тулитися». Та найкращим йому пам'ятником є його поезія.

Твори поета друкувались в журналах «Вітчизна», «Дніпро», «Жовтень», «Україна», «Ранок», у колективних збірниках «Ніжний кремін» (1989) і «Допоки я живу» (1994). У 1998 р. вийшла збірка віршів І. Горбатого «На вістрі сльози», а в 2003 р. – «Розвидень».

У 1999 р. Іван Романович був прийнятий до Національної спілки письменників України (посмертно), у рідному селі поета, Зарудді, на приміщенні школи, 10 листопада 1995 року відкрито меморіальну дошку-барельєф.

Селянський син, він і в поезії знав лише одну нагороду – вдячну ласку рідного краю, що його виростив, вигодував, що для нього були святими материнська мова та батьківський заповіт.

Творчість Івана Горбатого

204. Горбатий, І. На вістрі сльози [Текст] / І. Горбатий; ред. В. Кірін-дась. – Тернопіль: Джура, 1998. – 146 с.

Благодатна волинська земля подарувала Україні багатьох славетних письменників. У сузір'ї перших величин – Іван Горбатий, яскравий промінь долі якого трагічно обірвався.

Перед Тобою, шановний читачу, твори цього самобутнього, непересічного поета. «На вістрі сльози» зорить його душа, болить немеркнуче слово.

205. Горбатий, І. Розвидень [Текст]: поезії / І. Горбатий; передм. В. Барни. – Тернопіль: Горлиця, 2003. – 96 с.

До поетичної книжки «Розвидень» Івана Горбатого увійшли вірші, написані у 60-70-х роках ХХ століття. Проте, основні теми збірки – любов до кривної землі, до святої України, досягнення глибокої філософії буття і людського кохання – звучать по-особливому злободенно і сучасно на порозі III тисячоліття.

Висока світла поезія Івана Горбатого хвилююча і неповторна.

***Творчість І. Горбатого на сторінках літературних
збірників, преси та мережі Інтернет.***

- 206. Горбатий, І. «Навіщо жити?...»** [Текст]: вірші / І. Горбатий // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 68-72.
- 207. Горбатий, І. «О, боже, дай мені наснаги...»** [Текст]: вірші / І. Горбатий // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 17-20.
- 208. Горбатий, І. Крокове колесо** [Текст]: поезії / І. Горбатий // І. Горбатий, В. Ярмуш. Допоки я живу. – Київ, 1994. – С. 7-60.
- 209. Горбатий, І. Моя любов** [Текст]: вірші / І. Горбатий // Тернопільщина літературна. – Тернопіль, 1991. – Дод. 2. – С. 84.
- 210. Горбатий, І. Річка через осінь** [Текст] / І. Горбатий // Ніжний кремін: поезії. – Київ, 1989. – С. 7-56.
- 211. Горбатий, І. Розвидень** [Текст]: [підбірка віршів] / І. Горбатий // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук; В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 9-13.

* * * * *

- 212. Горбатий, І. «З мого серця починаєшся ти, Україно»** [Текст]: вірші / І. Горбатий // Вільне життя. – 1994. – 16 лип.
- 213. Горбатий, І. «За тим порогом немає зим...»** [Текст]: вірші / І. Горбатий // Вільне життя. – 1991. – 24 липня.

214. *Горбатий, І. «Моя найвища висота»* [Текст]: вірші / І. Горбатий // Ровесник. – 1985. – 10 верес.
215. *Горбатий, І. Вірші* [Текст]: вірші / І. Горбатий // Ровесник. – 1968. – 25 травн.
216. *Горбатий, І. Вранці, сорок чотири роки тому...* [Текст]: [про с. Молотків Лановец. р-ну] / І. Горбатий, Б. Мельничук // Україна. – 1987. – № 25. – С. 4-5.
217. *Горбатий, І. Дозорці людського спокою* [Текст]: вірш до дня міліції / І. Горбатий // Вільне життя. – 1968. – 10 листоп.
218. *Горбатий, І. Долі* [Текст]: вірш / І. Горбатий // Вільне життя. – 1983. – 1 трав.
219. *Горбатий, І. З нових віршів* [Текст]: вірші / І. Горбатий // Ровесник. – 1969. – 11 листоп.
220. *Горбатий, І. З циклу «Борозна у засвіт»* [Текст]: вірші / І. Горбатий // Ровесник. – 1970. – 21 берез.
221. *Горбатий, І. Земля моя. Дівич-вечір. Матері. Одкровення емігранта* [Текст]: вірші / І. Горбатий // Ровесник. – 1970. – 20 черв.
222. *Горбатий, І. Зигзаги на орбіті Пегаса: За книжками тернопільських поетів* [Текст]: вірші / І. Горбатий // Вільне життя. – 1988. – 5 серп.
223. *Горбатий, І. Лежать бійці в міцних обіймах літ* [Текст]: вірш / І. Горбатий // Вільне життя. – 1970. – 12 трав.
224. *Горбатий, І. Лелеки над колисками* [Текст] / І. Горбатий, Б. Мельничук // Дзвони пам'яті. – Київ, 1990. – Вип. 5. – С. 98-104.
225. *Горбатий, І. Муза в солдатській шинелі* [Текст]: [про кн. віршів О. Долгушина «Пам'ять серця»] / І. Горбатий // Вільне життя. – 1989. – 11 лют.
226. *Горбатий, І. Наша дума, наша сила ватрою палає* [Текст]: вірші / І. Горбатий // Русалка Дністрова. – 1994. – № 11. – (Срібні сурми).

227. *Горбатий, І. П'єдестал вічності* [Текст]: вірш [присв. І. Котляревському] / І. Горбатий // Вільне життя. – 1969. – 9 верес.
228. *Горбатий, І. Рідна мова* [Текст]: вірш / І. Горбатий // Свобода. – 1996. – 22 серп.
229. *Горбатий, І. Серед поля* [Текст]: вірш / І. Горбатий // Україна. – 1986. – № 5. – С. 15.
230. *Горбатий, І. Сійся, родися!* [Текст]: вірш / І. Горбатий // Вільне життя. – 1970. – 1 січ.
231. *Горбатий, І. Смолоскипи* [Текст]: низка сонетів терноп. журналіста / І. Горбатий // Ровесник. – 1967. – 9 лип.
232. *Горбатий, І. Тепле пагіння* [Текст]: [у рідній надзбручанській стороні] / І. Горбатий // Вільне життя. – 1970. – 10 січ.

*Література про життя та
творчість Івана Горбатого*

233. *Герман, О. Пам'яті Івана Горбатого* [Текст]: вірш / О. Герман // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 67.
234. *Кіріндась, В. Іван Горбатий (1934-1990)* [Текст] / В. Кіріндась // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 65-66.

* * * * *

235. *Барна, В. «На землі довічно буду жити...»* [Текст]: [доля поета І. Горбатого] / В. Барна // Вільне життя. – 2004. – 10 лип. – (Ми пам'ятаємо тебе, Іване).
236. *Бубній, П. Річка через осінь* [Текст]: [про поезію І. Горбатого] / П. Бубній // Вільне життя. – 1989. – 30 груд.
237. *Гонтарук, Л. Він залишився з нами* [Текст]: [спогади про І. Горбатого] / Л. Гонтарук // Гомін. – 1991. – 20 лип.

238. *Демків, Б. Він був з родини хліборобів...* [Текст]: [кілька штрихів до портр. Івана Горбатого] / Б. Демків // Тернопіль вечірній. – 1994. – 16 лип.
239. *Демків, Б. Світлій пам'яті Івана Горбатого* [Текст]: поезія / Б. Демків // Народне слово. – 1995. – 7 січ.
240. *Демків, Б. У бурхливому плині часу* [Текст]: [присв. І. Горбатову] / Б. Демків // Вільне життя. – 1994. – 16 лип.
241. *Дзюба, Г. Вдячний голос синівської любові* [Текст]: [про І. Горбатого] / Г. Дзюба // Народне слово. – 1994. – 15 лип.
242. *Добровольський, М. «Життя перебувань не терпить...»* [Текст]: [70-річчя від дня народж. І. Горбатого, відкр. мемор. табл. у с. Заруддя Збараз. р-ну] / М. Добровольський // Вільне життя. – 2004. – 24 лип.: фотогр. – (Незабутні).
243. *Добровольський, М. Де жив і творив поет* [Текст]: [вшанув. пам'яті І. Горбатого] / М. Добровольський // Літературна Україна. – 2004. – 21 жовт. – С. 2. – (Вісті з Тернопільщини).
244. *Добровольський, М. Як важко бути самим собою* [Текст] / М. Добровольський // Вільне життя. – 1994. – 16 лип.
245. *З мого серця починаєшся ти, Україно* [Текст]: [Івану Горбатову – 60] // Вільне життя. – 1994. – 16 лип.
246. *Заруденські мотиви* [Текст]: [наш земляк Іван Горбатий – співець голубого ранку] // Колгоспне життя. – 1974. – 20 жовт.
247. *Кіріндась, В. «Так хочеться барвінком прорости»* [Текст]: [про поета І. Горбатого] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1996. – 16 лип. – (Незабутні імена).
248. *Кіріндась, В. Він – наш сучасник* [Текст] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1999. – 17 лип.
249. *Кіріндась, В. Листи у вічність* [Текст]: [пам'яті поета Івана Горбатого] / В. Кіріндась // Вісник історії краю. – 1996. – №6. – С. 8.

250. *Кіріндась, В. Незабутні імена* [Текст]: [про зб. І. Горбатого «На вістрі сльози »] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1998. – 2 лип.
251. *Кіріндась, В. Переливаються мої жалі...* [Текст]: [про зб. І. Горбатого і В. Ярмуша «Допоки я живу »] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1995. – 1 лип.
252. *Кіріндась, В. Поет пшеничної провінції* [Текст]: [про життя та творч. І. Горбатого] / В. Кіріндась // Літературний Тернопіль. – 2012. – №1. – С. 92-95: фотогр.
253. *Кіріндась, В. Прихований скарб* [Текст]: [про творчу спадщину збараз. поета І. Горбатого] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 2004. – 20 квіт. – С. 5.
254. *Кіріндась, В. Щоб вірші жили на землі* [Текст]: [готова до вид. поетич. зб. «На вістрі сльози», яка була підготовлена ще в 1989 р. Іваном Горбатим] / В. Кіріндась // Народне слово. – 1996. – 26 лип.
255. *Кравчук, В. «І запеклось чорнило на пері...»* [Текст] / В. Кравчук // Народне слово. – 1998. – 20 листоп. – Рец. на книгу: **Горбатий, І. На вістрі сльози** [Текст]: літ.-худ. вид. / І. Горбатий; ред. В. Кіріндась. – Тернопіль: Джура, 1998. – 146 с.
256. *Кравчук, В. «Лицем до сонця, серцем до землі...»* [Текст]: [про І. Горбатого] / В. Кравчук // Народне слово. – 2004. – 16 лип. – С. 3.
257. *Ониськів, М. Ніжний кремінь його душі* [Текст]: до 80-річчя від дня народж. Івана Горбатого / М. Ониськів // Свобода. – 2014. – 2 лип. – С. 12.
258. *Петрук-Попик, Г. Меридіани долі* [Текст] / Г. Петрук-Попик // Вільне життя. – 1994. – 22 лип.
259. *Петрук-Попик, Г. Меридіани долі* [Текст]: до 70-ліття від дня народж. Івана Горбатого / Г. Петрук-Попик // Свобода. – 2004. – 17 лип. – С. 6.

260. *Петрук-Попик, Г. Меридіани долі* [Текст]: [про побратима І. Горбатого] / Г. Петрук-Попик // Свобода. – 1994. – 19 лип.
261. *Сорока, П. Ніжний кремінь* [Текст]: [згадуючи Івана Горбатого] / П. Сорока // Свобода. – 1993. – 30 берез.
262. *Сорока, П. Зболена радість* [Текст]: [роздуми над зб. поезій І. Горбатого «Річка через осінь»] / П. Сорока // Колгоспне життя. – 1990. – 6 січ.
263. *Філик, І. «День Києва» у Збаражжі* [Текст]: [вручення чл. квитків Нац. спілки письмен. України І. Горбатову (помертв.) і В. Кравчуку] / І. Філик // Народне слово. – 1999. – 19 листоп.
264. *Філик, І. Поет пшеничної провінції* [Текст]: [жит. і творч. шлях І. Р. Горбатого] / І. Філик // Народне слово. – 2004. – 23 лип. – (Ювілеї).
- * * * * *
265. *75 років від дня народження Івана Горбатого* [Текст] // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2009 рік: бібліогр. покажч. – Тернопіль, 2009. – С. 70-72.
266. *Горбатий Іван Романович* [Текст] // Література землі Збараської / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від., упоряд. М. Дем'янюк. – Вип. 1. – Збараж, 1995. – С. 17.
267. *Горбатий Іван Романович* [Текст] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від., уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа; вступ. сл. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 26-27.
268. *Іван Горбатий (1934-1990)* [Текст] // Вони прославили наш край: бібліогр. посіб. – Тернопіль, 2002. – С. 38-40.
269. *Іван Горбатий* [Текст]: [біогр.] // Письменники Тернопілля. Члени Національної спілки письменників України: бібліогр. довід. – Тернопіль, 2010. – С.30: фотогр.

270. *о. Сливка, Р. Горбатий Іван Романович (18. 07. 1934, с. Заруддя, нині Збаразького району – 02. 07. 1990, м. Тернопіль) – поет, журналіст* [Текст] / о. Р. Сливка // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль, 2004. – Т 1: А-Й. – С. 392.

* * * * *

271. *70 років від дня народження Івана Горбатого (18. 07. 1934-2. 07. 1990) – українського поета, журналіста* [Електронний ресурс] // Тернопільська обласна універсальна наукова бібліотека. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу: <http://www.library.te.ua/librarycontent/calendar/kalendar04/18-07.htm>,

вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.

272. *Горбатий Іван Романович* [Електронний ресурс] // Вікіпедія: вільна енциклопедія. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Горбатий_Іван_Романович, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.

273. *Горбатий Іван Романович* [Електронний ресурс]: [біогр.] // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2010-03-19-17-11-34/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 14.07.2016.

274. *Іван Горбатий – поет пшеничної провінції* [Електронний ресурс]: [біогр., бібліогр.] // Blogspot.com. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу: <http://ivanhorbatuyi.blogspot.com/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.

275. *Іван Горбатий* [Електронний ресурс] // Тернопільська обласна бібліотека для дітей. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2004-2016. – Режим доступу: <http://odb.te.ua/1412>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.

276. *Поет пшеничної провінції* [Електронний ресурс]: [Електронний ресурс]: бібліогр. довідка / Збараз. централіз. бібл. система. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://zbarazh-library.com.ua/writen/books/Gorbatiy_75r.pdf, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Аналог друк. вид. (*«Поет пшеничної провінції»*: бібліогр. довідка / уклад. Н. Сенчишин. – Збараж, 2009 – 10 с. – Опис зроблено: 21.01.2016.
277. *Радовська, В. Іван Горбатий «Поет пшеничної провінції»* [Електронний ресурс]: [віртуальна виставка] / В. Радовська, В. Чорняк // Збаразька централізована бібліотечна система. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: <http://zbarazh-library.com.ua/bookshow-05.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.
278. *Сенчишин, Н. Поет пшеничної провінції (Іван Горбатий)* [Електронний ресурс] // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2009. – Режим доступу: http://www.irp.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2026:2013-01-17-13-01-14&catid=76:2009-10-04-11-03-50, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.

Гриб Василь

*На оповідача не можна вивчитись,
ним треба народитись.*

Петро Перебийніс

Василь Григорович Гриб народився 12 серпня 1948 року в селі Суворовське Тульчинського району Вінницької області.

Після закінчення сільської восьмирічки вчився на Донбасі. Там отримав фахову освіту. Два роки служив в

армії. Потім працював у редакції Барської газети «Червоний промінь». З 1970 по 1975 роки навчався у Львівському державному університеті на факультеті журналістики. Десять років працював відповідальним секретарем Збаразької районної газети «Колгоспне життя». З 1985 року – директор районної друкарні, з липня 1998 року – редактор районної газети «Народне слово».

На яких би посадах не перебував Василь Гриб, його завжди цінували люди за його порядність, чесність, високий професіоналізм у роботі. Його любили і шанували колеги по перу і прості жителі району. Динамізм, оперативність, виваженість кожного слова, вміння контактувати з людьми в будь-якій ситуації – саме це було притаманне журналісту, публіцисту, письменнику.

Василь Гриб – член Національної спілки журналістів України, автор прозових збірок «Звістка» (1993), «Звабний плід Мандрагори» (1996), п'єси «Тринь-трава», упорядник і головний редактор збірки «Літературна Збаражчина» (1996). Він неодноразово друкувався в обласній, національній пресі, в літературних часописах.

Василь Гриб був майстром малої прози, цікавим письменником. Він не вигадував сюжетів своїх творів, а черпав їх із життя. Тому його новели вражають своєю безпосередністю і мистецькою досконалістю. Володимир Хрін, даючи оцінку першій збірці письменника пише: *«...відчувається простота і чіткість композиції, напруженість і динамізм дії, правдивість спостережень та повна чистота»*.

У другій збірці автор розширює свій тематичний діапазон і дає можливість читачеві для роздумів про сутність людського буття.

Високу оцінку творчості Василя Гриба дав у рекомендації до Національної спілки письменників України поет Петро Перебийніс: «Мабуть саме життя покликала до слова обдарованого подільського прозаїка Василя Гриба. Можна по-різному оцінювати його стиль і творчу манеру, але одне незаперечне: це

цікаво. Це реальні долі. Це характери. Письменник скупий на слова, але широкий на художні прозріння».

26 січня 2000 року, на 52 році життя, через довготривалу невиліковну хворобу зупинилось зболене серце щирої, доброї людини, талановитого письменника і журналіста Василя Григоровича Гриба. Та він залишив вагомий слід у літературному житті Збаражчини.

Творчість Василя Гриба

279. Гриб, В. Звістка [Текст]: оповід., новели / В. Гриб. – Збараж: Тернопіль, 1993. – 30 с.

«Звістка» – перша книжка оповідань і новел прозаїка із Тернопільщини Василя Гриба, у центрі якої актуальні життєві проблеми сучасності. До збірки увійшли твори, написані протягом останніх років, а також ті, які з відомих причин автор не зміг раніше опублікувати.

280. Гриб, В. Звабний плід Мандрагори [Текст]: літ.-худ. вид. / В. Гриб; ред. В. Кравчук – Збараж: Тернопіль, 1996. – 102 с.

«Звабний плід Мандрагори» – друга книга прозаїка із Тернопільщини Василя Гриба. Автор у своєрідній формі розкриває сутність людського буття.

Новели об'єднані сюжетною канвою, присвячені вічній темі кохання, що звучить в долях не одного покоління, як невмируща мелодія життя.

281. Гриб, В. Незакінчена новела... [Текст]: новели, спогади, есе / В. Гриб. – Тернопіль: Джура, 2010. – 104 с.

Остання книга, яка вийшла через 10 років після смерті письменника-новеліста, присвячена нашому сьогоденню.

У нього є те, що сьогодні нам потрібно, – серйозні почуття, виразність думки, чіткість у ставленні до добра і зла.

І те, що він словом не грав, а осягав дещо важливе. Погодьтеся – це заслуговує на повагу... Є кохання – є пристрась і трагедія.

***Творчість В. Гриба на сторінках літературних
збірників, преси та мережі Інтернет.***

- 282. Гриб, В. Вишнева заметіль** [Текст]: новела / В. Гриб // Тернопілля' 95: регіон. річник. – Тернопіль, 1995. – С. 602-604.
- 283. Гриб, В. Гарячий подих снігу** [Текст]: новела / В. Гриб // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С.17-18.
- 284. Гриб, В. Катюга** [Текст]: новела / В. Гриб // Курінь: літ.-мистец. альм. / ред. П. Сорока. – Вип. 2. – Збараж, 1992. – С.77.
- 285. Гриб, В. Легенда рідного краю** [Текст]: [унив.] / В. Гриб // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 150-152.
- 286. Гриб, В. Подарунок для донечки** [Текст]: новела / В. Гриб // Літературна Збаражчина. – Збараж, 1996. – С. 153-156.
- 287. Гриб, В. Снека** [Текст]: новела / В. Гриб // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С.15-16.
- 288. Гриб, В. Сяйво посмішки. Гріхопадіння** [Текст] / В. Гриб // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С.21-30.
- 289. Гриб, В. Яблуко від яблуні** [Текст]: оповід. / В. Гриб // Курінь: літ.-мистец. альм. – Вип. 1 – Збараж, 1992. – С. 42.

* * * * *

- 290. Гриб, В. Букет польових квітів** [Текст]: оповід. / В. Гриб // Народне слово. – 2008. – 8 серп.

291. *Гриб, В. Гарячий подих снігу* [Текст]: новела / В. Гриб // Народне слово. – 2001. – 26 січ.
292. *Гриб, В. Дзвінок до вуйка в Америку* [Текст]: гумореска / В. Гриб // Народне слово. – 1999. – 16 лип.
293. *Гриб, В. Сон роботи кобили* [Текст] / В. Гриб // Вільне життя. – 2001. – 2 жовт.
294. *Гриб, В. Чорна звістка* [Текст] / В. Гриб // Тернопіль – 1992. – Вип. 2. – С. 14.

* * * * *

295. *Гриб, В. Катюга* [Електронний ресурс]: новела / В. Гриб // «Курінь». Літ.-мистец. альм. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2008. – Режим доступу: <http://www.kurin.ho.ua/42.html#7>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 28.03.2016.
296. *Гриб, В. Пасмо чорного волосся* [Електронний ресурс]: новела / В. Гриб // «Курінь». Літ.-мистец. альм. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2008. – Режим доступу: <http://www.kurin.ho.ua/43.html#23>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 28.03.2016.
297. *Гриб, В. Яблуко від яблуні...* [Електронний ресурс]: оповід. / В. Гриб // «Курінь». Літ.-мистец. альм. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2008. – Режим доступу: <http://www.kurin.ho.ua/41.html#24>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 28.03.2016.

*Література про життя
та творчість В. Гриба*

298. *Василь Гриб* [Текст] // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 150.
299. *Вкраплення у вічність* [Текст]: спогади, есе [збаражани про жит. та творч. В. Гриба] // Гриб, В. Незакінчена новела... Новели, спогади, есе / В. Гриб / ред.-упоряд. В. Кіріндась. – Тернопіль, 2010. – С. 57-84.

- 300. *Життя у світлинах*** [Текст]: [фотогр. з життя В. Гриба] // Гриб, В. Незакінчена новела... Новели, спогади, есе / В. Гриб / ред.-упоряд. В. Кіріндась. – Тернопіль, 2010. – С. 85-100.
- 301. *Перебийніс, П. Рекомендація Петра Перебийноса*** [Текст]: [реком. Василю Грибу до вступу у члени Нац. спілки письмен. України] / П. Перебийніс // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 16.
- * * * * *
- 302. «Не нарікаю на свою долю»: пам'ять** [Текст]: [пам'яті письмен., ж-ста, ред. рай. газети «Народне слово» Василя Гриба] // Народне слово. – 2001. – 10 серп. – С. 3.
- 303. *Бачинський, Я. Сумні акорди вічності*** [Текст]: прощальне слово про друга / Я. Бачинський // Народне слово. – 2000. – 28 січ. – С. 2.
- 304. *Гаврильцьо, І. Звістка про «Звістку»*** [Текст]: [про зб. оповід. і новел Василя Гриба «Звістка»] / І. Гаврильцьо // Тернопіль вечірній. – 1993. – 3 листоп.
- 305. *Глибокий сум. І добрий, вічний спомин*** [Текст]: річниця світлої пам'яті доброго побратима, уважного наставника – ред. рай. газети «Народне слово» Василя Григоровича Гриба // Народне слово. – 2001. – 26 січ. – С. 2.
- 306. *Гонтарук, Л. Звабний плід дерева любові*** [Текст]: [Василь Гриб і його нова кн. «Звабний плід Мандрагори»] / Л. Гонтарук // Народне слово. – 1996. – 17 трав.
- 307. *Кіріндась, В. Лебедина пісня*** [Текст]: [про зб. В. Гриба «Незакінчена новела»] / В. Кіріндась // Народне слово. – 2010. – 10 верес. – С. 4.
- 308. *Кіріндась, В. Лебедина пісня*** [Текст]: [про кн. В. Гриба «Незакінчена новела»] / В. Кіріндась // Літературний Тернопіль. – 2010. – № 4. – С. 87.

- 309. Кіріндась, В. Хто такий Грицько Барський?** [Текст]: [спомин про побратима Василя Гриба] / В. Кіріндась // Народне слово. – 2006. – 3 лют. – С. 3.
- 310. Майхрук, Б. «Звістка»** [Текст]: [про першу прозову зб. оповід. та новел В. Гриба] / Б. Майхрук // Народне слово. – 1993. – 5 листоп.
- 311. Радовська, В. З любов'ю до слова і вірою в добро** [Текст]: до 60-річчя від дня народж. В. Гриба / В. Радовська // Народне слово. – 2008. – 8 серп. – С. 4.

* * * * *

- 312. «Життя моє лише краплинка, розчинена у вічності земній»** [Текст]: бібліогр. довідка: до 60-річчя від дня народж. Василя Гриба / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; підгот. В. Радовська. – Збараж: [б.в.], 2008. – 12 с.
- 313. Гриб Василь** [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С.21-23: фотогр.
- 314. Гриб Василь Григорович** [Текст] // Література землі Збараської: бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; упоряд. М. Дем'янюк. – Вип. 1. – Збараж, 1995. – С. 17.
- 315. Гриб Василь Григорович** [Текст] // Література землі Збараської: бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин. – Вип. 2. – Збараж, 2005.– С. 27.
- 316. Кіріндась, В. Гриб Василь Григорович (1948-2000)** [Текст] / В. Кіріндась // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль: Збруч, 2004. – Т. 1. А-Й. – С. 412.

* * * * *

- 317. 65 років від дня народження Гриба Василя Григоровича** [Електронний ресурс] // Збараський літопис від сивої давнини: Літопис

Вишнівця. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2009. – Режим доступу: <http://ua.convdocs.org/docs/index-236180.html?page=3>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.03.2016.

318. Гриб Василь Григорович [Електронний ресурс]: [біографія, бібліографія] // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2010-04-08-14-34-48/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 14.07.2016.

319. Ониськів, М. «Незакінчена новела...» [Електронний ресурс]: [про книгу В. Гриба «Незакінчена новела»] / М. Ониськів // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=3883:nezakinchena-novela&catid=8:almanah&Itemid=5, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.06.2016.

Дишкант Юхим

Юхим Борисович Дишкант народився 18 вересня 1988 року в с. Бодаки Збаразького району.

Юхим – простий сільський хлопець, якому Бог дарував талант – поетичний дар. З раннього дитинства, зі шкільної парти він одержимий словом і творення поезії – це зміст його життя. Вірші Юхима чудові, інколи, може, для когось і не дуже зрозумілі, бо з глибоким філософським змістом.

Член обласного літературного об'єднання при ТОО НСПУ. Автор двох поетичних збірок: «Мріяла вишнями вулиця», «Гітарна кров» та «Рам'я», співавтор проектів «Юхим Дишкант і Кусок Комісії» та «У затінку дівчат-квіток».

Учасник творчого союзу «ПЛИТА». Друкувався у газетах «Вільне життя», «Народне слово», «Літературна Україна», а також в альманахах: «Подільська толока», «Перші ластівки», «Курінь», «Рушник», журналі «Пектораль». Закінчив Національний університет «Острозька академія», де навчався за спеціальністю «Літературна творчість». У 2007 році був учасником Всеукраїнської наради молодих літераторів у Ірпіні.

Батько помер від важкої недуги, коли Юхимові було 7 років. Трьох дітей мама виховувала самотужки. Проте усі здобули вищу освіту, виросли порядними людьми. Юхим рано відчув усі труднощі сільського буття, не цурався фізичної праці.

«У сьомому класі, – пригадує мати, – допомагав археологам, які здійснювали розкопки у Бодаках, возив тачкою глину та заробляв свої перші гроші. Він у нас самородок, бо у родині ніхто не мав хисту до написання віршів. А свої перші поетичні рядочки Юхим почав складати у шість років. Оскільки ще не міг їх самостійно записати, то це робила я. І виглядало це так приблизно так: Юхим кликав: «Мамо, хочу щось тобі сказати!» і починає римувати. А я записую ці чотири-шість рядочків у зошит. Перші дитячі віршики були про природу, рідний край».

Володимир Кравчук пригадує своє перше знайомство з творчістю Юхима Дишканта: «Односельчанка хлопця – директор Збаразької ЦБС Оксана Бондар принесла зошит, списаний віршами учня Бодаківської школи у бібліотеку і переконала мене їх оцінити, бо їй вдалося, що вони варті уваги. Там було 56 віршів. Їхня образність була така зачухерявлена, що інколи навіть сам автор губився. Однак я взявся за їхнє редагування і згодом у світ вийшла перша поетична книжка Юхима, куди увійшло його майже три десятки віршів. Потім відбулося знайомство хлопця з митцями обласної літературної студії при Тернопільській організації Національної спілки письменників України, якою тоді

керував Богдан Бастюк, де теж зуміли розгледіти талант сільського хлопця і дали йому рекомендації для вступу на факультет «Літературна творчість», який щойно було відкрито у «Острозькій академії». Я тоді розумів, що якщо Юхим не стане письменником, то буде добрим філологом у якого можна буде повчитися. Навчаючись у вузі він видав ще дві поетичні збірки – «Гітарна кров» та «Брам'я». І варто зазначити, що передмову, яка мала назву «На гітарі бандурні струни», до першої книги студенту-першокурснику Юхиму Дишканту написав український письменник, науковець, лауреат багатьох престижних всеукраїнських літературних премій Ігор Павлюк. Мабуть не кожному студенту так щастить».

«...Із перших же прочитаних ним рядків – ясно: цей тоненький, невисокий на зріст хлопчина, у характері якого вгадувалася тепла селянська самоіронічність, – Поет», – писав про Юхима у передмові до його збірки «Гітарна кров» Ігор Павлюк у 2007 році.

Творчість Юхима Дишканта

320. Дишкант, Ю. Гітарна кров [Текст]: поезії / Ю. Дишкант. – Рівне: Волинські обереги, 2007. – 52 с.

Юхим Дишкант – поет тієї школи, тих учителів, серед яких – ліс, поле, луг, вітер, річка, чорна рілля, лелеки, вовки, коні й могили предків.

...Я розмінюю все

На зірки і на зілля,

На розтріпаних груш

перевіяну мить.

Творчість Ю. Дишканта на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

321. Дишкант, Ю. «По відстані годинникових стріл...» [Текст]: вірші / Ю. Дишкант // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 75-78.

* * * * *

322. *Дишкант, Ю. Збираюсь до дому легкого...* [Текст]: вірші / Ю. Дишкант // Свобода. – 2014. – 29 січ. – С. 4.

323. *Дишкант, Ю. Я народився у глибинці...* [Текст]: вірші / Ю. Дишкант // Народне слово. – 2014. – 31 січ. – С.2.

* * * * *

324. *Дишкант, Ю. Вірші, проза, аналітика, огляди* [Електронний ресурс] / Ю. Дишкант // Поетичні майстерні. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу: <http://maysterni.com/user.php?id=2059&t=1>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 27.03.2016.

325. *Дишкант, Ю. Ты жил, от страны не ходил налево* [Електронний ресурс] / Ю. Дишкант; перекл. з укр. Д. Кузмин // LiveJournal. Inc. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 1999. – Режим доступу: <http://dkuzmin.livejournal.com/538526.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: рос. – Опис зроблено: 27.03.2016.

*Література про життя та
творчість Ю. Дишканта*

326. *Кіріндась, В. Впіймай мене, мій день...* [Текст]: [про творч. Ю. Дишканта] / В. Кіріндась // Подільська толока: альм. літ. об'єд. Терноп. НСПУ / ред.-упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 5. – Тернопіль, 2009. – С. 153-154.

* * * * *

327. *«Крилами своїми він вбирав поезію»* [Текст]: [біогр.] // Народне слово. – 2014. – 31 січ.

328. *Боднар, С. 5 березня відбудеться судове засідання, на якому буде знято усі обвинувачення із «в'язня Грушевського» Юхима Дишканта* [Текст] / С. Боднар // Народне слово. – 2014. – 28 лют. – С. 3.

329. *Боднар, С. Арештований герой Майдану із Збаражчини* [Текст]: [про арешт Ю. Дишканта] / С. Боднар // Народне слово. – 2014. – 24 січ.
330. *Боднар, С. Кримінальну справу «В'язня Грушевського Юхима Дишканта закрито* [Текст]: резонанс / С. Боднар // Народне слово. – 2014. – 14 берез. – С. 2.
331. *Боднар, С. Молодий поет зі Збаражчини Юхим Дишкант – арештований герой Майдану* [Текст] / С. Боднар // Народне слово. – 2014. – 31 січ. – С. 4: фотогр.
332. *Боднар, С. Молодого поета з Бодак Юхима Дишканта можуть посадити на 15 років* [Текст] / С. Боднар // Народне слово. – 2014. – 24 січ.
333. *Касіян, В. Заручники режиму* [Текст]: [про арешт Ю. Дишканта] / В. Касіян // Вільне життя. – 2014. – 12 лют. – С. 4: фотогр.
334. *Юхим Дишкант перебуватиме під домашнім арештом* [Текст] // Народне слово. – 2014. – 7 лют. – С. 2.

* * * * *

335. *Дем'янова, І. Дишкант Юхим Борисович* [Текст] / І. Дем'янова, Б. Мельничук // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль, 2004. – Т. 4 (додат.): А-Я. – С. 199.
336. *Дишкант Юхим* [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С.23-24: фотогр.

* * * * *

337. *Боднар, С. Молодий поет зі Збаражчини Юхим Дишкант – арештований герой Майдану* [Електронний ресурс] / С. Боднар // Народне слово. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2013. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2014/01/27/molodyj-poet-zi-zbarazh>

chyny-yuhym-dyshkant-areshtovanyj-heroj-majdanu/, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 27.03.2016.

338. *Брик, А. «Здається, запрацювала машина часу – і ми повернулися у страшне минуле»* [Електронний ресурс] / А. Брик // Газета Наш День. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://nday.te.ua/zdajetsya-zapratsyuvala-mashyna-chasu-i-my-povernulysya-u-strashne-mynule/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 27.03.2016.

339. *Дмитро Москалець, Юхим Дишкант та Артур Ковальчук ув'язнені!* [Електронний ресурс] // Літературна студія 87. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу: <http://87.te.ua/?p=391>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 27.03.2016.

Заяць Юрій

Юрій Трохимович Заяць народився 10 жовтня 1957 року в селі Великий Раковець Збараського району. Здобувши професію будівельника у Вишнівецькому МПТУ-10, працював за фахом у Тернополі.

Служив в армії. У 1986 році, після катастрофи на ЧАЕС, брав участь у будівництві селища Тернопільське Макарівського району на Київщині. Нині живе і працює в рідному селі.

На початку дев'яностих пішов у політику. Делегат Всеукраїнських зборів Народного Руху України (1992, 1995 рр.), депутат Збараської районної ради трьох скликань, активний учасник Майдану.

Вірші, статті публікував у газетах «Вісник історії краю», «Вільне життя плюс», «Народне слово»; альманахах «Подільська толока», «Краю мій Борщівський, краю стоголосий»; журналах «Літературний Тернопіль».

Переможець гумористичного конкурсу «Пательня шкварок» (2011р.), дипломант III Міжрегіонального фестивалю-конкурсу гумору і сатири «Грицева шкільна наука» (2011р.).

Автор збірок поезій «Життя моє немов рушник», «За язик вкусися...». Член НСЖУ, Збаразької районної літературно-мистецької студії «Рушник» і крайового літературного об'єднання при ТОО НСПУ.

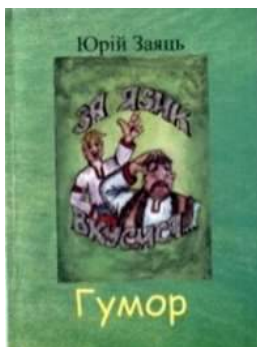
Творчість Юрія Заяця

- 340. Заяць, Ю. Життя моє, немов рушник** [Текст] / Ю. Заяць. – Збараж: Рушник, 2009. – 24с.

Перша поетична збірка молодого поета із Тернопілля дихає світлом і теплом. Автор стверджує власну причетність до реалій сьогодення, освідчуючись в любові до рідної землі, торкається найпотаємніших струн душевних почуттів.

- 341. Заяць, Ю. За язик вкусися...** [Текст]: гумор / Ю. Заяць; ред. В. Кравчук; худ. М. Мавдюк. – Тернопіль: Терно-граф, 2012. – 80 с.: іл.

«За язик вкусися» – нова збірка гумору поета, яка наскрізь пронизана українськими народними мотивами.

Автор у доступній формі висміює самовпевненість, недолугість, безпорадність, подаючи комічні сцени з життя, а також кпинить над вадами нашого суспільства.

Для широких читацьких кіл.

Творчість Ю. Заяця на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

- 342. Заяць, Ю. «Розбитий день вповив лише димами»** [Текст]: вірші: Революції Гідності присвяч. / Ю. Заяць // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 10. – Тернопіль, 2014. – С. 11-12: фотогр.

343. Заяць, Ю. *[Вже білі півні ранку Великодня...]* [та ін.] [Текст]: [вірші] / Ю. Заяць // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 37-38.

344. Заяць, Ю. *Дніпро-Славути. Кохана* [та ін.] [Текст]: вірші / Ю. Заяць // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 6. – Тернопіль, 2010. – С. 38: фотогр.

345. Заяць, Ю. *Плачуть струни золоті* [Текст]: вірші / Ю. Заяць // Подільська Толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 27-28: фотогр.

* * * * *

346. Заяць, Ю. *Герої не вмирають* [Текст]: поетич. рядком / Ю. Заяць // Народне слово. – 2014. – 20 черв. – С. 8.

347. Заяць, Ю. *Гуморески* [Текст]: вірші / Ю. Заяць // Літературний Тернопіль: літ.-мистец. і громад.-політ. часоп. – 2013. – № 2. – С. 139-142: фотогр.

348. Заяць, Ю. *Із народної торби сміху* [Текст]: вірші / Ю. Заяць // Літературний Тернопіль: літ.-мистец. і громад.-політ. часоп. – 2011. – № 4. – С. 149-151.

349. Заяць, Ю. *Розправивши крила мутанта-орла...* [Текст]: поетич. рядком / Ю. Заяць // Народне слово. – 2014. – 29 серп. – С. 8.

350. Заяць, Ю. *Рядок з біографії Великого Раківця, якому цими днями виповнилося 533 роки* [Текст]: з іст. сіл / Ю. Заяць // Вісник історії краю. – 1997. – № 7. – листоп. – С. 7.

* * * * *

351. Заяць, Ю. *Дорогою до волі* [Електронний ресурс]: вірш / Ю. Заяць // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=13

[60:zaiats-yurii-dorohoiu-do-voli&catid=291&Itemid=541](http://vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=10748:palianytsya&catid=31:uvilnu&Itemid=36), вільний. –

Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 18.06.2016.

352. **Заяць, Ю. Паляниця** [Електронний ресурс]: вірш / Ю. Заяць // Вільне життя. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=10748:palianytsya&catid=31:uvilnu&Itemid=36, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Аналог. друк. вид. (Вільне життя. – 2011. – 28 груд.). – Опис зроблено: 18.06.2016.

353. **Заяць, Ю. Депутатам** [Електронний ресурс]: вірш / Ю. Заяць // Вільне життя. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=11777:deputatam&catid=1:politika&Itemid=2, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Аналог. друк. вид. (Вільне життя. – 2012. – 7 берез.). – Опис зроблено: 18.06.2016.

Література про життя та творчість Ю. Заяця

354. **Жива вода – стрімке джерельце** [Текст] : [про Ю. Заяця] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 6. – Тернопіль, 2010. – С. 38: фотогр.
355. **Юрій Заяць** [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 37: фотогр.
356. **Юрій Заяць** [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 28: фотогр.

* * * * *

357. **Кульпа, Т. Нерозгадана загадка – поетична душа** [Текст]: [у Збараз. ЦБ відбулась зустріч з поетами-земляками: Володимиром Кравчуком, Юрієм Заяцем та Орестом Чоловічком] / Т. Кульпа // Народне слово. – 2013. – 19 квіт. – С. 8: фотогр.

358. *Хрін, В. «Життя моє немов рушник»* [Текст]: [про першу поетич. зб. Ю. Заяця] / В. Хрін // Народне слово. – 2010. – 12 лют. – С. 7.

* * * * *

359. *Заяць Юрій* [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С. 25-26: фотогр.

* * * * *

360. *Перун, В. Повна панельна веселих «шкварків»* [Електронний ресурс]: [конкурс гумору і сатири, в якому Юрій Заяць посів третє місце] / В. Перун // Вільне життя. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=10411:povna-panelna-shkvarkiv&catid=31:uvilnu&Itemid=36, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Аналог. друк. вид. (Вільне життя. – 2011. – 7 груд.). – Опис зроблено: 18.06.2016.

Заячківський Омелян

Омелян Антонович Заячківський народився 27 серпня 1933 року в м. Збараж на Тернопіллі.

Основні віхи життя: військова служба (1952-55 рр.), навчання на філфаку Львівського університету (1957-62 рр.), праця на освітянській ниві (1962-87 рр.) і нарешті, вихід на пенсію...

Як зазначав В. Кіріндась: «...Ув Омелянові поєднувалися талант і мужність. Його життя – це своєрідний подвиг, есе, художній твір, насичений драматичними подіями, гоніннями за націоналістичні переконання. Адже він жив передовсім Україною, переживав за її долю, за її майбутнє. Скромна людина, Вчитель, до глибини душі

українець, літератор, краєзнавець, історик, маляр, належно не пошанований за життя.».

У творчій спадщині митця звучать національна ідея, духовність, моральність, що мають виховне та пізнавальне значення.

Автор багатьох віршів, п'єс, історичних нарисів і повістей, романів. Друкуватися почав у 1943 році. Видано і надруковано крихти: в альманасі «Літературна Збаражчина» (1996), сім статей у «Віснику історії краю», дві статті в щорічнику «Збараж – місто в Медоборах», окремі краєзнавчі нотатки – в газетах «Народне слово» (з краєзнавчого нарису «Збараж: історія і сьогодення»), «Літературна Україна», «Українське слово». Неопубліковані рукописи: п'єси «Люди широкого профілю», «Оповідання діда Каленика», фейлетон «А я сміюся, шановні», повість «Сотник Чайка», історичний роман «Бранці химерних доль», збірки поезії «Єдиним серцем і єдиними устами», «Любов і біль», «Краплини праці й боротьби», «Земні акварелі», оповідання «Товариші», «Найдорожчий подарунок», «Сповідь самогубця», «Чужий».

В 2003 році вийшла друком його повість «Волонтер свободи».

«...Молоді минулих літ і сьогодення, борцям за українську державність. Живим і пам'яті тих, які впали на Полі Слави – з любов'ю присвячую» – так зазначив він у цій книзі. Його стиль життя може слугувати для нас високим взірцем, гідним наслідування і пошанування.

Помер Омелян Заячківський в 2007 році. Він жив Україною, переживав за її долю, за її майбутнє.

Творчість Омеляна Заячківського

361. Заячківський, О. Волонтер свободи [Текст]: повість / О. Заячківський. – Збараж, 2003. – 140 с.

Даний твір знайомить читача із легендарною постаттю головнокомандувача УПА-Північ Клима Савура. Від важких років дитинства і буремної юності аж до останнього бою славетного командира проводить нас оповідач сторінками книги.

Повість «Волонтер свободи» торкне багато людських сердець, пробудить приспане тяжкими умовами життя так необхідне тепер почуття національної свідомості, гідності і любові до рідного краю, до України, за яку боровся і поклав своє життя її великий син Дмитро Клячківський. Його ім'я повинно вписатися назавжди в нашу пам'ять.

Нелегко читати і переживати в уяві всі ті події, але мусимо, – заради майбутніх поколінь, заради ліквідації білих плям нашої історії. Для широкого кола читачів.

Творчість О. Заячківського на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

- 362. Заячківський, О. Волонтер свободи** [Текст]: урив. з повісті про Кліма Савура / О. Заячківський // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук; В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 54-55.
- 363. Заячківський, О. Параметри серця й крові** [Текст]: вірші / О. Заячківський // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 67-71.

* * * * *

- 364. Заячківський, О. «І Дідичі, і Отчичі Збараські...»** [Текст]: піднята завіса над минулим / О. Заячківський // Вісник історії краю. – 1998. – № 5. – трав. – С. 3-4.
- 365. Заячківський, О. А месником був черняхівчанин Мирослав Січинський** [Текст]: борці за вільну Україну / О. Заячківський // Вісник історії краю. – 1997. – № 8. – серп. – С. 4.

366. *Заячківський, О. Були то дні тривогою натхненні* [Текст]: вірші / О. Заячківський // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 234-235.
367. *Заячківський, О. Дмитро Вітовський – «витязь чину»* [Текст]: борці за волю України / О. Заячківський // Вісник історії краю. – 1997. – № 11. – листоп. – С. 5-7.
368. *Заячківський, О. З єдиного родинного гнізда* [Текст]: родовід князів Збараських і Вишнівецьких / О. Заячківський, М. Найко // Вісник історії краю. – 1997. – № 5. – трав. – С. 3, 5.
369. *Заячківський, О. Заповіт* [Текст]: вірші / О. Заячківський // Літературний Тернопіль: літ.-мистец. і громад.-політ. часоп. – 2011. – № 2. – С. 74-75.
370. *Заячківський, О. Лицар честі і духу* [Текст]: наші славні земляки: [про уродж. Збаража Антона Батюка громад. і політ. діяча Америки] / О. Заячківський // Вісник історії краю. – 1997. – № 11. – листоп. – С. 5-7.
371. *Заячківський, О. Лицарі землі Збараської* [Текст]: сподвижники гетьмана Б. Хмельницького / О. Заячківський // Збараж – місто в Медоборах. – 1997. – № 2. – С. 6-7.
372. *Заячківський, О. Національна ідея* [Текст]: вірш / О. Заячківський // Народне слово. – 2009. – 4 верес. – С. 3.
373. *Заячківський, О. Проща* [Текст]: вірш / О. Заячківський // Вісник історії краю. – 1997. – № 5. – трав. – С. 8.

* * * * *

374. *Заячківський, О. Волонтер свободи* [Електронний ресурс]: повість / О. Заячківський // Javalibre. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2011-2016. – Режим доступу: <http://javalibre.com.ua/java-book/book/2927244>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 18.05.2016.

375. *Заячківський, О. Заповіт. По-братськи єдині* [Електронний ресурс]: [вірші] / О. Заячківський // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=3079:bolila&catid=8:almanah&Itemid=5, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 25.06.2016.

*Література про життя та
творчість О. Заячківського*

376. *Омелян Заячківський* [Текст]: [біогр.] // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С.234.

* * * * *

377. *Квасюк, О. Життя не пройшло даремно, адже віддане улюбленій справі* [Текст]: [про краєзнавця Омеляна Заячківського] / О. Квасюк // Народне слово. – 1998. – 4 верес. – С.3.

378. *Кіріндась, В. «Мені Україна боліла»* [Текст]: [присв. пам'яті побратима О. Заячківського] / В. Кіріндась // Народне слово. – 2009. – 4 верес. – С. 3: фотогр.

379. *Кіріндась, В. «Мені Україна боліла»* [Текст]: [про жит. та творч. Омеляна Заячківського] / В. Кіріндась // Літературний Тернопіль: літ.-мистец. і громад.-політ. часоп. – 2011. – № 2. – С. 73.

380. *Кіріндась, В. Під знаком слова* [Текст]: вірш пам'яті О. Заячківського / В. Кіріндась // Народне слово. – 2010. – 10 верес. – С.5.

* * * * *

381. *Заячківський Омелян Антонович* [Текст] // Література землі Збараської: бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин. – Збараж, 2005. – Вип. 2. – С. 29.

* * * * *

382. *Кіріндась, В. «Мені Україна боліла»* [Електронний ресурс]: [про життя та творчість О. Заячківського] / В. Кіріндась // Вільне життя.

Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=3079:bolila&catid=8:almanah&Itemid=5, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 25.06.2016.

Качалуба Михайло

Качалуба Михайло Олексійович народився 7 листопада 1908 року в Романовому Селі Збарзького повіту на Тернопільщині в селянській сім'ї Олексі і Ганни Качалубів (з роду Лопух). Родину батька – найстаршу сестру Марину і брата Степана москалі вивезли в Сибір, а потім приділили їм місце проживання в Казахстані. На Україну повернулись лише в 1956 році, але чоловік Марини помер в

Казахстані.

Михайло був у родині третім. Молодші від нього були сестра Катерина і брат Федір, який був активним членом ОУН, а в 1946 році втік через Словаччину в Америку, де і помер.

Молоде подружжя Качалубів – Олекса і Ганна бачили в синові, перш за все, помічника в господарстві. Із-за матеріальної скрути не давали хлопчика навіть до початкової школи. Але малюк ріс і все більше дивував батьків своїми розумовими здібностями, тягою до письма, книжки. Тому батьки рішили найняти йому приватного вчителя, який протягом року підготував неграмотного хлопчика одразу до другого класу Тернопільської української гімназії. В школі Михайло перевершив своїх однокласників і вже в шкільні роки почав складати вірші і друкуватись на сторінках галицької студентської преси.

Отримавши атестат зрілості в 1929 році, Михайло не вагався у виборі професії, бо він ще маленьким мріяв стати лікарем. Він подав заяви на всі медичні факультети Польщі і на всі заяви отримав однакову відповідь: «Ні». Українців в

тодішній Польщі у вищі учбові заклади не брали. Польща в той час боялась виховувати інтелігенцію і так свідомо налаштованих українців тодішнього краю.

Допомогла одна львівська газета, в якій Качалуба прочитав статтю про студентську громаду в Женеві. Автор запрошував своїх земляків поступати на навчання у швейцарські вузи. Незнання французької мови не відрадило Михайла від подання заяви на навчання на медичний факультет Женевського університету. Отримавши позитивну відповідь, він за пару місяців вивчив французьку мову настільки, щоб можна було нею спілкуватись і почав успішно вчитись в університеті. Згодом стає активним в студентському русі. Його статті про студентське життя у Швейцарії час від часу появлялися і в галицькій пресі.

В університеті Михайло закохався у свою співкурсницю із стоматологічного відділу – швейцарку Луїзу Чайм і в 1935 році вони одружилися. Луїза (в родині звали її Люсею) стала вірною супутницею його життя, подарувавши йому трьох дочок і сина. Після закінчення університету Михайлові запропонували роботу в женеvській університетській клініці. Дні і ночі він проводив у клініці над роботою «Практична вартість біологічної реакції при вагітності», за яку одержав звання доктора медицини. Перед Качалубою – молодим лікарем – відкривалася успішна кар'єра в одній з найвизначніших клінік Європи. Свої наукові статті він у той час друкував не тільки у західноєвропейських фахових журналах, але й на батьківщині, зокрема в журналі «Лікарський вісник».

Та доля молодого українця була затоптана Мюнхенською угодою у вересні 1938 р. Напередодні війни уряд Швейцарії видав постанову, згідно з якою всі чужинці повинні були покинути країну. Не дивлячись на те, що дружина була швейцаркою, вийшовши за чужинця, вона втратила швейцарське громадянство і вимушена була разом з Михайлом покидати свій рідний край. В листопаді 1938 року лікаря

Сім'я Качалубів у Романовому Селі.
Мама Анна, тато Олекса,
сестра Марина, брат Стефань,
Михайло – 1-річний. 1909 рік.

Михайла Качалубу разом з дружиною Луїзою та двома малими дітьми видворили із Швейцарії. Настало питання куди йти. Повертатись в Галичину, яка була під владою Польщі, це означало йти самому в тюрму.

В цей час Закарпаття одержало давно очікувану автономію і Михайло разом з сім'єю їде до Хуста. Уряд Карпатської України в 1939 році послав М. Качалубу у Великий Березний, де він організував окружну лікарню. Але недовга була тут праця. На Закарпаття кинулись угорські війська і в березні 1939 році сім'я Качалубів перебирається до Братислави. Михайло працює в Українській торговельній академії, яку було туди переведено з Мукачева. За свою роботу лікар отримував тільки харчі.

В жовтні 1939 року йому вдалось отримати місце лікаря в Дольному Кубіні, але й тут не дають йому уряди спокійно працювати. Лікар вимушений був нострифікувати швейцарський лікарський диплом і лише після того отримав словацьке громадянство. Його дружині Луїзі Міністерство охорони здоров'я Словаччини не дозволило нострифікувати диплом.

В 1943 році в Словаччині піднімається партизанська боротьба і гори навколо Кубіна стали епіцентром Словацького національного повстання. М. Качалуба, ризикуючи життям, допомагав партизанам.

Після визволення Словаччини навесні 1945 року М. Качалуба не став героєм війни за лікарську допомогу, а першою жертвою горезвісного СМЕРШу. Його арештували як «українського націоналіста». На щастя, місцевим органам, які добре знали діяльність М. Качалуби, вдалося вирвати свого улюбленого лікаря із радянської в'язниці і Качалуба продовжував працювати лікарем в Дольному Кубіні. Він був глибоко віруючою людиною, регулярно ходив на богослужіння, був у близьких відношеннях з багатьма священиками і єпископом Войташаком, якого в 1952 році у виконструйованому процесі було засуджено на 24 роки ув'язнення.

Сім'я Качалубів в Долному Кубіні, 1946 рік

На початку 50-х років органи державної безпеки (радянської і чехословацької) знову згадали про Качалубу. Розпочались виклики, допити, стеження і на кінець 30 грудня 1953 року – арешт і засудження на п'ять років тюрми, нібито за шпигунство на користь Швейцарії, зв'язки з УПА, релігійну агітацію тощо. М. Качалуба подав

апеляцію у Найвищий суд, а з в'язниці таємно передав листа у посольство Швейцарії та одному з командирів радянських партизанів, якому він у війні спас життя. Дружина не мала ні дня ні ночі, оббиваючи пороги найвищих можновладців. Врешті-решт Найвищий суд у Празі знизив йому кару на половину. Та і з цієї кари частина підлягала амністії. Але 12 місяців тюремних знущань і психічного терору на все життя дали свій відбиток. Арешт батька потягнув за собою і зміни в долі чотирьох його дітей. Старші повинні були залишити навчання у вузах, а молодшим дали відчуття, що вони є дітьми «ворога народу».

Не міг М. Качалуба після звільнення із в'язниці дістати роботу в своїй професії. Ніхто не звертав увагу на те, що він має диплом лікаря женевського і братиславського університетів. Щоб ще більше пригнітити його, йому запропонували роботу санітара в лікарні. І тільки після втручання президента держави йому було дозволено працювати лікарем. Та словацькі комуністично-шовіністичі прихвості і тут знайшли зачіпку. Щоб він зміг працювати там, де йому було запропоновано – повинен був скласти іспит за спеціальністю туберкульозних захворювань. Тут вороги надіялись, що цей бар'єр лікар не переступить, але Качалуба на екзамені проявив найкращі знання серед тих, що мали в той час екзамен. А це були молоді лікарі, які тільки що вийшли з студентських лавок.

Отримавши місце лікаря-фтизіатра в Дольному Кубіні, лікар працював з любов'ю до хворих і самопожертвою. І знов за роботу, його знання неабияк

вирастає його авторитет. Органи безпеки в цьому містечку ні на хвилину не спускали з нього очей.

Від українського середовища Михайло був повністю ізольований. Але в 1962 році йому вдалося переїхати в Кошиці – в такий же туберкульозний диспансер. І тут він активно залучився до роботи в українській громаді. На сторінках кошицької «Піонерської правди» він публікує перші свої дитячі вірші, пише виховні статті. З його допомогою в Кошицях відкривається філія Культурного союзу українських трудящих та Український клуб. Він стає активним членом хору Левка Довговича «Карпати».

Та його серце рвалось в рідний край, який він не бачив понад три десятки років. В 1963 році він разом із сином Михайлом відвідав своє рідне село на Тернопільщині та столицю України Київ. Свою поїздку лікар-поет пізніше прекрасно описав у спогадах «Моя Одісея», та в ряді літературних творів.

В Кошицях спілкування з українською громадою пробудило приспаний талант поета. В 1966 році з'явилася на світ його перша поетична збірка «Полюві дзвіночки». Це були вірші, де й не пахло трафаретом. Вірші, де замість таких трафаретних штампів, як Партія, Ленін, щастя, мир, соціалізм, звучали милі рідні всім слова: мама, тато, братик, пташка, зайчик, квітка. Що не вірш, то розмова з малечею. Тому то і став він частим гостем в дитячих колективах. Малі дітки напам'ять декламували його віршики. Популярність М. Качалуби серед українського населення зростала з кожним днем, а це не подобалось партійним і державним органам, які крім іншого, були великими шовіністами. Їм не подобалось, що українського лікаря-поета почали перекладати на словацьку мову і декламувати його вірші в словацьких дитячих закладах.

Хоч над словацькими можновладцями і висів меч СРСР, але вони в тиxості гнули свою лінію і поволі відновлювали фашистський клич «Na Slovensku – po

slovensky» (В Словаччині по-словацьки). І тому то в 1977 році Качалубі знов нагадали «старі гріхи» і почали обмежувати публікації його віршів і статей. Але його серце не знало спокою і він друкувався під псевдонімами та криптонімами. Крім того, науковий дух не дав лікарю спокою і він підготував і надрукував ряд науково-популярних, просвітницьких статей на тему «Туберкульоз і здоров'я». Його статті на лікарські теми друкували в медичних часописах Словаччини.

Влітку 1968 р. він вибрався власною машиною у свою другу подорож на рідну Тернопільщину, на цей раз з дружиною-швейцаркою і дітьми. Було це якраз в ті дні, коли радянські війська готувалися до нападу на Чехословаччину і були зосереджені поздовж чехословацько-радянського кордону. Від солдатів він чув, що нібито Прагу вже зайняли німці, і мов політична ситуація вимагає негайної радянської допомоги. Це насторожило його і він після одноденного візиту у сестри в рідному селі, повернувся у Кошиці, де був свідком віроломного нападу Радянських військ на Чехословаччину 21 серпня 1968 року.

Побачивши що твориться, 28 серпня він склав у машину необхідні речі і разом з дружиною Люсею, сином Михайлом, дочкою Мар'яною та зятем Янком вирушив у «туристичну подорож» на Захід. Наймолодша дочка в той час вчилася у Канаді, старша із своєю сім'єю відпочивала біля Чорного моря у Болгарії. Після короткого перебування у збірному таборі у Відні Качалубам було надано швейцарську візу, і 3 вересня 1968 року, після тридцятьох років, Михайло знов опинився на батьківщині своєї дружини.

Тут вже в похилому віці і не в найкращому стані здоров'я розпочався новий етап його життя. Допомога від рідних Люсі була незначною. Батьків вже не було в живих, а два брати (один в Женеві, другий – в Кодані) допомагали як могли. Та пані Люся була дома і хоч час від часу могла порозмовляти з ними, розпитати як вони жили без неї. Тут були могили їх батьків, рідних і близьких. Та найріднішими і тут для неї стала її рідна сім'я: милий і коханий чоловік, прекрасні дітки.

Вже наприкінці 1968 року М. Качалуба в м. Клерене відкрив приватну лікарську амбуляцію, в якій працював до відходу на пенсію 1986 р., спочатку сам, а потім із своїм сином Михайлом, який закінчив той самий медичний факультет у Женеві, в якому колись вчилися його батьки. Дружина Михайла, Люся вже на медичну дорогу не стала.

М. Качалуба нав'язав співпрацю з багатьма українськими журналами й газетами в діаспорі, публікуючи на їх сторінках вірші й публіцистичні статті. Співпрацював з торонтським «Новим шляхом», детройтськими «Дзвонами», паризьким «Українським словом», нью-йоркським «Патріархатом» та мюнхенським «Християнським голосом». Публікував і в чужомовних професійних лікарських журналах.

В 1988 році він брав участь у Другому світовому конгресі українських лікарів у Відні. Там його за довгорічну роботу на полі лікарської освіти було нагороджено «Почесною грамотою».

В 1971 році у Парижі вийшла друга збірка віршів М. Качалуби під назвою «Бульварами серця», а наступного року, третя – «Вільним крилом». В них переважали вірші на патріотичні мотиви. В Парижі видано і дальші три його поетичні збірки: «Наш талант» (1975), «Тріпотіння крилат» – вірші для дітей (1978) та «Відлуння моєї душі» (1980). В Аргентині видають поеми – «Одна з доріг» (Буенос-Айрес, 1984) та «Помпеї» (Прудентополіс, 1986). У видавництві Юліана Середяка в Буенос-Айрес видано і дев'яту книжку Михайла «На струнах серця» (1988). Найбільшу увагу заслуговують чотири книжки Качалуби які вийшли з друку у видавництві Ю.Середняка в Буенос-Айрес та у видавництві оо. Василіанів у Прудентополісі «З моєї Одиссеї». Кожна нова збірка це – ніби щоденник душі лікаря.

В поетичних збірках М. Качалуби громадська тематика перегукується з особистою інтимною. Читач має змогу слідкувати за ростом дітей поета, але й відчувати велику його любов і повагу до дружини – чужинки, яка, засвоївши українську мову, стала вірною супутницею його життя. Їй М. Качалуба присвятив

найбільше віршів і навіть цілу збірку «Відлуння душі моєї». Два останні томи його спогадів «Моя Одісея» повністю присвячені лікарській тематиці. Вони так і називаються: «Лікарські спомини з Карпатської України й Словаччини» (частина III, 1983), «Лікарські спогади зі Словаччини» (частина IV, 1987). Це – не лише автобіографія поета, але й важливе джерело для вивчення внеску українських лікарів Галичини в розвиток медицини в даних регіонах.

Де б не жив Качалуба, все що гнобило українське слово, українську душу відображав у віршах. Через усі його збірки червоною ниткою проходять любов до України, вболівання за її гірку долю і віра в її світле майбутнє.

Не довелось вірному сину України приїхати в Україну, коли вона набиралася сили державності, коли відроджувалася її незалежність. На початку квітня 1993 року він почув біль у серці. Біль у серці він переносив ціле своє життя та тепер він був іншим... Син повіз його в лікарню у м. Льозанна. 6 квітня 1993 року він там висповідався і прийняв Св. Тайни, а наступного дня під час лікарського обстеження віддав душу Богові.

*За інформ. сайту «Світова
федерація українських
лікарських товариств».*

Творчість Михайла Качалуби

383. Качалуба, М. Між двома стенокардіями [Текст]: поезії / М. Качалуба. – Шерне – Тернопіль: 1994. – 132 с.

Нелегко бути поетом на чужині та ще й поетом, закоханим у свій рідний край, поетом, що кожне слово адресує Батьківщині, а вона не визнає його, бо не знає його віршів і... не сміє знати...

Книга видана стараннями і на кошти сина Михайла, швейцарської і тернопільської родин покійного поета.

- 384. Качалуба, М. Муза і стетоскоп** [Текст]: до 100-ліття від дня народж.: [біогр., спогади, вірші] / М. Качалуба. – Пряшів, 2008. – 318 с.

Дана книжка, приурочена до століття з дня народження письменника, містить вибір з його публікованої та рукописної спадщини. Вірші поета упорядковані за хронологічним принципом, тобто за датами їх написання.

В книжці, в основному, збережено мову і стиль автора. Виправлено лише явні помилки та описки. Видання призначене, в першу чергу для читачів в Україні.

Книга вийшла завдяки фінансовій підтримці Михайла Качалуби – сина письменника.

Творчість М. Качалуби на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

- 385. Качалуба, М. Збаражчині на славу** [Текст]: вірші / М. Качалуба // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 77-81.

* * * * *

- 386. Качалуба, М. З моєї Одиссеї** [Електронний ресурс]: лікарські спогади зі Словаччини. Частина IV / М. Качалуба // Diasporiana.org.ua: електронна бібліотека. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/10769/file.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.

- 387. Качалуба, М. З моєї Одиссеї** [Електронний ресурс]: спогади з дитячих та юнацьких років. Частина I / М. Качалуба // Diasporiana.org.ua: електронна бібліотека. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна],

2016. – Режим доступу: <http://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/4597/file.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.
- 388. Качалуба, М. З моєї Одиссеї** [Електронний ресурс]: спогади з Карпатської України й Словаччини. Частина III / М. Качалуба // Diasporiana.org.ua: електронна бібліотека. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/10773/file.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.
- 389. Качалуба, М. З моєї Одиссеї** [Електронний ресурс]: спогади зі студентських і асистентських часів із Швейцарії. Частина II / М. Качалуба // Diasporiana.org.ua: електронна бібліотека. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/4752/file.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.
- 390. Качалуба, М. На струнах серця** [Електронний ресурс]: поезії / М. Качалуба // Diasporiana.org.ua: електронна бібліотека. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/10772/file.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.
- 391. Качалуба, М. У вселенній родиться поет** [Електронний ресурс]: вірш / М. Качалуба // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1238:kachaluba-mykhailo-u-vselenniy-rodytsya-poet&catid=187&Itemid=467, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.
- 392. Качалуба, М. У рідному селі** [Електронний ресурс]: вірш / М. Качалуба // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий

проект. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: <http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=comcontent&view=article&id=657:romanove-selo-kachaluba-mykhailo-u-ridnomu-seli&catid=69&Itemid=188>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.

***Література про життя та
творчість Михайла Качалуби***

393. Дем'янюк, М. Михайло Качалуба (1908-1993) [Текст] / М. Дем'янюк // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 73-76.

394. Жила, В. Про мистецьку своєрідність творчості Качалуби [Текст] / В. Жила // Збаражчина: зб. ст., матеріалів і споминів. – Київ, Торонто, 1985. – Т.1. – С. 333.

* * * * *

395. Кульпа, Т. «Я гордий тим, що з України родом» [Текст]: [100 років від дня народж. М. Качалуби] / Т. Кульпа // Народне слово. – 2008. – 7 листоп. – С. 5.

396. Малевич, А. Михайло Качалуба [Текст]: [біогр.] / А. Малевич // Вісник історії краю. – 1996. – № 11-12. – листоп.-груд. – С. 5: фотогр. – (3 кн. «Збаразькі лікарі»).

397. Мушинка, М. «Мене породило квітуче Поділля» [Текст]: [про М. Качалубу] / М. Мушинка // Вільне життя. – 2008. – 3 груд. – С. 4.

* * * * *

398. «Я гордий тим, що з України родом» [Текст]: реком.-бібліогр. посіб. до 100-річчя від д. н. Михайла Качалуби / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; підгот. Т. Кульпа. – Збараж: [б. в.], 2008. – 12 с.

399. Качалуба Михайло [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-

бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С. 52-59: фотогр.

- 400. Качалуба Михайло Олексійович** [Текст]: [біогр.] // Література землі Збараської / Збараж. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; упоряд. Н. Сенчишин. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 44-45.

* * * * *

- 401. «Я гордий тим, що з України родом»** [Електронний ресурс]: реком.-бібліогр. посіб. до 100-річчя від дня народж. Михайла Качалуби / Збараж. централіз. бібл. система. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://zbarazh-library.com.ua/written/books/Kachaluba_100r.pdf, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Аналог друк. вид. (*«Я гордий тим, що з України родом»*: реком.-бібліогр. посіб. / уклад. Т. Кульпа. – Збараж, 2008 – 12 с. –). Опис зроблено: 21.01.2016.

- 402. 100 років від дня народження Михайла Олексійовича Качалуби (7.11.1908-7.04.1993) — українського поета, лікаря, громадського діяча** [Електронний ресурс] // Тернопільська обласна наукова бібліотека. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://www.library.te.ua/library_content/calendar/kalendar08/11_4.htm, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.

- 403. Качалуба Михайло Олексійович** [Електронний ресурс]: [біогр.] // [Електронний ресурс] // Вікіпедія: вільна енциклопедія. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B0%D1%87%D0%B0%D0%B%D1%83%D0%B1%D0%B0_%D0%9C%D0%B8%D1%85%D0%B0%D0%B9%D0%BB%D0%BE_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%96%D0%B9%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.

- 404. Качалуба Михайло. Я гордий тим, що родом з України** [Електронний ресурс]: реком. бібліогр. покажч. // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2010-10-20-12-19-00/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 14.07.2016.
- 405. М. О. Качалуба** [Електронний ресурс] // Тернопільська обласна бібліотека для дітей. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2004-2016. – Режим доступу: <http://www.odp.te.ua/2349>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.01.2016.
- 406. Михайло Качалуба був громадянином трьох країн, але любив Україну** [Електронний ресурс] // Закарпаття онлайн. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2003-2011. – Режим доступу: <http://zakarpattya.net.ua/News/31225-Mykhailo-Kachaluba-buv-hromadianynom-trokh-krain-ale-liubyy-Ukrainu>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.
- 407. Мушинка, М. Вшанування пам'яті Михайла Качалуби в Словаччині** [Електронний ресурс] / М. Мушинка // Slovak Academy of Sciences in Kosice. – Електрон. текст. дані. – [Словаччина], 2016. – Режим доступу: <http://www.saske.sk/cas/archiv/3-2008/07-MusinkaKacaluba.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.
- 408. Мушинка, М. Тернистий шлях лікаря-поета з українського Поділля Михайла Качалуби. До 100-ліття від дня народження** [Електронний ресурс] / М. Мушинка, М. Бобинець, О. Кішко // Світова федерація українських лікарських товариств. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2008. – Режим доступу: <http://sfult.org/kalachuba>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 19.05.2016.

Кіпібіда Зіновій

Кіпібіда Зіновій Михайлович народився 11 жовтня 1953 року в с. Чернихівці Збаразького району. Закінчив Вижницьке училище декоративно-прикладного мистецтва (1974, нині коледж), Тернопільський приладобудівний інститут (1985, нині ТДТУ). Працював художником у НВО «Ватра», ПМП «Юля». Член НСЖУ (1983), НСПУ (2003), голова крайового літературного об'єднання при ТОО НСПУ (1998-2004), член Галицько-Волинського братства (від 1993). Автор

збірок прозових сатиричних і гумористичних творів, серед них: Автор книг «Велика новина» (1992), «Кому дулярів» (1996), «Секс, як кекс» (1997), «Stop Європа» (2001), «Голоблі на Європу» (2003), «Бомба Нострадамуса» (2007), «Віват, Америко!» (2010), автор чисельних публікацій у періодичних виданнях, альманахах.

Ще коли вчився у Вижницькому училищі прикладного мистецтва, почав дописувати у газети, працював на районному радіо у Вижниці. Писати почав з поезії. Коли займався на студіях у Бориса Демківа, завжди зі всіх «приколювався». Ну, а згодом вже «всерйоз» взявся за той гумор – пише пародії на всіх наших місцевих авторів.

В 2013 році Національна Спілка письменників України нагородила Зіновія Кіпібіду медаллю «Почесна відзнака».

В 2015 році Кіпібіді вручено пам'ятну медаль «Тарасу Григоровичу Шевченку – 200 років від дня народження». Урочисту місію здійснив очільник письменницької організації Олександр Смик.

Одна важлива «родзинка», притаманна цьому доброму гумористу: він пише пародії на всіх письменників і літераторів. І як тільки в кого вийшла нова поетична збірка, тоді начувайся. Краще, щоб вона не потрапляла на очі прискіпливому автору, бо так «випише» автора, що тому буде не до сміху.

Тепер Зіновій Кіпібіда – приватний підприємець, однак і його основна робота пов'язана з художньою творчістю. Він – автор меморіальних дошок багатьох відомих митців нашого краю (зокрема, Олекси Корнієнка, Ярослава Сачка, Петра Тимочка), а також меморіальних плит в пам'ять про бійців ОУН-УПА та жертв Голокосту.

Творчість Зіновія Кіпібіди

409. Кіпібіда, З. «Гран Нувель». Велика новина [Текст] / З. Кіпібіда. – Тернопіль: Ватра, 1993. – 56 с.

В гуморі має бути естетика, він має тішити і виховувати. Жарти мають бути більш людяні – щоб людина відчула: «Це дійсно так! Я ж такий самий є!», посміялася, і їй трішки легше стало жити.

410. Кіпібіда, З. Кому дулярів [Текст]: гумор, сатира / З. Кіпібіда; ред. Б. Новосядлий. – Тернопіль: Чумацький шлях, 1996. – 72 с.

«У веселому цеху української літератури З.Кіпібіда не новачок. Його дотепні, а іноді гострі і дошкульні твори часто друкуються в центральній та районній періодиці і давно знайшли свого ревного прихильника.

Куди ж спрямоване вістря гострого пера сатирика? Звісна річ, що у вир нашого життя-буття, на його проблеми і негаразди, які намагається витравлювати розпеченим залізом сміху...»

Б. Новосядлий

411. Кіпібіда, З. Секс як кекс [Текст]: гумор-сатира / З. Кіпібіда; ред. В. Кравчук; худ. оформл. Н. Самборська. – Збараж: Медобори, 1997. – 94 с.

Гумор і сатира однаково часто використовується у якості зброї письменників у їх боротьбі з недоліками життя суспільства. Гумор м'який, добродушний, хоча часом і не настільки вже нешкідливий, як може здатися з першого погляду. Сатира серйозніша, гостріша за мову. Вона бичує, жалить, ятрить, зриває всілякі маски. Маючи справу зі злом (така вже її «спеціальність»), сатира завжди прагне дістатися до самих його коренів. А зброя і у сатири, і у гумору одна – це сміх.

412. Кіпібіда, З. *Stop Європа* [Текст]: сатира, гумор / З. Кіпібіда. – Тернопіль: Джура, 2001. – 96 с.

«Я далекий від політики, але та чума, як мед на язиці», – каже персонаж однієї з гуморесок Зіновія Кіпібіди. Трагічне й комічне – нерозлучні мов близнята; і хоч плач, хоч скач, а «люстерко не винне», що саме таким, як спостережливо й влучно зобразив їх автор, є реалії нашого життя і такими – є ми.

Тож краще посміємося над собою і над абсурдністю ситуації, в які мимоволі потрапляємо. Ця дотепна, присмачена соковитою галицькою говіркою та галицьким колоритом, книжка саме для цього й написана.

413. Кіпібіда, З. *Голоблі на Європу* [Текст] / З. Кіпібіда. – Тернопіль: Лілея, 2003. – 108 с.

Нова збірка письменника, журналіста, нашого земляка Зіновія Кіпібіди вийшла у видавництві «Лілея». До неї увійшли прозові твори гумору та сатири, а також народні усмішки, пародії, анекдоти.

414. Кіпібіда, З. *Бомба Нострадамуса* [Текст]: гумор, сатира / З. Кіпібіда. – Тернопіль: Лілея, 2007. – 104 с.

- 415. Кіпібіда, З. М. Віват, Америко!** [Текст]: гумор і сатира, пародії, нар. усмішки / З. М. Кіпібіда. – Тернопіль: Терно-граф, 2010. – 104 с.

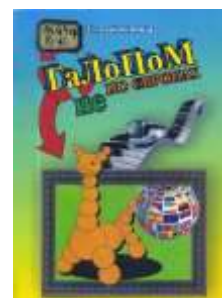

У новій збірці члена Національної спілки письменників України Зіновія Кіпібіди «Віват, Америко!» представлені прозові та поетичні твори гумору і сатири, а також народні усмішки, пародії, анекдоти. їм характерна індивідуальна мова персонажів із використанням лексики місцевого люду Тернопілля. Вона відзначається актуальністю піднятих гострих соціальних проблем та своєрідністю їх інтерпретації автором.

Різноманітна палітра збірки репрезентована у чотирьох розділах: «Національна обуза», «Те саме вар'ятство», «Як з цапа молока» та «Постскриптум».

- 416. Кіпібіда, З. Галопом не по Європах** [Текст]: гумор, сатира, пародії, усмішки / З. Кіпібіда. – Тернопіль: Терно-граф, 2014. – 104 с. : іл.

Нова збірка члена Національної спілки письменників України Зіновія Кіпібіди представлена прозовими та поетичними творами гумору та сатири, а також народними усмішками й пародіями.

***Творчість З. Кіпібіди на сторінках
літературних збірників, преси та мережі Інтернет.***

- 417. Кіпібіда, З. Афоризм-десерт. Поради-десерт...** [Текст] / З. Кіпібіда // Рушник: літ.-мистец. зб. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 100-101.
- 418. Кіпібіда, З. Клоунада** [Текст] / З. Кіпібіда // Літературне Тернопілля: 1984-2007: антол. – Тернопіль, 2007. – С. 289-295.
- 419. Кіпібіда, З. Клоунада. Бомба Нострадамуса** [Текст] / З. Кіпібіда // Літературне Тернопілля 1984-2007 рр.: антол. – Тернопіль, 2007. – С. 289-295.

420. *Кіпібіда, З. Лист урядовцям* [Текст] / З. Кіпібіда // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. В. Барна. – Тернопіль, 2004. – С. 192-193.
421. *Кіпібіда, З. Муки творчості...* [Текст] / З. Кіпібіда // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 6.– Тернопіль, 2010. – С. 138-140.
422. *Кіпібіда, З. Не хочу влади* [та ін.] [Текст]: гуморески / З. Кіпібіда // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 7.– Тернопіль, 2011. – С. 188-190.
423. *Кіпібіда, З. Новорічні придибенції* [та ін.] [Текст]: гуморески / З. Кіпібіда // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда; ред. В. Барна. – Вип. 4. – Тернопіль, 2008. – С. 128: фотогр.
424. *Кіпібіда, З. Парад мармиз. Бомболясики* [Текст] / З. Кіпібіда // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Тернопіль, 2006. – С.171-176.
425. *Кіпібіда, З. Пляцки з мармулядою* [Текст] / З. Кіпібіда // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 5. – Тернопіль, 2009. – С. 145-147.
426. *Кіпібіда, З. Погляд збоку. Песячими очима. Новий рік з онуками* [Текст]: сміхотворча майстра / З. Кіпібіда // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Тернопіль, 2014. – Вип. 10.– С. 221-224.
427. *Кіпібіда, З. Якби я був...* [Текст]: усмішка / З. Кіпібіда // Тернопіль. – Вип. 2, Част. 2. – 1992. – С.65-66.
- * * * * *
428. *Кіпібіда, З. За автором* [Текст]: [переспіви на твори терноп. поетів] / З.Кіпібіда // Тернопіль. – 2008. – № 1. – С. 120-121 : фотогр. – (Переспіви).

429. *Кіпібіда, З. Пляцки по-Тернопільськи* [Текст] / З. Кіпібіда // Літературний Тернопіль. – 2013. – № 2. – С.137-138.
430. *Кіпібіда, З. Пляцки по-Тернопільськи* [Текст] / З. Кіпібіда // Літературний Тернопіль. – 2012. – № 2. – С.145-146. – (Вісьта-вйо!).
431. *Кіпібіда, З. Стратегічні проблеми* [Текст]: оповід. / З. Кіпібіда // Літературний Тернопіль. – 2010. – № 1. – С. 136-139: фотогр. – (Вісьта-вйо!).

Література про життя та творчість Зіновія Кіпібіди

432. *Зіновій Кіпібіда* [Текст]: [біогр. довідка] // Літературне Тернопілля: 1984—2007: антол. – Тернопіль, 2007. – С. 289.
433. *Зіновій Кіпібіда* [Текст]: [біогр. довідка] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / Упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 10. – Тернопіль, 2014. – С. 221: фотогр.
434. *Кіпібіда Зіновій* [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 188: фотогр.
435. *Кіпібіда Зіновій* [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. В. Барна. – Тернопіль, 2004. – С. 192: фотогр.

* * * * *

436. *[Зіновій Кіпібіда. Біографія]* [Текст] // Літературний Тернопіль. – 2012. – № 2. – С. 145 : фотогр.
437. *Заморська, Л. Книжка про кумедне й інтригуюче* [Текст]: [про нову зб. З. Кіпібіди «Віват, Америко!»] / Л. Заморська // 20 хвилин. – 2010. – 26 берез. – С. 22.
438. *Зіновій Кіпібіда* [Текст]: [біогр. довідка] // Тернопіль. – 2008. – № 1. – С. 120: фотогр.
439. *Зіновій Кіпібіда* [Текст]: [біогр.] // Літературний Тернопіль. – 2010. – № 1 – С. 136 : фотогр.

440. Кіпібіда, З. У літераторів вихідних не буває [Текст] / З. Кіпібіда // Свобода. – 2007. – 27 січ.

* * * * *

441. Барна, В. Кіпібіда Зіновій Михайлович (11.10.1953, с. Чернихівці Збаразького р-ну) – письменник, журналіст, художник [Текст]: [біогр.] / В. Барна, В. Дерій // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль, 2005. – Т. 2: К-О. – С. 78: фотогр.

442. Зіновій Кіпібіда [Текст]: [біогр. довідка] // Письменники Тернопілля: Члени Національної спілки письменників України. – Тернопіль, 2010. – С. 47.

443. Зіновій Кіпібіда [Текст]: [біогр.] // Письменники Тернопілля. Члени Національної спілки письменників України: бібліограф. довід. – Тернопіль, 2012. – С.63: фотогр.

444. Кіпібіда Зиновій [Текст] // Література землі Збаразької: бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. М. Дем'янюк. – Збараж, 1995. – С. 17.

445. Кіпібіда Зіновій [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С. 26-28: фотогр.

446. Кіпібіда Зіновій Михайлович [Текст] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2005. – С. 29-30.

447. Сміх крізь сльози [Текст]: бібліогр. довідка / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; підгот. В. Радовська. – Збараж, 2008. – 11 с.

* * * * *

448. 60 років від дня народження Зіновія Михайловича Кіпібіди (11.10.1953) – письменника, журналіста, художника [Електронний ресурс] //

- Тернопільська обласна наукова бібліотека. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://www.library.te.ua/library_content/calendar/kalendar13/10_2.html, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
- 449. *Весела і сумна Музи Зіновія Кіпібіди*** [Електронний ресурс] // Тернопільський прес-клуб. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://pressclub.te.ua/%D0%B%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8/%D0%B2%D0%B5%D1%81%D0%B5%D0%BB%D0%B0-%D0%B9-%D1%81%D1%83%D0%BC%D0%BD%D0%B0-%D0%BC%D1%83%D0%B7%D0%B8-%D0%B7%D1%96%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D1%96%D1%8F-%D0%BA%D1%96%D0%BF%D0%B8%D0%B1%D1%96%D0%B4%D0%B8/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
- 450. *Вийшла книга тернопільського письменника-гумориста Зіновія Кіпібіди «Віват, Америко!»*** [Електронний ресурс] // 20 Хвилин. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2005-2016. – Режим доступу: <http://te.20minut.ua/Kult-podii/viyshla-kniga-ternopilskogo-pismennika-gumorista-zinoviya-kipibidi-viv-171611.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
- 451. *Зіновій Кіпібіда*** [Електронний ресурс] // Тернопільська обласна бібліотека для дітей. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://m.odb.te.ua/1413/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
- 452. *Мельничук, Б. І. Кіпібіда Зіновій Михайлович*** [Електронний ресурс] / Б. І. Мельничук // Енциклопедія сучасної України. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2014-2016. – Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=6964, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.

453. *Погоріла, І. Пишучи пародії на місцевих авторів, Зіновій Кіпібіда жартує «по-доброму»* [Електронний ресурс] / І. Погоріла // 20 Хвилин. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2005-2016. – Режим доступу: <http://te.20minut.ua/ua-i-svit/pishuchi-parodiyi-na-mistsevih-avtoriv-zinoviy-kipibida-zhartue-po-dob-140329.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
454. *Семеняк, В. Автору «Бомби Нострадамуса» вручили ювілейну медаль* [Електронний ресурс] / В. Семеняк // Терен. Тернопільські експрес-новини. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://teren.in.ua/article/avtoru_bomby_nostradamusa_vruchyly_yuvileynu_medal, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.
455. *Сміх крізь сльози* [Електронний ресурс]: [до 55-річчя з дня народження Зіновія Кіпібіди] // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текстові дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2013-01-17-10-59-17/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 20.05.2016.

Кіріндась Володимир

Кіріндась Володимир Григорович – поет, активний громадський діяч, публіцист, популяризатор літератури на Тернопіллі, народився 1 серпня 1935 року на мальовничій Чернігівщині у Срібному в селянській сім'ї. Закінчив Срібнянську середню школу (1954 р.) та Київський політехнікум зв'язку (1963 р.). З 1954 до 1957-го року проходив дійсну військову службу. Потім працював у галузі зв'язку, заступником начальника районного вузла зв'язку в Збаражі, Корюківцях Чернігівської області, Теофіполі Хмельницької області, знову у

Збаражі. Більше 10 років працював інженером з охорони праці і пожежної безпеки районного вузла електрозв'язку, центру електрозв'язку №4 у Збаражі (до 25 червня 2001 року). Очолював Оборонне товариство, обирався заступником голови Збаразької міської ради.

Збараж став другою батьківщиною, де і розпочалося входження у світ поезії та журналістики.

Із 1998 року – член Національної спілки журналістів України, член обласного літературного об'єднання при ТТО НСПУ та літературно-мистецького клубу «Золота троянда» (м. Хмільник, Вінницької області), член збаразької районної літературно-мистецької студії «Рушник».

Друкувався як критик та рецензент, поет у місцевій, обласній, центральній пресі: «Народне слова» («Колгоспне життя»), «Свобода», «Вільне життя», «Тернопіль Вечірній», «Селянська доля», «Вісник історії краю», «Демократична Україна», «Срібнянщина», «Амвон», журналах «Київ», «Дзвін» та інших виданнях.

У 1997 році вийшла поетична збірка «Болюче слово висію», у 2000 – «Істина, що зорить», 2006 рік – «Мелодія літа».

Багаторічні пошуки істини, суті життя сформували неординарну особистість із своєрідними філософсько-світоглядними переконаннями.

Характеризуючи творчість Володимира Григоровича, визначаючи слабкі та сильні аспекти у ньому, класик української поезії Петро Перебийніс відзначив, що, «попри «невдале і недовершене», «зблискує у його слові та іскра доброї душі, яка зігріває, викликає віру і довіру... Слово його щире, чесне, і чисте».

*Петро Перебийніс вручає членський квиток
НСПУ Івана Горбатого Володимиру Кіріндасю.
13 листопада 1999 р. м.Збараж*

Поетичні твори В. Кіріндася оптимістично-романтичні, приємні для душі читача. Прозові – просякнуті патріотизмом, цілеспрямовано, змістовно виховують відданість українській нації, вселяють віру в кращу долю рідного народу.

Об'ємними і змістовними є біографічні розвідки про освітян Збаражчини: Омеляна Заячківського «Волонтер творчих звитяг», Володимира Голоднюка «Виховай собі зміну» підготовлені на конкурс «Слава України», біографічні довідки про почесного краєзнавця України Анатолія Малевича у річнику «Тернопілля – 97».

В. Кіріндась – ініціатор відкриття пам'ятної дошки письменнику Івану Романовичу Горбатову та найменування вулиці в його честь у селі Заруддя на Збаражчині. Опрацював творчу спадщину та підготував до друку збірку новел письменника-журналіста Василя Гриба «Незакінчена новела». Лауреат Міжнародної літературно-мистецької премії імені Братів Богдана і Левка Лепких. Почесний громадянин м. Збараж.

На життєвому шляху Володимира Григоровича було безліч перепон, поразок і втрат, невдач і розчарувань, образ. Але це не зламало поета, навпаки – загартувало, вселило дух боротьби з консервативністю, закостенілістю сьогочасного суспільства.

Помер поет у квітні 2012 року на 77-му році життя після важкої хвороби.

Творчість Володимира Кіріндася

456. Кіріндась, В. Болюче слово висію... [Текст]: вірші / В. Кіріндась; ред. В. Кравчук. – Збараж: Медобори, 1997. – 64 с.

«Болюче слово висію...» – сповідь душі, життєвих надбань Володимира Григоровича Кіріндася, за професією інженера, а за покликанням – поета.

Виболене серцем, озвучене земним буттям – основні і непідкупні признаки творів автора:

«Болюче слово висію –

Хай проросте Тобою...»

Вдумайтесь у ці слова, читаючи збірку.

457. Кіріндась, В. Істина, що зорить [Текст]: поезії / В. Кіріндась. – Тернопіль: Джура, 2000. – 48 с.

Поетична книга українського поета присвячена нашому сьогоденню, його болючим проблемам на шляху становлення державності. Поезія наскрізь пронизана любов'ю до рідної землі, до її мужніх і добрих Людей.

В ряді творів інтимного характеру автор оспівує найвеличніше почуття усіх часів та епох – Кохання.

458. Кіріндась, В. Виховай собі зміну. Незабутні імена – Володимир Голоднюк [Текст]: літ.-бібліогр. нарис. / В. Кіріндась. – Тернопіль: Джура, 2006. – 20 с.

У літературно-біографічному нарисі автор дає життєпис неординарної людини, Володимира Голоднюка, який пройшов тернистий шлях дорогами війни, дивився смерті у вічі. В післявоєнний час ця непересічна постать засвітилася багатьма душевними гранями при вихованні молодого покоління в духовному, патріотичному, трудовому навчанні. Стрийвецька ЗОШ I-III ступеня зарекомендувала себе базовою з багатьох видів спорту та інших дисциплін.

Нарис буде корисним для батьків, учнів та вчителів.

459. Кіріндась, В. Мелодія літа [Текст]: поезії / В. Кіріндась. – Тернопіль: Джура, 2006. – 40 с.

Автор збірки Володимир Кіріндась – поет широкого діапазону. У його творчості вдало поєднується громадянська та

інтимна лірика. Це відчувається і в першій збірці «Болюче слово висію, і у другій – «Істина, що зорить».

І ось – третя зустріч. За плечима автора – досвід прожитих літ і творчого зростання. Маючи тонку поетичну натуру, Володимир Кіріндась власними віршами повертає усіх нас у роки юності.

Для шанувальників поезії.

460. Кіріндась, В. Вимір часу [Текст]: лірика / В. Кіріндась; ред. П. Перебийніс. – Збараж: Рушник, 2010. – 68 с.

Нова книжка знаного на Тернопільщині поета відлунює голосами дитинства і посивілої зрілості.

Два розділи, як зелено-жовті листочки, зворушливо відтворюють невпинний рух часу і людських поколінь, нездоланий поступ України до щастя і свободи.

Творчість В. Кіріндася на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

- 461. Кіріндась, В. Впіймай мене, мій день...** [Текст]: [про творч. Ю. Дишканта] / В. Кіріндась // Подільська толока: альм. літ. об-ня / ред.-упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 5. – Тернопіль, 2009. – С. 153-154.
- 462. Кіріндась, В. Галицька земля Данила** [Текст]: [про поета Д. Теличина] / В. Кіріндась // Подільська толока: альм. літ. об-ня / ред.-упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 199-200.
- 463. Кіріндась, В. Збаразький «Рушник»** [Текст]: [про літ.-мистец. зб. «Рушник»] / В. Кіріндась // Подільська толока: альм. літ. об-ня / ред.-упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 4. – Тернопіль, 2008. – С. 124: фотогр.
- 464. Кіріндась, В. І надія, і тривога** [Текст]: вірші / В. Кіріндась // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С.59-61.

465. *Кіріндась, В. Ішов життям ти, наче битим склом* [Текст]: вірш світлій пам'яті В. Гриба / В. Кіріндась // Гриб, В. Незакінчена новела... Новели, спогади, есе / В. Гриб / ред.-упоряд. В. Кіріндась. – Тернопіль, 2010. – С.71.
466. *Кіріндась, В. Молитва за Україну* [Текст]: вірш / В. Кіріндась // Гриб, В. Незакінчена новела... Новели, спогади, есе / В. Гриб / ред.-упоряд. В. Кіріндась. – Тернопіль, 2010. – С.74.
467. *Кіріндась, В. Не нарікаю на свою долю* [Текст] / В. Кіріндась // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 171-173.
468. *Кіріндась, В. Несподівана пісня* [Текст]: вірш / В. Кіріндась // Рушник: літ.-мистец. зб. / упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 99.
469. *Кіріндась, В. Святий Миколай* [Текст]: пісня / В. Кіріндась // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 168.
470. *Кіріндась, В. Симфонія дощу* [Текст]: поезія / В. Кіріндась // Подільська толока: альм. / ред. Т. Дігай; упоряд. З. Кіпибіда. – Тернопіль, 2006. – С.40-41.
471. *Кіріндась, В. Сподівання на виріст* [Текст]: [про творч. В. Гриба] / В. Кіріндась // Гриб, В. Незакінчена новела... Новели, спогади, есе / В. Гриб / ред.-упоряд. В. Кіріндась. – Тернопіль, 2010. – С.74-75.
472. *Кіріндась, В. Сторінки прожитих літ...* [Текст]: вірші / В. Кіріндась // Подільська толока: альм. літ. об-ня. Терноп. НСПУ / ред. кол.: Є. Безкоровайний [та ін.]. – Вип. 6. – Тернопіль, 2010. – С. 45-46.

* * * * *

473. *Кіріндась, В. «Безмежно ці пісні люблю...»* [Текст]: вірші / В. Кіріндась // Вільне життя. – 2001. – 12 черв.

474. *Кіріндась, В. «Мені Україна боліла»* [Текст]: вірш: [присв. пам'яті побратима О. Заячківського] / В. Кіріндась // Народне слово. – 2009. – 4 верес.
475. *Кіріндась, В. А товариша не стало...* [Текст] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 2001. – 19 лип.
476. *Кіріндась, В. Вогонь його серця* [Текст]: вірш: [присв. А. П. Малевичу] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1997. – 21 листоп. – С. 2.
477. *Кіріндась, В. Душа не втратить горіння...* [Текст]: вірш / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1997. – 5 верес. – С. 3.
478. *Кіріндась, В. Замість останнього «Прощай». Пам'яті товариша* [Текст]: [помер краєзн. М. В. Грозовський] / В. Кіріндась // Народне слово. – 1999. – 26 листоп.
479. *Кіріндась, В. І все-таки, Отець...* [Текст] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 2000. – 6 січ.
480. *Кіріндась, В. Кобзар Остап Вересей – український Гомер (1803-1900рр.)* [Текст] / В. Кіріндась // Народне слово. – 2008. – 11 лип.
481. *Кіріндась, В. Лебедина пісня* [Текст] / В. Кіріндась // Літературний Тернопіль. – 2010. – № 4. – С. 87. – Рец. на кн.: **Гриб, В. Незакінчена новела...** [Текст]: новели, спогади, есе / В. Гриб. – Тернопіль: Джура, 2010. – 104 с.
482. *Кіріндась, В. Лебедина пісня* [Текст]: [про зб. В. Гриба «Незакінчена новела»] / В. Кіріндась // Народне слово. – 2010. – 10 верес.
483. *Кіріндась, В. Листоноша* [Текст]: вірш / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1996. – 20 лют. – С. 4.
484. *Кіріндась, В. На роздоріжжі двох тисячоліть* [Текст]: вірші / В. Кіріндась // Народне слово. – 1998. – 24 квіт.
485. *Кіріндась, В. Не нарікаючи на долю...* [Текст]: [пам'яті Василя Гриба] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 2001. – 2 жовт.

486. *Кіріндась, В. Під знаком часу* [Текст]: поема-роздум / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1999. – 27 лип.
487. *Кіріндась, В. Під знаком часу* [Текст]: поема-роздум / В. Кіріндась // Народне слово. – 1999. – 16 лип.
488. *Кіріндась, В. Поет пшеничної провінції* [Текст]: [про Івана Горбатого] / В. Кіріндась // Літературний Тернопіль. – 2012. – № 1. – С.92-95.
489. *Кіріндась, В. Спить кохана...* [Текст]: вірш / В. Кіріндась // Народне слово. – 1997. – № 33.

* * * * *

490. *Кіріндась, В. «Висне лютый інеєм на вітах...»* [Електронний ресурс]: [вірші з конверта] / В. Кіріндась // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=3624:kirindas&catid=35:poezia&Itemid=40, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
491. *Кіріндась, В. «Літа в дитинство з вирію»* [Електронний ресурс]: [вірш] / В. Кіріндась // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1932:lita&catid=35:poezia&Itemid=40, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
492. *Кіріндась, В. «Я вірю друзям безоглядно...»* [Електронний ресурс]: [вірш] / В. Кіріндась // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=5427:kirindas&catid=35:poezia&Itemid=40, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
493. *Кіріндась, В. Божої ласки молю* [Електронний ресурс]: [вірш] / В. Кіріндась // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. –

- [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=3876:kirindas&catid=35:poezia&Itemid=40, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
- 494. Кіріндась, В. Збаражу** [Електронний ресурс]: [вірш] / В. Кіріндась // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=665:kirindas-volodymyr-zbarazhu&catid=68&Itemid=187, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
- 495. Кіріндась, В. Мов птахів без неба** [Електронний ресурс]: [вірш] / В. Кіріндась // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=909:kirindas-volodymyr-mov-ptakhovi-bez-neba&catid=172&Itemid=396, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
- 496. Кіріндась, В. Навала** [Електронний ресурс]: [вірш] / В. Кіріндась // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=666:kirindas-volodymyr-nav-ala&catid=68&Itemid=187, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
- 497. Кіріндась, В. Облога Збараж** [Електронний ресурс]: [вірш] // В. Кіріндась // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=667:kirindas-volodymyr-obloha-zbarazha&catid=68&Itemid

=187, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

498. Кіріндась, В. Побратимові [Електронний ресурс]: вірш / В. Кіріндась // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1104:kirindas-volodymyr-pobratymovi&catid=207:gorbatyi&Itemid=441, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

499. Кіріндась, В. Свято душі [Електронний ресурс]: [вірш] / В. Кіріндась // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=6167:kirindas&catid=35:poezia&Itemid=40, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

***Література про життя та
творчість В. Кіріндася***

500. Володимир Кіріндась [Текст]: [біогр.] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / ред.-упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 199: фотогр.

501. Володимир Кіріндась [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 171: фотогр.

502. Володимир Кіріндась [Текст]: [біогр.] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / ред. кол.: Є. Безкоровайний [та ін.]. – Вип. 6. – Тернопіль, 2010. – С. 45: фотогр.

* * * * *

503. Бойко, О. «Болюче слово висію» [Текст] / О. Бойко // Народне слово. – 2010. – 30 лип. – С. 4.

504. *Вітюк, О. Зв'язківець, журналіст, поет, патріот* [Текст]: [про В. Кіріндася] / О. Вітюк // Народне слово. – 2010. – 19 лют. – С. 4.
505. *Із благословення Петра Перебийніса* [Текст] // Літературний Тернопіль. – 2011. – № 1. – С. 149. – Рец. на кн.: **Кіріндась, В. Вимір часу** [Текст]: лірика / В. Кіріндась / ред. П. Перебийніс. – Збараж: Рушник, 2010. – 68 с.
506. *Кравчук, В. Душа не втратила горіння* [Текст]: [1 серпня – Володимиру Кіріндасю – 65 років] / В. Кравчук, В. Хрін // Народне слово. – 2000. – 28 лип.
507. *Кравчук, В. Срібні роси на творчих покосах* [Текст]: Володимиру Кіріндасю – 75 / В. Кравчук // Народне слово. – 2010. – 30 лип. – С. 5.
508. *Ониськів, М. Володар щирого слова* [Текст]: [до 70 річчя нашого земляка, поета, активного громад. діяча В. Кіріндася] / М. Ониськів // Свобода. – 2005. – 16 лип.
509. *Філик, І. Молодість душі* [Текст] / І. Філик // Вільне життя. – 1997. – 14 листоп.

* * * * *

510. *«Прагнути пізнати істину»* [Текст]: реком. бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; підгот. В. Радовська.; ред. Т. Кульпа. – Збараж: [б.в.], 2010. – 8 с.
511. *75 років від дня народження Кіріндася Володимира Григоровича* [Текст] // Календар знаменних і пам'ятних дат Збаражчини на 2010 рік / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2009. – С.19-20.
512. *Володимир Григорович Кіріндась* [Текст]: біобібліогр. покажч. / Срібненська центр. б-ка; уклад. Л. М. Кириченко, С. О. Коваленко. – Срібне: [б.в.], 2010. – 8 с.
513. *Кіріндась Володимир* [Текст] // Збараж: події, дати, імена: реком. бібліогр. покажч. / Терноп. обл. від-ня Укр. бібл. асоц., Збараз. централіз.

бібл. система; уклад.: В. Радовська, Н. Сенчишин; ред.: Т. Кульпа, О. Раскіна. – Тернопіль, 2013. – С.68-70.

514. *Кіріндась Володимир* [Текст] // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2010 рік: бібліогр. покажч. / уклад.: М. Друневич; ред. О. Раскіна. – Тернопіль, 2009. – С.18.

515. *Кіріндась Володимир* [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С. 28-31: фотогр.

516. *Кіріндась Володимир Григорович* [Текст] // Збаражу – 800: Події. Дати. Імена.: реком. бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2011. – С.70-72.

517. *Кіріндась Володимир Григорович* [Текст] // Лауреати літературних премій – наші земляки: бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2006. – С.9-11.

518. *Кіріндась Володимир Григорович* [Текст] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С.30-32.

519. *Кіріндась Володимир Григорович* [Текст]: [біогр.] // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Т. 2: К-О. – Тернопіль, 2005. – С. 79.

* * * * *

520. «Прагнучи пізнати істину» [Електронний ресурс]: реком.-бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://zbarazh-library.com.ua/writen/books/Kachaluba_100r.pdf, вільний. – Заголовок з

екрана. – Мова: укр. – Аналог друк. вид. (*«Прагнути пізнати істину»*): реком.-бібліогр. посіб. / уклад. В. Радовська. – Збараж, 2010 – 8 с. – Опис зроблено: 21.01.2016.

521. *Віконська, І. Часовий вимір Володимира Кіріндася* [Електронний ресурс] / І. Віконська // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=7227:chasovyy-vymir-volodymyra-kirindasya&catid=8:almanah&Itemid=5, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
522. *Вітюк, О. Зв'язківець, поет, патріот* [Електронний ресурс] / О. Вітюк // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2015. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=6119:zvyazkivec-poet-patriot&catid=8:almanah&Itemid=5, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
523. *Кіріндась Володимир Григорович* [Електронний ресурс] // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2013-01-17-14-09-35/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
524. *Левенець, В. Присвятив себе слову і збаразькій землі* [Електронний ресурс] / В. Левенець // Народне слово. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2012. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2010/08/13/prysvyatyv-sebe-slovu-i-zbarazkij-zemli/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
525. *Міхевич, І. Людина, яка творить прекрасне та корисне* [Електронний ресурс] / І. Міхевич // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=712

6:lyudyna-yaka-tvoryt-prekrasne&catid=8:almanah&Itemid=5, вільний. –

Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

526. Помер громадський діяч, поет, Володимир Кіріндась [Електронний ресурс] // Погляд. Новини Тернополя. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2012. – Режим доступу: <http://poglyad.te.ua/podii/pomer-hromadskyj-diyach-poet-volodymyr-kirindas/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

527. Славетні постаті Срібнянищини. Володимир Григорович Кіріндась [Електронний ресурс] // Срібнянська ЦБС. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: <http://cbs-sribne.org.ua/load/2-1-0-11>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

Клим Андрій

Клим Андрій Васильович народився 22 червня 1927 р. в с. Шили Збаразького району.

Помер 2 вересня 2016 року. Похований у м. Тернопіль.

Автобіографія

Походжу з родини, яка достойно поповнила вівтар української державності. За волю України віддали життя три старшини Війська Українського, брати мого батька Василя, учасника Першої світової війни, січового стрільця, та два підпільники ОУН, брати моєї матері Ганни з роду Бабій. Загинули вони у різні часи, за різних обставин, останки їх розкидані по всьому світу, а їх домівки вороги знищили дотла.

Таким було моє начало. Вже на тринадцятому році життя, а народився в 1927 р. в с. Шили на Збаражчині, був причетний до ОУН, оскільки у нас вдома у 1940-1941 рр. переховувалися підпільники, переслідувані більшовиками. У них я

був посильним та інформатором, а в 1941-1944 рр., навчаючись у Тернопільській українській гімназії, поступив у юнацтво ОУН, пройшов політичну підготовку і вишкіл.

Під час другого комуномосковського пришествя тільки протягом одного року: навчався у Новосільській середній школі, був зв'язковим УПА, три місяці сидів у тюрмі. Після ув'язнення за вимогою станичного ОУН, порадою і допомогою друзів – тодішніх бездипломних учителів – пішов працювати учителем Яцовецької, потім Шельпаківської початкових шкіл, водночас виконував доручені мені завдання підпілля.

Учителюючи, навчався заочно, закінчив Кременецьке педучилище, поступив на заочне відділення Кременецького учительського інституту, закінчив перший курс факультету української мови та літератури і як початкуючий викладач був переведений у Верещаківську семирічку. Там працював неповних 2 місяці, бо в осінню ніч 1946 р. у погоні за мною енкаведисти обшукали квартиру, де я жив у Верещаках, і одночасно домашнє мешкання в Шилах, але ні там, ні тут мене не застали, а наступного дня (в неділю) на районній учительській конференції секретар райкому компартії повідомив присутніх про те, що я ворог народу.

Надалі я був відірваний від повстанського оточення, переховувався одноосібно у різних місцях, багато читав, писав, віршував, дуже трудно переніс зиму, але пройшов час і в серпні 1947 р. поступив на філологічний факультет Львівського університету ім. І.Франка.

Два роки студентського життя, нові друзі, до тепер незнайомі, але однодумці, навчання, підпільна політична робота радували мене. Нас не лякали масові арешти, бо діяли ми дуже конспіративно, однак не вбереглися. Не знаючи про арешт мого друга Йосипа Качора, однокурсника, зайшов до нього на квартиру і попав у енкаведистську засідку. Забрали в мене документи, мою рукописну збірку поезій, конспекти лекцій. В засідці чинили допит, а на третій

день під вечір під конвоєм вели мене в своє управління і в удачну мить я втік їм з рук.

В кінці вересня 1949 р. я опинився у найвіддаленішому райцентрі Тернопільщини на посаді вчителя Коропецької середньої школи. З новою силою як впертий українець згуртував старшокласників, молодь містечка, організував драмгурток, розгорнув просвітницьку, явно з політичним підґрунтям, роботу і це тривало тільки до квітня наступного року. В драмгуртку подружив з завідувачем райвно Іваном Просоловським, який (очевидно був у великій довірі у НКВД) таємно попередив мене про мій арешт і я вже наступного дня залишив Коропець.

На цей раз доля закинула мене у Збараж. Прислухавшись до мого прохання подружжя лікарів-патріотів Гладишів (а розказав їм про себе все), зробили мене, ніби ленінградського семінариста, майбутнього священика, важко хворим і поклали на три місяці в лікарню. Так я виграв час, в серпні перевівся на заочне навчання в університеті, пройшов сесію, а на початку вересня 1950 р. завідувач райвно Петро Войтина з якихось благородних почуттів призначив мене заступником директора вечірньої школи. Потім – СШ №1, директор заочної середньої школи.

Праця і тільки наполеглива праця сприяла моїй кар'єрі. В Збаражі сформував товариство однодумців, утворив і очолив драмгурток, організував змішаний хор, танцювальний колектив, технічний гурток по підготовці шоферів, дванадцять років підряд очолював райком профспілки працівників освіти. Комуністична верхівка району не раз намагалась змістити мене, безпартійного, з керівних службової та громадської посад, але обставини завжди складались в мою користь.

Вистачало у мене часу на письменство. З своїми творами, драматичними, поезією звертався за оцінкою і порадами особисто до М. Рильського, П. Тичини, однак вони з острахом та пересторогою радили заховати чи навіть знищити все написане і більше не писати, бо це марна праця і кримінальна відповідальність.

Я не намагався і не думав у таких умовах стати письменником, тільки хотів бодай якось сказати історичну правду про наш народ, про Україну. Часто у Збаражі появлялись антирадянські листівки, ніхто тоді не знав, що я був їх автором і розповсюджувачем.

Результативність праці, громадська активність, посада інспектора Міністерства освіти на громадських засадах посприяли переводу мене в грудні 1966 р. у Тернопіль на посаду інспектора, завідувача Тернопільським районним відділом освіти, а в 1972 р. мене, успішного керівника, за неблагонадійність, підозру в антирадянській діяльності, кадрову політику, українство позбавили роботи. До кінця існування тоталітарного режиму переслідували і мене, і мою сім'ю.

В буремні дев'яності я член Координаційної ради національно-патріотичних сил Тернопільського району, голова обласного учительського страйкому, що входив у загальнообласний страйком, депутат, заступник голови Тернопільської районної ради.

Восени 1995 р. на обласній установчій конференції інтелігенції обраний головою Проводу новоствореної обласної організації Конгресу української інтелігенції. На установчому з'їзді КУІту обраний членом його Національної Ради, членом Президії, водночас очолював обласне товариство «Україна-Світ», що займається зв'язками з українцями за межами України. На сьогодні почесний голова цих громадських організацій, входжу у склад їх керівництва, працюю у Всеукраїнському об'єднанні ветеранів від дня його утворення, причетний до українського письменництва своїми творами «Дорога до Вифлєсму», «Карби літ», «Історія однієї родини», «Розмова чотирьох», «Інтелігенція. Нація. Державність» (прим. уклад.), маю здобутки у громадсько-політичному житті, зокрема у виборах. Був довіреною особою на парламентських виборах у Левка Крупи, Георгія Петрука-Попика, Дмитра Павличка, Ярослава Джоджика, Івана Драча, президентських – у Віктора Ющенка і всі рази перемагав, мої кандидати були

обраними. Працював помічником народного депутата Івана Драча і ця праця перейшла у взаємну родинну приязнь.

Не шукав багатства, вигод ні почесі, ні слави, а постійно працював і працюю над розбудовою Української державності, утвердженням рідної української нації.

А. Клим.

Творчість Андрія Клима

- 528. Клим, А. Дорога до Вифлеєму** [Текст]: вертепне дійство / А. Клим.; літ. ред. М. Ониськів. – Тернопіль: вид-во Пензей М. С., 1991. – 19 с.

Перед читачем коротка історія України, написана у формі вертепного дійства. Розрахований твір на широкий загал, особливо, на любителів народного мистецтва.

- 529. Клим, А. Карби літ** [Текст]: зб. поезій / А. Клим; ред. М. Ониськів. – Тернопіль: Збруч, 1997. – 167 с.: фотогр.

До збірки «Карби літ» увійшло все краще з довголітнього творчого доробку знаного громадського діяча і літератора-освітянина Андрія Клима. Книга повертає нас у минуле, дихає сьогоденням, закликає вірити у щасливу будучність України і її великого народу.

- 530. Клим, А. Історія однієї родини** [Текст] / А. Клим; літ ред. М Ониськів. – Тернопіль: [б.в.], 2005. – 107 с.: фотогр.

Двочастинна книга документальних нарисів розкриває по-своєму чесний погляд на світ, у якому живе кілька поколінь галицьких патріотів, що виборювали разом з усім народом свою волю та незалежність. Основним достоїнством книги є те, що розповідь у ній розгортається на тлі різночасових і різновекторних подій, які ще чекають об'єктивної оцінки і осмислення крізь призму новітньої української доби.

«Історія однієї родини» написана цікаво у сонетному та лірико-драматичному плані. Мова її образна джерельно чиста, притягальна.

Розрахована на читацьку аудиторію старшого покоління і передусім на молодих будівничих України, яким за покликом долі треба довершити справу попередників.

531. Клим, А. Інтелігенція. Нація. Державність [Текст]: зб. поезій / А. Клим; літ. ред. М. Ониськів. – Тернопіль: Політек, 2010. – 87 с.

У запропонованому виданні Андрія Кліма, що охоплює період його керівництва обласним Конгресом української інтелігенції за 1995-2010 рр., подано найважливіші віхи з початку заснування КУІну, до перших підсумків його діяльності. Крізь призму національної ідеї та української політики читач має змогу досягнути цікаві деталі щодо ролі інтелігенції Тернопілля у відстоюванні національних ідеалів та державотворчих процесів, про що свідчать численні документи, які ілюстративно наповнюють розповідь.

Книга розрахована на політологів, журналістів, правознавців, студентів, широке коло читача.

Творчість А. Кліма на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

532. *Клим, А. Акції Конгресу української інтелігенції в 1999 році* [Текст] / А. Клим // Тернопілля' 98-99: регіон. річник / упоряд.: Б. Куневич, М. Ониськів. – Кн. 4. – Тернопіль, 2003. – С. 211-212.
533. *Клим, А. Бо рідні. На Зелені свята* [та ін.] [Текст]: вірші / А. Клим // Поезія – це завжди неповторність....: поетичні спроби пера користувачів бібліотек-філій Збаразької ЦБС / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від; упоряд. Т. Кульпа. – Збараж, 2015. – С. 63-67.
534. *Клим, А. Борись, Україно!* [Текст]: вірш / А. Клим // Ветерани Тернопільщини: інформ. вид. / відп. за вип. А. Клим – Вип. 3. – Тернопіль, 2012. – С. 62: фотогр.
535. *Клим, А. Дещо про себе* [Текст]: [автобіогр.] / А. Клим // Ветерани Тернопільщини: інформ. вид. / відп. за вип. А. Клим – Вип. 3. – Тернопіль, 2012. – С. 37-40.

* * * * *

536. *Клим, А. Бо рідні* [Електронний ресурс]: вірш / А. Клим // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2015. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=236:klym-andrii-bo-ridni&catid=168:tevirshrika&Itemid=392, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.07.2016.
537. *Клим, А. В селі Шилах, в славетній хаті...* [Електронний ресурс]: вірш / А.Клим // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2015. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=659:shyly-klym-andrii-v-seli-shylakh-v-slavetnii-khati&catid=69:zbarvirsh&Itemid=188, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.07.2016.
538. *Клим, А. На Зелені свята* [Електронний ресурс]: вірш / А.Клим // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. –

- Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2015. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=660:shyly-klym-andrii-na-zeleni-svyata&catid=69:zbarvirsh&Itemid=188, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.07.2016.
539. **Клим, А. Ні кроку ми не сходили з дороги...** [Електронний ресурс]: вірш / А. Клим // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2015. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1176:klym-andrii-ni-kroku-my-ne-skhodyly-z-dorohy&catid=221&Itemid=456, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.07.2016.
540. **Клим, А. Рідне село** [Електронний ресурс]: вірш / А.Клим // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2015. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=661:shyly-klym-andrii-ridne-selo&catid=69:zbarvirsh&Itemid=188, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.07.2016.
541. **Клим, А. Шили святкують** [Електронний ресурс]: вірш / А.Клим // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2015. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=662:shyly-klym-andrii-shyly-svyatkuyut&catid=69:zbarvirsh&Itemid=188, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.07.2016.

***Література про життя та
творчість А. Кліма***

542. **Головин, Б. Андрій Клим** [Текст] / Б. Головин // Тернопілля' 97: регіон. річник / упоряд. Б. Куневич, М. Ониськів. – Кн. 3. – Тернопіль, 1997. – С. 554: фотогр.

* * * * *

543. **Головин, Б. Не летить літа так швидко** [Текст]: [до 70-річчя від дня народж. Андрія Кліма] / Б. Головин // Народне слово. – 1997. – 21 черв. – С.6: фотогр.
544. **Життєве кредо: «Все для рідного краю, все в ім'я його»** [Текст]: [до ювіл. А. Кліма] // Народне слово. – 2007. – 22 черв. – С. 6: фотогр.
545. **Чайківська, Я. Найвідомішого громадського діяча вітали з ювілеєм** [Текст]: [про А. Кліма] / Я. Чайківська // Тернопіль вечірній. – 2012. – 5 лип.

* * * * *

546. **22 червня 85 років від дня народження Кліма Андрія Васильовича** [Текст] // Календар знаменних і пам'ятних дат Збаражчини на 2012 рік / Збараж. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від; уклад. Н. Сенчишин, ред. Т. Кульпа – Збараж, 2011. – С. 21-22.: фотогр.
547. **Головин, Б. Клим Андрій Васильович (22.06.1927 с. Шили, нині Збараж. р-ну) – педагог, літератор, громадський діяч** [Текст] / Б. Головин, І. Дем'янова // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль, 2005. – Т. 2: К-О. – С. 83-84: фотогр.

* * * * *

548. **Бобрик, А. Бицюра згадав Лесю Українку на ювілеї ОУНівця** [Електронний ресурс]: [святкув. 85-річного ювіл. А. Кліма] / А. Бобрик // Інтернет-газета ДОБА. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <https://doba.te.ua/novyny/bytsyura-zhadav-lesyu-ukrajinku-na-yuvileji-ounivtsya>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 23.07.2016.
549. **Його життя – уже історія...** [Електронний ресурс] // НОВА Тернопільська газета. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://nova.te.ua/statti/jogo-zhyttya-uzhe-istoriya/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 23.07.2016.

550. Найвідоміший громадський діяч Тернополя відзначив ювілей

[Електронний ресурс] // За Збручем. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2002-2012. – Режим доступу: <http://zz.te.ua/najvidomishyj-hromadskyj-diyach-ternopolya-vidznachyv-yuvilej/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 23.07.2016.

551. Помер тернопільський громадський діяч і педагог Андрій Клим

[Електронний ресурс] // 20 Хвилин. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2005-2016. – Режим доступу: <https://te.20minut.ua/lyudi/pomer-ternopilskiy-gromadskiy-diyach-i-pedagog-andriy-klim-10540165.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 23.07.2016.

Ковтун Анатолій

Ковтун Анатолій Іванович народився 5 грудня 1934 року в м. Харкові в епоху колективізації. Після закінчення семирічної школи, працював у колгоспі на причіпних сільськогосподарських машинах. В 1954 році вступив на однорічне навчання та закінчив УМСГ в селищі Первомайське (нині с. Сартана) Донецької обл., за спеціальністю тракторист-машиніст широкого профілю та слюсар третього розряду. Після закінчення навчання працював на

цілинних землях Казахстану за спеціальністю.

В 1956-1960 рр. навчався у Харківському індустріально-педагогічному технікумі і до 1963 року працював майстром виробничого навчання в Збаразькому СПТУ-25 в м. Збараж, куди був направлений за розподілом технікуму.

В 1972 році закінчив академію МВС України в м. Київ. З вересня 1963 р. і до березня 1992 р. працював в органах МВС м. Збараж.

Статті та вірші почав писати з 14 років. Публікувався в районній та обласних газетах. Перший вірш, який був опублікований, – про Олега Кошового, надрукували в газеті «Піонерська правда» 1949 року.

Вірші Анатолія Ковтуна увійшли в збірки «Літературна Збаражчина», «Місто нашої любові», «Рушник».

В 1998 році А. І. Ковтун прийнятий у НСП України.

Помер 17 жовтня 2009 року. Похований у м. Збараж.

Творчість Анатолія Ковтуна

552. ***Ковтун, А.П. Всем, кто хочет послушать меня*** [Текст] / А. П. Ковтун. – Збараж: Медобори, 2002. – 203 с.

Анатолій Ковтун – приятель моєї юності. Неспокійної і романтичної. Далекої і близької, яка відкривала нам епоху цілини. Дихнула просторами казахських степів, дала вперше відчутти смак хліба, заробленого власними руками. Поезія для Анатолія, як душевна броня від усього того наносного і тлінного, що ще зустрічається у нашому прекрасному бутті...

Борис Демків.

Творчість А. Ковтуна на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

553. ***Ковтун, А. Моя Україно*** [та ін.] [Текст]: вірші / А. Ковтун // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук; В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 62-64.
554. ***Ковтун, А. Тебе чекає степ, Козаче!*** [та ін.] [Текст]: вірші / А. Ковтун // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 246-251.

* * * * *

555. ***Ковтун, А. Вічному революціонеру*** [Текст]: вірш // Народне слово. – 1992. – 3 листоп.

556. *Ковтун, А. Збаразька твердиня* [Текст]: гетьману України Богдану Хмельницькому присвяч. // Народне слово. – 1999. – 17 верес.
557. *Ковтун, А. Крил розмах* [Текст]: вірші // Вільне життя. – 2001. – 28 серп.
558. *Ковтун, А. Моя Україна* [Текст]: [вірш] // Народне слово. – 1999. – 22 жовт.
559. *Ковтун, А. Пам'яті друга* [Текст]: світлій пам'яті В. Гриба // Народне слово. – 2001. – 26 січ.

*Література про життя та
творчість А.Ковтуна*

560. *Анатолій Ковтун* [Текст]: [біогр.] // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 246.

Кот Данія

Кот Данія Едуардівна народилась 12 листопада 1943 року в м. Шпільберзі (Німеччина). Закінчила Черниховецьку семирічку, Збаразьку десятирічку (1960). Вищу освіту здобула у Львівському державному університеті ім. І. Франка (1973). Працювала учителем англійської мови Максимівської восьмирічки Збаразького району.

Свої твори друкувала в альманахах «Літературна Збаражчина» «Подільська толока», у газетах «Вільне життя», «Освіта» (Київ) та ін. Член Збаразької районної літературної студії та обласного літературного об'єднання при Тернопільській обласній організації НСПУ.

Померла Данія Кот 23 грудня 2014 року. Похована в с. Чагарі Збаразькі, Збаразького району.

Творчість Данії Кот

- 561. Кот, Д. Во славу Христову** [Текст]: поезії / Д. Кот; рец. Б. Демків. – Тернопіль: Синтез-Поліграф, 2002. – 52 с.

До другої збірки талановитої поетеси увійшли поезії та поема «Во славу Христову» присвячені церкві. У них Данія Кот намагається пробудити в людях добре і чисте, надію і віру в Бога.

- 562. Кот, Д. Іду з науки поколінь** [Текст]: сонети / Д. Кот. – Тернопіль: Синтез-Поліграф, 2002. – 46 с.

Третя збірка поетеси – це своєрідне бачення світу і виклад його в неординарній формі. Це знову звернення до Бога, до духовної теми. Це заклик до віри Христової, до необхідності жити за законами Божими.

Як писав Борис Демків: «...поетеса удосконалює форму своїх поезій, Саме за рахунок оригінальних сонетів...», які і представлені на суд читачів в цій збірці.

- 563. Кот, Д. Про абетку** [Текст]: вірші для дошк. / Д. Кот. – Тернопіль: Воля, 2005. – 28 с.

Творчість Д. Кот на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

- 564. Кот, Д. Присвята учителя. Калейдоскоп** [та ін.] [Текст]: вірші / Д. Кот // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. В. Барна. – Тернопіль, 2004. – С. 35-36.
- 565. Кот, Д. Білка** [Текст]: вірш / Д. Кот // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 123.

566. *Кот, Д. Мій предок. Різдво пресвятої Богородиці* [та ін.] [Текст]: вірші / Д. Кот // Літературна Збаражчина / ред.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 252-257.

Література про життя та творчість Д. Кот

567. *Кот Данія* [Текст]: [біогр.] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. В. Барна. – Тернопіль, 2004. – С. 35: фотогр.

* * * * *

568. *Кот Данія Едуардівна* [Текст] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараж. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 32.

569. *Кот Данія Едуардівна* [Текст] // Письменники Збаражчини – дітям: реком. бібліогр. покажч. / Збараж. центр. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Т. Кульпа. – Збараж, 2006. – С. 4-5.

Кравчук Володимир

Кравчук Володимир Ярославович – поет, літературознавець, публіцист, редактор, народився 10 листопада 1960 року в селі Добромірці Збаразького району на Тернопільщині. Поезія та чарівність слова захопила Володимира Кравчука з дитячих років. В підлітковому віці він робить перші спроби написання віршів. Із нетерпінням очікує останньої неділі місяця, щоб поїхати в Збараж на засідання літературної студії,

яка діяла при районній газеті, поділитися своїми творчими досягненнями, прислухатися до порад старших колег по перу. Радість і тривога за перший вірш, що був надрукований в районній газеті, а згодом – цикл віршів у обласній молодіжній газеті «Ровесник».

Закінчив сільську школу, лікувальний факультет Кременецького медичного училища. Доля провела його через рятування людського життя, страждання та болі, працюючи на кареті невідкладної допомоги у Тернополі. У 1986 році брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Закінчив також Харківський фінансово-економічний інститут. Працював санітарним лікарем в Збаразькій санепідемстанції. З грудня 2007 по березень 2009 року працював редактором районної газети «Народне слово», а нині – керівник літературно-мистецької студії «Рушник» при Збаразькому РБК. Член Національної спілки письменників України (від 1998 р.), лауреат літературно-мистецької премії ім. Іванни Блажкевич, дипломант літературної премії ім. Володимира Вихруща та італійського часопису «Gorni nostra».

Спрага творення притаманна людям завжди, незважаючи інколи на скруту, буденні негаразди, чи власні проблеми. Однак муза поезії – примхлива дама і вона приходить і надихає тільки обраних. Саме таким і є Володимир Кравчук.

Для Володимира Ярославовича поезія – це кладка через повінь, яку подолати непросто, яка лякає, але й водночас вабить. Чому? Тому, що по ту сторону повені інший берег повний світла, краси і любові.

Друкувався в альманасі «Вітрила-80», колективному збірнику «Веселий ярмарок», у журналах «Дзвін» («Жовтень»), «Перець», «Малятко», «Тернопіль», «Вітчизна». Свої твори також друкував у часописах Латвії, Італії, США, Австралії.

В 1985 році В. Кравчук бере участь у зльоті творчої молоді республіки.

В 1990 році побачила світ перша поетична збірка поета «Сніголом». І як зазначив відомий поет Борис Демків: «Хоч книжка видана скромно, невеликим обсягом й обмеженим тиражем, цінність її в іншому...»

В.Кравчук під час презентації літературно-мистецького видання районної студії «Рушник», 2001 р.

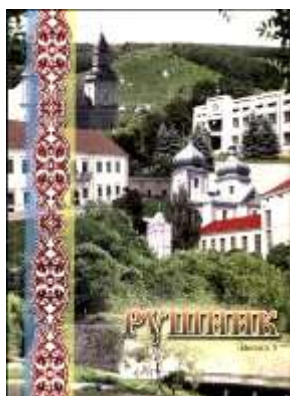
Кожна написана ним строфа ще раз пережита і осмислена, тривожно поет замислюється над сенсом буття».

Зігріває душу щира любов поета до України, до сивочолого міста в Медоборах. У «Пісні про Збараж» – яскравий приклад цієї полум'яної любові. «Місто нашої любові молодій і розквітай...» – такими рядками В.Кравчук звертається до Збаража.

Володимир Ярославович щиро вболіває за долю України, цікавиться її історією. У книзі «Згряя чорних лебедів» автор за допомогою поезії привідкриває завісу однієї із трагічних сторінок минулого України за часів руйнування Запорізької Січі. Оптимістично дивиться Володимир Кравчук і в майбутнє України, вірить в український народ.

Володимир Кравчук багато працює в царині дитячої поезії. Окремі твори з цієї тематики брали участь в Міжнародному конкурсі талановитої молоді «Грано-слов» в місті Київ. Вірші поета – це своєрідний ліричний екскурс в найпотаємніший дивосвіт малечі, який приваблює глибиною образності. Автор розкриває дітям красу навколишнього світу, подає цікаві відомості про край, в якому вони живуть, старається пробудити в них бажання самим ближче придивитись до природи.

Поезія Володимира Кравчука напрочуд мелодійна, лірично-просвітлена. Тож не дивно, що чимало з його віршів отримали своє друге життя у пісні. Музику до них написали Ю. Бірковий, В. Добровольський, Л. Панюс (м. Теревовля). Поет ніколи не грішить проти класичної сутужності, не ламає

встановлених канонів. Він свідомо уникає художніх новацій, милуючись словом простим, зрозумілим і прозоро ясным.

З під легкої руки Володимира Кравчука світ побачив літературно-мистецький збірник «Рушник» (2001, 2006). У нього увійшли твори авторів мальовничої Збаражчини, в основному літстудійців однойменної літературно-мистецької

студії. А в 2006 році світ побачило друге видання збірника «Рушник» (редактор-упорядник В. Кравчук). До нього увійшли твори митців Збаражчини. Шанувальники друкованого слова, пісні, художньої вишивки пензля, краєзнавства і туризму віднайдуть тут для себе тематичні матеріали.

Творчість Володимира Кравчука

570. Кравчук, В. Сніголом [Текст]: поезії / В. Кравчук. – Тернопіль: ред.-вид. від. упр. по пресі, 1990. – 64 с.

«Сніголом» – перша збірка поета з Тернопільщини. Цей своєрідний щоденник душі приваблює широтою тематики, багатством змісту, жанровою різноманітністю.

Автор гостро відчуває свою причетність до отчого краю, родового коріння. Вірші позначені вболіванням за долю народу, рідної землі. Чимало поетичних рядків присвячено красі природи, відродженню істинної моралі, чистоті кохання. Окремим розділом подані вірші для дітей, багаті на звукові інтонації, мальовничі барви.

571. Кравчук, В. Казки Медоборів [Текст] / В. Кравчук. – Збараж, 1993. – 16 с.

Збірка поезії В. Кравчука «Казки Медоборів» – літературно-художнє видання, адресована дошкільнятам та дітям молодшого шкільного віку.

Поетичними засобами автор розкриває дітям красу навколишньої природи, вчить їх Любові і Добра.

572. Кравчук, В. Як сніжок промок [Текст]: вірші / ред. В. Гриб. – Збараж, 1995. – 16 с.

«Як сніжок промок» – третя збірка нашого земляка із Збаражчини Володимира Кравчука. Це своєрідний ліричний

екскурс в найпотемніший дивосвіт малечі, який приваблює глибиною образності.

- 573. Кравчук, В. Згряя чорних лебедів** [Текст]: поема в монологах / В. Кравчук. – Збараж, 1996. – 24 с.

«Згряя чорних лебедів» – четверта книга нашого земляка із Збаражчини Володимира Кравчука, у якій автор поетичним словом в алегоричній формі при відкриває завісу однієї із сторінок трагічного минулого України за часів зруйнування Запорізької Січі.

- 574. Кравчук, В. Кладка через повінь** [Текст]: лірика / В. Кравчук. – Тернопіль: Тайп, 1997. – 28 с.

До цієї збірки увійшли поезії, написані поетом протягом останнього часу. Їм притаманна глибока ліричність, образне бачення світу, художня вишуканість і задушевність.

Окремий розділ складають пісні, які вже здобули популярність і з успіхом виконуються як професійними так і аматорськими колективами.

- 575. Кравчук, В. Патріотичні мотиви у творчості Яра Славутича** [Текст]: навч. посіб. / В. Кравчук. – Тернопіль: Джура, 1999. – 47 с.

Автор цієї книжки поставив за мету розкрити українським учням і студентам основні грані творчості Яра Славутича, одного з найвідоміших поетів ХХ століття.

Сподіваємося, що це видання прислужиться вчителям та учням національних шкіл в Україні та поза її межами.

У книжці збережено правопис, найвідповідніший українській мові, уживаний на Заході, та міжнародну систему документування.

576. Кравчук, В. Зіниці розплющених вікон [Текст] / В. Кравчук. – Збараж: Медобори, 2000. – 48с.

Нова книжка лірики поета з Тернопільщини доповнює творчий доробок попередніх років.

У розділі «Межичасся» автор запрошує читача в царину вільного вірша, залишаючись при цьому прихильником мініатюри.

577. Кравчук, В. Ліниві чобітки [Текст]: вірші для дошк. і молод. школярів / В. Кравчук. – Тернопіль: Джура, 2003. – 8 с.

Володимир Кравчук – український письменник, лауреат літературних премій. З його веселими віршами вас, юні друзі, неодноразово знайомили журнали «Перець», «Малятко», «Дністер», газета «Молодь України» та інші видання. Нова книжка поета «Ліниві чобітки» адресована тобі, найвимогливіший читачу.

578. Кравчук, В. Фата розлуки [Текст]: вірші / В. Кравчук. – Збараж: Рушник, 2005. – 16 с.

Книга «Фата розлуки» присвячена жінкам, «які розлетілись далекими світами, щоб підтримати добробут гніздечок, поставити на крило дітей...».

579. Кравчук, В. Снопеліле озеро [Текст]: вибране / В. Кравчук. – Тернопіль: Терно-граф, 2010. – 108 с.

Про поетичну збірку вибраних творів поета і літературознавця, члена НСПУ Володимира Кравчука «Снопеліле озеро» висловила свої враження письменниця Жанна Яськів-Юзва із Підволочиська. Вона так окреслила тематичну палітру книжки: «не втишує свою ходу час, «сміється онукам», «підростає в небі

журавлем...».

- 580. Кравчук, В. Для дівчаток і хлоп'ят вузлик віришків до свят** [Текст]: вірші / В. Кравчук. – Тернопіль: Богдан, 2011. – 24 с.

Для старших дошкільнят і молодших школярів.

- 581. Кравчук, В. Схудла баба снігова** [Текст]: вірші / В. Кравчук; худож. О. Бадьонна. – Тернопіль: Богдан, 2011. – 16 с.: кольор. іл.

Пізнавальна книжечка для дітей 2-5 років.

- 582. Кравчук, В. Бігло садом Віршеня** [Текст]: вірші / В. Кравчук. – Тернопіль: Богдан, 2014. – 24 с.

Для старших дошкільнят і молодших школярів.

Творчість В. Кравчука на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

- 583. Кравчук, В. Ангелятко з переламаним крилом** [Текст]: оповід. / В. Кравчук // Подільська толока: альм. літ. об-ня / ред.-упоряд. З. Кіпібіда. – Тернопіль, 2010. – С. 105.
- 584. Кравчук, В. Вірші для дітей** [Текст] / В. Кравчук // Літературне Тернопілля. – Тернопіль, 2007. – С. 354-355.
- 585. Кравчук, В. Гойдалка** [Текст]: вірші / В. Кравчук // Літературне Тернопілля. – Тернопіль, 2007. – С. 349-354.

586. **Кравчук, В. Дев'ятини** [та ін.] [Текст]: вірші / В. Кравчук // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 109.
587. **Кравчук, В. Дідусь Медоборій** [Текст]: вірш / В. Кравчук // Рушник: літ.-мистец. зб. / упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 121.
588. **Кравчук, В. Зачепилось небо за озерце...** [Текст]: вірші / В. Кравчук // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 136-137.
589. **Кравчук, В. Знову цвітом яблуні сніжать...** [Текст]: вірші / В. Кравчук // Рушник: літ.-мистец. зб. / упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 89-92.
590. **Кравчук, В. Із циклу «Фата розлуки»** [Текст]: вірші / В. Кравчук // Подільська толока: альм. літ. об-ня / ред. В. Барна; упоряд. З. Кіпибіда. – Тернопіль, 2004. – С. 196-197.
591. **Кравчук, В. Кава на двох** [Текст]: вірші / В. Кравчук // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 65-67.
592. **Кравчук, В. Калинова молитва** [Текст]: вірші / В. Кравчук // Подільська толока: альм. літ. об-ня. Терноп. НСПУ / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 5. – Тернопіль, 2009. – С.118.
593. **Кравчук, В. Листопадового дня** [Текст]: [про письм. В. Гриба] / В. Кравчук // Гриб, В. Незакінчена новела... Новели, спогади, есе / В. Гриб / ред.-упоряд. В. Кіріндась. – Тернопіль, 2010. – С. 82-83.
594. **Кравчук, В. Пізня троянда** [Текст]: пісня / В. Кравчук // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 166-167.
595. **Кравчук, В. Снека** [та ін.] [Текст]: вірші / В. Кравчук // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 136-137.

596. *Кравчук, В. Рябко. Схудла баба снігова* [та ін.] [Текст]: вірші / В. Кравчук // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда; ред. В. Барна. – Вип. 4. – Тернопіль, 2008. – С. 118: фотогр.
597. *Кравчук, В. Фата розлуки* [Текст]: пісня / В. Кравчук // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С.157-158.
598. *Кравчук, В. Хризантема* [Текст]: пісня / В. Кравчук // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 159-160.
599. *Кравчук, В. Шевченко на Майдані* [Текст]: вірш: Революції Гідності присвяч. / В. Кравчук // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 10. – Тернопіль, 2014. – С. 12-13.
600. *Кравчук, В. Ясен* [Текст]: вірш / В. Кравчук // Курінь: літ.-мистец. альм. / ред. і упоряд. П. Сорока. – Вип. 1. – Збараж, 1992. – С. 28.
- * * * * *
601. *Кравчук, В. «Гасили осінь лебеді крильми...»* [Текст]: вірші / В. Кравчук // Вільне життя. – 2010. – 10 листоп. – С. 6.
602. *Кравчук, В. «Поклик Слова – найп'янкіша знада»* [Текст]: вірші / В. Кравчук // Літературний Тернопіль. – 2010. – № 4. – С.18-20.
603. *Кравчук, В. А троянда пізня, то найкраща пісня...* [Текст]: з нових поезій / В. Кравчук // Народне слово. – 2002. – 1 листоп. – С. 3.
604. *Кравчук, В. Вечеряє надщерблена сім'я* [Текст]: укр. жіноцтву, яке роз'їхалось в добровільне рабство присвяч. / В. Кравчук // Народне слово. – 2002. – 1-7 січ. – С. 4.
605. *Кравчук, В. Вірші для дітей* [Текст] / В. Кравчук // Тернопіль. – 1992. – Додаток № 4. – С. 28.
606. *Кравчук, В. Віче* [Текст]: вірш / В. Кравчук // Народне слово. – 1992. – 27 жовт. – С. 3.

607. *Кравчук, В. Жити у слові* [Текст]: [письм. про письм. Б. Харчука] // Народне слово. – 2006. – 8 верес. – С. 5.
608. *Кравчук, В. Із дитячих збірок. Зі збірки «Фата розлуки»* [Текст]: вірші / В. Кравчук // Свобода. – 2007. – 13 жовт. – С. 8.
609. *Кравчук, В. Калинова молитва* [Текст]: вірш / В. Кравчук // Народне слово. – 2007. – 9 листоп. – С. 3.
610. *Кравчук, В. Квітневий сніг* [Текст]: вірш / В. Кравчук // Народне слово. – 1993. – 27 квіт. – С. 2.
611. *Кравчук, В. На Збараж* [Текст]: вірш / В. Кравчук // Збараж – місто в Медоборах. – 1999. – № 3. – С. 9.
612. *Кравчук, В. Пісня про Збараж* [Текст]: на конкурс / В. Кравчук // Народне слово. – 1997. – 7 берез. – С. 3.
613. *Кравчук, В. Побратиму* [Текст]: вірш: [присвяч. світлій річниці І. Філика] / В. Кравчук // Народне слово. – 2009. – 6 лют. – С. 3.
614. *Кравчук, В. Поетична натура* [Текст] / В. Кравчук // Народне слово. – 1992. – 31 берез. – С. 4.
615. *Кравчук, В. Правда і брехня* [Текст]: притча / В. Кравчук // Народне слово. – 2000. – 31 берез. – С. 3.
616. *Кравчук, В. Святвечір* [Текст]: вірш / В. Кравчук // Народне слово. – 2009. – 1 січ. – С. 3.
617. *Кравчук, В. Сивочолий витязь* [Текст] / В. Кравчук // Збараж – Місто в Медоборах. – 1997. – № 2. – С. 8.
618. *Кравчук, В. Сміливий березень* [Текст]: вірш / В. Кравчук // Свобода. – 2010. – 10 берез. – С. 10.
619. *Кравчук, В. Той циган* [Текст]: вірш / В. Кравчук // Свобода. – 2002. – 10 січ. – С. 6.
620. *Кравчук, В. Україні* [Текст]: вірш / В. Кравчук // Збараж – місто в Медоборах. – 2001. – № 4. – С. 10.

621. Кравчук, В. Шевченко на Майдані [Текст]: поезія / В. Кравчук // Народне слово. – 2014. – 7 берез. – С.8.

* * * * *

622. Кравчук, В. «Гасили осінь лебеді крильми...» [Електронний ресурс]: вірші / В. Кравчук // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2009-2015. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=7288:volodymyr-kravchuk&catid=8:almanah&Itemid=5, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 28.06.2016.

623. Кравчук, В. Веселка над Тернополем [Електронний ресурс]: вірш / В. Кравчук // «Топільче»: про Тернопіль і тернополяни. – [Україна], 2007-2014. – Режим доступу: http://www.topilche.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=539:kravchuk-volodymyr-veselka-nad-ternopolem&catid=30:poezia-ternopil&Itemid=158, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 28.06.2016.

Література про життя та творчість В. Кравчука

624. Хрін, В. Творча палітра Володимира Кравчука [Текст]: літ. нарис / В. Хрін. – КМЦ «Рушник», 2010. – 32 с.

* * * * *

625. Володимир Кравчук [Текст]: [біогр.] // Літературне Тернопілля. – Тернопіль, 2007. – С. 348.

626. Володимир Кравчук [Текст]: [біогр.] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 136.

627. Кравчук Володимир [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. В. Барна. – Тернопіль, 2004. – С. 196: фотогр.

* * * * *

628. *Бачинський, Я. «Починаю з чистого аркуша» – так сказав член Національної спілки письменників і журналістів Володимир Кравчук під час вручення йому в приміщенні обл. філармонії літературної премії ім. Іванни Блажкевич* [Текст] / Я. Бачинський // Народне слово. – 2001. – 9 лют. – С. 3: фотогр.
629. *Біркова, І. Зустріч з поетом у Залужанській школі* [Текст] / І. Біркова // Народне слово. – 2011. – 14 жовт. – С. 7: фотогр.
630. *Володимира Кравчука нагороджено премією «Літературного Тернопілля»* [Текст] // Народне слово. – 2010. – 24 груд. – С. 3: фотогр.
631. *Заяць, Ю. Ювілейний рубіж поета Володимира Кравчука* [Текст] / Ю. Заяць // Народне слово. – 2010. – 5 листоп. – С. 1, 4: фотогр.
632. *Коли душа багата* [Текст]: [з нагоди 45 річн. письм. В. Кравчука] // Народне слово. – 2005. – 4 листоп. – С. 3: фотогр.
633. *Кравчук Володимир увійшов до ради Тернопільської філії Національної спілки письменників України* [Текст] // Народне слово. – 2001. – 21 верес. – С. 2.
634. *Кравчук, В. Володимир Кравчук: «Гірчить солодка жінка, наче кава, що мліє в чашці, мов у сповитку...»* [Текст]: [інтерв'ю] / пров. А. Кушнірук // Свобода. – 2007. – 13 жовт. – С. 8.
635. *Кравчук, В. Поет, літературознавець, публіцист Володимир Кравчук зустрічає життєвий ювілей* [Текст] / В. Кравчук (краєзн., прим. уклад.) // Народне слово. – 2015. – 6 листоп. – С. 8: фотогр.
636. *Михайлюк, С. Бентежна мелодія слова* [Текст]: [у члени Спілки письм. прийнято Володимира Кравчука] / С. Михайлюк // Вісник історії краю. – №11-12. – С. 7.
637. *Огінська, Т. Молодші школярі познайомилися з творчістю Володимира Кравчука* [Текст] / Т. Огінська // Народне слово. – 2014. – 13 черв. – С. 3: фотогр.

638. *Премію Іванни Блажкевич присуджено поету-збаражанину, члену Національної спілки письменників та журналістів – Володимиру Кравчуку* [Текст] // Народне слово. – 2002. – 1 січ. – С. 3: фотогр.
639. *Семеняк, В. Неймовірного чару і краси птахи світла* [Текст] / В. Семеняк // Літературний Тернопіль. – 2011. – № 1. – С. 76-78. – Рец. на кн.: **Кравчук, В. Спеліле озеро** [Текст]: вибране / В. Кравчук. – Тернопіль: Терно-граф, 2010. – 108 с.
640. *Сиско, І. Квіти визнання та надії – для Володимира Кравчука* [Текст] / І. Сиско // Народне слово. – 2005. – 18 листоп. – С. 4: фотогр.
641. *У поета золота душа* [Текст]: [Володимиру Кравчуку – 40] // Народне слово. – 2000. – 10 листоп. – С. 2: фотогр.
642. *Філик, І. «День Києва» у Збаражі* [Текст]: [вруч. чл. квитків Нац. спілки письм. України І. Горбатову (помертню) і В. Кравчуку] // Народне слово. – 1999. – 19 листоп. – С. 4: фотогр.
643. *Філик, І. Італійські диплом і медаль Володимиру Кравчуку* [Текст] / І. Філик // Народне слово. – 2007. – 18 січ. – С. 4.
644. *Хрін, В. «Так хочеться, щоб ніжність не зів'яла»* [Текст]: [про письм. В. Кравчука] / В. Хрін // Народне слово. – 2006. – 20 жовт. – С. 2: фотогр.
645. *Хрін, В. Володимир Кравчук зустрівся з діворою* [Текст] / В. Хрін // Народне слово. – 2011. – 3 черв. – С. 4: фотогр.
646. *Хрін, В. Для дівчаток і хлоп'ят...* [Текст] : [про нові зб. віршів для дітей В. Кравчука] / В. Хрін // Народне слово. – 2011. – 11 берез. – С. 4.
647. *Штрихи до портрета Володимира Кравчука* [Текст] // Літературний Тернопіль. – 2011. – №2. – С. 148. – Рец. на кн.: **Хрін, В. Творча палітра Володимира Кравчука** [Текст]: літ. нарис / В. Хрін. – КМЦ «Рушник», 2010. – 32 с.

648. Яркун, А. «Мій листопаде, ти прийшов, прийшов до мене п'ятдесятим» [Текст]: Володимир Кравчук відзначив золотий ювіл. / А. Яр-кун // Народне слово. – 2010. – 19 листоп. – С. 1, 4.

* * * * *

649. «Дарую Вам тепло душі своєї» [Текст]: реком. бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; підгот. В. Ра-довська; ред. Т. Кульпа. – Збараж: [б.в.], 2010. – 17 с.: фотогр.

650. 50 років від дня народження Кравчука Володимира Ярославовича [Текст] // Календар знаменних і пам'ятних дат Збаражчини на 2010 рік / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сен-чишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2009. – С. 24.

651. Володимир Кравчук [Текст]: [біогр.] // Письменники Тернопілля: Члени Національної спілки письменників України: бібліогр. довід. – Тернопіль, 2010. – С. 58: фотогр.

652. Кравчук Володимир [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С. 31-34: фотогр.

653. Кравчук Володимир Ярославович [Текст] // Лауреати літературних премій – наші земляки: бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. сис-тема, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2006. – С. 12-15.

654. Кравчук Володимир Ярославович [Текст] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 33-34.

655. Кравчук Володимир Ярославович [Текст]: [біогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; упоряд. М. Дем'янюк. – Збараж, 1995. – С. 18.

656. *Кравчук Володимир Ярославович* [Текст]: [біогр.] // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль, 2005. – Т. 2: К-О. – С. 214.

* * * * *

657. *«Дарую Вам тепло душі своєї...»* [Електронний ресурс] // Бібліотечний блог для молоді Тернопілля. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://youthtyl.blogspot.com/2011/02/blog-post_9153.html, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

658. *Боднар, С. Збаразьку районну організацію НСЖУ вдруге очолив Володимир Кравчук* [Електронний ресурс] / С. Боднар // Народне слово. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2013. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2011/12/15/zbarazku-rajonnu-orhanizatsiyu-nszhu-vdruhe-ocholyv-volodymyr-kravchuk/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

659. *Дігай, Т. Поет терплячого краю* [Електронний ресурс] / Т. Дігай // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2015. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=19111:poet-terplyachogo-krayu&catid=8:almanah&Itemid=5, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

660. *Коропецька, У. Вручили премії журналу «Літературний Тернопіль»* [Електронний ресурс] / У. Коропецька // Вільне життя. Плюс. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: http://old.vilne.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=7790:vruchyly-premii-literaturnogo-ternopolya&catid=8:almanah&Itemid=5, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

661. *Кравчук Володимир Ярославович* [Електронний ресурс] // Обласна бібліотека для дітей м. Тернопіль. – Електрон. текстові. дані. – [Україна],

- 2004-2012. – Режим доступу: <http://www.odb.te.ua/?menu=info&id=444>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
- 662. Новак, Н. *Поезії наших земляків відтепер читають в Італії*** [Електронний ресурс] / Н. Новак // 20 Хвилин. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2005-2014. – Режим доступу: <http://te.20minut.ua/Podii/poeziyi-nashih-zemlyakiv-vidteper-chitayut-v-italiyi-57762.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
- 663. Радовська, В. *Дарую вам тепло душі своєї*** [Електронний ресурс]: до 50-річчя від дня народження Володимира Кравчука / В. Радовська // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2013-01-17-13-23-50/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
- 664. Фарина, І. *Здивованість душі (до ювілею поета Володимира Кравчука)*** [Електронний ресурс] / І. Фарина // Золота пектораль. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://zolutapektoral.te.ua/zdyvovanist-dushi-yuvileyu-poeta-volodymyra-kravchuka/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.
- 665. Яркун, А. *«Мій листопаде, ти прийшов. Прийшов до мене п'ятдесятим...»*** [Електронний ресурс] / А. Яркун // Народне слово. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2012. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2010/11/19/mij-lystopade-ty-pryjshov-pryjshov-do-mene-pyatdesyatym/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 21.06.2016.

Кущак Ярослав

Ярослав Степанович Кущак народився 4 травня 1942 року в селі Люблинець Новий, Любачівського повіту Рязівської області.

10 жовтня 1945 року сім'я Кущаків потрапила під депортацію і 20 листопада вони прибули на Збаразьку залізничну станцію, а згодом поселились у с. Залужжя.

У 1951 році помирає батько родини, а згодом до однієї біди приходить інша – Ярослав захворів на ревматизм, який дав ускладнення на серце. У 13 років він дає згоду на проведення операції, яку проводив в Києві відомий всьому світові хірург Амосов. Як йому не було важко, але він не втрачає оптимізму, бореться з недугою днями і ночами. Та хвороба прогресує і у 1965 році Я. Кущак їде у Київ на другу операцію.

На жаль і ця операція не дала позитивного результату. Він більшість днів і ночей перебував на лікарняному ліжку. Багато читав і писав свої власні вірші, а згодом вступив до Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка на факультет іноземних мов. Одночасно пише вірші і пісні, друкується в обласній і районній періодиці. Багато читає, його улюбленими були книги Т. Шевченка, І. Франка, Л. Українки, Б. Демкова.

Знаючи, що не довгий вік йому судився, він все ж не падає духом. Коли його запитували, навіщо так себе мучить читанням і писанням, Ярослав відповідав: «Мене не буде, але буде жити моя поезія і в ній житиму я».

Останні дні свого короткого, але бурхливого життя він провів в обласній лікарні Тернополя з підключеними апаратами. Йому пропонували робити ще одну операцію, але він вже не дав на неї згоди, сказавши: «Я її вже не витримаю».

12 жовтня 1971 року став для нього фатальним. Попрощавшись з ріднею, друзями, товаришами, з білим світом... відійшов у вічність.

Творчість Ярослава Кущак

666. Кущак, Я. Дорога до вічності [Текст] / Я. Кущак. – Збараж: Обрій, 2002. – 52 с.

Замість анотації.

І де ж ти забарилась, ластівко, що тільки високо літв
прибилась зболеним крилом до рідного порога, до людських
сердець, шукаючи прихистку для лагідно-щемливої задушевної
пісні?

А в пісні цій – жага до життя, весняні передзвони,
несходжені стежки, перше кохання і найщиріше синівське: «Мамо!..»

Зігрійте ж, люди, це Ярославове пташа душевним теплом, ласкою і
доброю

Володимир Кравчук.

Творчість Я. Кущак на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

667. Кущак, Я. Із книги «Дорога до вічності» [Текст]: вірші / Я. Кущак // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 35-37.

668. Кущак, Я. Стежечка [Текст]: вірші / Я. Кущак // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 30-33.

* * * * *

669. Кущак, Я. Вслухайся, сину! [Текст]: вірш / Я. Кущак // Колгоспне життя. – 1970. – 9 трав.

670. Кущак, Я. Даруй людям сонце! [Текст]: вірш / Я. Кущак // Колгоспне життя. – 1969. – 29 жовт.

671. Кущак, Я. Матері рідній [Текст]: вірш / Я. Кущак // Колгоспне життя. – 1969. – 8 берез.

672. **Кущак, Я. Мої землероби** [Текст]: вірш / Я. Кущак // Колгоспне життя. – 1970. – 7 лют.
673. **Кущак, Я. Мої землероби** [Текст]: вірш / Я. Кущак // Колгоспне життя. – 1970. – 7 лют.
674. **Кущак, Я. Розквіта Україна** [Текст]: вірш / Я. Кущак // Колгоспне життя. – 1970. – 21 квіт.
675. **Кущак, Я. Слухай, юносте!** [Текст]: вірш / Я. Кущак // Колгоспне життя. – 1968. – 29 жовт.
676. **Кущак, Я. Снігова фантазія. Купальська ніч** [та ін.] [Текст]: вірші / Я. Кущак // Ровесник. – 1970. – 17 січ. – С. 6.

***Література про життя та
творчість Ярослава Кущака***

677. **Басій, М. Ярослав Кущак (1942-1971)** [Текст] / М. Басій // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 82-84.
678. **Малевич, А. [про Ярослава Кущака]** [Текст] / А. Малевич // Малевич, А. Літопис землі Збараської: в датах, подіях, фактах і особах / А. Малевич; ред. В. Гриб – Збараж, 1996. – С. 60.
- * * * * *
679. **Басій, М. «Я син землі...»** [Текст]: лейтмотив творч. Ярослава Кущака / М. Басій // Народне слово. – 1993. – 20 серп.
680. **Вагов, К. Ярославіві конвалії** [Текст]: [про зав. клубом с. Залужжя Я. Кущака] / К. Вагов // Вільне життя. – 1970. – 30 січ.
681. **Наші поети – початківці** [Текст]: [про Я. Кущака] // Колгоспне життя. – 1968. – 27 лип.
682. **Філик, І. Поети повертаються у слові** [Текст]: [про Я. Кущака] / І. Філик // Народне слово. – 2002. – 23 серп.

* * * * *

683. Кушак Ярослав Степанович [Текст] // Література землі Збараської / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин, ред. Т. Кульпа – Збараж, 2005. – С. 34-35.

Лятуринська Оксана

Оксана Михайлівна Лятуринська (псевдо Оксана Печеніг, Роксана Вишневецька, Оксана Черленівна) народилася 1 лютого 1902 року в мальовничій місцевості Південно-Західної Волині, неподалік колишнього містечка Старий Олексинець Кременецького повіту на хуторі Ліс (нині село Хоми Збараського району Тернопільської області) у багатодітній сім'ї.

Початкову освіту Оксана здобула у волосному центрі Старий Олексинець. Продовжила навчання в Острозі у жіночій гімназії графа Блудова. Перший поетичний твір «В Альпах» написала в восьмирічному віці, але він не зберігся. Малювати ж почала з шести літ.

У 1918-1920-х роках Лятуринська навчається в Кременецькій українській гімназії ім. І. Стешенка. Збереглися класні журнали, табелі успішності, інші документи у Державному архіві Тернопільської області. Прізвище Ксені Лятуринської значиться під числом 28. Канікули вона проводила на хуторі. У вільні години віршувала. До нас дійшли її поезії «Мамі», «Волошки», «Весна 1918 року». Коли дівчині минуло вісімнадцять, батько, людина твердої вдачі, вирішив видати доньку за багатого, але нелюбого парубка. На знак протесту вільнолюбива Оксана покинула батьківський хутір і пішки взимку, подолавши 50 кілометрів, подалася до старшої сестри Антоніни, яка жила неподалік Кременця. Зібравши гроші, виїжджає до Німеччини, а згодом перебирається до Праги. Активно включається в громадське і культурне життя української еміграції. Співпрацює в

«Союзи українок». Знайомиться з поетами-емігрантами Євгеном Маланюком, Олексою Стефановичем, Оленою Телігою і Олегом Ольжичем.

У 1926 році О. Лятуринська закінчує українську гімназію, а потім вступає на філософський факультет Карлового університету. У Празі вона також здобуває фах скульптора у Високій мистецько-промисловій школі та українській студії пластичного мистецтва, бере уроки малювання у відомих професорів. Тоді ж її вірші часто з'являються у тогочасних часописах. Скромна, вимоглива до поетичного слова, Оксана тривалий час не наважувалась видати свої твори окремою книжкою. Перша збірка «Гусла» вийшла друком 1938 року, коли авторці виповнилося 36 років. До збірки увійшло 49 віршів, значна частина яких присвячена героїці милого краю, незабутній Волині. Через три роки у Празі вийшла друга книжка «Княжа емаль», присвячена пам'яті Юрія Драгана.

Празький період життя і творчості О. Лятуринської був чи не найплідніший, тут, окрім поетичної творчості, вона активно працювала на мистецькій ниві – і як скульптор, і як портретист. Ця тендітна жінка уславилася своїми роботами на весь світ, беручи участь у багатьох виставках у різних столицях Європи і Америки. Скульптурні роботи О. Лятуринської привернули увагу багатьох мистецтвознавців. Їй імпонувала праця над скульптурним зображенням звірів, особливо ведмедів і ведмежат. Вона створила скульптурні портрети. Т. Шевченка, С. Петлюри, Є. Коновальця та інших. Працювала над виготовленням надгробків, зокрема для вояків УНР та УГА, а ще в її доробку є галерея живописних портретів П. Дорошенка, І. Мазепи, Б. Хмельницького та ін. і дуже шкода, що її роботи майже не вціліли через бурі Другої світової війни. У Празі потрапила під бомбардування американської авіації і почала глухнути.

У 1946-1949 роках О. Лятуринська опинилася у таборах для переміщених осіб. В цей період вона стає членом Мистецького Українського Руху, який було створено за ініціативою У. Самчука, Ю. Шевельова та ін.

З кінця 1949-го О. Лятуринська за сприяння професора О. Грановського, її земляка з Волині, живе у США, спочатку в Нью-Йорку, згодом переїжджає до м. Міннеаполіса, штат Міннесота. Тут вона прожила двадцять років, які були нелегкими. Письменниця зовсім втратила слух, додалися інші хвороби, через стан здоров'я вона не могла творчо працювати. В одному з її листів читаємо: «Чи сприймете, коли скажу: занадто мені дорога скульптура, щоб партачити її будь-як. Треба їй, як і кожному мистецтву, віддаватись сповна, «жити» нею, щоб могли дати щось творче, інакше пощо б».

Все ж у 50-60-х роках вийшло кілька поетичних збірок О. Лятуринської – «Княжа емаль» (1955), до якої увійшли дві перші збірки, а також нова, «Веселка»; збірка «Бедрик» з віршами для дітей. Протягом цих років поетеса працювала над книгою «Туга», яка, на жаль, так і залишилася в рукописі.

Померла О. Лятуринська 13 червня 1970 року у Міннеаполісі. Її останки перевезли до українського пантеону в Саут-Баунд-Брук, що у штаті Нью-Джерсі, і там поховали поруч із могилою Євгена Маланюка.

Крім вже згаданих книжок, а також збірки новел «Материнки» (1946), що вийшли друком за життя О. Лятуринської, після смерті були надруковані ще чотири книжки поетеси. Це «Ягілка» (1971), «Зібрані твори» (1983), «Великодній

передзвін: писанки і поезії» (1986) і, нарешті, перша в Україні збірка для дітей «Знаю казку» (1995). Унікальними писанками волинської мисткині ілюстрована збірка її поезій «Великодній передзвін» (Торонто, 1986). Писанкарство Лятуринської тісно переплітається з іншими видами мистецтва, що віддзеркалюють народний світогляд. Творча спадщина

Оксани Лятуринської нині в Архіві Української вільної академії наук, що у Нью-Йорку. У музеї Українського мистецтва зберігають шиті її руками українські ляльки, деякі мистецькі твори. В Кременецькому музеї експоновано низку матеріалів про поетесу.

2002 року на хуторі Хоми на Тернопільщині на честь 100-річчя з дня народження натхненнями літератора Гаврила Чернихівського, родини, за допомогою громади Збараського району та Спілки письменників Тернопільщини був відкритий пам'ятник Оксані Лятуринській.

Творчість Оксани Лятуринської

684. Лятуринська, О. Княжа емаль [Текст]: пам'яті Юрія Драгана / О. Лятуринська. – Прага: Прабем, 1941. – 63 с.

685. Лятуринська, О. Зібрані твори [Текст] / О. Лятуринська. – Торонто, 1983. – 800 с.

686. Лятуринська, О. Знаю казку [Текст]: вірші, оповід. / О. Лятуринська. – Київ: Веселка, 1995. – 95 с.

Книжку склали кращі дитячі вірші та оповідання талановитої української письменниці, художника і скульптора Оксани Лятуринської, яка прожила більшу частину свого життя у вимушеній еміграції, але серцем завжди була з рідним краєм, зичила сонячної погоди і щастя Україні, її дітям.

687. Лятуринська, О. Гляньте у правічне батькове лице! [Текст]: твори / О. Лятуринська; упоряд. І. Нагорна. – Рівне: Азалія, 2010. – 68 с. – (Бібліотечка літ. музею Уласа Самчука в Рівному. Число 10).

Книжка містить поезії Оксани Лятуринської із перших двох її збірок – «Гусла» і «Княжа емаль». Схвальний відгук про них надрукував Улас Самчук у часописі «Волинь» у 1943 році, відзначивши самобутність таланту поетеси-волинянки, яка писала також вірші та прозу для дітей, виступала як перекладач і літературний критик. Не менш примітні її здобутки в скульптурі, живопису, писанкарстві, кераміці, різьбярстві, лялькарстві.

Творчість О. Лятуринська на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

- 688. Лятуринська, О. Із книги «Княжа емаль»; Волинські буколіки; Із книги «Гусла»; Із книги «Веселка»** [Текст]: вірші / О. Лятуринська // Українське слово: хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст. – Кн. 2. – Київ: Аконіт, 2001. – С. 660-667.

* * * * *

- 689. Лятуринська, О. Євшан–зілля** [Текст]: вірш / О. Лятуринська // Літопис Червоної калини: іст.-краєзн. часоп. – 1994. – №1-3. – С. 19. – (Зів'яле листя).

* * * * *

- 690. Вірші Оксани Лятуринської** [Електронний ресурс] // Onli Art. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2011-2016. – Режим доступу: http://onlyart.org.ua/?page_id=6959, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.06.2016.

- 691. Лятуринська Оксана: Творчість** [Електронний ресурс]: [вірші] // Клуб Поезії. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2003. – Режим доступу: <http://www.poetryclub.com.ua/metr.php?id=324&type=tvorch>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.06.2016.

- 692. Лятуринська, О. Зібрані твори** [Електронний ресурс] / О. Лятуринська. – Торонто, 1983. – 800 с. // Diasporiana Електронна бібліотека. –

Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/5330/file.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.06.2016.

693. *Лятуринська, О. На варті. Святославичі* [Електронний ресурс]: [вірші] / О. Лятуринська // Українське життя в Севастополі. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2000-2016. – Режим доступу: <http://ukrlife.org/main/evshan/25poetiv9.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.06.2016.

*Література про життя та
творчість Оксани Лятуринської*

694. *Анісімова Н. П. Міфологічні джерела поезії Оксани Лятуринської* [Текст] / Н. П. Анісімова. – Запоріжжя: Просвіта, 2005. – 172 с.
695. *Чернихівський, Г. Оксана Лятуринська: життя і творчість* [Текст] / Г. Чернихівський, В. Чернихівська. – Кременець-Тернопіль, 2002. – 289 с.: іл.

* * * * *

696. *Оксана Лятуринська* [Текст] // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 38-44.
697. *Чернихівський, Г. Взаємини Оксани Лятуринської та Уласа Самчука* [Текст] / Г. Чернихівський // Чернихівський, Г. Портрети пером: статті, есеї, рецензії / Г. Чернихівський, О. Легкун. – Кременець-Тернопіль: Малий Видавничий Дім, 2003. – С. 74.
698. *Чернихівський, Г. Терниста зоря Оксани Лятуринської* [Текст] / Г. Чернихівський // Чернихівський, Г. Портрети пером / Г. Чернихівський. – Кременець-Тернопіль, 2001. – С. 29-49.
699. *Чернихівський, Г. Терниста зоря Оксани Лятуринської* [Текст] / Г. Чернихівський // Тернопілля'95: регіон. річник. – Тернопіль, 1995. – С. 367-372.

* * * * *

700. *Анісімова, Н. Художня трансформація біблійного мотиву руїни в поемі О. Лятуринської «Єроним»* [Текст] / Н. Анісімова // Українська література в загальноосвітній школі. – 2000. – № 6. – С. 55-59. – бібліогр.: С.59.
701. *Барва, Г. Оксана Лятуринська «Княгиня української духовності»* [Текст] / Г. Барва // Народне слово. – 2001. – 23 лют.
702. *Вакуліч, Л. Вечір поезії Оксани Лятуринської* [Текст]: позакл. робота / Л. Вакуліч, Г. Копачук; Т. Рябчук // Дивослово. – 2002. – № 7. – С. 40-44.
703. *Грещук, Г. «Як поле скошене, росами зрошене, впаду грудьми на рідну землю»* [Текст] / Г. Грещук // Свобода. – 2002. – 2 лют.
704. *Дзюба, Г. Поетеса Оксана Лятуринська* [Текст] / Г. Дзюба // Народне слово. – 1995. – 7 лип.
705. *Золотнюк, А. Зачарована жар-птиця* [Текст]: [про Оксану Лятуринську] / А. Золотнюк // Вільне життя. – 2012. – 1 лют. – С.3: фотогр.
706. *Ільницький, М. Вірші писала з восьми років* [Текст] / М. Ільницький // Вільне життя. – 2002. – 31 січ.
707. *Козак, С. Оксана Лятуринська* [Текст] / С. Козак // Літ. Україна. – 2010. – 15 лип. – С. 2.
708. *Кульпа, Т. Княгиня української духовності* [Текст] / Т. Кульпа // Народне слово. – 2007. – 2 лют.
709. *Кульпа, Т. Талант, народжений у Хомах* [Текст]: [про відзнач. ювіл. б-ками р-ну] / Т. Кульпа // Народне слово. – 2012. – 3 лют. – С.8: фотогр.
710. *Мартусь, О. Українські поетеси Америки* [Текст]: [Віра Вовк, Ліда Палій, Оксана Лятуринська, Наталія Левицька-Холодна, Патриція Килина, Марія Ревакович] / О. Мартусь // Голос України. – 1996. – 14 листоп. – С. 3.

711. *Медвідь, О. Слід, що роками не меркне* [Текст]: [про відкр. пам'ятного знаку О. Лятуринській на хуторі Хоми] / О. Медвідь // Народне слово. – 2002. – 31 трав.
712. *Пастушенко, Н. Княгиня української духовності* [Текст]: [муз.-літ. вечір] / Н. Пастушенко // Вісник Тернопілля. – 2002. – 8 лют.
713. *Поліщук, Я. Мистецькі світи Оксани Лятуринської* [Текст] / Я. Поліщук // Укр. культура. – 1996. – №3. – С. 13-14.
714. *Сиско, І. Тепло душі віддала Україні* [Текст]: [до 110-річчя О. Лятуринської] / І. Сиско // Народне слово. – 2002. – 8 лют.
715. *Станкевич, О. Пластика душі і слова* [Текст]: [до 110-річчя О. Лятуринської] / О. Станкевич // Народне слово. – 2012. – 3 лют. – С. 6: фотогр.
716. *Станкевич, О. Терниста зоря Оксани Лятуринської* [Текст]: [до 105-річчя від дня народж. поетеси] / О. Станкевич // Народне слово. – 2007. – 2 лют.
717. *Фарина, І. Бентежний світ Оксани Лятуринської* [Текст]: [моногр. Г. Чернихівського «Оксана Лятуринська: життя і творчість»] / І. Фарина // Свобода. – 2002. – 30 лип. – (Нові книги).
718. *Чернихівський, Г. Знайомтесь: Оксана Лятуринська* [Текст]: [про уродж. Збараз. р-ну, талановиту поетесу, скульптора та писанкарку] / Г. Чернихівський // Тернопіль вечірній. – 1992. – 11 квіт.
719. *Чернихівський, Г. Диво-казка для дітей* [Текст] / Г. Чернихівський // Русалка Дністрова. – 1996. – № 9. – С. 4. – Рец. на зб.: **О, Лятуринська. Знаю казку** [Текст] / О. Лятуринська. – Київ: Веселка, 1995. – 95 с.
720. *Чернихівський, Г. І знову – із забуття...* [Текст]: [про О. Лятуринську] / Г. Чернихівський // Русалка Дністрова. – 1995. – № 17. – С. 1. – (Подвижники нації).

721. *Чернихівський, Г. Поетка з божої ласки* [Текст]: 1 лютого – 100-річчя з дня народження Оксани Лятуринської / Г. Чернихівський // Народне слово. – 2002. – 1 лют. – С.4: фотогр.
722. *Чернихівський, Г. Поетка з божої ласки* [Текст]: минуло 100 років від дня народж. Оксани Лятуринської / Г. Чернихівський // Літ. Україна. – 2002. – 23 трав. – С.4-5.
723. *Чернихівський, Г. Розмаїття таланту* [Текст] / Г. Чернихівський // Русалка Дністрова. – 1997. – № 2.
724. *Чернихівський, Г. Хоми подарували світу яскраву особистість* [Текст]: слово про поетесу Оксану Лятуринську / Г. Чернихівський // Вісник історії краю. – 1998. – № 3. – берез. – С. 12. – (Гордість нашого краю).
725. *Чернихівський, Г. Хто вона, Оксана Лятуринська?* [Текст] / Г. Чернихівський // Вільне життя. – 1992. – 4 берез.
- * * * * *
726. *110 років від дня народження Лятуринської Оксани-Зінаїди Михайлівни* [Текст] // Календар знаменних і пам'ятних дат Збаражчини на 2012 рік / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин, ред. Т. Кульпа – Збараж, 2011. – С. 18-19: фотогр.
727. *Княгиня української духовності* [Текст]: реком.-бібліогр. покажч. до 105-річчя О. Лятуринської / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж: [б. в.], 2007. – 14 с.
728. *Лятуринська Оксана* [Текст] // Енциклопедія Українознавства / гол. ред. В. Кубійович. – Львів, 1994. – Т. 4. – С. 143: порт.
729. *Лятуринська Оксана* [Текст] // Повернуті імена : реком.-бібліогр. покажч. – Вип. 4. – Київ, 1995. – С. 27-34.

- 730. Лятуринська Оксана Михайлівна** [Текст]: бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. М. Дем'янюк. – Вип. 1. – Збараж: [б. в.], 1995. – С. 19.
- 731. Лятуринська Оксана Михайлівна** [Текст]: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж: [б. в.], 2005. – С. 45-47.
- 732. О. Лятуринська** [Текст] // Література про Тернопільську область за 2000-2004 роки: бібліогр. покажч. / уклад. А. Ленчишин. – Тернопіль, 2011. – С. 153, 587.
- 733. Оксана Лятуринська (1902-1970)** [Текст] // Вони прославили наш край: реком.-бібліогр. посіб. / уклад. Л. Марченко. – Тернопіль, 1996. – С.48-49.
- 734. Оксана Лятуринська** [Текст] // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2002 рік: бібліогр. покажч. / Упр. культ. Терноп. облдержадмін., Терноп. обл. універс. наук. б-ка; уклад. М. Друневич; ред. О. Раскіна. – Тернопіль, 2001. – С. 19-22.
- 735. Оксана Лятуринська** [Текст] // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2007 рік: бібліогр. покажч. / Упр. культ. Терноп. облдержадмін., Терноп. обл. універс. наук. б-ка; уклад. М. Друневич; ред. О. Раскіна. – Тернопіль, 2006. – С. 31-32.
- 736. Оксана Лятуринська. Поетеса, скульптор** [Текст] // Визначні постаті Тернопілля: бібліогр. зб. / уклад. О. Бенч, В. Троян. – Київ, 2003. – С.131-132, іл.
- 737. Талант, народжений у Хомах** [Текст]: реком.-бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин, ред. Т. Кульпа. – Збараж: [б.в.], 2012. – 17 с.
- 738. Чернихівський, Г. Лятуринська Оксана-Зінаїда Михайлівна** (01.02. (19.01) 1902 х. Ліс (нині с. Хоми Збараз. р-ну) – 13. 06. 1970 м. Міннеаполіс, шт. Нью-Джерсі США) – поетка, публіцистка, журналістка,

художниця, скульпторка, фольклористка [Текст] / Г. Чернихівський // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль, 2005. – Т. 2: К-О. – С. 420: фотогр.

* * * * *

- 739. *Біографія Оксани Лятуринської*** [Електронний ресурс] // Onli Art. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2011-2016. – Режим доступу: http://onlyart.org.ua/?page_id=34602, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.06.2016.
- 740. *Кононенко, П. Княгиня української духовності*** [Електронний ресурс]: [біогр., критика] / П. Кононенко // Клуб Поезії. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2003. – Режим доступу: <http://www.poetryclub.com.ua/metrs.php?id=324&type=critiques>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.06.2016.
- 741. *Лятуринська Оксана*** [Електронний ресурс] // Вікіпедія: вільна енциклопедія. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9B-%D1%8F%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B8%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%D0%9E%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B0>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 03.06.2016.
- 742. *Лятуринська Оксана. Княгиня української духовності*** [Електронний ресурс]: рекомендаційно-бібліографічний посібник / уклад. Н. Сенчишин // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2010-10-20-12-56-19/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 14.07.2016.
- 743. *Лятуринська Оксана: Біографія*** [Електронний ресурс] // Клуб Поезії. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2003. – Режим доступу: <http://www.poetryclub.com.ua/metrs.php?id=324&type=biogr>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.06.2016.

- 744. Оксана Лятуринська** [Електронний ресурс] / Празька школа поетів. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://virchi.narod.ru/poeziya/praga-lyatyrinska.htm>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.03.2016.
- 745. Поетеса слова і барви (до 110-річчя від дня народження Оксани Лятуринської)** [Електронний ресурс]: реком. бібліогр. список для читачів старш. шк. віку та організаторів дит. чит. / підгот. С. Молчанова // Рівнен. обл. б-ка для дітей. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://rdbd.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=157:-doc&catid=39:2010-08-30-14-24-37&Itemid=80, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.06.2016.
- 746. Слабошпицький, М. Оксана Лятуринська. Вундеркінд** [Електронний ресурс]: [біографія] / М. Слабошпицький // Українське життя в Севастополі. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2000-2016. – Режим доступу: <http://ukrlife.org/main/evshan/25poetiv9.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 05.06.2016.
- 747. Талант, народжений у Хомах** [Електронний ресурс]: реком.-бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж: [б. в.], 2012. – 17 с. // Збаразька централізована бібліотечна система. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: <http://zbarazh-library.com.ua/writen/books/Lyaturinska.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр.. – Опис зроблено: 05. 06. 2016.

Мечик Інна

Інна Мечик народилась 7 лютого 1994 року у с. Великі Вікнини Збаразького району Тернопільської області. Закінчила Великовікнинську ЗОШ І-

III ст. і вступила у Національний університет «Острозька академія», де навчалась за спеціальністю «Журналістика та інформація».

Друкувалась у газетах «Вільне життя», «Народне слово». «Світанок слова» – перша збірка поетеси.

Інна Мечик працювала у редакції обласної газети «Свобода». Зараз проживає в м. Остріг Рівненської області, де працює журналістом районної газети «Життя і слово».

В 2011 році стала лауреатом Тернопільської обласної премії ім. С. Будного, за кращий літературний дебют у 2010 року, авторської поетичної збірки «Світанок слова».

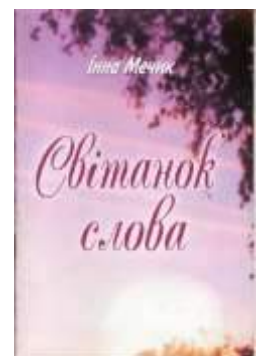
2012 рік – учасниця Тернопільського обласного літературного проекту, обласної бібліотеки, «Провесінь Тернопілля». З цього ж року позаштатний кореспондент Тернопільської обласної газети «Свобода».

Творчість Інни Мечик

748. Мечик, І. Світанок слова [Текст]: літ.-худ. вид. / І. Мечик; ред. В. Кравчук. – Збараж: Рушник, 2010. – 36 с.: іл.

Любов до рідного краю, світлість перших почуттів, ліричні замальовки, власне осмислення сьогодення живуть на сторінках цієї книжки.

Її перше поетичне світобачення примітне не лише у віршованих спробах, але й у графічних малюнках, які доповнюють недомовлене словом, будять уяву, змушують працювати думку на світло.

***Творчість І. Мечик на сторінках літературних
збірників, преси та мережі Інтернет.***

- 749. Мечик, І. У фалях пшеничних купається літо...** [Текст]: вірші / І. Мечик // Подільська толока: альм. / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 6. – Тернопіль, 2010. – С.61-63.

* * * * *

- 750. Мечик, І. Вони не могли жити, як раби** [Текст]: Герої житимуть вічно! / І. Мечик // Свобода. – 2014. – 27 серп. - С.4: фотогр.

- 751. Мечик, І. У кожного своя правда** [Текст]: пером публіциста / І. Мечик // Свобода. – 2014. – 30 серп.-3 верес. – С. 5: фотогр.

***Література про життя та
творчість Інни Мечик***

- 752. Озима, Я. На світанку життя – «Світанок слова»** [Текст]: [про першу зб. віршів І. Мечик] / Я. Озима // Народне слово. – 2010. – 11 черв. – С. 3.

* * * * *

- 753. Мечик Інна** [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2016. – С. 34-35: фотогр.

* * * * *

- 754. Кравчук, В. Наші лауреати** [Електронний ресурс]: [Інна Мечик стала лауреатом Тернопільської обласної премії ім. С. Будного] / В.Кравчук // Народне слово. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2013. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2012/05/16/nashi-laureaty/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 07.06.2016.

Назар Марія

Марія Іванівна Назар – поетеса, активний громадський діяч, публіцист, популяризаторка літератури на Тернопіллі, член Національної спілки журналістів України з 2009 року, завідувачка краєзнавчого музею с. Доброводи Збаразького району, голова первинного осередку «Просвіта», керівник районного метод-об'єднання вчителів української мови та літератури.

Народилась у хліборобській родині, чим гордиться все життя. Бо саме від батька і матері успадкувала бажання садити, плекати і вирощувати у душах людських усе найгуманніше, найдобріше.

Після закінчення у 1972 році Доброводівської середньої школи, пішла працювати бібліотекарем у цю ж школу. Ще з років навчання у школі почала мріяти про професію педагога. Нелегким був шлях у неї до здійснення бажаного. Тільки у 1975 році вона вступила на філологічний факультет Кам'янець-Подільського державного педагогічного інституту, який закінчила у 1979 році. З цього ж року почала працювати в стінах рідної школи вчителем української мови та літератури. Невтомний пошук, виняткова працелюбність, любов до дітей і свого предмета допомогли їй досягти і зробити чимало.

Протягом педагогічної діяльності вона плекає серед своїх вихованців рідне слово, збагачує українську літературу:

В 1998 році Марія Іванівна переходить викладати в Доброводівський районний комунальний технічний ліцей ім. О. Смакули.

Її педагогічна діяльність належно оцінена державою, про що засвідчує висока нагорода – медаль ім. В. Сухомлинського, «Відмінник освіти України», «Відмінник народної освіти УРСР», не одноразово отримувала почесні грамоти Міністерства освіти України. Марія Іванівна також гордиться і досягненнями своїх учнів, які постійно приймають участь у Всеукраїнських олімпіадах,

конкурсах і здобувають перемоги на них. Слово – це компас життя і праці М. Назар, вчителя-словесника.

Свої вірші письменниця почала друкувати в періодиці з 1970-х років, зокрема в журналі «Тернопіль», газетах «Вільне життя», «Західна Україна» районній газеті, літературно-мистецьких альманахах «Курінь», «Рушник», «Подільська толока», «Літературна Збаражчина», «Освітнянська скриня».

Письменниця багатогранна і цікава людина. Вона любить подорожувати, відвідала всі літературні музеї Тернопільщини, щорічно з 2005 року на день перепоховання Т. Шевченка відвідує Канів. Любить читати, її власна бібліотека нараховує понад 1000 примірників книг. Марія Іванівна постійний організатор зустрічей школярів з письменниками Тернопільщини та України зокрема з І. Бас-тюком, Д. Павличком, В. Барною, П. Засенком, Я. Сачком, Б. Демковим, В. Кравчуком. Щорічно проводить Тижні писемності. З 2009 року – член

**М.Назар під час вручення
нагороди на Канівській горі, 2007р.**

Національної спілки журналістів України.

Всі таємниці, загадки майстерності письменника неможливо відкрити та викрити. До того ж, все тече, все змінюється. Не стоїть на місці й літературне життя, навпаки, воно непосидюче, вертливе, допитливе намагається гайнути за рамки свого часу. Література, як бамбук росте, розвивається; і немов гриби

після теплого дощу, з'являються нові твори Марії Назар.

Творчість Марії Назар

755. Назар, М. Слово про Бориса Харчука [Текст]: штрихи до літ. портр. / М. Назар. – Збараж: Медобори, 1991. – 24 с.

У доленосний для нас час життя і творчість Бориса Харчука стали листом у вічність.

У цій невеликій книжечці досліджено творчість Збараського письменника.
Для широких читацьких кіл.

756. Назар, М. Добриводи [Текст]: іст. нарис / М. Назар. – Збараж: Медобори, 1997. – 20 с.

«Історію свого села творили і творять самі добровідчани – люди праці...» (М. Назар).

У цій книзі М. Назар, вчитель української мови та літератури Доброводівського технічного ліцею, ім. О. Смакули, узагальнила історію свого рідного села від найдавніших часів до сьогодення.

Книга буде цікава вчителям, учням загальноосвітніх шкіл та всім хто цікавиться історією рідного краю.

757. Назар, М. Автографи одкровення [Текст] / М. Назар. – Збараж: Обрій, 2002. – 35 с.

«Автографи одкровення» – дебютна поетична збірка українського філолога Марії Назар, хоч, як на мене, її вірші давно вже на часі. Про це засвідчують попередні публікації в періодиці, колективних книгах, радіовиступи...

На окреме ж видання молода поетеса наважилась лише зараз, відчувши потребу власного одкровення перед людьми.

*...Не чекай спокою, полонянку,
Ти уже на слові присягла.
Будуть у ночі тепер світанки
В пошуках одвічного крила.*

Тож давайте повіримо в цей нелегкий пошук «одвічного крила лірики».

Володимир Кравчук, поет,
член Національної Спілки
письменників України

758. Назар, М. Слово про Осипа Роздольського [Текст] / М. Назар. – Збараж: Обрій, 2004. – 47 с.

Ця книжка – своєрідний портрет видатного фольклориста, педагога та перекладача, уродженця с. Доброводи, що на Збаражчині. В її тематичних міні-розділах читач може познайомитися зі сторінками його життєпису, здобутками у розвитку західноукраїнської фольклористики, маловідомими фактами про співпрацю Осипа Роздольського з Ф. Колесою, І. Франком,

В. Гнатюком, М. Коцюбинським.

Написана на матеріалі архівних та музейних матеріалів Києва, Львова та Тернопільщини, книга розрахована для науковців, краєзнавців, учителів та учнів, а також для тих, хто не байдужий до своєї історії та культури.

759. Назар, М. Підкова світла [Текст]: поезії / М. Назар. – Тернопіль, 2006. – 88 с.

Нова поетична книга поетеси з Тернопілля Марії Назар наскрізь лірична. Грані любові і добра, мудрої життєдайної сили, виражено-глибинних почуттів окреслюють творчий доробок автора.

Для широких читацьких кіл.

760. Назар, М. Франкові зерна [Текст]: поезії / М. Назар. – Тернопіль: Воля, 2006. – 48с.

Ця книжка – скромна спроба поетичного осмислення титанічної спадщини генія духу – великого Каменяра. Читач може доторкнутися до багатомовного різноголосся струн життя і творчості поета.

Книга розрахована для широкого кола читачів і стане гідним внеском у літературну скарбницю Збаражчини до 150-річчя від дня народження І. Я. Франка.

761. Назар, М. Думки без абзаців [Текст]: поезія / М. Назар. – Тернопіль: Воля, 2008. – 48с.

Нова поетична книжка Марії Назар – четверта у її творчому доробку. Легко й невимушено, просто й водночас складно авторка порушує ті теми й проблеми, що породжені життям.

Її думки без абзаців виливаються у своєрідну словесну симфонію жанрів, де кожна мить прекрасна і вічна.

Храм голосів звучить у слові. Про це і ще про те, що кожен може знайти для себе, ця поетична книжка.

762. Назар, М. Село Доброводи у пам'ятниках [Текст]: іст.-краєзнавч. нарис / М. Назар. – Тернопіль: Воля, 2008. – 32 с.

Історико-краєзнавчий нарис «Село Доброводи у пам'ятниках» є спробою простежити минуле села через біографію пам'ятників. Адже вони, як люди, мають свої дати народження, свої долі, своє визнання і забуття. Проте, на відміну від людей, живуть століттями. Покоління проходять повз них, збираються біля їхніх підніж на урочини, передаючи естафету духовного спадкоємництва народу.

Для написання нарису використані спогади земляків, історико-краєзнавчі й архівні матеріали, а також літопис села.

763. Назар, М. У плесі тиші [Текст]: поезії / М. Назар. – Тернопіль: Воля, 2011. – 104 с.

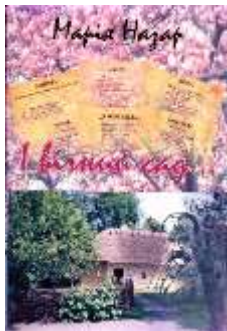
П'ята збірка поетеси Марії Назар «У плесі тиші» – це своєрідний поетичний світ, самотутній звучанням та образами. Витримана у традиціях катрена, книжка відзначається версифікаційною вправністю, точністю вислову, насиченістю. Деякі із віршованих рядків – це відшліфовані афоризми, у яких

сконцентрована енергетика слова. Ліричне «Я» поета перебуває у постійній динаміці-зміні настроїв і переживань.

Книжка розрахована на масового читача.

764. Назар, М. І вічний сад... [Текст]: поезія / М. Назар. – Тернопіль: Синтез-Поліграф, 2014. – 80 с.

У добірці поезій «І вічний сад...», присвяченій 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка, постають у слові зримі і славетні сторінки життєпису Кобзаря. Автор різножанрово та у розмаїтті мотивів перегортає написане, аби по-сучасному осмислити велич Тараса Шевченка як поета, художника, пророка, людини.

Творчість М. Назар на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

765. Назар, М. «Ми вічні у любові» [Текст]: вірші / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 10. – Тернопіль, 2014. – С. 90-91.

766. Назар, М. Кує зозуля на цвіт калини. На струнах болю – скрипалі, мої натруджені катрени [Текст]: вірші / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 51-52.

767. Назар, М. [Я долі вдячна за сльозу та ін.] [Текст]: вірші / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда; ред. В. Барна. – Вип. 4. – Тернопіль, 2008. – С. 52-53: фотогр.

768. Назар, М. «О, Боже, сохрани мою любов...» [Текст]: вірші / М. Назар // Рушник: літ.-мист. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук, В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 68-70.

769. *Назар, М. До 150-річчя Івана Франка* [Текст] / М. Назар // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 101-104.
770. *Назар, М. До Шевченка. «У нас – життя, у нього житіє...»* [Текст]: вірші / М. Назар // Поетична Шевченкіана Тернопілля / упоряд. Б. Бастюк. – Тернопіль, 2007. – С. 61-62.
771. *Назар, М. Знову* [та ін.] [Текст]: вірші / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 5. – Тернопіль, 2009. – С. 66-67.
772. *Назар, М. І маємо свій шевченків світ...* [Текст]: вірші / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 6. – Тернопіль, 2010. – С. 62.
773. *Назар, М. Йшла мати* [Текст]: вірш / М. Назар // Курінь: літ.-мистец. альм. / ред. П. Сорока. – Вип. 2. – Збараж, 1992. – С. 20.
774. *Назар, М. Монолог [та ін.]* [Текст]: вірші: Революції Гідності присвяч. / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 10. – Тернопіль, 2014. – С. 20.
775. *Назар, М. Не все потворне є потворним...* [Текст]: поезія / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Тернопіль, 2008. – С. 52-53.
776. *Назар, М. Октави серця* [Текст]: поезія / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / ред. Т. Дігай; упоряд. З. Кіпібіда. – Тернопіль, 2006. – С.10-11.
777. *Назар, М. Слову. Моя нагорода* [та ін.] [Текст]: вірші / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / ред. В. Барна; упоряд. З. Кіпібіда. – Тернопіль, 2004. – С. 50-51.
- * * * * *
778. *Назар, М. Данина пам'яті газети перебудованих часів* [Текст]: вірш / М. Назар // Народне слово. – 2010. – 20 серп.

779. *Назар, М. До 150-річчя Івана Франка* [Текст] / М. Назар // Народне слово. – 2006. – 7 лип.
780. *Назар, М. Леся Українка і Збаражчина* [Текст] / М. Назар // Народне слово. – 2011. – 25 лют.
781. *Назар, М. Леся Українка і наш край* [Текст]: до 130-их роковин від дня народж. / М. Назар // Народне слово. – 2001. – 23 лют.
782. *Назар, М. Мандрівка до колиски державності* [Текст]: [про Нац. іст.-культ. заповідник «Чигирин»] / М. Назар // Народне слово. – 2010. – 13 серп.
783. *Назар, М. Моє село на карті Другої світової* [Текст]: [про село Добриводи] / М. Назар // Народне слово. – 2010. – 7 трав.
784. *Назар, М. Непочата вода* [Текст]: вірші / М. Назар // Тернопіль. – 1993. – дод. № 4. – С.72.
785. *Назар, М. Одержимість* [Текст]: вірші / М. Назар // Літературний Тернопіль. – 2010. – № 4. – С.43-46.
786. *Назар, М. Одержимість* [Текст]: вінок сонетів / М. Назар // Літературний Тернопіль. – 2012. – № 4. – С.43-46.
787. *Назар, М. Олесь Гончар і Збаражчина* [Текст] / М. Назар // Народне слово. – 2008. – 4 квіт.
788. *Назар, М. Олександр Смакула – назавжди серед земляків* [Текст]: [до 150-річного ювіл. видат. фізика] / М. Назар // Народне слово. – 2015. – 11 верес. – С. 5: фотогр.
789. *Назар, М. Андріївський узвіз – культурне серце Києва* [Текст]: нотатки журналіста / М. Назар // Народне слово. – 2015. – 24 лип. – С. 8.
790. *Назар, М. Святая святих землі цієї* [Текст]: вірш / М. Назар // Народне слово. – 1992. – 27 жовт.
791. *Назар, М. Сторінками нової книжки «Думки без абзаців»* [Текст]: вірші / М. Назар // Народне слово. – 2008. – 11 лип.

792. Назар, М. Сумує калина. Коні [Текст]: вірші / М. Назар // Народне слово. – 1995. – 3 листоп.

* * * * *

793. Назар, М. Мамині рушники [Електронний ресурс]: вірш / М. Назар // «Топільче»: про Тернопіль і тернополян. – [Україна], 2009-2014. – Режим доступу: http://topilche.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=335:nazar-mariia-mamyni-rushnyky&catid=51&Itemid=186, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 04.06.2016.

***Література про життя
та творчість Марії Назар***

794. Малевич, А. Марія Назар [Текст] / А. Малевич // Літопис землі Збаразької: краєзн.-іст. вид. із серії «Збаражчина». – Збараж, 1996. – С.63.

795. Назар Марія [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда; ред. В. Барна. – Тернопіль, 2004. – С. 50-51: фотогр.

796. Марія Назар [Текст]: [біогр.] / М. Назар // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 10. – Тернопіль, 2014. – С. 90: фотогр.

* * * * *

797. Василів, Г. Вчителька дітей і вчителів [Текст] / Г. Василів // Русалка Дністрова . – 1993. – серп.

798. Кравчук, Д. По досвід – до Марії Назар [Текст] / Д. Кравчук // Народне слово. – 2004. – 12 берез.

799. Муравка, І. Акорди творчості [Текст]: педагогічна нива / І. Муравка // Народне слово. – 2012. – 16 берез.

800. Назар, М. Марія Назар: «Належуть до тих, хто любить іти проти течії» [Текст]: бесіда з переможцем конкурсу «Вчитель року-2003» Марією Назар / провела Ірина Сиско // Народне слово. – 2003. – 7 берез.

- 801. Сиско, І. У дарунок до ювілею Каменяра** [Текст]: [літ. скарбниця поповнилась новою кн. М. Назар «Франкові зерна»] / І. Сиско // Народне слово. – 2006. – 13 жовт.
- 802. Стахів, Т. У бібліотеці відбулася зустріч з Марією Назар** [Текст] / Т. Стахів // Народне слово. – 2013. – 15 лист. – С. 5: фотогр.
- 803. Хрін, В. «В дитинство грітись повертаюсь...»** [Текст] / В. Хрін // Народне слово. – 2011. – 28 січ.

* * * * *

- 804. Назар Марія Іванівна** [Текст] // Календар знаменних і пам'ятних дат Збаражчини на 2011 рік / Збараж. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2010. – С. 16-18.
- 805. Назар Марія Іванівна** [Текст] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараж. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С.16, 36.
- 806. Назар Марія Іванівна** [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараж. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С. 35-37: фотогр.
- 807. Петраш, Б. Назар Марія Іванівна** [Текст]: [біогр.] / Б. Петраш // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Т. IV (додат.): А-Я. – Тернопіль, 2009. – С. 409.

* * * * *

- 808. «Думки без абзаців». Поетичний вернісаж** [Електронний ресурс]: [відео] // YouTube. Збараж ЦБС. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=IMNLIbk1jIg>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.09.2016.

809. *«Сокровенно так ступаю по землі...»* [Електронний ресурс] // Бібліотечний блог для молоді Тернопілля. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://youthtyl.blogspot.com/2011_03_01_archive.html, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.09.2016.
810. *З творчих доріг життя (до 55-річчя від дня нар. М. Назар)* [Електронний ресурс]: реком.-бібліогр. посіб. до 55-річчя від дня народж. Марії Назар // Збараз. централіз. бібл. система. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://zbarazh-library.com.ua/writen/books/M_Nazar.pdf, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Аналог друк. вид. (*«З творчих доріг життя»*: реком.-бібліогр. посіб. / уклад. В. Радовська. – Збараж, 2011 – 15 с. – Опис зроблено: 21.01.2016.
811. *З творчих доріг життя* [Електронний ресурс]: до 55-річчя від дня народж. Марії Назар / підгот. В. Радовська // Тернопільщина. Регіональний інформаційний портал. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/2013-01-17-14-29-31/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.09.2016.
812. *Муравка, І. Учитель-методист Доброводівського ліцею Марія Назар дивувала акордами творчості* [Електронний ресурс] / І. Муравка // Народне слово. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2012. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2012/03/12/uchytel-metodyst-dobrovodivskoho-litseyu-mariya-nazar-dyvuvala-akordamy-tvorchosti/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 04.09.2016.
813. *Назар Марія Іванівна* [Електронний ресурс] // Доброводівський районний комунальний технічний ліцей імені Олександра Смакули. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2014. – Режим доступу:

Піщенко Тетяна

Автобіографія

Я, Тетяна Микитівна Піщенко, народилася на рівнинних просторах Полтавщини, на березі річки Псьол, 2 лютого 1921 року в селі Савинці, Миргородського району. Ще пам'ятаю, як татусь і матуся обробляли своє поле, мали свій віз, коней і реманент. Щоб зерно не осипалося, мене з молодшою сестрою Анастасією ще сонних, вдосвіта, клали на віз і, до сходу сонця відправлялися в поле. Я любила спостерігати, як Петро пас вівці, слухала, як співає перепілка, жайворонок, сплітаючись з музикою татової коси, як з-під маминих рук появлялись красиво і міцно зв'язані снопи, як сходило велике рожеве і красиве сонце. Це відчуття чудової поезії назавжди осіло в моїй душі і наповнило моє серце ще з дитинства. Друкували мої маленькі віршики в газеті «Зміна».

Однаке все це, як фантастичний сон, швидко минулося. Почалась суцільна колективізація, усуспільнення землі, коней і реманенту. Я вже ходила до школи, сестричка – у дитсадок, мама працювала вишивальницею у артілі імені Рози Люксембург, тато був продавцем у магазині і одночасно регентом у церкві, а спокій був глибоко порушений, бо батьки мої відмовилися вступати в колгосп і ми залишилися без засобів на прожиття. Настав трудний час. Організований голод 1932-1933 рр. гнав селян на роботу в колгосп за супом з галушками і 100-грамовим кусочком хліба, котрий, до речі, вони ховали в кишені, щоб принести діточкам додому. У нашої сім'ї і того не було, лише ледве стерпимі труднощі. Мама ходила по селах за хустки і домашнє полотно міняла картоплю.

Злиденне життя, щоб зберегти сім'ю, погнало нашого батька на заробітки на будівництво залізниці Нахичевань – Мінджевань, звідки з невідомих причин він не повернувся додому. А організований голод на Україні забирав тисячі жителів. Ми з сестрою, як напівсироти, терпіли найбільше. Мама брала в артілі імені Рози Люксембург скатерті, рушники, салфетки і ми вишивали за мізерну плату.

Щодня гірко плакала мама, іноді співала пісні про козаків, і дивно, – ніхто не пояснював, хто такі козаки, а вони ж вчили, показували, як треба любити Україну.

Згодом в числі інших молодих випускників я приїхала в Західну Україну «підіймати освіту». Я цю роботу любила і з радістю навчала дітей українською мовою. Одначе, знову нещастя почало переслідувати мене. Несподівана війна залишила мене без роботи, без грошей, без даху над головою. Це було в селі Чернихівцях. Тільки завдяки добродушному хлопцеві

Михайлу Мечнику, що прийтив мене, я вижила. Він став моїм чоловіком. Події розвивалися дуже стрімко, чоловік був мобілізований в 1944 році і загинув на фронті. Так, з 22 років я стала вдовою та ще й з малою дитиною. Його родина вирядила мене з малою дитиною. Жила в добрих людей. Закінчила Кременецький педагогічний технікум і 33 роки вчителювала. Жила у селі Іванчанах, Збарзького району.

Доля випробовувала людей і мене в тому числі. Україна була в безпеці. І кожна чесна людина переживала за неї, за її волю.

І тоді було важко і тепер, коли Україна стала незалежною. Мені, як солдатській вдові, від невлаштованості і незабезпеченості теж нелегко, адже пішов 76-й рік і зрозуміла природна непрацездатність і злиденне існування.

Одначе, я ніколи через свої страждання не нарікаю на Україну. Всупереч всьому я вірю у її майбутній розквіт і віра моя не вмирає!

Т. Піщенко

*Вісник історії краю. – 1996. –
№ 8. – серп. – С. 7.*

Тетяна Микитівна Піщенко померла 3 січня 2004 року в селі Іванчани Збаразького району Тернопільської обл.

Творчість Тетяни Піщенко

- 814. Піщенко, Т. Полум'я веселки** [Текст]: сонетарій / Т. Піщенко; ред.: Б. І. Мельничук; худ.: М. Б. Цибулько; рец.: Б. М. Демків. – Тернопіль: Тернопіль, 1992. – 49 с.

Озирнешся на літа – бачиш поезію. Так коротко можна сказати про життєвий і творчий шлях авторки цієї книжки. Тетяна Піщенко довго не наслідувалася винести свій поетичний доробок на суд читачів. Тепер ми маємо змогу побачити: поезія допомагала їй пережити всі ті випробування, що випали на долю її покоління. Вірші Тетяни Піщенко приваблюють щирістю, зігріті особливим теплом до людей і до природи, цікаві й філософським осмисленням буття.

- 815. Піщенко, Т. Слів моїх намисто** [Текст]: сонетарій – 2 / Т. Піщенко; ред. Л. І. Гудована; худ. М. Б. Цибулько. – Тернопіль: Тернопіль, 1994. – 75 с.

Нещодавно читач ознайомився з першою збіркою Тетяни Піщенко – «Полум'я веселки». Сонети самоучки вразили всіх своєю оригінальністю вислову, неповторністю, світобаченням. На розсуд читачів – другий сонетарій – «Слів моїх намисто». Його з радістю зустрінуть любителі поезії.

- 816. Піщенко, Т. Пізні квіти** [Текст] / Т. Піщенко; ред.: Л. Гудована; худ.: М. Цибулько. – Тернопіль: Тернопіль, 1995. – 112 с.

«Пізні квіти» – третя поетична збірка Т. Піщенко. У ній роздуми про свій край, про отчий дім, про духовне світло нашого життя. Ніжні і щирі рядки віршів, безперечно, відгукнуться у серцях багатьох читачів.

- 817. Піщенко, Т. Мандрівка у пори року** [Текст]: для дітей / Т. Піщенко; ред. В. Гриб. – Збараж: Тернопіль, 1995. – 45 с.

«Мандрівка у пори року» – четверта поетична збірка Т. Піщенко. Це щире звертання поетеси до підростаючого покоління зростати духовно багатими відданими і надійними будівничими нашої незалежної України.

Ці вірші призначені для наших діточок, котрим треба зростати добрими, щирими, працюючими, красивими душею і вирощувати в ній почуття альтруїзму...

Т. Піщенко

- 818. Піщенко, Т. Михайлик-Літайлик** [Текст]: віршоване оповід. для мол. школярів / Т. Піщенко; ред. Д. Я. Богун; худ. Є.Т. Удін. – Тернопіль: Тернопіль, 1996. – 10 с.

В цій книжечці розповідається про хлопчика – Михайлика. Від природної доброти він завжди думав про те, щоб комусь зробити добро, допомогти. От почали і снитися йому різні пригоди, що він, ніби літаючи, комусь допомагав або співчував. За його милосердя до людей і щире відношення до природи: птахів і домашніх тварин, його прозвали Літайликом. Ви полюбите цього хлопчика серцем і душею назавжди.

819. Піщенко, Т. Свято кохання [Текст]: магія купальських обрядів: поема / Т. Піщенко; ред. Д. Богун. – Тернопіль: Поліграфіст ЛТД, – 1997. – 16 с.

«Свято кохання», або магія купальських обрядів» – новий прояв причетності віршованого слова Тетяни Піщенко до джерел народноукраїнських звичаїв та обрядів. Виходячи із широко відомого сплетива купальських святкових ігрищ, вико ристовуючи вкоренілі феєричні образи і народні персонажі, автор старається по-своєму відтворити магічне дійство купала,

зізнаючись:

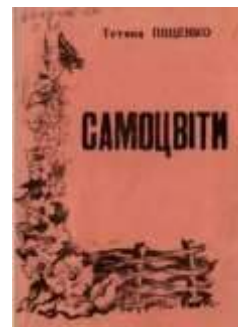
*«Казка для закоханих предвічна,
сила казки високо магічна,
щастя казки ходить білим світом...»*

А ви зустрічали щастя казки?

В. Кравчук

820. Піщенко, Т. Самоцвіти [Текст]: поезії / Т. Піщенко; ред. В. Кравчук. – Збараж: Медобори, 1997. – 88 с.

Поезія – особливий спосіб поглибленого пізнання світу і життя людини. Поезія – це художнє відкриття, у якому живе бажання впливати на почуття людей, покликання відповідати за світ людей. Це також і ланка самовдосконалення особистості того, хто пише. Адже він вдивляється, вслухається у вічно мінливий світ, щоб правдиво чисто, як у сльозі, відбити його відображення в слові.

Поезія вимагає напруження всіх духовних сил, не любить поспішності.

Для того, щоб писати, потрібна мужність, уміння глибоко зазирнути в суть справи.

Праця і терпіння вінчають успіх у задуманій темі вірша.

Т. Піщенко

- 821. Піщенко, Т. Трагедія казки душі** [Текст]: автобіогр. поема / Т. Піщенко. – Збараж: Медобори, 1998. – 20 с.

«Життя, як хвилі океану,

Нас забирає із собою,

В дорогу кличе у незнану,

– це називається судьбою» – такий лейтмотив автобіографічної поеми авторки. Книжечка складається із VIII розділів, котрі відображають життєві віхи долі Т. Піщенко.

- 822. Піщенко, Т. Ми – діти України** [Текст]: вірші, етюди і статті для школярів / Т. Піщенко. – Збараж: Медобори, 1999. – 76 с.

Один розумний хлопчик-школяр з старших класів сільської школи Ярослав Омелян якось запитав мене, чи я ще буду писати для них. Я відповіла, що буду з охотою і радістю писати для дітей. І от минув рік і з'явилася до них з книжечкою «Ми – діти України» – так пише у передмові до книжки Тетяна Піщенко.

«Книжечка ця дев'ята –

Болям моїм посвята –

За незалежність України,

За щастя майбутньої зміни».

- 823. Піщенко, Т. Вороги народу** [Текст]: вистава для школярів / Т. Піщенко. – Збараж: Медобори, 2000. – 41 с.

Ця остання книжечка написана на замовлення школярів села Іванчани.

«У цій виставі ви побачите свою рідну Батьківщину – Україну, втілену в образ дівчини в українському костюмі і вінку, на грудях із написом: «Україна». Знайте: Україна любить вас,

дбає про вас, повчає вас бути патріотами і ви полюбите її навіки-віків!» – з такими словами звертається до читачів автор.

***Творчість Т. Піщенко на сторінках літературних
збірників, преси та мережі Інтернет***

- 824. Піщенко, Т. Із книги «Пізні квіти»** [Текст]: вірші / Т. Піщенко // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 73-76.
- 825. Піщенко, Т. На сніговій гірці** [Текст]: вірш / Т. Піщенко // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 124.
- 826. Піщенко, Т. Поезія любов моя...** [Текст]: вірші / Т. Піщенко // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук; худ. В. Лотоцький. – Збараж, 1996. – С. 179-181.

* * * * *

- 827. Піщенко, Т. Весна України** [Текст]: поезія / Т. Піщенко // Народне слово. – 1995. – 21 квіт.
- 828. Піщенко, Т. Віра не вмирає** [Текст]: пройнятість долею України: [автобіогр.] / Т. Піщенко // Вісник історії краю. – 1996. – № 8. – серп. – С. 7.
- 829. Піщенко, Т. Кожному з моїх друзів** [Текст]: поезія / Т. Піщенко // Народне слово. – 1994. – 16 груд.

* * * * *

- 830. Піщенко, Т. «Я пірнаю у місто ранкове...»** [Електронний ресурс]: [вірш] / Т. Піщенко // «Топільче»: про Тернопіль і тернополян. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2015. – Режим доступу: http://topilche.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=160:pi-shchenko-tetiana-ya-pirnaiu-u-misto-rankove&catid=30&Itemid=158, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 12.11.2016.

831. *Піщенко, Т. Моє село* [Електронний ресурс]: [вірш] / Т. Піщенко // Жнибороди – Бучаччина – Тернопілля. Історико-краєзнавчий проект. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2007-2015. – Режим доступу: http://zhnyborody.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=655:ivanchany-pishchenko-tetiana-moye-selo&catid=69&Itemid=188, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 12.11.2016.

*Література про життя та
творчість Т. Піщенко*

832. *Тетяна Піщенко* [Текст]: автобіогр. // Літературна Збаражчина; упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук; худ. В. Лотоцький. – Збараж, 1996. – С. 179.

* * * * *

833. *В Іванчанах вшанували письменницю Тетяну Піщенко* [Текст] / за інформ. Іванни Пожарнюк // Народне слово. – 2016. – 2 верес. – С.4.

834. *Казмірчук, Г. Поетеса з Іванчан* [Текст] / Г. Казмірчук // Вільне життя. – 1996. – 9 серп.

835. *Коваль, І. «Пишу те, що на серці»* [Текст]: [про творч. вечір Тетяни Піщенко – поетеси із с. Іванчани] / І. Коваль // Народне слово. – 1996. – 31 трав.

836. *Назар, М. Душа, наповнена натхненням* [Текст]: ювілейна зима поетеси Т. Піщенко / М. Назар // Народне слово. – 2001. – 19 січ.

* * * * *

837. *Візерунки долі Тетяни Піщенко* [Текст]: реком.-бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Т. Кульпа. – Збараж: [б. в.], 2014 – 14 с.

838. *Піщенко Тетяна Микитівна* [Текст] // Література землі Збаразької.: бібліогр. покажчик / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від., упоряд. М. Дем'янюк. – Вип. 1.– Збараж, 1995. – С. 20: бібліогр.

839. *Піщенко Тетяна Микитівна* [Текст] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 37-38.
840. *Піщенко Тетяна Микитівна* [Текст] // Письменники Збаражчини – дітям: реком. бібліогр. посіб. / Збараз. централіз бібл. система; метод.-бібліогр. від.; уклад. Т. Кульпа. – Збараж, 2006. – С. 9-11.

* * * * *

841. *Візерунки долі Тетяни Піщенко* [Електронний ресурс]: реком.-бібліогр. посіб. // Збаразька централізована бібліотечна система. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://zbarazh-library.com.ua/written/_/books/Pishenko.pdf, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. Аналог друк. вид. (*Візерунки долі Тетяни Піщенко*: реком.-бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Т. Кульпа. – Збараж: [б. в.], 2014. – 14 с.) – Опис зроблено: 25.10.2016.
842. *В Іванчанах вшанували письменницю Тетяну Піщенко* [Електронний ресурс] / за інформ. І. Пожарнюк // Народне слово. – Електрон. текстові. дані. – [Україна], 2013. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2016/09/02/v-ivanchanah-vshanuvaly-pysmennytsyu-tetyanu-pischenko/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 25.10.2016.

Рутецька Олена

Олена Василівна Рутецька народилася у селі Красносільці 22 червня 1937 року. Її батько, Василь Миколайович, спочатку працював біля землі, а згодом став залізничником. Усе життя його супроводжувала музика: він, будучи скрипалем, керував ансамблями, оркестром. Мати, Євгенія Петрівна, працювала, ініціативна. Палка патріотка, вона хотіла дати дочці ім'я Леся.

Весною 1950 року у зв'язку з переведенням батька на роботу у м. Збараж змушена була покинути рідне село, школу та продовжити навчання у 7 класі районної школи № 1. Однак дівчина пішки щодня долала 14 км. (сім вранці і сім у післяобідній час), ідучи з міста в село, щоб закінчити 6-ий навчальний рік з рідним класом. Далі навчалася у м. Збаражі. Не оминула районного палацу творчості дітей та юнацтва. Закінчила середню школу № 1 у 1954 році.

У 1954-59 рр. навчалася у Чернівецькому державному університеті (філфак). Не полишила любові до декламацій, мистецтва танцю, театру. Зразу після закінчення навчання працювала в редакції Глибоцької районної газети Чернівецької обл.

Постійно друкувала статті, нариси про вчителів, працівників освіти, матеріали на моральноетичні теми.

Працюючи в школі, не оминала літературних дат, організовувала свята рідної мови, на яких частими гостями були не лише педагоги, громадськість, а й письменники Буковини. Впродовж усіх років праці керувала гуртками, літературно-творчим клубом «Едельвейс», з якого вийшли поети, редактори столичних журналів, кандидати наук, режисери, журналісти, заслужені артисти, переможці олімпіад, різноманітних конкурсів, в т.ч. «Буковинська зіронька».

Вона – відмінник освіти України. О.В. Рутецьку – першу в районі удостоєно звання лауреата педагогічної премії ім. О. Поповича. Досвід її роботи вивчено й узагальнено в області.

Перші поетичні спроби проявилися в неї ще у шкільні роки. Активно розвивались вони під час праці в редакції районної газети. Не менш важливу роль у сприйнятті світу через власні вірші зіграла Глибоцька районна літературно-мистецька студія «Витоки» при районній газеті «Новий день».

За порадою М. Слабошпицького у 1997 році із його вступним словом від імені видавництва «Рада» видає у Києві першу поетичну збірку «Великдень». Вона не залишилась непоміченою не лише в Глибокій, на Буковині, але й на Тернопіллі, в Києві. Відгуки на збірку з'явилися в «районці», газетах «Чернівці», «Буковина», «Українська мова і література в школі», «Народне слово», «Вільне життя», «Крайова освіта». Поезії із збірки друкують «Дивослово» – освітянський журнал, альманах «Ластівка». Відгуки на твори одержує із міст Запоріжжя, Києва, Збаража. Зокрема, в газеті «Вільне життя» (Тернопіль) знайомить з поетесою Володимир Кіріндась.

У 2005 році видає збірку «Рути цвіт», передмову до якої написала член Національної спілки журналістів України Валентина Лучак. Художник – Раїса Рязанова. Книгу присвячено Іллі Яремчуку – «Людині, найдорожчій нашій родині». До збірки внесено й ті поезії, що стали піснями.

27 листопада 2005 року Олена Рутецька стала лауреатом премії ім. Ольги Кобилянської «За вагомий внесок у розвиток літератури, пропаганду творчості О. Кобилянської серед учнівської молоді, активну громадську діяльність в ім'я незалежності України». У 2007 році у видавництві «Зелена Буковина» вийшла з друку третя збірка поетеси – «Барви життя».

У тому ж таки 2007 р. у видавництві «Золоті литаври» надрукована збірка «Я з вами не розминулась», присвячена рідному Глибоцькому ліцею, шановним колегам, ювілейним випускам шкіл, митцям, членам літературно-мистецьких клубів «Витоки», «Едельвейс», письменникам, далеким і близьким.

Через сімейні обставини поетеса у 2011 році, залишивши свою другу батьківщину – Буковину, повернулася у першовитоки – Галичину, на Збаражчину, де продовжує друкувати поезії і прозу у районній газеті «Народне слово».

Творчість Олени Рутецької

843. Рутецька, О. Великдень [Текст]: поезії / О. Рутецька. – Київ: Рада, 1997. – 48 с.

Ця збірка – особлива, то цвіт душі, найсвітліше, найчистіше. Тому і названо «Великдень».

Поезія Олени Василівни торкнеться серця кожного, хто її читатиме. Тут спресована ціла гама почуттів, що бентежить душу. Вірші зачаровують, спонукають до роздумів.

844. Рутецька, О. Руди цвіт [Текст]: поезії / О. Рутецька. – Чернівці: Зелена Буковина, 2005. – 152 с.

Сад поезій Олени Рутецької щедриться добірним урожаєм, обдаровує стиглими плодами творчості, адже більшість поезій написана вже у зрілому віці, коли багато пережито, осмислено, відчуте. Книга вчить любити рідне слово, природу краю, його людей, родину.

Поезії авторки покладені на музику композиторами Миколою Плешканом, Вірою Франчук та Галиною Семенюк.

845. Рутецька, О. Барви життя [Текст]: поезії та пісні / О. Рутецька. – Чернівці: Зелена Буковина, 2007. – 112 с.

Сучасного читача важко подивувати чимось новим. Та серед безміру книжкового моря завжди на чільному місці будуть твори, у яких пріоритетом є одвічні людські цінності. Саме вони визначальні у творчості Олени Василівни Рутецької.

– У цій книжці авторка з вершин власного високоліття вдивляється в далечінь минулого, а також охоплює зором сучасне життя. Хіба може хто краще розповісти про війну, ніж очевидець тих подій? Мабуть, ні. Тим паче, побачене, пережите змалечку, сприймається зовсім

по-іншому: точно й виразно, тому зворушує до глибини душі, – так пише у передмові до збірки член Національної спілки журналістів України Валентина Лучак-Богдан.

- 846. Рутецька, О. Я з вами не розминулася** [Текст] : поезії / О. Рутецька. – Чернівці: Золоті литаври, 2007. – 128 с.

Стежки моєї юності, «Я з вами не розминулася» – і в цьому найбільше щастя!... – автограф, який залишила Олена Рутецька для центральної книгозбірні м. Збаража, говорить сам за себе.

Четверта поетична збірка авторки, присвячена людям, яких вона зустріла на своєму життєвому шляху, які залишили яскравий слід у її пам'яті. У збірці розміщено багато світлин.

- 847. Рутецька, О. Онучата – маківчата** [Текст] : вірші для дітей / О. Рутецька; худ. Р. Рязанова. – Чернівці, 2015. – 24 с.: іл.

Книжечку для дітей авторка видає вперше. Однак це її давня мрія: вимережати свою любов – любов до матері, бабусі, педагога – до найменшеньких, аби вони росли добрими, співчутливими, працьовитими, щасливими... Одним словом, справжніми Людьми.

Творчість О. Рутецької на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

- 848. Рутецька, О. Вірші** [Текст] // Літературно-мистецький альманах. – Глибока: Витоки – 1997. – С. 34-35.
- 849. Рутецька, О. Чиновнику** [Текст] / О. Рутецька // Літературно-мистецький альманах. – Глибока: Витоки, 1999 – С. 22.

* * * * *

- 850. Рутецька, О. «А глянь-но...»** [Текст] / О. Рутецька // Гражда. – 2010. – № 1. – С. 49.

851. *Рутецька, О. Будь, мово рідна! Чиста будь!* [Текст]: вірш / О. Рутецька // Дивослово. – 1998. – № 8. – С. 65.
852. *Рутецька, О. Вірші* [Текст] / О. Рутецька // Буковина. – 1985. – 17 груд.
853. *Рутецька, О. Голос скрипки* [Текст]: пам'яті батька / О. Рутецька // Народне слово. – 2013. – 1 лют. – С. 5.
854. *Рутецька, О. Голос скрипки. Розум і серце* [Текст]: вірші / О. Рутецька // Вільне життя. – 2014. – 19 берез. – С. 4.
855. *Рутецька, О. До 20-ліття Устима Голоднюка* [Текст]: вірш / О. Рутецька // Народне слово. – 2014. – 15 серп. – С. 5.
856. *Рутецька, О. З нагоди ювілею Кобзаря* [Текст]: вірші / О. Рутецька // Народне слово. – 2013. – 5 квіт. – С. 8.
857. *Рутецька, О. З родинного джерела* [Текст]: талановиті земляки / О. Рутецька // Народне слово. – 2013. – 15 лют. – С. 8.
858. *Рутецька, О. З родинного джерела* [Текст]: талановиті земляки / О. Рутецька // Народне слово. – 2013. – 1 берез. – С. 4.
859. *Рутецька, О. Зимі* [Текст]: вірш / О. Рутецька // Народне слово. – 2013. – 22 берез. – С. 8.
860. *Рутецька, О. Нова хрестоматія* [Текст] / О. Рутецька // Українська мова та література. – 1998. – 15 квіт.
861. *Рутецька, О. Січневий оксамит. Зимові дива* [Текст]: вірші / О. Рутецька // Народне слово. – 2013. – 18 січ. – С. 8.
862. *Рутецька, О. Сльози емігрантки* [Текст]: вірш / О. Рутецька // Народне слово. – 2013. – 5 квіт. – С. 8.

*Література про життя та
творчість О. Рутецької*

863. *Топало, Л. По бездоріжжю до людських сердець...* [Текст] / Л. Топало // Публіцистичне видання Л. Топало. – Чернівці: Зелена Буковина, 2008. – С. 5-7.

864. *Білогорка, М. До джерел слова* [Текст] / М. Білогорка // Радянська Буковина. – 1988. – 19 жовт.
865. *Возняк, О. Нехай квітнуть едельвейси* [Текст] / О. Возняк // Новий день. – 1987. – 27 черв.
866. *Галиць, Г. «Едельвейс» веснує* [Текст] / Г. Галиць // Новий день. – 1988. – 16 квіт.
867. *Галиць, Г. Розцвітай же, слово* [Текст] / Г. Галиць // Новий день. – 1988. – 7 жовт.
868. *Ганусевич, Н. Магія чарівного слова Олени Рутецької* [Текст] / Н. Ганусевич // Народне слово. – 2008. – 3 жовт.
869. *Герман, З. Барви життя* [Текст] / З. Герман // Новий день. – 2007. – 3 серп.
870. *Герман, З. Магія художнього слова* [Текст] / З. Герман // Новий день. – 2005. – 19 серп.
871. *Герман, З. Щоб знали, де ти, Україно...* [Текст] / З. Герман // Новий день. – 3 січ.
872. *Григор'єва, С. Вже вдруге щедриться врожаєм сад поезії* [Текст] / С. Григор'єва // Новий день. – 2005. – 1 лип.
873. *Драчковська, О. І оживе добра слава, слава України* [Текст] / О. Драчковська // Новий день. – 1989. – 3 берез.
874. *Кіріндась, В. «Я розкрила двері в добро»* [Текст] / В. Кіріндась // Народне слово. – 1998. – 30 січ.
875. *Кіріндась, В. Високі регістри вчительки* [Текст] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1998. – 30 січ.
876. *Кіріндась, В. Казковий край* [Текст] / В. Кіріндась // Вільне життя. – 1998. – 13 лют.
877. *Лучак, В. Виховуємо майбутню еліту* [Текст] / В. Лучак // Новий день. – 1994. – 17 груд.

878. *Лучак, В. Молюсь на тебе, Україно* [Текст] / В. Лучак // Новий день. – 1994. – 9 лип.
879. *Лучак, В. Щоб додалося радості й добра* [Текст] / В. Лучак // Новий день. – 1994. – 30 квіт.
880. *Молодинець, Б. «Витоки» збирають друзів* [Текст] / Б. Молодинець // Новий день. – 1987. – 5 груд.
881. *Руснак, Л. Я розкрила їм двері в Добро* [Текст] / Л. Руснак // Крайова освіта. – 2000. – 17 трав.
882. *Сиско, І. Збаражани зустрілись з поетесою Оленою Рутецькою* [Текст]: талановиті земляки / І. Сиско // Народне слово. – 2016. – 1 квіт. – С.4: фотогр.
883. *Табака, Н. Учитель і поет* [Текст]: [зустріч з О. Рутецькою, яка відбулася в залі Збараз. ДМШ] / Н. Табака // Вільне життя плюс. – 2016. – 15 квіт. – С. 6.
884. *Тарасюк, Г. «Великдень» Олени Рутецької* [Текст] / Г. Тарасюк // Чернівці. – 1997. – 21 листоп.
885. *Топало, Л. Я не поет, я – вчителька!* [Текст] / Л. Топало // Новий день. – 2007. – 30 листоп.
886. *Траф'юк, Г. Неповторний світ краси* [Текст] / Г. Траф'юк // Новий день. – 1987. – 31 жовт.
887. *Фаріон, А. Паростки «Едельвейса»* [Текст] / А. Фаріон // Ластівка. – 1996. – № 1-2. – С. 22-25.

* * * * *

888. *Рутецька Олена* [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2016. – С. 38-40: фотогр.

889. *Учитель і поет: Олена Рутецька* [Текст]: реком. бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Т. Кульпа. – Збараж: [б. в.], 2013. – 22 с.

* * * * *

890. «Буковинчики-веселинчики». Зустріч з письменницею Оленою Рутецькою. [Електронний ресурс]: [відео] // YouTube. Збараж ЦБС. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=0O8ZB9a69eM>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.12.2016.

891. *Добрі вірші Олени Рутецької для чомусиків і чомучок: прем'єра книги «Онучата-маківчата»* [Електронний ресурс]: [відео] / Чернівецька обласна бібліотека для дітей // YouTube. Збараж ЦБС. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=u0MMYmolA4c>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.12.2016.

892. *Дущак, Л. Писала для рідних онуків, а написала – для всіх дітей* [Електронний ресурс]: [презентація кн. О. Рутецької у Чернівецькій обласній дитячій бібліотеці] / Л. Дущак // BukNews. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://buknews.com.ua/page/pysala-dlia-ridnykh-onukiv-a-napysala-dlia-vsikh-ditei.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.12.2016.

893. *Подіум її життя* [Електронний ресурс]: [відео] / ТРК Буковина // YouTube. Збараж ЦБС. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=O1UsW8gMsxI>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.12.2016.

894. *Прем'єра книги «Онучата-маківчата»* [Електронний ресурс]: [презентація книги О. Рутецької у Чернівецькій обласній дитячій

бібліотеці] // Чернівецька обласна дитяча бібліотека. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://children29.blogspot.com/2015/06/blog-post_12.html, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.12.2016.

895. Сиско, І. Збаражани зустрілися з поетесою Оленою Рутецькою [Електронний ресурс] / І. Сиско // Народне слово. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2016/04/04/zbarazhany-zustrilysya-z-poetesoyu-olenoyu-rutetskoyu/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.12.2016.

896. Учитель і поет: Олена Рутецька [Електронний ресурс]: реком.-бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: <http://zbarazh-library.com.ua/writen/books/Rutezka.pdf>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Аналог друк. вид. (*«Учитель і поет : Олена Рутецька»*: реком.-бібліогр. посіб. / уклад. Т. Кульпа. – Збараж, 2013 – 22 с.). – Опис зроблено: 21.01.2016.

Ситник Леонід **(Автобіографія)**

Я, Ситник Леонід Семенович, народився 26 червня 1956 року в с. Кинахівці, Збаразький р-н, Тернопільська обл., в сім'ї селянина. В 1963 році пішов навчатися в Кинаховецьку початкову школу, в 1971 році закінчив Бутинську восьмирічку.

З 1971 по 1972 роки навчався в Збаразькому СПТУ № 5 за професією – механізатор, після чого працював трактористом у Вишнівецькому відділенні «Сільгосптехніка». В 1974 році був призваний на строкову службу до лав

Збройних Сил СРСР. З 1976-1977 рр. навчався в Бердичівській школі прапорщиків, у 1985 році був звільнений в запас. Після цього працював в колгоспі «Горинь» с. Кинахівці на різних посадах.

В 1992 році вступив в Тернопільський фінансово-економічний інститут, котрий закінчив заочно в 1997 році за фахом – економіст. З 1996 року працював завідувачем тваринницької ферми. 2000-2003 рр. – голова засновників ТОВ «Золотий колос». Після звільнення за власним бажанням працював в Тернополі в Корпорації «Терно-Корс» директором виробничої бази. 2005-2007 рр. – заступник директора Збаразького заводу продтоварів. 2007-2012 рр. – заступник начальника охорони Агрохолдингу «Мрія» м. Гусятин. З 2016 року – пенсіонер за віком.

14.08.2016 р.

Л. Ситник

Поетичною творчістю займається з 1975 року. Його вірші друкувались в газетах: «Інформаційний вісник», «Що? Де? Як?», «Русалка Дністрова». В 2006 році вийшла друком збірка поезій «Сріблиться росами долина».

Творчість Леоніда Ситника

897. Ситник, Л. Сріблиться росами долина [Текст]: вірші / Л. Ситник; ред. В. Гриб. – Збараж, 1996. – 46 с.

Перша поетична збірка нашого земляка зі Збаражчини. Творам притаманна причетність до поступу молодої держави, вболівання за долю свого народу.

Ряд віршів сповнені натхненням ліризмом, почуттям світлого кохання.

*Творчість Л. Ситник на сторінках літературних
збірників, преси та мережі Інтернет*

898. *Ситник, Л. Золота мрія* [та ін.] [Текст]: вірші / Л. Ситник // Літературна Збаражчина: кол. зб. / упоряд.: В. Гриб; В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 182-183.

*Література про життя та творчість
Леоніда Ситника*

899. *Леонід Ситник* [Текст] // Літературна Збаражчина: кол. зб. / упоряд.: В. Гриб; В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 182.
900. *Ситник Леонід Семенович* [Текст] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараж. центр. бібл. систем., метод.-бібліогр. від; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 38-39.

Сковронська Євгенія

Євгенія Сковронська народилась у с. Коханівка Збаразького району 1953 року в дружній і працьовитій родині.

В малесенькій хатині, що гніздилась під горою, крім неї, було ще четверо дітей: Вітя, Галя, Василько і Володя. Женя їм, маленьким, була за порадицю, за першу помічницю матусі, що надмірно турбувалась за кожну свою дитину. І своїм братикам і сестричці, майбутнім вихованцям Женя Сковронська присвятила ранні поезії. Вони як відсвіт її надмірно ніжної і чутливої душі, вони як пам'ять про той тендітний цвіт, що не встиг розквітнути на повну силу, що був передчасно розтоптаний жорстокою ходою чорного і бездушного тоталітарного режиму...

Л. А. Следзінська

Євгенія Сковронська закінчила Кременецьке педагогічне училище в 1972 році. Після його закінчення, за направленням поїхала у с. Старий Тараж Кременецького району та роботу за фахом не отримала з причини відсутності дитячого садка, який голова колгоспу не збирався відкривати. Він влаштував молоду виховательку на кухню «аби варила механізаторам», дітей забороняв забирати до дитячого садка.

Євгенія таки зібрала групу найменшеньких. Приходили вони до неї на звичайні заняття. В будинку дитячого садка вікна були побиті, підлога прогнила. Збирала їх, поки було тепло, на подвір'ї, і розповідала, співала, читала їм із своїх книжок, з своєї бібліотечки, що зібрала на стипендію, навчаючись у педучилищі. Голова колгоспу вперто не відкривав дитсадка, хоч дуже він був потрібен в селі.

У тяжкі хвилини життя Євгенії поруч була її єдина подруга Неля Зубкевич. Вона працювала в Ридомлі, їй там було непогано. Зустріли, привітали. Як годиться зустріти. А Жені в Таражі навіть квартирних не платили. То й ходила вона на ніч до Ридомля, звідти й на роботу щодня. Жили вони в дуже добрих і гостинних жінок – тітки Устини і тітки Мотрі.

«Я безмежно вдячна долі, що поруч мене Неля і мій емоційний заряд, моя порада, моя розрада, моя найкраща в світі подруга. В житті у мене не було щирішої і добрішої подруги од тебе. Твоє ім'я для мене – пісня. Я завжди тягнулась до тебе, хоч, зізнаюсь, терпіла іноді від різниці наших вдач.» (із щоденника Є. Сковронської).

А на роботі щодня знову зневага, знову приниження...

Молода вихователька дитячого садка до безтями була закохана в свою справу, хотіла віддати дітям всі знання, уміння, вогонь серця. Вона змалечку прагнула виховати в них національну гордість, хотіла повернути їм найдорожчий

скарб – звичаї, традиції свого народу. Врешті, хотіла, щоб в дитячому садку настільною книгою був «Кобзар», щоб дитячі голівки будила казка, колядка, щедрівка, мамина пісня. Хотіла прищепити змалку дитині любов до вишиванок, мережок рідного села. Та місцеві партократи дивились на неї, як на дивачку, не давали можливості працювати, сміялися з неї.

Кожен день йшла Женья на роботу, як на двобій з байдужістю, скалою зла. Її звільнили з роботи. Не така вихователька їм була потрібна. Надломилу душу молодій дівчини, їй серце не витримало...

«Мені нестерпно тяжко бути в такому непевному становищі... Я терплю щоденне приниження, образи, я не можу більше...» (із щоденника Є. Сковронської).

* * * * *

Із спогадів сестри Галини.

В сім'ї нас було п'ятеро дітей: Женья, Вітя, я, Вася і Володя.

Женья закінчила восьмирічну школу на відмінно. Після школи поступила в Кременецьке педагогічне училище на вчительку молодших класів. Після закінчення училища направили її в Тараж, в школу. Вона була там рік.

Любила вона дуже дітей і діти її поважали, як учительку. Але їй дуже хотілось жити і працювати в своїй школі у Коханівці. Бути біля мами, бо уже вона була старенька і приглядати за нами малими.

Після уроків у вихідні дні вона водила нас разом із сусідськими дітьми у ліс: показувала нам як сходить і заходить сонце, розповідала про рослини, які росли в нашому лісі. Вечорами сиділа при лампі, бо світла в нас ще не було – не мали грошей, щоб провести, складала віршики про батьків і про своїх братиків та сестричку. Нажаль, вони не збереглися...

Одного дня, перед першим дзвоником, вона вирішила піти у школу до директора Студінського Володимира Миколайовича проситись на роботу вчителькою молодших класів. Директор їй відмовив у працевлаштуванні. Женья

оббивала пороги, просила: «...*прийміть, будь ласка, в мене освіта, в мене червоний диплом*», та їй відмовили. Сказали, що в них є вчителька. Хоч ця людина і була без освіти і не вміла пояснити дітям навчальний матеріал та вела лише групу продовженого дня. Моя сестричка кожен раз приходила із школи додому вся в сльозах.

Пізніше почало погіршуватися її здоров'я. В неї почались сильні головні болі і вона поїхала в Тернопіль у обласну лікарню де лікувалась цілий місяць. Через байдужість лікарів обірвалось її життя у 20-річному віці. Страшне горе спіткало нашу сім'ю через жорстоких і холодних людей. Оббивала мама, облита слізьми і горем, пороги владних структур у Збаражі, щоб відповіли перед законом ті кати, що погубили молоду душу Жені, та вона нічого не добила.

З болем у серці ми хоронили Женю. На похорон приїхали всі її друзі, знайомі, родичі та весь Кременецький педагогічний колектив на чолі з Следзінською Лілією Адамівною, вчителькою української мови і літератури. Цій вчительці хочеться висловити особливо щиру подяку і шану за її доброту і за її не байдуже серце...

Творчість Євгенії Сковронської

- 901. Сковронська, Є. Тендітний цвіт понівечений бурею** [Текст] / Є. Сковронська; ред. П. Сорока. – Збараж: Галицько-Волинське братство і просвітницьке товариство «ПеГаС», 1992. – 15 с.

У єдину книжку, яка вийшла друком уже після смерті поетки ввійшли вірші для дітей із її рукописної збірки.

Література про життя та творчість Сковронської Євгенії

- 902. Следзінська, Л. А. [Біогр. Євгенії Сковронської]** [Текст] / Л. А. Следзінська // Сковронська, Є. Тендітний цвіт понівечений бурею / Є. Сков-

ронська; ред. П. Сорока. – Збараж: Галицько-Волинське братство і просвітницьке товариство «ПеГаС», 1992. – С. 2-9.

Сорока Петро

Петро Іванович Сорока народився 6 січня 1956 року у с. Грицівці Збаразького району Тернопільської області. Після закінчення місцевої восьмирічки (1971) вступив у Кременецьке медичне училище, яке закінчив 1975 року. Працював за фахом, служив у війську (1976-1978). Закінчив філологічний факультет Тернопільського педагогічного інституту (1986, нині – національний університет).

Письменник, літературознавець, редактор, науковець.

Кандидат філологічних наук (1994), доцент кафедри літератури і порівняльного літературознавства Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка (з 2001 року).

Працював у Збаразькій районній газеті «Колгоспне життя» (до 1990) і рухівському «Гомоні» (1990-1993). Опублікував десятки монографій і статей в українських і закордонних виданнях. Співзасновник і видавець журналу «Сова» (1999), альманаху «Курінь» (1992), газети «Дзвони Лемківщини» (1994-1999), видавництв «Пегас», «Сорока».

Член Національних спілок письменників (1995) та журналістів України (1987). Член міжнародного ПЕН-клубу (2002). Голова правління обласного літературно-просвітницького товариства «Галицько-Волинське братство».

Лауреат літературно-мистецьких премій: міжнародних «Слово України» (1994), «Тріумф» (2002), всеукраїнських ім. В. Сосюри (2005), ім. Братів

Б. і Л. Лепких (2005), ім. Г. Сковороди (2009), ім. Р. Федоріва (2010). Петро Сорока серед претендентів на Шевченківську премію.

Прозаїк, літературний критик. Автор книг «Секрет довгожителів», «Крона роду», «Сповідь сльозою», «Пам'яті наперед», «Рік подвійних райдуг», «Найкраще померати в понеділок», «Голос із притвору», «Емма Андіївська. Літературний портрет», «Однокрилий янгол, або Роман Бабовал», «Слідами жар-птиці» та інших.

Автор численних наукових монографій про майстрів слова і пензля, серії «Денників», а також поетичних збірок.

П.І. Сорока друкувався в обласній і республіканській пресі, журналах «Вітчизна», «Київ», «Україна», «Перець», «Дніпро».

Петро Сорока науковець та педагог вищої школи. Його перу належать численні літературознавчі праці, що з'явилися окремими книжковими виданнями. Цілою низкою монографічних досліджень учений привернув увагу до новаторської теми, сутність якої окреслюється потребою повернути українській науці художню спадщину багатьох представників української діаспори. Тема його наукових зацікавлень – шляхи розвитку української еміграції та її злиття з материковою літературою на основі спільних естетичних критеріїв.

Петро Іванович збагатив українську літературу та її жанрову палітру передусім інтроверсійними денниками, а нерідко – й нічниками. І тому варто наголосити: вони постають справді своєрідними медитативними роздумами над сутністю життя людини та її призначенням бути особистістю на землі. Звичайно, це насамперед книги про себе, у них багато

сповідального, переломленого крізь призму сльози, відбита душа письменника; спіймані у щасливу хвилину думки і сподівання. А ще візії, медитації, алюзії – все, чим наповнене життя кожної людини.

Його постать в сучасному українському письменництві, поза великим сумнівом цікава, характерна, багата на моделі художніх творів.

Для Петра Сороки вимір віку постає моментом істини, а ювілейне свято – утвердженням досі здобутого та добрим знаком для нових творчих ужиноків.

Творчість Петра Сороки

903. Сорока, П. І. Сповідь сатирика [Текст]: гумор і сатира / П. І. Сорока. – Тернопіль: Ред.-видав. від. упр. по пресі, 1990. – 78 с.

У книжці зібрано низку пародій на твори відомих сучасних прозаїків та поетів, а також класиків української і світової літератури. Автор поставив за мету не висміювання недоліків окремих літературних творів, а імітацію стилю того чи іншого письменника.

Окремий розділ складають гуморески, жарти та іронізми.

904. Сорока, П. Я так люблю [Текст]: інтимна лірика / П. Сорока. – Збараж: Медобори, 1991. – 30 с.

У збірці розкрито духовне життя людини: нюанси почуттів, відтінки настроїв, варіанти думок...

905. Сорока, П. На ясні зорі Запорозжя [Текст]: повість / П. Сорока. – Тернопіль: Джура, 2000. – 96 с.

В основу цього гостросюжетного і пригодницького твору лягли історичні оповідання про давній і славний козацький рід Жученків, а також цікаві перекази, що збереглися в родині відомого поета Яра Славутича. Зокрема про Івана Жука,

що залишив на початку XVII ст. рідне Покуття, яке входить у сьогоднішню Тернопільську область, і осів на сході України. Цей славний і мужній козак був змушений залишити свій «городок Жуків» (правдоподібно мале село) через релігійне переслідування поляками «православних християн». Охоплений вогнем святої ненависті, він відтяв трьом фанатичним ксьондзам голови (за деякими переказами, ще й «біскупові»!) та з двома синами – Тимофієм і Федором – подався на Січ.

Використавши ці історичні факти, автор творчо домислює їх у повісті, белетризувавши оповідь відповідно до вимог жанру.

906. Сорока, П. Пам'яті навперейми [Текст] / П. Сорока. – Тернопіль: Джура, 2001. – 104 с.

Це насамперед книга про себе, у ній багато сповідального, переломленого крізь призму сльози, тут відбита моя душа, спіймані у щасливу хвилину думки і сподівання. А ще візії, медитації, алюзії — все, чим наповнене життя кожної людини. Подекуди вкраплював фрагменти листів відомих письменників, поетів, видавців, просто небуденних людей, доцільність чого, сподіваюся, доводити не треба. Можливо, не позбавлені інтересу і описи деяких подій, зустрічей і розмов.

Дотримуюся думки, що письменник тільки пише, але душу в його текст вдихає Господь. Чи є душа в цієї книги, сказати може тільки читач.

907. Сорока, П. Найкраще помирати в понеділок [Текст]: денники 2001 р. / П. Сорока – Тернопіль: Джура, 2002. – 172 с.

Це третя книга художніх денників-нічників Петра Сороки (дві попередні «Сповідь сльозою» (2000), «Пам'яті навперейми» (2001), що розкриває складний внутрішній світ людини наприпочатку нового тисячоліття. Це книга роздумів,

візій, ілюзій і подій, що залишають неперебутній слід в душі митця.

908. Сорока, П. Душа при свічці (Діяріюш Федора Жученка) [Текст] /

П. Сорока. – Тернопіль: Джура, 2002. – 160 с.

В основі цього твору – історичні події кінця XVI – поч. XVII століття. Автор по-новому висвітлює драму, що розігралася в Батурині, коли уже літній гетьман Іван Мазепа закохався в юну Мотрю Кочубей.

Розповідь стилізовано під діяріюш полтавського полковника, і в його основі старовинні перекази, що збереглися в родині Жученків. Серед героїв твору такі історичні постаті як Самуїл Величко, Василь Кочубей, Іван Жук, його син Тимофій, поети Данило Братковський, Іван Величковський, «зацні козаки», згадувані у стародавніх літописах Юшка Гаврилів, Карпо Матвіївець та багато інших.

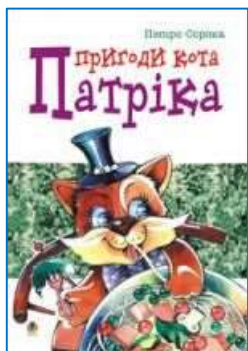
909. Сорока, П. Секрет вічності, або Ліра і терни [Текст]: Десять етюдів

про Бориса Демківа / П. Сорока. – Тернопіль: Джура, 2003. – 100 с.

Монографія присвячена відомому українському поетові Борисові Демківу. Автор розкриває самотність митця, його внесок в українську літературу, обґрунтовуючи слушність відомого звання «шістдесятника з відчутним галицьким акцентом», як назвали поета критики. Проаналізовано книги «Суворі ніжність», «Символи», «Крило зорі», «Червоні мовчання», «Ораторія лісу» та інші, що побачили світ у різні роки. Особливу увагу приділено також жанрово-тематичним особливостям збірки «Контрасти», що була заборонена і розсипана у металі в період так званого «закручування гайок». Творчість Бориса Демківа розглядається в контексті загального українського літературного процесу, оскільки, на переконання автора, без такої цілісності об'єктивне та виважене поцінування літератури неможливе.

- 910. Сорока, П.І. Пригоди кота Патріка** [Текст]: вірші для малят / П.І. Сорока. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2005. – 24 с.

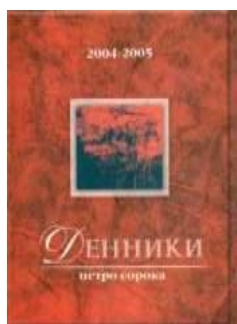
Милозвучні, цікаві, легкі в запам'ятовуванні тексти й чудові ілюстрації приваблять дитину. Віршики – пізнавальні й дотепні, розвинуть у ній творчу уяву, логічне й абстрактне мислення, зблизять вас із малюком, коли читатимете разом у час родинного дозвілля.

- 911. Сорока, П. Дух і форма, або Іван Мердак** [Текст] / П. Сорока. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2005. – 125 с.

Монографічне дослідження присвячене творчості талановитого художника і скульптора Івана Мердака, самобутній доробок якого належить до найбільш оригінальних, вагомих і цікавих мистецьких з'яв в Україні. У полі зору дослідника – скульптурні цикли «Наші предки», «Київська Русь», «Просвітителі» тощо і малярський набуток митця. Для широкого кола читачів.

- 912. Сорока, П. Денники 2004-2005 років** [Текст] / П. Сорока. – Тернопіль: СорокаА, 2006. – 364 с.

«...Сподіваюся, що серед сотень цих щоденникових записів ви знайдете щось близьке і суголосне вашій душі, що, прочитавши деякі сторінки, скажете: так думаю і я, мені теж судилося пережити і звідати щось подібне...».

Петро Сорока

- 913. Сорока, П. Чумацькі зорі** [Текст]: повість для дітей / П.Сорока. – Тернопіль: СорокаА, 2006. – 108 с.

В основу цього гостросюжетного, пригодницького твору лягли події, що відбувалися напередодні національно-визвольної війни нашого народу під проводом Богдана Хмельницького 1648-1654 рр.

Головний герой повісті – Юрко Байрак – вступає в нерівну сутичку з магнатом Калиновським і виходить з неї переможцем. При цьому він проявляє виняткову мужність, розсудливість і кмітливість, що приносить йому заслужену славу серед односельців, які займаються важким промислом – чумацтвом.

914. Сорока, П. Застиглий вогонь [Текст]: денники 2006 року / П. Сорока. – Тернопіль: СорокаА, 2007. – 246 с.

Сповідальність, межова щирість, простота і відкритість – ось найприкметніші ознаки інтроверсійного денника, що відбиває внутрішній світ автора, складний і суперечливий, але, хочеться вірити, близький і зрозумілий кожному, хто думає, шукає і б'ється над вічними пошуками істини.

915. Спогади про Івана Гнатюка [Текст] / упоряд. П. Сорока. – Тернопіль: СорокаА, 2007. – 168 с.

Книга спогадів про відомого українського поета, лауреата Національної премії ім. Тараса Шевченка Івана Гнатюка охоплює найбільш плідний період його життя – бориславський.

Перед нами не лише своєрідна біографія поета, але й захоплююча розповідь про нього.

916. Сорока, П. Перед незримим віттарем [Текст]: денники 2007 року / П. Сорока. – Тернопіль: СорокаА, 2008. – 296 с.

«Денники – це не гола фіксація подій, а пригода думки чи навіть слова, уважний погляд на життя, світ й людину в ньому, й головне – пошуки Абсолюту. Прийміть їх також як коментар до моєї душі й стилю життя...»

П. Сорока.

917. Сорока, П. Знак серця [Текст]: денники 2008 року / П. Сорока. – Тернопіль: Астон, 2009. – 248 с.

«Більшість записів – це мініатюрна проза граничної сповідальності, надзвичайної філігранності й густини з ліричними, філософськими ходами. Знайшов чоловік свій голос, свій стиль, свою дорогу в незвідане і є вже в нього наслідувачі, а може й своєрідна Сорочина школа вглядання очима душі й розуму в буття світу в його щоденні, великому й високомалому... реагую на ці мініатюри, як на диво. І так гарно, святково стає на душі від них. Радісно й насолодно... Та найцінніше й найрадісніше те, що вже завтра доведеться перечитувати денники, бо вже сьогодні хочеться. Це перемога письменника над читачем».

В. Захарченко.

918. Сорока, П. Натищесерце [Текст]: денники 2009 року / П. Сорока. – Тернопіль: Астон, 2009. – 164 с.

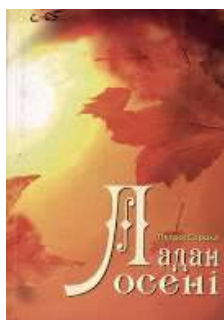
«Денники – сповідальна проза у міні-новелах – унікальне явище в українській літературі. Їх хочеться читати так, як пити джерельну воду. Бо в них невидиме світло добра, любові, сутність нашого буття... Це якесь неперебуте диво, свято, на якому всім спраглим до щирого слова, всім, хто прагне до досконалості й гармонії, стає невимовно легко і втішно на душі.

Зникає відчуття самотності».

М. Ткач

- 919. Сорока, П. Маленькі секрети щастя і успіху** [Текст] / П. Сорока. – Тернопіль: Тайп, 2010. – 60 с.

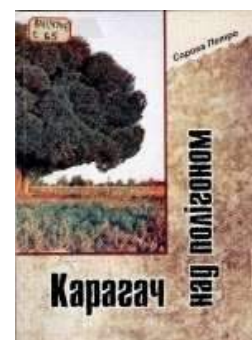
Прийміть деякі позначки на шляху до щастя, ненав'язливі поради досвідченої людини, яка більшу частину життя присвятила роботі з молоддю. І не тільки в студентських аудиторіях, а як рівний серед рівних у мандрівках, футбольних баталіях, біля нічних лісових вогнищ, фізичних та інтелектуальних розвагах...

- 920. Сорока, П. Ладан осені** [Текст]: вірші / П. Сорока. – Тернопіль: Астон, 2011. – 104 с.

- 921. Сорока, П. Карагач над полігоном** [Текст]: повість / П. Сорока. – Тернопіль: Тайп, 2011. – 98 с.

Семипалатинський полігон – це сотні атомних вибухів, тисячі скалічених людських доль і катастрофічний стан навколишньої природи. Однак ця трагічна сторінка історії залишається майже білою плямою. Повість «Карагач над полігоном» – перша спроба заповнити існуючу прогалину.

- 922. Сорока, П. На захід від спадаючого сонця** [Текст]: денникова проза / П. Сорока; ред. Б. Бастюк. – Тернопіль: Тайп, 2011. – 216 с.

«Кожен письменник мріє, щоб його книжки розходилися великими тиражами, щось роблю для цього і я, але якби довелося вибирати: сотні випадкових читачів чи один, zaljublennyi y мозаїчну прозу, без якої не мислить повнокровного і щасливого життя, то я вибрав би саме такого читальника».

П. Сорока.

- 923. Сорока, П. Дерево над водним потоком** [Текст]: денникова проза / П. Сорока. – Тернопіль: Астон, 2012. – 180 с.

«Денники П.Сороки вражають своєю правдивістю і глибиною почуттів, в описах явищ природи, подій і окремих людей... Цікаво читати все – літературні мандри, портрети, секрети, замальовки життя та ілюзії... – все, що пишеться щиро, від серця, не може не зачіпати...»

Р. Талалай

- 924. Сорока, П. Лісові псалми** [Текст] / П. Сорока. – Тернопіль: Астон, 2012. – 76 с.

Читав вірші Петра Сороки з його нової збірки «Лісові псалми», і мене не полишала думка порівняти його поезії з чудовими творами Богдана-Ігоря Антонича зі знаменитої книжки «Зелена євангелія» (1938). Звісно, тут не йдеться про поетичний хист чи наслідування, радше, мається на увазі наскрізна тема й ідея пантеїзму, любові до природи, до лісу, до дерева, до листка, до роси, до всього живого й суцього, що робить нас людиною мислячою та творячою.

А. Камінчук

- 925. Сорока, П. І. Будьте здорові!** [Текст]: веселі вірші для учнів почат. кл. / П. І. Сорока. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2012. – 64 с.

У збірці подано вірші, загадки, казки, які допоможуть дитині краще засвоїти знання з курсу «Основи здоров'я». Для вчителів початкових класів, вихователів груп продовженого дня, учнів 1–4 класів та їхніх батьків.

- 926. Сорока, П. Мій ворог – Хасан** [Текст] / П. Сорока. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2012. – 220 с.

Видання складається з двох повістей — реалістичної та ірреальної, як їх означає автор. Перша повість «Мій ворог – Хасан» переносить нас на Семипалатинські полігони, де за радянських часів відбувалося випробування ядерної зброї, друга повість «Володар часу» розповідає про надприродні здібності людини. Твори об'єднані футбольною тематикою, вони гостросюжетні, динамічні та інтригуючі.

927. Сорока, П. Маленькі секрети щастя і успіху [Текст] / П. Сорока. – Мукачєво: Карпатська вежа, 2013. – 56 с. – (Серія «Уроки життєвої мудрості»)

Жити чужим розумом, чужою мудрістю не будеш. Але що таке власна мудрість, як не зібрана по краплинах мудрість чужа?

Я пропоную вам прочитати цю книжечку і взяти з неї те, що підійде і зацікавить вас, а отже, зможе знадобитися у повсякденному житті...

Книжка розрахована на школярів старших класів, студентів, вчителів і широке коло читачів.

928. Сорока, П. Таємнича сила грошей [Текст] / П. Сорока. – Мукачєво: Карпатська вежа, 2013. – 52 с.

Дорогі друзі! Пропоную вам набути необхідні знання про одну з найголовніших речей у нашому житті — гроші. У цій книжечці знайдете відповіді на питання, як ставитися до грошей, як примножити їх, яку роль у житті відіграють щедрість, ощадливість та скупість. Сподіваюся, що наведені тут поради будуть не тільки цікавими для вас, а й корисними.

Для широкого кола читачів.

929. Сорока, П. Шедевр [Текст]: повість, оповід., оддробини / П. Сорока. – Київ: Український пріоритет, 2014. – 304 с.

Видання містить повість «Мій ворог – Хасан». Твір динамічний, напружений і глибоко психологічний. Події у якому розгортаються стрімко і навіть навалюють, утримуючи читача в нестихаючій напрузі від першої і до останньої сторінки.

Оповідання і оддробини (стислі за обсягом новели) – драматичні історії з сучасного і минулого, реалістичні й ірреальні, як їх означає сам автор.

930. Сорока, П. Жезл і посох [Текст] / П. Сорока. – Київ: Український пріоритет, 2015. – 336 с.

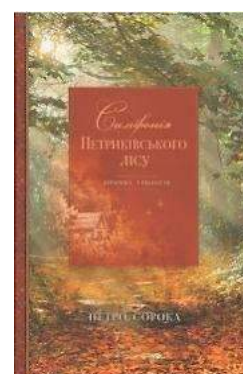
У цій книзі – два історичні твори, написані у формі діаріушів, головними персонажами яких виступають Іван Мазепа і Тимофій Бордуляк. На перший погляд, дивне сусідство. Де ті спільні точки дотикання, що об'єднують такі відмінні постаті, віддалені в часі на три століття?

Один – гетьман, чільний політичний діяч, борець за волю України, що кинув виклик російській деспотії, інший – письменник, автор малих жанрових форм, до якого тулиться епітет «тихий», бо все життя прожив у провінційній галицькій глибинці. У першого – володарський жезл, тобто гетьманська булава, а в другого – пастирський посох.

931. Сорока, П. Симфонія Петриківського лісу [Текст] / П. Сорока. – Львів: Априорі, 2015. – 312 с.

Головний герой цієї книги – пейзаж, що владарює безроздільно.

Її не можна «ковтнути» одним духом, як, скажімо, детектив і фентезі, чи навіть жіночий роман. Тому читати її потрібно не поспішаючи, подовгу насолоджуючись рядками:

«На широкій галявині білі голівки кульбаби піднялися над зеленою рістнею трави і зблизька нагадують праведників в ореолах німбів. Побожно пролітають над ними бджоли й джмелі, в повітрі звучить тиха і лагідна мелодія»; «Без сонця цей озерний пейзаж огортається в присмукток: трави видаються мерхлими, дерева осамотілими і чахлими, ніби глибоко-осіннієвими, заполошеними, а побіліла просторінь неба – такою спримиренною, неначе саме в цій глушині, в цій застояній воді лісових застумів, виночовує туга і виброджує засмута»...

***Творчість П. Сороки на сторінках літературних
збірників, преси та мережі Інтернет***

- 932. Сорока, П. «Ліс горить край нашої оселі»** [та ін.] [Текст] / П. Сорока // Літературне Тернопілля 1984–2007 рр.: антол. / редкол.: Б. Бастюк, О. Герман, Р. Гром'як [та ін.]. – Тернопіль, 2007. – С. 564-574.
- 933. Сорока, П. «Не можна світло взяти у долоні...»** [Текст] / П. Сорока // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 5. – Тернопіль, 2009. – С. 154-156.
- 934. Сорока, П. Божий суд. Україна. Молитва. [та ін.]** [Текст]: вірші із циклу «Слово» / П. Сорока // Курінь: літ.-мистец. альм. – Вип. 2. – Збараж, 1992. – С. 7.
- 935. Сорока, П. Життя і смерть Ганни Собачко** [Текст] / П. Сорока // Тернопілля'96: регіон. річник. – Кн. 2. – Тернопіль, 1996. – С. 468-470.
- 936. Сорока, П. Заспівали могили на конях** [Текст] / П. Сорока // Тернопілля'98-99: регіон. річник. – Кн. 4. – Тернопіль, 2003. – С. 473.
- 937. Сорока, П. Іван Долар** [та ін.] [Текст]: (фрагм. із денника) / П. Сорока // Літературне Тернопілля 1984-2007 рр.: антол. / редкол.: Б. Бастюк, О. Герман, Р. Гром'як [та ін.]. – Тернопіль, 2007. – С. 575-578.
- 938. Сорока, П. Княжна Рєпіна розповідає Марку Вовчку про Шевченка. Останній автопортрет Шевченка** [Текст]: вірші / П. Сорока //

Поетична Шевченкіана Тернопілля / упоряд. Б. Бастюк. – Тернопіль, 2007. – С. 92-93.

939. **Сорока, П. Під хмарним небом** [Текст]: фрагм. денника 2006 року / П. Сорока // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 43-66.
940. **Сорока, П. Сповідь сльозою маляра Никифора. Апокриф мандрівного дяка Отченашика [та ін.]** [Текст]: повісті / П. Сорока // Літературна Збаражчина. – Збараж, 1996. – С. 184-194.
941. **Сорока, П. Тихе безсмертя Володимира Гладкого** [Текст] / П. Сорока // Тернопілля'97: регіон. річник. – Кн. 3. – Тернопіль, 1997. – С. 224.
942. **Сорока, П. Характер сміху в романі «Волинь» Уласа Самчука** [Текст] / П. Сорока // Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка / редкол.: М. П. Ткачук, Р. Т. Гром'як, О. Глотов [та ін.] – Вип. 2 (17): зб. наук. праць за матер. Всеукр. наук. конф. «Творчість Уласа Самчука в контексті сучасної культури», 21-22 лютого 2005 р. – Тернопіль, 2005. – С. 182-186.
943. **Сорока, П. Шляхами народної волі** [Текст] / П. Сорока // Тернопілля'98-99: регіон. річник. – Кн. 4. – Тернопіль, 2003. – С. 388.

* * * * *

944. **Сорока, П. «... Те, що лиш богом дається»** [Текст]: до 60-річчя Дмитра Кременя / П. Сорока // Українська літературна газета. – 2013. – 23 серп. – С. 1, 5.
945. **Сорока, П. «Всім у житті сповідатись урешті пора наступає...»** [Текст] / П. Сорока // Русалка Дністрова. – 1995. – № 9.
946. **Сорока, П. «Не питай міра кволості де: кволий я вже своєю силою...»** [Текст] / П. Сорока // Божий сіяч. – 1998. – № 3.
947. **Сорока, П. «Прокинувся на аркуші рядок...»** [Текст] / П. Сорока // Народне слово. – 1997. – 28 листоп.
948. **Сорока, П. «То ж нам вмирати, брате, не пора»** [Текст] / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2015. – № 2. – С. 8-10.

949. *Сорока, П. Багатогранність творчого таланту* [Текст]: штрихи до мистець. силуету Левка Різника / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2015. – № 3. – С. 67-70.
950. *Сорока, П. Байки* [Текст] / П. Сорока // Селянська доля. – 1992. – 22 черв.
951. *Сорока, П. Бісер на долоні: денник 2003 року* [Текст] / П. Сорока // Кур'єр Кривбасу (м. Кривий Ріг). – 2004. – № 4. – С. 117-161.
952. *Сорока, П. Блудний лебідь Ярослав Павуляк* [Текст]: до 65-річчя поета / П. Сорока // Українська літературна газета. – 2013. – 3 трав. (№ 9). – С. 14.
953. *Сорока, П. В передчутті дощу. Літературний денник* [Текст] / П. Сорока // Дзвін. – 2004. – № 5-6. – С. 65-83.
954. *Сорока, П. В робітні поетичного перекладу* [Текст]: [про С. Ткаченка-перекладача] / П. Сорока; друк. за вид.: П. Сорока 3 вершин чужого світу // Зарубіжна література. – 2007. – № 14. – С. 6-12.
955. *Сорока, П. Вгору піднесене серце* [Текст]: інтроверсійний денник 2005 року / П. Сорока // Дзвін. – 2005. – № 11. – С. 28-39.
956. *Сорока, П. Велика теорема Ферма* [Текст] / П. Сорока // Дивосвіт. – 2009. – № 3. – С. 24-27.
957. *Сорока, П. Відкритий лист до Тетяни Винник* [Текст] / П. Сорока // Українська літературна газета. – 2014. – 31 січ. – С. 14-15.
958. *Сорока, П. Відлуння живого слова* [Текст] / П. Сорока, Р. Галицька // Літературний Тернопіль. – 2015. – № 1. – С. 122–124. – **Рец. на кн.: Життя зі словом** [Текст]: ювіл. зб. на пошану д-ра філол. наук, проф. Миколи Ткачука. – Київ; Дрогобич: Посвіт, 2014. – 598 с.
959. *Сорока, П. Голос мудрої любові* [Текст]: [про творч. М. Дочинця] / П. Сорока // Літературна Україна. – 2015. – 9 квіт. – С. 7.
960. *Сорока, П. Далеко не особисте Віталія Коротича* [Текст] / П. Сорока // Літературна Україна. – 2013. – 16 трав. – С. 10.

961. *Сорока, П. Єдиним серцем і устами* [Текст]: лірич. денник 2006 / П. Сорока // Дзвін. – 2006. – № 11-12. – С. 36-62.
962. *Сорока, П. З пером жар-птиці у руці*: Ганна Черінь [Текст] / П. Сорока // Дивослово. – 2005. – № 10. – С. 66-68.
963. *Сорока, П. За покликом долі* [Текст]: до 70-ліття проф. Романа Гром'яка / П. Сорока // Слово і час. – 2007. – № 3. – С. 30-32.
964. *Сорока, П. Застиглий вогонь* [Текст]: літ. денник 2006 року / П. Сорока // Березіль. – 2006. – № 7-8. – С. 126-163.
965. *Сорока, П. Зерна тиші* [Текст]: вірші / П. Сорока // Дзвін. – 1991. – № 9. – С. 10.
966. *Сорока, П. Історія в шаржах* [Текст]: проза / П. Сорока // Дзвін. – 2013. – № 5-6. – С. 169-170.
967. *Сорока, П. Квіти на ешафоті* [Текст]: вірші / П. Сорока // Тернопіль. – 1992. – дод. № 4. – С. 15.
968. *Сорока, П. Коли віки стають на коліна* [Текст]: [Про Богдана Ткачика – укр. худ.] / П. Сорока // Дзвін. – 2005. – № 12. – С. 147–153.
969. *Сорока, П. Ліричний щоденник душі* [Текст]: [про першу поетич. зб. Петра Гринчишина «Мова твоїх рук»] / П. Сорока // Вільне життя. – 2005. – 20 серп.
970. *Сорока, П. Література Тернопілля на зламі тисячоліть* [Текст] / П. Сорока // Свобода. – 2005. – 22 жовт.
971. *Сорока, П. Микола Дмитрух: грані осяйного таланту* [Текст]: [карикатурист Тернопілля] / П. Сорока // Дзвін. – 2014. – № 6. – С. 148-153.
972. *Сорока, П. Микола Дмитрух: грані осяйного таланту* [Текст]: до 60-ліття митця / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2014. – № 3. – С. 77-83.
973. *Сорока, П. Мистецтво, радісне в собі, або по той бік неба* [Текст]: [творч. Г. Ткачик] / П. Сорока // Дзвін. – 2012. – № 4. – С. 153-155.

974. *Сорока, П. Міні-новели* [Текст] / П. Сорока // Тернопіль. – 2008. – № 1. – С. 45-51.
975. *Сорока, П. Мої друзі в житті та літературі* [Текст] / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2011. – № 1. – С. 85-97. – закінч., поч.: 2010, № 4.
976. *Сорока, П. Мої друзі в житті та літературі* [Текст] / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2010. – № 4. – С. 71-86.
977. *Сорока, П. На крутозламі життєвих доріг* [Текст]: [про Івана Гнатюка] / П. Сорока // Літературна Україна. – 1998. – 17 груд.
978. *Сорока, П. На рівні душі* [Текст]: до 70-річчя від дня народж. худ. Євгена Удіна / П. Сорока // Дзвін. – 2007. – № 5-6. – С. 163-170.
979. *Сорока П. На рівні душі* [Текст]: [рец. на кн. Георгія Петрук-Попика «Погляд з третього неба»] / П. Сорока // Свобода. – 2006. – 21 січ.
980. *Сорока, П. На рівні душі* [Текст]: до 70-річчя від дня народж. і 50-річчя творч. діяльності Євгена Удіна / П. Сорока // Образотворче мистецтво. – 2007. – № 3. – С. 130-131.
981. *Сорока, П. На сторожі правди і любові* [Текст]: про Докію Гуменну (до 100-річчя письм.) / П.Сорока // Дивослово. – 2004. – № 5. – С. 57-62.
982. *Сорока, П. Навпроти дощу і лісу* [Текст]: денники 2008 року / Петро Сорока // Дзвін. – 2009. – № 7. – С. 24-62.
983. *Сорока, П. Натхненний правдою і любов'ю* [Текст]: [про Бориса Хижняка] / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2013. – № 1. – С. 116-121.
984. *Сорока, П. Не досить поселитися у бочці. Пень. [та ін.]* [Текст]: байки / П. Сорока // Селянська доля. – 1992. – 27 жовт.
985. *Сорока, П. Небо поезії Ігоря Герети* [Текст] / П. Сорока // Тернопіль вечірній. – 1998. – 26 січ.

986. **Сорока, П. Нездоланний дух Залізного-поета** [Текст]: [про Валерія Залізного] / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2013. – № 1. – С. 66-67.
987. **Сорока, П. Неперемінаюче** [Текст]: денники 2013 року / П. Сорока // Дзвін. – 2013. – № 9. – С. 54-82.
988. **Сорока, П. Органічна глибина простоти, або В ритмі серця** [Текст]: штрихи до портр. худ. Івана Холоменюка / П. Сорока // Дзвін. – 2008. – № 5-6. – С. 163-167.
989. **Сорока П. Осінь спонукає до творчості** [Текст]: [огляд віршів поетів-почат.] // Колгоспне життя. – 1988. – 1 жовт.
990. **Сорока, П. Перед незримим віттарем** [Текст]: літ. денник / П. Сорока // Березіль. – 2004. – № 10. – С. 95-128.
991. **Сорока, П. Письменник межових ситуацій** [Текст]: [про Б. Мельничука] / П. Сорока // Дзвін. – 2013. – № 1. – С. 141-142.
992. **Сорока, П. Пише, як живе, і живе, як пише** [Текст]: [про Б. Бастюка] / П. Сорока // Свобода. – 2009. – 10 лип. – С. 8.
993. **Сорока, П. Подорож на годинниковій стрілці** [Текст]: літ. денник 2014 року / П. Сорока // Березіль. – 2014. – № 5-6. – С. 110-128.
994. **Сорока, П. Поет зблизька** [Текст]: [про Бориса Демківа] / П. Сорока // Вільне життя. – 2011. – 22 лип. – С. 5.
995. **Сорока, П. Прозовий ужинок Володимира Присяжного** [Текст]: [рец. на кн. В. Присяжного «Долина днів»] / П. Сорока // Вільне життя. – 2005. – 19 лют.
996. **Сорока, П. Розкіш історії і щастя для нації** [Текст]: відкритий лист до Михайла Іванченка / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2013. – № 1. – С. 125-128.
997. **Сорока, П. Розточчя** [Текст] / П. Сорока // Вітчизна. – 2005. – № 5-6. – С. 136-144.

998. *Сорока, П. Священик з душею поета* [Текст]: презентація книги Василя Погорецького «На роздоріжжі» / П. Сорока // Вільне життя. – 2013. – 10 лип. – С. 6.
999. *Сорока, П. Сестра моя – література* [Текст]: денник 2011 року / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2012. – № 1. – С. 67-81.
1000. *Сорока, П. Сестра моя – література* [Текст]: денник 2011 року / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2012. – № 2. – С. 81-83. – закінч, поч.: № 1.
1001. *Сорока, П. Симфонія Петриківського лісу* [Текст]: лірич. повість / П. Сорока // Дзвін. – 2010. – № 8. – С. 30-95.
1002. *Сорока, П. Сівба світла* [Текст] / П. Сорока // Березіль. – 2005. – № 11. – С. 113-150.
1003. *Сорока, П. Скарби Скарбека і моцартіанська тиша* [Текст]: відкритий лист до Юрія Николишина (думки стороннього) / П. Сорока // Дзвін. – 2015. – № 8. – С. 154-156.
1004. *Сорока, П. Смак небесної скибки* [Текст]: [про зб. поезій «Скибка неба»] / П. Сорока // Дзвін. – 1998. – № 8-9. – С. 154.
1005. *Сорока, П. Срібний птах у небі нашої духовності* [Текст] / П. Сорока // *Studia Methodologica*. – Тернопіль: ТНПУ. – С. 334-339. – **Рец. на кн.: Срібний птах** [Текст]: хрестоматія з укр. літ. для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл.: у 2 т. / упоряд.: Г. Семенюк, М. Ткачук, А. Гуляк. – Київ: Освіта, 2007.
1006. *Сорока, П. Степан Барна: дорогою долі* [Текст] / П. Сорока // Українська літературна газета. – 2015. – 19 черв. – С. 5.
1007. *Сорока, П. Так легко щось минулося в мені...* [Текст]: [про творч. Богдана Андрусика] / П. Сорока // Дніпро. – 2005. – № 7-8. – С. 138-141.
1008. *Сорока, П. Творчий злет Петра Тимочка* [Текст] / П. Сорока // Свобода. – 1997. – 4 верес.

- 1009. Сорока, П. Томографія ринкового черева** [Текст]: [повість Богдана Грабовського «Фігова брость»] / П. Сорока // Вільне життя. – 2013. – 20 верес. – С. 5.
- 1010. Сорока, П. Хрест і терни Жанни Юзви** [Текст]: [творч. письм.] / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2013. – № 1. – С. 122-124.
- 1011. Сорока, П. Художній світ Соломії Ткачик, або у пошуках мистецького ідеалу** [Текст] / П. Сорока // Літературний Тернопіль. – 2013. – № 3. – С. 71-73.
- 1012. Сорока, П. Час і нагода Романа Дідули** [Текст] / П. Сорока // Літературна Україна. – 2013. – 18 квіт. – С. 5.
- 1013. Сорока, П. Шлях до себе справжнього або Марафонський забіг Бориса Тимошенка** [Текст] / П. Сорока // Літературна Україна. – 2013. – 12 верес. – С. 14.
- 1014. Сорока, П. Ярмо і Тягар: сповідь перейшлих літ** [Текст] / П. Сорока // Дзвін. – 2014. – № 10. – С. 26.

* * * * *

- 1015. Сорока, П. «Доля між рядками...»** [Електронний ресурс]: [про Івана Потія] / П. Сорока // Золота пектораль. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://zolotapektoral.te.ua/petro-soroka-dolya-mizh-ryadkamy/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 08.06.2016.
- 1016. Сорока, П. Вірші для Галі. Язичники [та ін.]** [Електронний ресурс]: вірші / П. Сорока // Поетичні Майстерні. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], [2008]. – Режим доступу: <http://maysterni.com/user.php?id=1690&t=0>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 08.06.2016.
- 1017. Сорока, П. Калач. Серед літа випав сніг [та ін.]** [Електронний ресурс]: вірші / П. Сорока // OnlyArt. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2011-2016. – Режим доступу: <https://onlyart.org.ua/children/>

[virshi_dlya_ditey/veseli-virshyky-dlya-ditej-gorobtsi-pro-l/](http://virshi.dlya.ditey/veseli-virshyky-dlya-ditej-gorobtsi-pro-l/), вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 08.06.2016.

- 1018. Сорока, П. Нерозумна гава. Плаче зайчик під кущем [та ін.]** [Електронний ресурс]: вірші / П. Сорока // Весела Абетка. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], [2016]. – Режим доступу: <http://abetka.ukrlife.org/soroka2.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 08.06.2016.

***Література про життя
та творчість Петра Сороки***

- 1019. Бастюк, Б. Сатира у байках** [Текст]: [перша поетич. зб. Петра Сороки] / Б. Бастюк // Колгоспне життя. – 1989. – 14 січ.
- 1020. Бондар, Л. Крізь призму народії** [Текст]: [рец. на кн. П. Сороки «Сповідь сатирика»] / Л. Бондар // Вільне життя. – 1991. – 9 трав.
- 1021. Дерей, В. Вийшли з друку нотатки про монографію Петра Сороки** [Текст] / В. Дерей // Вільне життя. – 1995. – 16 черв.
- 1022. Зимомрія, М. Душа повна слів** [Текст]: [Петру Сороці – 50] / М. Зимомрія // Свобода. – 2006. – 7 січ.
- 1023. Квасюк, О. Цвіркуни прикочують осінь** [Текст]: [вийшла наук. моногр. нашого земляка П. Сороки «Художній світ Ліди Палій»] / О. Квасюк // Народне слово. – 1997. – 19 верес.
- 1024. Кравчук, В. Правда життя – правда поезії** [Текст]: [вийшла нова моногр. кн. Петра Сороки «Світ поезії Петра Перебийноса»] / В. Кравчук // Народне слово. – 1997. – 5 верес.
- 1025. Ліберний, О. Пишайтеся, що живете в Україні** [Текст]: [П. Перебийніс вручив П. Сороці літ. премію ім. В. Сосюри] / О. Ліберний // Свобода. – 2005. – 5 листоп.
- 1026. Стрільчук, М. Презентація нової книги Петра Сороки** [Текст] / М. Стрільчук // Тернопіль вечірній. – 1996. – № 64. – 11 верес.

1027. Ткаченко, С. «Добра вість» від Петра Сороки [Текст] / С. Ткаченко // Ятрань: літ.-мистец. і громад.-політ. часоп. творчих сил глибинної України: № 6. – Тернопіль, 2006. – С. 52-61.

1028. Ткачук, М. Я пив натхнення золоте вино [Текст]: [роздуми над новою зб. Петра Сороки] / М. Ткачук // Русалка Дністрова. – 1996. – № 6. – С. 3

* * * * *

1029. Дем'янова, І. Сорока Петро Іванович [Текст]: [біогр.] / І. Дем'янова // Тернопільський Енциклопедичний словник / редкол.: Г. Яворський, Б. Мельничук, М. Ониськів [та ін.]. – Тернопіль, 2008. – Т. 3: П-Я. – С. 315.

1030. Петро Сорока [Текст]: [біогр. довідка] // Літературне Тернопілля, 1984-2007 рр : антол. – Тернопіль, 2007. – С. 563-578: фотогр.

1031. Петро Сорока [Текст]: [біогр.] // Письменники Тернопілля. Члени Національної спілки письменників України: бібліогр. довідка. – Тернопіль, 2010. – С. 88: фотогр.

1032. Сорока Петро [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С. 41-46: фотогр.

1033. Сорока Петро Іванович [Текст] // Література землі Збараської: бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від., упоряд. М. Дем'янюк. – Вип. 1. – Збараж, 1995. – С. 21.

1034. Сорока Петро Іванович [Текст] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від., упоряд. Н. Сенчишин. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 19-21, 40-41.

1035. Сорока Петро Іванович [Текст] // Сподвижники поля духовного [Текст]: лауреати Всеукр. літ.-мистец. та громад.-політич. премії ім. Бра-

тів Б. та Л. Лепких / М. М. Ониськів, В. В. Уніят; наук. ред. С. Півторак. – Тернопіль, 2010. – С. 64-65.

- 1036. Сорока Петро Іванович** [Текст] // Хто є хто на Тернопільщині: видатні земляки / редкол.: В. Й. Бачинський, В. В. Болгов, А. В. Вихрущ [та ін.]. – Вип. 2. – Київ, 2005. – С. 57.

* * * * *

- 1037. «Багатогранний талант науковця»** [Електронний ресурс]: до 60-річчя від дня народж. Петра Івановича Сороки, письменника літературознавця, краєзнавця: [біографія, бібліографія] // Наукова бібліотека ТНПУ імені Володимира Гнатюка. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2015. – Режим доступу: <http://www.library.tnpu.edu.ua/index.php/bibliography-lists/233-bibliography-lists-literature-16/1662-soroka>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 14.10.2016.

- 1038. «Перед незримим вітарем...»** [Електронний ресурс]: презентація творчості Петра Сороки: [відео, віртуальна виставка] // YouTube. Збараж ЦБС. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=1JSqnpBclLs&spfreload=10>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.09.2016.

- 1039. Камінчук, А. Зелена євангелія** [Електронний ресурс]: [про збірку П. Сороки «Лісові псалми»] / А. Камінчук // Слово Просвіти. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2009-2016. – Режим доступу: <http://slovoprosvity.org/2012/09/10/%D0%B7%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%B0-%D1%94%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%B3%D0%B5%D0%BB%D1%96%D1%8F/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 14.10.2016.

- 1040. Пасічник, Н. Петро Сорока: На окремих ентузіастах національної культури не втримати** [Електронний ресурс]: [інтерв'ю] / Н. Пасічник // ZAXID.NET. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2010. –

- Режим доступу: http://zaxid.net/news/showNews.do?petro_soroka_na_okremih_entuziastah_natsionalnoyi_kulturi_ne_vtrimati&objectId=1107714, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 08.06.2016.
- 1041. Петро Сорока: «Ніким не мовлені слова»** [Електронний ресурс]: [про творчість П. Сороки] // Культура Тернопільщини. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://info.library.te.ua/2016/02/blog-post.html?view=timeslide>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 14.10.2016.
- 1042. Сапон, В. «Бо я – Петро. Апостол цього лісу...»** [Електронний ресурс]: [про книгу П. Сороки «Симфонія петриківського лісу»] / В. Сапон // Буквоїд. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2008. – Режим доступу: <http://bukvoid.com.ua/reviews/books/2015/11/03/073517.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 14.10.2016.
- 1043. Сорока Петро Іванович** [Електронний ресурс]: [біографія, віртуальна виставка] // Регіональний інформаційний портал Тернопільщина. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://irp.te.ua/soroka-petro-ivanovy-ch/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 14.07.2016.
- 1044. Фарина, І. Наодинці зі світом** [Електронний ресурс]: [про П. Сороку] / І. Фарина // Вільне життя. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://vilne.org.ua/2016/01/%D0%BD%D0%B0%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BD%D1%86%D1%96-%D0%B7%D1%96-%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%BE%D0%BC/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 08.06.2016.

Тарасюк Надія

Надія Тарасюк народилась 14 березня 1983 року в селі Великі Вікнини Збаразького району Тернопільської області. Закінчила філологічний факультет ТНПУ ім. Володимира Гнатюка. Працює вчителем української мови та літератури в рідному селі. Член крайового об'єднання при ТОО НСПУ (2008), НСЖУ (2010). Редактор шкільної газети, літературно-журналістського гуртка «Сонячний зайчик і Ко». Нагороджена почесною грамотою НСПЖУ (2014). Друкувалась у газетах, журналі «Літературний Тернопіль», літературно-мистецькому збірнику «Рушник» (2001) та збірнику інтимної лірики поетів Тернопілля «Цілунок троянди» (2012), в альманахах «Ключі» (2001), «Подільська толока» (2008 – 2013), «Освітнянська скриня» (2009, 2011, 2013).

Учасник проекту «Провесінь Тернопілля» (творчість молодих он-лайн: літературний відеоподкаст, 2011-2012).

Авторка поетичних збірок «Туману яблуневого роса» (2004) та «Про що мовчала шибка» (2014).

Творчість Надії Тарасюк

1045. Тарасюк, Н. Про що мовчала шибка [Текст]: лірика / Н. Тарасюк. –

Тернопіль: Терно-граф, 2014. – 92 с.

Нова збірка творів молоді поетеси з Тернопілля Надії Тарасюк пронизана ліризмом. Через призму власного світобачення, торкаючись багатьох тем, авторка запрошує у світ її величності Поезії з усією свіжістю образів і метафор.

*Творчість Н. Тарасюк на сторінках
літературних збірників, преси та мережі Інтернет*

- 1046. Тарасюк, Н. [Десь за обрій ображено зник...] [та ін.]** [Текст]: вірші / Н. Тарасюк // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 90-91.
- 1047. Тарасюк, Н. [По степах широких осінь золотиста...] Надвечір'я [та ін.]** [Текст]: вірші / Н. Тарасюк // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 5. – Тернопіль, 2009. – С. 66-67.
- 1048. Тарасюк, Н. Вночі розквітла калина** [Текст] / Н. Тарасюк // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда; ред. В. Барна. – Вип. 4. – Тернопіль, 2008. – С. 82: фотогр.
- 1049. Тарасюк, Н. Ніч, як чорноока панна** [Текст]: вірші / Н. Тарасюк // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук; В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 143.
- 1050. Тарасюк, Н. Стиглий промінчик визбирує вальс** [Текст]: вірші / Н. Тарасюк // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 50-51.
- * * * * *
- 1051. Тарасюк, Н. Вишнівець** [Текст]: вірш / Н. Тарасюк // Народне слово. – 2008. – 11 лип.
- 1052. Тарасюк, Н. Похвалилися** [Текст]: усмішка / Н. Тарасюк // Вільне життя. – 2011. – 17 серп. – С. 9.
- 1053. Тарасюк, Н. Сонячна бочечка** [Текст] / Н. Тарасюк // Вільне життя. – 2011. – 7 верес. – С. 7.
- 1054. Тарасюк, Н. Часничок. Безсоння** [Текст]: вірші / Н. Тарасюк // Свобода. – 2012. – 21 берез.

*Література про життя та
творчість Н. Тарасюк*

1055. Надія Тарасюк [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 90: фотогр.

1056. Надія Тарасюк [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 8. – Тернопіль, 2012. – С. 50: фотогр.

* * * * *

1057. Тарасюк Надія [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2015. – С. 47: фотогр.

* * * * *

1058. Сиско, І. Шкільне медіа з Великих Вікнин – дипломант Міжнародного конкурсу [Електронний ресурс]: [керівник проекту і ред. газети – вчитель укр. мови і літ. та світової літ., член НСЖУ Надія Тарасюк разом із своїми учнями-старшокласниками, чл. літ.-журналістського гуртка «Вишиванка» щоквартально видрукують свіжий номер газети, якій у трав. виповнилось три роки] / І. Сиско // Народне слово. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2013. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2014/05/19/shkilne-media-z-velykyh-viknyn-dyplomant-mizhnarodnoho-konkursu/>. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 19.06.2016.

Філик Ігор

Філик Ігор Борисович народився 10 квітня 1954 року в м. Улан-Уде Бурятської АРСР, нині Бурятія, РФ, згодом разом із сім'єю переїхав до Вишнівця, де закінчив середню школу – журналіст, літератор. Член НСЖУ. Закінчив Тербовлянське культосвітнє училище (нині вище училище культури), здобув фах бібліотекаря. Працював робітником Вишнівецької шкіргалантерейної

фабрики; завідувачем бібліотекою в с. Малі Вікнини Збараського району. Від 2001 року – кореспондент Збараської районної газети «Народне слово».

Автор збірок поезій «Поговоримо по щирості» (1996), «На ніжних струнах серця і пісень» (2001), більш ніж тисячі різножанрових публікацій у засобах масової інформації, зокрема на шпальтах районної газети, а відтак – обласних «Вільне життя», «Свобода», «Західна Україна».

Вірші його, окрім цих видань, знайшли місце в альманахах «Курінь» (Галицько-Волинського братства, 1992р.), «Тернопільщина літературна» (1992).

З 1980 року Ігор Борисович – учасник обласного літературного об'єднання, районної літературно-мистецької студії «Рушник».

Ігор Філик щиро любив свою українську землю, рідний Вишнівець, людей Збаражчини. Писав про них з великою любов'ю, пропускаючи кожен матеріал через серце.

Був добрим товаришем, співчутливою людиною, здатною віддати все тому, хто потребував його допомоги, був готовий прихилити неба кожному – і близькій людині, і незнайомцю.

Його вірші світлі та радісні охоче озвучують музикою різні автори.

Помер 10 лютого 2008 року у смт. Вишнівець, Збараського району.

Творчість Ігоря Філика

1059. Філик, І. Поговоримо по-щирості [Текст]: поезії / І. Філик. – Збараж, 1996. – 30 с.

«Поговоримо по щирості» – перша збірка нашого земляка із Вишнівеччини Ігора Філика.

«... довгих 17 літ йшов я до цієї збірки. Може, не все у ній вивірено до кінця(але я так прагнув бути одвертим з Тобою!) – то ж прийми мене таким, яким я є у ній: веселого, і з краплинами смутку, щасливого, а підчас, розтривоженого нашим неспокійним, але таким прекрасним буттям...»

Ігор Філик.

1060. Філик, І. На ніжних струнах серця і пісень [Текст]: поезії і пісні /

І. Філик. – Збараж: Медобори, 2002. – 31 с.

«Остання сторінка... Дійшли до мети?

А може, ще вернусь я знову?»

Саме цим віршем, мій сердешний товаришу, завершував я п'ять літ тому свою першу поетичну ластівку – збірку віршів «Поговоримо по щирості».

Наступні п'ять років принесли мені чимало несподіванок: не зовсім очікуваних, але більше – приємних.

Найбільшою приємністю вважаю ту, що не звівся я в друзях – яких у мене так багато...

Ігор Філик.

Творчість І.Філика на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

1061. Філик, І. А було б йому – шістдесят п'ять... [Текст]: [спогад про викл. Романа Бартасевича] / І. Філик // Тернопілля' 98-99: регіон. річник. – Кн. 4. – Тернопіль, 2003. – С. 206-207.

1062. Філик, І. Дарунок вчителю [Текст]: вірш / І. Філик // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 6. – Тернопіль, 2010. – С. 126.

- 1063. Філик, І. День перший, день останній** [Текст]: [пам'яті письм. В. Гриба] / І. Філик // Гриб, В. Незакінчена новела... Новели, спогади, есе / В. Гриб / ред.-упоряд. В. Кіріндась. – Тернопіль, 2010. – С. 58-59.
- 1064. Філик, І. Краю вишневий! Снимо ми тобою...** [Текст]: [про видат. людей Вишнівеччини] / І. Філик // Тернопілля' 98-99: регіон. річник. – Кн. 4. – Тернопіль, 2003. – С. 439-440.
- 1065. Філик, І. Лист до коханої в Італію** [Текст]: пісня / І. Філик // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С.172-173.
- 1066. Філик, І. Молитва за неньку. Провесінь** [Текст]: вірші / І. Філик // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук; В. Хрін. – Збараж, 2001. – С.83-89.
- 1067. Філик, І. На чорнім оксамиті ночі. А роки – наче лебеді** [Текст]: пісні / І. Філик // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С.169-173.
- 1068. Філик, І. Найщасливіша нині – ти...** [Текст]: вірш / І. Філик // Курінь: літ. альм. / упоряд. та ред. П. Сорока. – Вип. 2. – Збараж, 1992. – С. 28.
- * * * * *
- 1069. Філик, І. Великдень. Квітневий сніг** [Текст]: вірші / І. Філик // Вільне життя. – 2001. – 14 квіт.
- 1070. Філик, І. Душу я ненці несу** [Текст]: вірш / І. Філик // Вісник історії краю. – 1997. – № 5. – трав. – С. 4.
- 1071. Філик, І. Зоря надії** [Текст]: вірш / І. Філик // Народне слово. – 2002. – 1-7 січ.
- 1072. Філик, І. Коли розпрозориться небо...** [Текст]: вірші / І. Філик // Народне слово. – 2013. – 8 лют. – С.6: фотогр.
- 1073. Філик, І. Мій славний краю** [Текст]: поезія / І. Філик // Народне слово. – 1997. – 27 серп.

- 1074. Філик, І. Молитва за неньку** [Текст]: вірші / І. Філик // Народне слово. – 2008. – 15 лют.
- 1075. Філик, І. Молитва за неньку. Зоря надій. Квітневий сніг** [Текст]: вірші / І. Філик // Народне слово. – 2009. – 6 лют.
- 1076. Філик, І. Нова зоря встає** [Текст]: вірш / І. Філик // Народне слово. – 2001. – 24 серп.
- 1077. Філик, І. Переможниця** [Текст]: вірш / І. Філик // Народне слово. – 2002. – 13 груд.
- 1078. Філик, І. Поезія – як юність, як натхнення** [Текст]: [про поетесу-початківця Левчук Іванку з с. В. Луб'янки] / І. Філик // Народне слово. – 2005. – 1 лип.
- 1079. Філик, І. Поштовий роман** [Текст]: вірші / І. Філик // Народне слово. – 2003. – 18 лип.
- 1080. Філик, І. Україні** [Текст]: вірш / І. Філик // Народне слово. – 1993. – 13 серп.
- 1081. Філик, І. Сіроока матусина радість** [Текст]: [про поетесу-початківця Ірину Ревун] / І. Філик // Народне слово. – 2001. – 24 серп.
- * * * * *
- 1082. Філик, І. Пісня про Вишнівець** [Електронний ресурс]: вірш // Українські пісні. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2003-2014. – Режим доступу: <http://www.pisni.org.ua/songs/5254302.html>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 25.05.2016.
- 1083. Філик, І. Місто над ставом** [Електронний ресурс]: вірш // «Топільче»: про Тернопіль і тернополян. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2007-2013. – Режим доступу: http://topilche.te.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=183:filyk-ihor-terno-pil-misto-nad-stavom&catid=30&Itemid=158, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 25.05.2016.

- 1084. Філик, І. Присвячено В. К.** [Електронний ресурс]: вірш // «Курінь». Літературно-мистецький альманах. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2008. – Режим доступу: <http://www.kurin.ho.ua/42.html#32>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 25.05.2016.

***Література про життя та
творчість Ігоря Філика***

- 1085. Філик Ігор Борисович** [Текст]: [біогр.] // Тернопілля'98-99: регіон. річник. – Кн. 4. – Тернопіль, 2003. – С. 670: фотогр.

* * * * *

- 1086. Бабійчук, Б. Реквієм Ігорові Філику** [Текст]: вірш / Б. Бабійчук // Народне слово. – 2008. – 15 лют.

- 1087. Кіріндась, В. Світлій пам'яті талановитого поета-пісняра, журналіста, вірного побратима Ігоря Філика** [Текст]: вірш / В. Кіріндась // Народне слово. – 2008. – 22 лют.

- 1088. Кравчук, В. Побратиму** [Текст]: [вірш присвяч. світлій річниці І. Філика] / В. Кравчук // Народне слово. – 2009. – 6 лют.

- 1089. Михайлюк, С. [Рецензія]** [Текст] / С. Михайлюк // Вісник історії краю. – 1996. – № 6. – черв. – С. 7. – Рец. на книгу: **Філик, І. Поговоримо по-щирості** [Текст]: поезії / І. Філик. – Збараж, 1996. – 30 с.

- 1090. Побігушко, Г. Пам'яті поета** [Текст]: [вірш присвяч. І. Філику] / Г. Побігушко // Народне слово. – 2008. – 22 лют.

* * * * *

- 1091. о. Сливка, Р. Філик Ігор Борисович** [Текст]: [біограф.] / о. Р. Сливка; М. Федечко // Тернопільський Енциклопедичний словник. – Тернопіль, 2009. – Т. 4 (дод.): А-Я. – С. 659: фотогр.

- 1092. Філик Ігор Борисович** [Текст] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.,

упоряд. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 41-42.

Харчук Борис

Борис Микитович Харчук народився 1931 року в селі Лози Збараського району Тернопільської області в селянській родині. У 1950 р. закінчив Вишневецьку середню школу і вступив до Кременецького педагогічного інституту, звідки перевівся до Полтави. 1954 року він закінчив історико-філологічний факультет Полтавського педагогічного інституту ім. В.Г. Короленка.

Ще студентом розпочав творчі справи, що почалися з віршів. Тоді ж відвідував літературне об'єднання при редакції обласної газети «Зоря Полтавщини», де групувались полтавські письменники. Він починав з віршів, підготував навіть збірку, але швидко зрозумів що покликання його є проза. Влітку 1954р. викладач української літератури педагогічного інституту О. Данисько привів свого випускника в літературно-меморіальний музей І. Котляревського і рекомендував на посаду наукового працівника. Там невдовзі він і розпочав писати свою першу повість «Йосип з гроша здачі», яку у 1956р. надрукував журнал «Дніпро». Після виходу цієї повісті Бориса Харчука запрошують у Київ. Там він працював у ЦК ЛКСМУ – завідував сектором преси, редагував журнал «Малютко», пізніше – був відповідальним секретарем журналу «Знання та праця».

Уже перша повість (окреме видання 1957р.) стала своєрідним прологом до всього того, що він сказав у наступних творах. Б. Харчук був великим працелюбом і сказав багато, і творів опублікував немало, незважаючи на активну протидію з боку недругів.

Після першої книги виходили такі збірки оповідань і повістей: «З роздоріжжя» (1958); «Станція», «Настуся» (1965); «Закам'янілий вогонь» (1966);

«Неслава» (1968); «Школа» (1979); «Зазимки і весни» (для дітей, 1967); «Горохове чудо» (1969); «Помста» (1970); «Материнська любов» (1972). Окремо вийшли повісті «Невловиме літо» (1981); «Подорож до зубра» (1986). Кращі твори увійшли до збірки «Розстріляні ночі» (1980). Особливу цінність складають романи «Волинь» (в 4-х томах, 1959-65); «Місяць над майданом» (1970) та «Кревняки» (1984). У своїх кращих творах Борис Харчук показав життя і побут селян-поліщуків протягом ХХ ст., показав правдиво і співчутливо. Він належав до письменників, що довіряють читачеві, писав переважно про тих, кому не до книжок день у день при землі, у виснажливій роботі. Мав свого читача – всіх тих, кому боліло те, що боліло і йому, вірячи в силу слова, своєчасно мовленого і своєчасно почутого. Його повість «Вишневі ночі» була екранізована українськими кінематографістами. Також були твори, котрі не могли з'явитися за життя автора і пізніше дійшли до читача: роман «Межі і безмежжя» (написаний в 1966 р.), повісті «Українські ночі» (1985) та «Мертвий час» (1987); начерки роману «Плач ненародженої душі» (80-ті роки), оповідання і новели.

Твори письменника ще за життя перекладались на англійську, німецьку, іспанську, вірменську, російську, таджицьку та інші мови.

Важко сьогодні уявити українську прозу 60-80 років без Бориса Харчука. За цей час з-під пера письменника вийшло понад 30 романів та повістей, більшість яких стала помітним явищем на ниві української літератури. Народ, суспільство, клас, рід, людина – ось основні ланки зацікавлень письменника. Бориса Харчука завжди приваблювали проблеми моральності, конкретного розуміння добра і зла. Йому боліли короткозорість споживача, байдужість людей, що не відчують у своїй долі історичного кореня. У нелегкі застійні часи Борис Микитович був палким поборником всього національного. Писав у шухляду, боліло змучене інфарктами серце. Але писав, творив.

Передчасна смерть не дала змоги завершити і випустити в світ низку творів. Згасла зірка над Лозами безсніжного січня 1988 року, але книги Б. Харчука житимуть на землі, бо вони твердо увійшли в золотий фонд української літератури. А значить і самому авторові подарували безсмертя.

Творчість Бориса Харчука

1093. Харчук, Б. З роздоріжжя [Текст]: повість / Б. Харчук. – Київ: Рад. письменник, 1958. – 113 с.

1094. Харчук, Б. Цветы на перелогі [Текст]: повість / Б. Харчук. – Москва: Молодая гвардия, 1960. – 157 с.: ил.

1095. Харчук, Б. Йосип з гроша здачі [Текст]: повість / Б.Харчук. – Київ: Веселка, 1965. – 140 с.

У своїй повісті Б.Харчук розповідає про долю волинського хлоп'яка Йосипа. Бать і мати стяглися і спорядили сина до школи. Жадібно тягнувся Йосип до знань, хоч з нього і знущалися «пан керовнік», піп, куркульські синки. Проте не довелося йому довго вчитися – батько заборгував багатієві, отож пішов Йосип у найми, скуштував гіркого хліба.

1096. Харчук, Б. Неслава [Текст]: повість / Б. Харчук. – Київ: Веселка, 1965. – 130 с.

1097. Харчук, Б. Станція «Настуся» [Текст]: оповід. і повісті / Б. Харчук. – Київ: Веселка, 1965. – 151 с.

Ні, не зразу зважився Трохим утекти з рідного дому. Аж коли мачуха познущалася з його захоплення – потрощила горщики з квітами й усякою пашницею, що їх любовно

виросував хлопець, – він сів у перший-ліпший автобус і поїхав світ за очі. Примхлива доля привела Трохима на цілинні землі.

1098. Харчук, Б. Закам'янілий вогонь [Текст]: повісті та новели / Б. Харчук. – Київ: Рад. письм., 1966. – 198 с.: іл.

1099. Харчук, Б. Зазимки і весни [Текст]: повість / Б. Харчук. – Київ: Веселка, 1967. – 148с.

Гостросюжетні повісті визначного майстра української прози вражають щирістю, правдивістю, умінням автора тонко передати найменші порухи душі персонажа. Глибоко розкриваючи характери дітей і дорослих, що живуть і працюють на західноукраїнських землях у довоєнний час, у роки Великої Вітчизняної війни та перші повоєнні роки.

Письменник утверджує такі риси, як чесність, мужність, готовність до самопожертви в ім'я інших, і викриває підлість, дворушництво, зраду.

1100. Харчук, Б. Помста [Текст]: повість та новели / Б. Харчук. – Київ: Веселка, 1970. – 279 с.

1101. Харчук, Б. Місяць над майданом [Текст]: роман / Б. Харчук. – Київ: Рад. письм., 1971. – 280 с.: іл.

1102. Харчук, Б. Материнська любов [Текст]: повість та оповід. / Б. Харчук. – Київ: Веселка, 1972. – 232 с.

У книжці Б. Харчука розповідається про Волинь часів білопольського панування та воєнного лихоліття, про боротьбу трудящих за соціальне й національне визволення з-під влади панської Польщі, за возз'єднання з матір'ю-Україною, про партизанську боротьбу з гітлерівськими окупантами.

1103. Харчук, Б. Хліб насущний [Текст]: роман / Б. Харчук. – Київ: Рад. письм., 1976. – 246 с.

1104. Харчук, Б. Довга дорога [Текст]: роман / Б. Харчук. – Київ: Рад. письм., 1979. – 293 с.: іл.

1105. Харчук, Б. Школа [Текст]: повісті й оповід. / Б. Харчук; мал. А. Михайлюка. – Київ: Веселка, 1979. – 238 с.: іл.

В творах включених у збірку розповідається про тяжке життя західноукраїнських селян, про боротьбу підлітків проти фашистських окупантів в роки Великої Вітчизняної роки, про щасливі дні сьогоднішніх волинських школярів.

1106. Харчук, Б. Теплий попіл [Текст]: повісті та оповід. / Б. Харчук. – Київ: Веселка, 1979. – 238 с.: іл.

До збірки творів українського письменника входять повісті та оповідання про участь підлітків у боротьбі радянського народу проти німецько-фашистських загарбників у роки Великої Вітчизняної війни, про цікаві справи сьогоднішньої дітвори, про любов до природи.

1107. Харчук, Б. Розстріляні ночі [Текст]: нариси / Б. Харчук. – Київ: Дніпро, 1979. – 66 с.

В документальних нарисах розповідається про злочинну діяльність українських буржуазних націоналістів на Рівненщині в період Великої Вітчизняної війни та в перші повоєнні роки.

1108. Харчук, Б. Майдан [Текст]: вибрані твори / Б. Харчук; передм. К. Волинського. – Київ: Дніпро, 1981. – 575 с.

У творах відтворюються соціально-політичні події періоду Великої Вітчизняної війни та післявоєнного становлення в західних областях України.

1109. Харчук, Б. Невловиме літо [Текст]: повісті / Б. Харчук. – Київ: Рад. письм., 1981. – 343 с.

Книга повістей – майже реальне співпереживання автором та його персонажами обставин Великої Вітчизняної війни і післявоєнного періоду. Разом з персонажами повістей автор мислить життя в непорушності і незнищенності його добрих і вічних джерел.

1110. Харчук, Б. Шлях без зупинок [Текст]: повісті / Б. Харчук. – Київ: Дніпро, 1982. – 160 с. – (серія «Романи і повісті», № 9).

У творах розповідається про подвиг простої жінки, яка ціною власного життя рятує життя іншим, про життєву мудрість матері-трудівниці.

1111. Харчук, Б. Облава [Текст]: повісті та оповід. / Б. Харчук. – Київ: Веселка, 1984. – 189 с.: іл.

1112. Харчук, Б. Кревняки [Текст]: роман / Б. Харчук. – Київ: Дніпро, 1985. – 156 с. – (серія «Романи і повісті», № 11).

Коріння роду Туріїв губиться в товщі століть. Бачимо кілька поколінь цього роду. Вони не лише обсівали та боронили землю, а знову і знову дошукувалися відповіді на вічні питання: хто є людина? У пошуках правди стають дореволюційної боротьби брати Микола та Олександр Турії. За цією правдою живе їхня мати

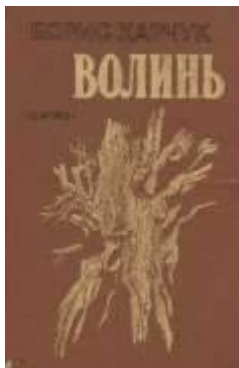
Юстина Турій – уособниця всього кращого, що притаманне роду, отже, й усьому народові, який у XX столітті пройшов через гірку осінь пілсудчини й зиму гітлерівської окупації до весни Перемоги й високого літа сучасності.

1113. Харчук, Б. Подорож до Зубра [Текст]: повісті / Б. Харчук. – Київ: Рад. письм., 1986. – 368 с.

Книга відомого українського письменника складається з п'яти гостросюжетних повістей, в яких досліджується процес формування духовних, суспільних і громадських орієнтирів молодого покоління. Автор стверджує: праця на користь суспільства – мірило честі і совісті кожної людини. У книгу входять історична повість про народного героя Мороза-Морозенка.

1114. Харчук, Б. Волинь [Текст]: роман: тетралогія / Б. Харчук. – Київ: Дніпро, 1988. – Кн.1, 2. – 567 с.

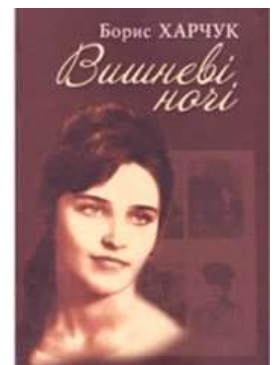
В одній сім'ї виростили Гриць, Петро, Павло, Іван, Наталя Гнатюки, та не однакова доля їм судилася в умовах класової ворожнечі та пансько-польського гноблення на західно-українських землях в кінці 20-их на початку 30-их років.

Нужда і горе об'єднують бідняків, заклично б'є дзвін по селах – піднімається народна сила на боротьбу з панським гнітом.

1115. Харчук, Б. Вишневі ночі [Текст]: повість / Б. Харчук. – Тернопіль: Джура, 2010. – 254с.

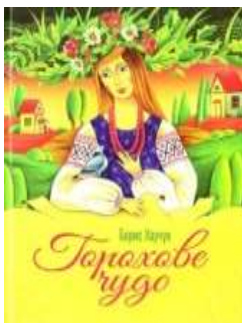
Історія кохання лейтенанта НКВД і зв'язкової УПА напередодні закінчення Другої світової війни. Ромео і Джульєтта XX століття... Він так детально описав кожен емоцію, що не можна не повірити у їхнє кохання.

У повісті розповідається про зародження почуттів у ще не зовсім вихолощеного сталінської пропагандою молодого лейтенанта до красуні-

українки. Показано встановлення радянської влади на Заході України — місця, де ще жевріли жаринки нації, яка майже тисячу років бажала жити вільно від усіляких «доброзичливих» сусідів.

1116. Харчук, Б. Горохове чудо [Текст] / Б. Харчук. — Львів: Априорі, 2015. — 128 с.

«Горохове чудо» — це повість про щастя, яке у всіх різне, але чомусь завжди коротке. Борису Харчуку таки вдалося передати в слові це дивовижне відчуття гармонії людини із самою собою, з іншими й з усім довколишнім, що є даром Господнім.

Творчість Б. Харчука на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

1117. Харчук, Б. Бабуня [Текст]: оповід. / Б. Харчук // Обрії. — Київ, 1991. — С. 211-216.

1118. Харчук, Б. Босі слова [Текст] / Б. Харчук // Позакласне читання: зб. худ. творів. 8 клас. — Тернопіль, 1998. — С. 8-12.

1119. Харчук, Б. Із щоденникових записів [Текст] / Б. Харчук; зібрала М. Назар // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. — Вип. 2. — Збараж, 2006. — С. 39-41.

1120. Харчук, Б. Оповідання [Текст] / Б. Харчук // Обличчя до вікна. — Київ, 1989. — С. 446-493.

* * * * *

1121. Харчук, Б. «Відстоювати людину і людяність» [Текст]: письм. про худ. творчість / Б. Харчук // Українська мова і література в школі. — 1990. — № 4. — С. 34-36.

1122. Харчук, Б. Босі слова [Текст]: оповід. / Б. Харчук // Народне слово. — 2007. — 12 січ.

1123. *Харчук, Б. Вечеря. Дурна. Верховина страт. А ми громадим сіно...*
[Текст]: новели / Б. Харчук // Вітчизна. – 1990. – № 9. – С. 109-125.
1124. *Харчук, Б. Вишневі ночі* [Текст]: повість / Б. Харчук // Київ. – 1989. –
№ 1. – С. 21-53.
1125. *Харчук, Б. Далека стежка до весни* [Текст]: повість / Б. Харчук //
Вітчизна. – 1983. – № 4. – С. 20-62.
1126. *Харчук, Б. Мар'яна* [Текст]: повість / Б. Харчук // Вітчизна. – 1986. –
№ 4. – С. 19-89.
1127. *Харчук, Б. Межі і безмежжя* [Текст]: роман / Б. Харчук // Прапор. –
1989. – № 9-11.
1128. *Харчук, Б. Мертвий час* [Текст]: повість / Б. Харчук // Київ. – 1990. –
№ 1. – С. 55-83.
1129. *Харчук, Б. Некерована реакція* [Текст]: маленька повість / Б. Хар-
чук // Прапор. – 1990. – № 12. – С. 18-38.
1130. *Харчук, Б. Новели* [Текст] / Б. Харчук // Вітчизна. – 1990. – № 9. – С.
109-125.
1131. *Харчук, Б. Новолітутвання* [Текст]: новели / Б. Харчук // Вільне
життя. – 1982. – 3 січ.
1132. *Харчук, Б. Облава* [Текст]: повість / Б. Харчук // Київ. – 1983. –
№ 11. – С. 79-101.
1133. *Харчук, Б. Ой Морозе, Морозенку* [Текст]: повість-легенда / Б. Хар-
чук // Вітчизна. – 1983. – № 12. – С. 24-47.
1134. *Харчук, Б. Планетник* [Текст]: повість-легенда / Б. Харчук //
Українська мова та література. – 2007. – № 45-47. – С. 22-33. – (скор.).
1135. *Харчук, Б. Плач ненародженої душі* [Текст] / Б. Харчук // Прапор. –
1990. – № 6.
1136. *Харчук, Б. Повстанський кінь* [Текст]: новела / Б. Харчук //
Дивослово. – 2001. – № 9. – С. 71-72.

1137. *Харчук, Б. Про батька* [Текст] / Б. Харчук // Слово і час. – 1992. – № 1. – С. 54-55.
1138. *Харчук, Б. Слово* [Текст]: останні оповід. / Б. Харчук // Київ. – 1991. – № 1. – С. 9-18.
1139. *Харчук, Б. Слово про Кобзаря* [Текст] / Б. Харчук // Тернопіль. – 1992. – № 1. – С. 19.
1140. *Харчук, Б. Смерть у Москві* [Текст]: оповід. / Б. Харчук // Київ. – 1993. – № 11. – С. 8-17.
1141. *Харчук, Б. Соломонія* [Текст]: повість / Б. Харчук // Новый мир. – 1985. – № 3. – С. 71-92.
1142. *Харчук, Б. Спрага* [Текст]: вірш / Б. Харчук // Вільне життя. – 2008. – 30 січ. – С. 2.
1143. *Харчук, Б. Чортів закрут* [Текст]: новела / Б. Харчук // Вільне життя. – 1983. – 16 трав.
1144. *Харчук, Б. Шайтанка* [Текст]: оповід. / Б. Харчук // Наука і культура. – 1989. – вип. 23. – С. 347-351
1145. *Харчук, Б. Щастя* [Текст] / Б. Харчук // Жива вода. – 1997. – № 5. – С. 1, 6.

* * * * *

1146. *Харчук, Б. Горохове чудо* [Електронний ресурс]: повість / Б. Харчук // ПОРТФЕЛЬ . – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://portfel.at.ua/dir/kh/kharchuk_boris/gorokhove_chudo/222-1-0-699, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 29.08.2016.
1147. *Харчук, Б. Діана* [Електронний ресурс] / Б. Харчук // Электронная библиотека АЛЬДЕБАРАН. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна?]. – Режим доступу: http://aldebaran.ru/author/harchuk_boris/kniga_diana/, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 29.08.2016.

1148. *Харчук, Б. Новолітування* [Електронний ресурс] / Б. Харчук // УкрЛіб: Бібліотека української Літератури. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2000-2016. – Режим доступу: <http://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=659>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 29.08.2016.
1149. *Харчук, Б. Планетник* [Електронний ресурс]: повість-легенда / Б. Харчук // Школяр України. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2011-2015. – Режим доступу: <http://shkolyar.in.ua/posibnyki/ti-znash-shho-ti-lyudina/boris-xarchuk/planetnik>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 29.08.2016.

Література про життя та творчість Б. Харчука

1150. *Борис Харчук (1931-1988)* [Текст] // Історія української літератури ХХ ст.: в 2-х кн. – Кн. 2. – Київ, 1995. – С. 339-344.
1151. *Борис Харчук (1931-1988): загальний огляд творчості* [Текст] // Історія української літератури ХХ ст.: в 2-х кн. – Кн. 2. – Київ, 1998. – С. 311-314.
1152. *Борис Харчук. Творчість. Особистість. Доля* [Текст]: збірник статей і матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції / Кременецький обласний комунальний педагогічний коледж ім. Т. Г. Шевченка. – Кременець: Папірус, 2001. – 92 с.
1153. *Кульпа, Т. Літературне краєзнавство в Харчуковій світлиці бібліотеки-філіалу с. Лози Збаразької ЦБС* [Текст] / Т. Кульпа // Бібліотека та місцева громада: зб. матеріалів із практики роботи публічних б-к Терноп. обл. / Терноп. обл. від-ня Укр. бібл. асоц.; Терноп. обл. універс. наук. б-ка; упоряд., кер. проекту та наук. ред. В. Вітенко; ред.: О. Раскіна, Г. Жовтко. – Тернопіль, 1996. – С. 54-63.
1154. *Літературна світлиця ім. Б. Харчука в селі Лози Збаразького району* [Текст] // Скарбниця розуму людського: історія розвитку бібліо-

течної справи в Збаразькому районі / Збараз. централ. бібл. – Збараж, 2005. – С. 26-27.

1155. Назар, М. Слово про Бориса Харчука [Текст]: штрихи до літ. портрета / М. Назар. – Збараж: Медобори, 1991. – 24 с.

1156. Сорока, П. Пам'яті напередими: Денники 2000 року [Текст]: [іст. однієї дружби: Б. Харчук і Я. Сорока] / П. Сорока. – Тернопіль: Джура. – 2001. – С. 97-103.

1157. Сорока, Я. Таким пам'ятаю Бориса Харчука. Спогади [Текст] / Я. Сорока // Тернопілля'98-99: регіон. річник. – Кн. 4. – Тернопіль: Збруч, 2003. – С. 381-386. – (закінч.).

1158. Сорока, Я. Таким пам'ятаю Бориса Харчука. Спогади [Текст] / Я. Сорока // Тернопілля'96: регіон. річник. – Кн. 2. – Тернопіль: Збруч, 1996. – С. 470-472.

1159. Сорока, Я. Таким пам'ятаю Бориса Харчука. Спогади [Текст] / Я. Сорока // Тернопілля' 97: регіон. річник. – Кн. 3. – Тернопіль: Збруч, 1997. – С. 372-375. – (продовж.).

* * * * *

1160. Барва, Г. «Не плачте, мамо! Я воскресну...» [Текст] / Г. Барва // Народне слово. – 1996. – 20 верес.

1161. Барва, Г. Вклонімося цьому дому [Текст] / Г. Барва // Народне слово. – 1991. – 13 верес.

1162. Бачинський, Я. Родом і серцем з Волині [Текст] / Я. Бачинський // Народне слово. – 2001. – 24 серп.

1163. Бойко, О. «Моє серце у грудях вічності – у слові» [Текст]: вшанув. ювіл. 80-річчя від дня народж. Бориса Харчука у літ. світлиці б-ки-філії с. Лози / О. Бойко // Народне слово. – 2011. – 9 верес.

1164. Борис Харчук [Текст] // Тернопіль: Тернопільщина літературна. – Дод. 2. – Тернопіль, 1991. – С. 36.

1165. **Борисюк, О. Великий співець Волині** [Текст] / О. Борисюк // Свобода. – 2006. – 13 верес. – С. 6.
1166. **Борчук, А. «І трапилося непередбачене...»** [Текст]: штрихи до портрета Б. Харчука / А. Борчук // Русалка Дністрова. – 1994. – Ч. 17.
1167. **Будзан, Г. Літописець Волині** [Текст]: [до 60-річчя від дня народж. Б. Харчука] / Г. Будзан // Народне слово. – 1991. – 16 серп.
1168. **Буряк, О. Борис Харчук «Планетник»: жанрово-композиційна специфіка, проблематика, образна система** [Текст] / О. Буряк // Українська література в загальноосвітній школі. – 2014. – № 12. – С. 2-6.
1169. **Василишин, О. Слава і «Неслава» Бориса Харчука** [Текст]: [про повість, події якої пов'язані з Кременцем] / О. Василишин // Вільне життя. – 1992. – 22 трав.
1170. **Василишин, О. «І тільки мати не засне...»** [Текст]: інтерв'ю з матір'ю Б. М. Харчука / пров. О. Василишин // Селянська доля. – 1991. – 24 верес.
1171. **Василишин, О. «Письменник» – це сумління народу** [Текст] / О. Василишин // Вільне життя. – 2006. – 23 верес. – С. 4.
1172. **Василишин, О. Борис Харчук в умовах тоталітарного режиму** [Текст] / О. Василишин // Дивослово. – 1996. – № 4. – С. 12-15.
1173. **Василишин, О. Борис Харчук і «Просвіта»** [Текст] / О. Василишин // Вільне життя. – 1993. – 22 черв. – С. 3. – (Рядок з біогр. краю).
1174. **Василишин, О. Борис Харчук і «Просвіта»** [Текст] / О. Василишин // Вільне життя. – 1993. – 22 черв.
1175. **Василишин, О. Жанровий аналіз повісті Б. Харчука «Вишневі ночі»** [Текст] / О. Василишин, І. Василишина // Освітнянин. – 1996. – № 5-6-7. – С. 36 – 38.
1176. **Василишин, О. Під знаком тоталітаризму** [Текст] / О. Василишин // Вільне життя. – 2001. – 13 верес.

- 1177. Васишин, О. Слава і «неслава» Бориса Харчука** [Текст] : [про повість, події якої пов'язані з Крем'янцем] / О. Васишин // Вільне життя. – 1992. – 22 трав.
- 1178. Васишина, І. На вічі неба і землі** [Текст]: [Кременец. та Збараз. стежки письм. Б. Харчука] / І. Васишина // Свобода. – 2001. – 15 верес.
- 1179. Гнатюк, І. Таврований доносами** [Текст] / І. Гнатюк // Дзвін. – 1991. – № 9. – С. 141-144.
- 1180. Горбач, З. П. Сорока – 50. Б. Харчук – 75, Франко. – 150** [Текст]: відзнач. ювіл. / З. Горбач // Народне слово. – 2006. – 10 листоп.
- 1181. Господарисько, С. Родом з народу** [Текст]: [спогади про письм. Б. Харчука] / С. Господарисько // Народне слово. – 2004. – 24 верес.
- 1182. Гречанюк, С. Біль у спадок** [Текст]: [про творч. письм. Б. Харчука] / С. Гречанюк // Вітчизна. – 1990. – № 9. – С. 126-134.
- 1183. Гром'як, Р. Художні обрії Б. Харчука** [Текст] / Р. Гром'як // Вільне життя. – 1981. – 13 верес.
- 1184. Гурбанська, А. Наративний модус повістєвої прози Бориса Харчука: внутрішній монолог (типи й функції)** [Текст]: [аналіз повістей «Палагна», «Панкрац і Юдка»] / А. Гурбанська // Слово і час. – 2013. – № 6. – С. 36-42: бібліогр.
- 1185. Дем'янюк, М. Штрихи до літературного портрета** [Текст]: [про письм. Б. Харчука] / М. Дем'янюк // Вісник історії краю. – 1996. – № 9. – верес. – С. 4-5.
- 1186. Дерейко, С. Талановитий письменник, поборник правди і справедливості** [Текст] / С. Дерейко // Народне слово. – 1991. – 20 верес.
- 1187. Дуняшенко, Н. Кожна людина, людський рід – з кореня добра і зла...** [Текст]: (за повістю Б. Харчука «Планетник») / Н. Дуняшенко // Українська мова та література. – 2014. – № 24. – С. 20-26.

1188. **Дяченко-Лисенко, Л.** *Казкове і реалістичне у творах Бориса Харчука й Антуана де Сент-Екзюпері* [Текст] / Л. Дяченко-Лисенко, С. Коваленко // Дивослово. – 2008. – № 1. – С. 16-19.
1189. **Заморська, Л.** *Відкрили меморіальну кімнату Бориса Харчука* [Текст] / Л. Заморська // 20 хвилин. – 2008. – 19 верес. – С. 14.
1190. **Зозуляк, Є.** *Борисові Харчуку присвячено* [Текст]: [урочиста імпреза] / Є. Зозуляк // Вільне життя. – 2001. – 22 грудня.
1191. **Зозуляк, Є.** *Нащадкам у спадок* [Текст] / Є. Зозуляк // Вільне життя. – 1996. – 20 верес.
1192. **Зозуляк, Є.** *Харчукова світлиця* [Текст] / Є. Зозуляк // Вільне життя. – 1991. – 19 верес.
1193. **Кравчук, В.** *Жити у слові* [Текст]: [письм. про письм. Б. Харчука] / В. Кравчук // Народне слово. – 2006. – 8 верес.
1194. **Крочак, І.** *Борис Харчук повертається. У Вишнівці відкрили меморіальну кімнату відомого письменника* [Текст] / І. Крочак // Нова Тернопільська газета. – 2008. – 17-23 верес. – С. 5.
1195. **Кульпа, Т.** *Горить його свіча у слові* [Текст]: [про святкув. ювіл. Б. Харчука б-ками р-ну] / Т. Кульпа // Народне слово. – 2006. – 15 верес.
1196. **Маслов, І.** *Гуманізм правди: в творах Б. Харчука. Аналіз творів: «Босі слова»; «Межі і безмежжя»; «Світова верба»* [Текст] / І. Маслов // Березіль. – 1994. – № 1-2. – С. 169-178.
1197. **Мельник, В.** *Маленька галузка у вінок пам'яті* [Текст]: [спогади про Б. Харчука] / В. Мельник // Слово і час. – 1992. – № 1. – С. 55-58.
1198. **Мельничук, Х.** *Звучить слово майстра* [Текст]: [черговий вип. зб. «Літературна панорама» вмістив рец. на повість Б. Харчука «Вишневі ночі»] / Х. Мельничук // Колгоспне життя. – 1990. – 12 трав.
1199. **Моліцька, Г.** *Харчукова світлиця* [Текст]: [популяризац. творч. Б. Харчука на його батьківщині в с. Лози Збараського р-ну] / Г. Моліцька // Свобода. – 1992. – 24 листоп.

- 1200. Нетеч, П. Серцем доторкнутись до безсмертя** [Текст]: [розм. з матір'ю відомого укр. письм. нашого земляка Б. М. Харчука – Анастасією Іванівною] / П. Нетеч // Колгоспне життя. – 1989. – 11 трав.
- 1201. Ониськів, М. «Спрага» Бориса Харчука** [Текст] / М. Ониськів // Вільне життя. – 2008. – 30 січ. – С. 2.
- 1202. Ониськів, М. Квіти для Бориса Харчука** [Текст] / М. Ониськів // Вільне життя. – 2014. – 20-24 верес. – С. 2.
- 1203. Ониськів, М. Новосілля для Бориса Харчука** [Текст] / М. Ониськів // Вільне життя. – 2008. – 19 верес. – С. 6.
- 1204. Пелех, В. Глибокий знавець людських душ** [Текст]: [про Бориса Харчука] / В. Пелех // Вісник історії краю. – 1996. – № 9. – верес. – С. 3-4.
- 1205. Роговий, Ф. Очисний вогонь його душі** [Текст]: до 60-річчя від дня народж. Б. Харчука / Ф. Роговий // Голос України. – 1991. – 13 верес.
- 1206. Рожко, В. Волинські дороги Бориса Харчука** [Текст] / В. Рожко // Народне слово. – 1990. – 2 листоп.
- 1207. Сіра, Г. Нащадкам у спадок** [Текст] / Г. Сіра // Вільне життя. – 1996. – 13 верес.
- 1208. Слабошпицький, М. Побачити в дорозі** [Текст]: [спогад про Бориса Харчука] / М. Слабошпицький // Україна. – 1991. – № 15. – С. 12-14.
- 1209. Сорока, П. Дорога до сина** [Текст]: [образ матері в творах Б. Харчука] / П. Сорока // Вільне життя. – 1989. – 30 лип.
- 1210. Сорока, Я. Повіяв вітер степовий, Борисе** [Текст]: [до 65-річчя від дня народж. Б. Харчука] / Я. Сорока // Вільне життя. – 1996. – 20 верес.
- 1211. Сорока, Я. Повіяв вітер степовий, Борисе** [Текст]: до 60-річчя від дня народження Б. Харчука / Я. Сорока // Вільне життя. – 1991. – 13 верес.

1212. *Співак, І. Проблема розпаду патріархального роду: психологічний вимір (за повістю Б. Харчука «Онук»)* [Текст] / І. Співак // Слово і час. – 2008. – № 2. – С. 56-61.
1213. *Співак, І. Проблеми зради у повісті Бориса Харчука «Панкрац і Юдка»* [Текст] / І. Співак // Українська мова і література. – 2008. – № 22-24. – С. 43–45.
1214. *Стахів, Т. Творчість. Особистість. Доля* [Текст]: у Збаразькій ЦБ діє виставка з нагоди 75-річчя Бориса Харчука / Т. Стахів // Народне слово. – 2006. – 8 верес.
1215. *Фарина, І. Запросила Харчукова світлиця* [Текст] / І. Фарина // Свобода. – 2006. – 16 верес. – С. 1.
1216. *Філик, І. Хресна дорога Б. Харчука* [Текст] / І. Філик // Народне слово. – 2001. – 21 верес.
1217. *Філик, І. Літописець Волинського краю* [Текст]: [про святкування ювіл. письм. у с. Лозах] / І.Філик // Народне слово. – 2006. – 15 верес.
1218. *Черемшинський, О. Борис Харчук, велеснів і його «Планетник»* [Текст] / О. Черемшинський // Літературний Тернопіль. – 2011. – № 4. – С. 134-136.
1219. *Чернихівський, Г. Борис Харчук і Крем'янецьчина* [Текст] / Г. Черняхівський // Русалка Дністрова. – 1996. – № 14. – С. 1.

* * * * *

1220. *70 років від дня народження Харчука Бориса Микитовича – українського письменника* [Текст] // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2001 рік: бібліогр. список. – Тернопіль, 2000. – С. 65.
1221. *75 років від дня народження Харчука Бориса Микитовича – українського письменника* [Текст] // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2006 рік. – Тернопіль, 2005. – С.90-92.

- 1222. 80 років від дня народження Харчука Бориса Микитовича (13.09.1931-16.01.1988) – письменника** [Текст] // Календар знаменних і пам'ятних дат Збаражчини на 2011 рік / Збараж. центр. бібл. систем., метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2010. – С. 20-22.
- 1223. 85 років від дня народження Харчука Бориса Микитовича (13.09.1931-16.01.1988) – письменника** [Текст] // Календар знаменних і пам'ятних дат Збаражчини на 2016 рік / Збараж. центр. бібл. систем., метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж, 2015. – С. 33-39.
- 1224. 85 років від дня народження Харчука Бориса Микитовича (13.09.1931-16.01.1988) – українського письменника** [Текст] // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2016 рік: бібліогр. покажч. / Департамент культури, релігій та національностей Терноп. облдержадмін., Терноп. обл. наук. б-ка; уклад. М. Пайонк; кер. проекту та наук. ред. В. Вітенко; ред. О. Раскіна. – Вип. 26. – Тернопіль, 2015. – С. 70-73.
- 1225. Борис Харчук** [Текст] // Визначні постаті Тернопілля. – Київ, 2003. – С. 206-207.
- 1226. Борис Харчук** [Текст] // Вони прославили наш край: бібліогр. посіб. – Тернопіль, 1996. – С. 72-75.
- 1227. Борис Харчук** [Текст] // Вони прославили наш край: бібліогр. посіб. – Тернопіль, 2002. – С. 115-119.
- 1228. Борис Харчук український письменник** [Текст] // Репресовані письменники Тернопільщини: бібліогр. покажч. – Тернопіль, 2000. – С. 45-47.
- 1229. Василюшин, О. Борис Харчук** [Текст] / О. Василюшин // Літературна Збаражчина / упор.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 104-113.

- 1230. Великий співець Волині (75 р. від дня народж. Б. Харчука)** [Текст]: реком.-бібліогр. покажч. / Збараз. центр. бібл. систем., метод.-бібліогр. від; уклад. Н. Сенчишин, Т. Кульпа. – Збараж: [б.в.], 2006. – 15 с. – (Ім'я в літературі).
- 1231. Горить його свіча у слові (80 р. від дня народж. Б. Харчука)** [Текст]: реком.-бібліогр. посіб. / Збараз. центр. бібл. систем., метод.-бібліогр. від; уклад. Н. Сенчишин, Т. Кульпа. – Збараж: [б.в.], 2011. – 19 с. – (Ім'я в літературі).
- 1232. До 70-річчя від дня народження Б. Харчука** [Текст] // Література про Тернопільську область за 2000-2004 роки: бібліогр. покажч. / уклад. А. Ленчишин. – Тернопіль, 2011. – С. 293-294.
- 1233. Панчук, І. Харчук Борис (13.09.1931–16.01.1988)** [Текст] / І. Панчук // Панчук, І. Тернопільщина в іменах: довідник / І. Панчук. – Тернопіль, 2006. – С. 170.
- 1234. Сенчишин, Н. 80 років від дня народження Бориса Микитовича Харчука (13.09.1931 – 16.01.1988) – українського письменника** [Текст] / Н. Сенчишин // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2011 рік: бібліогр. покажч. – Тернопіль, 2010. – С. 90-93.
- 1235. Харчук Б. М.** [Текст] // Літературна Тернопільщина: бібліогр. покажч. – Тернопіль, 1981. – С. 23-25.
- 1236. Харчук Б. М.** [Текст] // Письменники Збаражчини – дітям: реком. бібліогр. покаж. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; упоряд. Т. Кульпа. – Збараж, 2006. – С. 13-14.
- 1237. Харчук Борис Микитович** [Текст] // Календар знаменних і пам'ятних дат Збаражчини на 2011 рік / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин. – Збараж, 2010. – С. 20-22.
- 1238. Харчук Борис Микитович** [Текст]: бібліогр. посіб. / Збараз. центр. б-ка, метод.-бібліогр. від; упор. М. Дем'янюк. – Збараж: [б. в.], 1995. – С. 21-25.

1239. Щербак, Л. Харчук Борис Микитович (13.09.1931–16.01.1988) – письменник [Текст] / Л. Щербак // Тернопільський Енциклопедичний словник / редкол.: Г. Яворський, Б. Мельничук, М. Ониськів [та ін.]. – Т. 3: П-Я. – Тернопіль, 2008. – С. 543.

1240. Ярмиш, Ю. Вsupереч життєвій правді: З приводу останніх творів для дітей Бориса Харчука [Текст] / Ю. Ярмиш // Тернопілля' 95: регіон. річник. – Тернопіль, 1995. – С. 372-375.

* * * * *

1241. «Дзвенить струна Харчукового серця» [Електронний ресурс]: 85 років від дня народження: реком.-бібліогр. покажч. // Збаразька централізована бібліотечна система. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://zbarazh-library.com.ua/written/books/Harchuk_2.pdf, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Аналог друк. вид. (*«Дзвенить струна Харчукового серця»*: 85 років від дня народження: реком.-бібліогр. покажч. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Збараж: [б. в.], 2016. – 29 с.). – Опис зроблено: 21.10.2016.

1242. 13 вересня 1931 року народився український письменник Борис Харчук [Електронний ресурс] // УКРІНФОРМ. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://photo.ukrinform.ua/ukr/current/photo.php?id=223373>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 29.08.2016

1243. Біографія Бориса Харчука. Творчість [Електронний ресурс] // Only Art. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2011-2016. – Режим доступу: <http://onlyart.org.ua/biographies-poets-and-writers/harchuk-borys-biografiya/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 29.08.2016.

1244. Біографія: Борис Харчук (1931-1988) [Електронний ресурс] // Parta.ua. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим

- доступу: <http://www.parta.com.ua/ukr-/stories/writers/239/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 29.08.2016.
- 1245. Біографія: Борис Харчук (1931-1988)** [Електронний ресурс] // Parta.ua. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2007-2016. – Режим доступу: <http://www.parta.com.ua/ukr-/stories/writers/239/>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 29.08.2016.
- 1246. Біографія: Борис Харчук (1931-1988)** [Електронний ресурс] // RHW.IN.UA. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна]. – Режим доступу: http://rhw.in.ua/blog/boris_kharchuk_-1931_1988/2015-06-06-6110, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 29.08.2016.
- 1247. Горить його свіча у слові** [Електронний ресурс]: реком.-бібліогр. посіб. до 85-річчя від дня народж. Бориса Харчука / Збараж. централіз. бібл. система. – Електрон. текстові та граф. дані. – [Україна], 2011. – Режим доступу: http://zbarazh-library.com.ua/writen/books/Harchuk_2.pdf, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Аналог друк. вид. («Горить його свіча у слові»: реком.-бібліогр. посіб. / уклад. Н. Сенчишин. – Збараж, 2016 – 29 с.). – Опис зроблено: 21.10.2016.
- 1248. Гречанюк, С. Борис Харчук** [Електронний ресурс] / С. Гречанюк // КГБ: Киевская городская библиотека. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <http://lib.misto.kiev.ua/UKR/BIOGRAPHY/harchuk.dhtml>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 29.08.2016.
- 1249. Питома вага слова** [Електронний ресурс]: [відео, віртуальна виставка] // YouTube. Збараж ЦБС. – Електрон. текстові. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=wK1Wg6RfrII&spfreload=10>, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова: укр. – Опис зроблено: 07.09.2016.

1250. Харчук Борис Микитович [Електронний ресурс] // Вікіпедія: вільна енциклопедія. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%B0%D1%80%D1%87%D1%83%D0%BA_%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81_%D0%9C%D0%B8%D0%BA%D0%B8%D1%82%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 29.08.2016.

Хрін Володимир

Володимир Федорович Хрін народився 12 травня 1960 року в м. Збаражі. Закінчив Збаразьку середню школу № 2, Рівненський державний інститут культури (1984), із відзнакою.

З 1986 року працював в районному будинку культури Збаража. Член Національної спілки журналістів України з 1999 року. Друкувався в періодиці як вітчизняній, так і закордонній.

Співупорядник літературно-мистецького збірника «Рушник» (вип. 1, 2001), автор літературознавчих нарисів: «Штрихи до літературного процесу на Збаражчині» (2004), «Казкар Медоборів» (2009), «Творча палітра Володимира Кравчука» (2010); збірки поезій «Вірші з чужини» (2005).

Помер 31 жовтня 2012 року.

Творчість Володимира Хріна

1251. Хрін, В. Народно-християнські звичаї [Текст] / В. Хрін. – Збараж: ПеГас, 1992. – 19 с.

Як готувалися до Свят-вечора і як зустрічали Різдво Христове, як гуляли Масляну і як поводитися у Великий піст, як

святкували Великдень і які розваги припадали на Івана Купала – про це йдеться у виданні, яке знайомить з багатим і різноманітним світом народних звичаїв, за якими жили українці з давніх-давен до нашого часу.

1252. Хрін, В. Штрихи до літературного процесу на Збаражчині

[Текст] / В. Хрін. – Збараж: Обрій, 2004. – 23 с.

Літературознавчі публікації Володимира Хріна отримали схвальні відгуки відомих майстрів слова, а зокрема професора порівняльного літературознавства Володимира Жили (США).

Для широких читацьких кіл.

1253. Хрін, В. Вірші з чужини [Текст] / В. Хрін. – Збараж: Спалах, 2005. – 15 с.

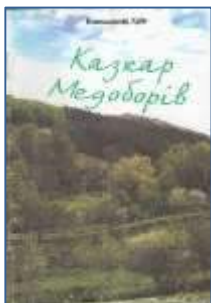
Яка вона, література новітніх емігрантів? Чи знайде стежину до вимогливого читацького загалу, інколи нехтуючи версифікаційними правилами, надаючи перевагу щирості і душевному болю?

Можливо бодай краєм слова дасть на це відповідь поетична збірка, писана в далекій Португалії журналістом і поетом, нашим земляком Володимиром Хріном.

1254. Хрін, В. Казкар Медоборів [Текст]: літ. нарис / В. Хрін. – Збараж:

Обрій, 2009. – 20 с.

В літературно-мистецькому нарисі автор характеризує творчість для дітей українського поета Володимира Кравчука, критично осмислює написане і видане останнім часом.

1255. *Хрін, В. Творча палітра Володимира Кравчука* [Текст]: літ. нарис. / В. Хрін. – Збараж: Рушник, 2010. – 30 с.

Літературний нарис торкається окремих аспектів поетичної творчості нашого земляка, українського письменника Володимира Кравчука. Через призму власного бачення автор дає ґрунтовну оцінку написаного поетом впродовж останніх десятиліть.

Творчість В. Хріна на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

1256. *Хрін, В. [Та випадкова зустріч...] [та ін.]* [Текст]: вірші / В. Хрін // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпібіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 67-68.
1257. *Хрін, В. Казочка прийде до тебе* [Текст]: Поети Збаражчини – дітям / В. Хрін // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд. В. Кравчук. – Вип. 2. – Збараж, 2006. – С. 126-131.
1258. *Хрін, В. Митець малої прози* [Текст]: [про творч. Василя Гриба] / В. Хрін // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук; В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 105-108.
1259. *Хрін, В. Поруч з природою чарівною* [Текст]: [екол. тематика в творч. поетів Збаражчини] / В. Хрін // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 200-207.

* * * * *

1260. *Хрін, В. «Так хочеться, щоб ніжність не зів'яла...»* [Текст]: [про письм. В. Кравчука] / В. Хрін // Народне слово. – 2006. – 20 жовт. – С. 2.
1261. *Хрін, В. «У бабусинім дворі»* [Текст]: [про зб. віршів для дітей Тамари Ткачук-Гнатович] / В. Хрін // Народне слово. – 2010. – 9 квіт. – С. 3.
1262. *Хрін, В. В нас одна душа* [Текст]: екол. тематика в творч. поетів Збаражчини / В. Хрін // Народне слово. – 1994. – 4 листоп. – С. 3.

- 1263. Хрін, В. Казочка прийде до тебе** [Текст]: [творч. поетів Збаражчини для дітей] / В. Хрін // Народне слово. – 1997. – 18 листоп. – С. 2.
- 1264. Хрін, В. Недочитаний Спіноза перекроює буття** [Текст]: [про творч. Надії Тарасюк] / В. Хрін // Народне слово. – 2011. – 29 квіт. – С. 4.
- 1265. Хрін, В. Подільська толока** [Текст]: [вийшов п'ятий випуск альм.] / В. Хрін // Народне слово. – 2010. – 19 лют. – С. 3.

***Література про життя та
творчість Володимира Хріна***

- 1266. Володимир Хрін** [Текст]: [біогр.] // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 200.

* * * * *

- 1267. Філик, І. Лелеки додому повертаються взимку** [Текст]: [про кн. В. Хріна «Вірші з чужини»] / І. Філик // Народне слово. – 2006. – 13 січ. – С. 3.

* * * * *

- 1268. Володимир Хрін** [Текст] // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 7. – Тернопіль, 2011. – С. 67: фотогр.
- 1269. Хрін Володимир** [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2016. – С. 48-49: фотогр.
- 1270. Хрін Володимир Федорович** [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система; метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 42.

Цегляк Ірина

Ірина Цегляк народилась 10 червня 1983 році в селі Кривчики Збаразького району. Закінчила Тернопільський педагогічний інститут ім. В. Гнатюка. Друкувалась у газетах: «Народне слово», «Свобода», «Ровесник» та ін. Брала участь у районному та обласному конкурсах художньої самодіяльності. У 2000 році вийшла збірка поезій «Навздогін за собою».

Ірина проживає в родинному селі, виховує з чоловіком двох маленьких діток, а вільний час присвячує незвичайному хобі – виготовленню прикрас із полімерної глини.

Творчість Ірини Цегляк

1271. Цегляк, І. Навздогін за собою [Текст]: поезії / І. Цегляк. – Тернопіль: Воля, 2000. – 48 с.

У збірці віршів Ірина Цегляк піднімає важливі соціальні проблеми, показує драматизм сучасності. Через алегорію, казкові образи автор висвітлює важливу тему пошуків мети і змісту життя. Вірші примушують читачів замислитись над місцем у сучасному світі, пережити трагічні події 1933-го року.

Творчість І. Цегляк на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет.

1272. Цегляк, І. «Холодне небо зорі зрешетили...» [Текст]: вірші / І. Цегляк // Рушник: літ.-мистец. зб. / ред.-упоряд.: В. Кравчук; В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 90-94.

* * * * *

1273. Цегляк, І. Знайомі імена [Текст]: вірші / І. Цегляк // Народне слово. – 2002. – 13 груд. – С. 4.

1274. *Цегляк, І. Я прийду під кінець листопаду* [Текст]: вірш / І. Цегляк // Свобода. – 2006. – 8 берез. – С. 5.

*Література про життя та
творчість Ірини Цегляк*

1275. *Цегляк Ірина Петрівна* [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. централіз. бібл. система; метод.-бібліогр. від.; уклад. Н. Сенчишин; ред. Т. Кульпа. – Вип. 2. – Збараж, 2005. – С. 42-43.

* * * * *

1276. *Хом'як, В. Рукотворне диво: квіти виростають із глини* [Електронний ресурс]: [про Ірину Цегляк] / В. Хом'як // Народне слово. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2013. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2013/08/22/rukotvorne-dyvo-kvity-vyrostayut-iz-hlyny/>. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 20.09.2016.

Чоловічок Орест

Орест Андрійович Чоловічок народився 30 жовтня 1956 року в с. Охримівці Збараського району Тернопільської області. Закінчив Тернопільське професійно-технічне училище № 21, працює в ТзОВ «Домобудівник». Мабуть, кожному авторові запам'ятовуються його перші опубліковані рядки. Для Ореста Чоловічка ця подія тісно пов'язана з газетою «Вільне життя», в якій він уперше побачив надрукованою свою гумореску. Прагнення досягти справжньої поетичної майстерності привело автора в літературну студію, в якій молодим авторам секрети творчості розкривав Борис Демків. І техніка віршування в Ореста Андрійовича ставала все досконалішою. Згодом видав і першу збірку.

Автор збірок гуморесок «Бігме не брешу» (1996) та «Охрімові шпички» (2013). У 2000 році зайняв друге місце у конкурсі «Тернопілля сміється». Дипломант III Міжрегіонального фестивалю-конкурсу гумору і сатири «Грицева шкільна наука» (2012). Лауреат V Всеукраїнського фестивалю-конкурсу гумору і сатири ім. Павла Глазового (2012). У 2013 році Орест Чоловічок представляв Тернопільщину на Всеукраїнському святі сатири та гумору «І я знов живий, світ оглядаю», яке проходило на батьківщині Степана Руданського – у м. Калинівка на Вінниччині. Лауреат Нобельської премії (2013, с. Нобель Рівненської обл.).

Теми для своїх гуморесок Орест Чоловічок завжди бере із життя. Не любить обігрувати анекдоти, наділений даром помічати комічне всюди – у сказаній фразі, в тій чи іншій життєвій ситуації. Почуте, побачене згодом відтворюється на папері.

Творчість Ореста Чоловічка

1277. Чоловічок, О. Бігме не брешу [Текст]: гуморески / О. Чоловічок. – Тернопіль: Тернопіль, 1996. – 35 с.

Перша збірка гумориста, будівельника за професією Ореста Чоловічка. У своїх творах автор торкається тих наболілих проблем і соціальних колізій, які ще заважають нам жити, будувати вільну і незалежну Україну в ім'я щастя нашого багатостраждального народу.

1278. Чоловічок, О. Охрімові шпички [Текст]: віршовані гуморески / О. Чоловічок. – Тернопіль: Терно-граф, 2013. – 72 с.

Автор не прагне представити на суд читачеві якнайбільше книжок. Друга збірка називається «Охрімові шпички». Кольнули вони багатьох, адже гуморески стосуються різних тем. Є і «легкий» гумор, і гостра сатира. Цінителі такої творчості, безсумнівно, матимуть задоволення.

*Творчість О.Чоловічка на сторінках літературних
збірників, преси та мережі Інтернет*

1279. Чоловічок, О. Віза в науку [та ін.] [Текст]: вірші // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж: Медобори, 1996. – С. 208-210.

1280. Чоловічок, О. Втямив [Текст]: вірші / В. Чоловічок // Подільська толока: альм. літ. об-ня / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 10. – Тернопіль, 2014. – С. 225-226.

* * * * *

1281. Чоловічок, О. «Охріміві шпички» від Ореста Чоловічка [Текст]: віршовані гуморески / О. Чоловічок // Літературний Тернопіль. – 2013. – № 4. – С. 160.

*Література про життя та
творчість Ореста Чоловічка*

1282. Орест Чоловічок [Текст]: [біогр.] // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 208.

1283. Орест Чоловічок [Текст]: [біогр.] // Подільська толока: альм. / упоряд. З. Кіпибіда. – Вип. 10. – Тернопіль, 2014. – С. 225: фотогр.

* * * * *

1284. Чоловічок Орест [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збаразької: бібліогр. посіб. / Збараж. централіз. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; уклад.: Н. Сенчишин, В. Радовська; ред. Т. Кульпа. – Вип. 3. – Збараж, 2016. – С. 50-51: фотогр.

* * * * *

1285. День поезії у бібліотеці [Електронний ресурс]: [Тернопільська центральна дитяча бібліотека відкрила гостинно двері для поетів Ганни Назарків та Ореста Чоловічка] // ЧИТАлися. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: <https://cdbter.blogspot.com/2016/>

[03/22.html](#), вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 29.10.2016.

1286. Кравець, А. Юних читачів знайомили з поезією [Електронний ресурс]: [в бібліотеці відбулась літературна зустріч із поетами Ганною Назарків та Орестом Чоловічком] / А. Кравець // Терен. Тернопільські експрес-новини. – Електрон. текст. дані. – [Україна], 2016. – Режим доступу: http://teren.in.ua/2016/03/22/yunykhy_chytachiv_znayomyly_z_poeziyeyu_foto/, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 29.10.2016.

1287. Омелько, Н.І. Зустріч з письменниками Тернопілля [Електронний ресурс] / Н. І. Омелько // Бібліотечний блог Підгаєччини. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2012-2016. – Режим доступу: http://pidgbibl.blogspot.com/2014_05_01_archive.html, вільний. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено: 29.10.2016.

Шуплат Остап

Шуплат Остап Костянтинович народився 27 вересня 1942 року в містечку Порохник (Польща). 1945 року під час операції «Вісла» родина Шуплатів була насильно депортована в Україну, і поселена на Збаражчині в селі Капустинецький Ліс, де і здобув початкову освіту, до восьмого класу навчався в с. Красносільці, а повну середню здобув в м. Збараж. Закінчив Чернівецький економічний та Львівський радіотехнічний технікуми. Працював на заводі «Квантор» м. Збаража.

О. Шуплат – поет різноплановий. Працює у багатьох жанрах: ліриці, гуморі, дитячій літературі.

Остап Костянтинович Шуплат – кандидат у майстри спорту з шахів, багаторазовий чемпіон Збаразького району, призер чемпіонату Тернопільської області з шахів, член Тернопільського шахово-шашкового клубу «Авангард». Він

опублікував близько 300 шахових задач. Друкувався у газетах не лише Тернопілля, а й Києва, Москви, Риги, Фінляндії та США.

На даний час проживає в Одесі, пише вірші для дітей.

Творчість Остапа Шуплата

1288. Шуплат, О. Троянди і кремінь [Текст]: поезія / О. Шуплат; ред. П. Сорока. – Збараж: ПеГаС, 1992. – 30 с.

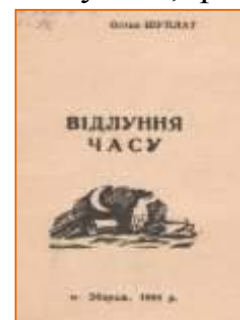
*Від матері – ніжність,
Від батька – мужність,
Щоб захистити троянду.*

Остап Шуплат.

1289. Шуплат, О. Сонечко і Зорянка [Текст]: літ.-худ. вид. для дітей дошк. та мол. шк. віку / О. Шуплат; упоряд. О. Вітюк. – Збараж: Тернопіль, 1993. – 30 с.

1290. Шуплат, О. Відлуння часу [Текст]: зб. поезій. / О. Шуплат; ред. В. Гриб. – Збараж: Тернопіль, 1994. – 35 с.

Поетичне збірка поета із Збаражчини О. Шуплата розкриває найпотаємніші нюанси переживання ліричного героя про минуле, сьогодення і майбутнє.

Творчість О. Шуплата на сторінках літературних збірників, преси та мережі Інтернет

1291. Шуплат, О. [Троянди мої між колючих дротів розквітають...] [Текст]: вірш / О. Шуплат // Курінь: літ. альм. / упоряд. та ред. П. Сорока. – Вип. 1. – Збараж, 1992. – С. 12.

1292. **Шуплат, О.** *«Загубилась в житах» [та ін.]* [Текст]: вірші / О. Шуплат // Літературна Збаражчина / упоряд. В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 214-216.
1293. **Шуплат, О.** *Буквар* [Текст]: вірш / О. Шуплат // Рушник: літ.-мистец. зб. / упоряд. В. Кравчук. – Збараж, 2006. – С. 123.
1294. **Шуплат, О.** *Вірші для дітей* [Текст] / О. Шуплат // Рушник: літерат.-мист. зб. / ред.-упор. В. Кравчук; В. Хрін. – Збараж, 2001. – С. 95-97.
1295. **Шуплат, О.** *Мавка-лісанка [та ін.]* [Текст]: вірші / О. Шуплат // Літературна Збаражчина / упоряд. В. Гриб. – Збараж, 1996. – С. 214-216.
1296. **Шуплат, О.** *Поезія в прозі* [Текст] / О. Шуплат // Курінь: літ.-мистец. альм. – Вип. 2. – Збараж, 1992. – С. 10.

* * * * *

1297. **Шуплат, О.** *Різдвяне* [Текст]: вірш / О. Шуплат // Народне слово. – 2000. – 1-7 січ.
1298. **Шуплат, О.** *Там молився Богдан* [Текст]: поезія / О. Шуплат // Народне слово. – 1995. – 3 листоп.
1299. **Шуплат, О.** *Чорнобильський попіл* [Текст]: поезія / О. Шуплат // Вільне життя. – 1995. – 14 листоп.

*Література про життя та
творчість Остапа Шуплата*

1300. **Остап Шуплат** [Текст]: [біогр.] // Літературна Збаражчина / упоряд.: В. Гриб, В. Кравчук. – Збараж, 1996. – С. 214.

* * * * *

1301. **Добровольський, М.** Нова збірка поезій «Відлуння часу» О. Шуплата [Текст]: вірш / О. Шуплат // Вільне життя. – 1997. – 17 черв.
1302. **Зелінський, В.** *Подарунок найменшим* [Текст]: [про зб. віршів О. Шуплата «Сонечко і Зорянка»] / В. Зелінський // Вільне життя. – 1993. – 26 листоп.

* * * * *

1303. Шуплат Остап Костянтинович [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Література землі Збараської: бібліогр. посіб. / Збараз. центр. бібл. система, метод.-бібліогр. від.; упоряд. М. Дем'янюк. – Збараж, 1995. – С.23-24.

1304. Шуплат Остап Костянтинович [Текст]: [біогр., бібліогр.] // Письменники Збаражчини – дітям: бібліогр. покажч. / Збараз. центр. бібл. систем., метод.-бібліогр. від.; уклад. Т. Кульпа. – Збараж, 2006. – С. 14.

* * * * *

1305. У Збаражі грали шахи на честь Остапа Шуплата [Електронний ресурс] // Народне слово. – Електрон. текст. та граф. дані. – [Україна], 2012. – Режим доступу: <http://narodne-slovo.te.ua/2012/08/29/u-zbarazhi-hrally-u-shahy-na-chest-ostapa-shuplata/>. – Заголовок з екрана. – Мова укр. – Опис зроблено 20.06.2016.

Іменний покажчик

А

Андріяшина С. 63

Анісімова Н. 694, 700

Б

Баб'як П. 4, 5

Бабійчук Б. 1086

Барва Г. 701, 1160, 1161

Басій М. 677, 679

Бастюк Б. 1019

Бачинський Я. 303, 628, 1162

Безкоровайний Є. 502

Бердник М. 101

Білогорка М. 864

Біркова І. 629

Бачинський Я. 303, 628, 1162

Бобрик А. 548

Боднар С. 328-332, 337. 658

Бойко О. 503, 1163

Бондар Л. 1020

Борисюк О. 1165

Борчук А. 1166

Бохенська Є. 1, (2-28)

Брик А. 338

Бубній П. 236

Будзан Г. 1167

Буряк О. 1168

В

Вагов К. 680

Вакуліч Л. 702

Василишин О. 129, 1169-1177, 1229

Василишина І. 1178

Василів Г. 797

Вербовецький В. 29-44, (45-47)

Віконська І. 521

Вітюк О. 504, 522

Возняк О. 865

Войтина П. 2, 7

Г

Галиць Г. 866, 867

Ганусевич Н. 868

Гербіш Н. 48-62, (63-72)

Герман З. 869-871

Гнатюк І. 73-100, (101-141), 1179

Головин Б. 542, 543, 547

Гонтарук Л. 142-180, (181-199), 200, (201-203), 237, 306

Горбатий І. 204-232, (235-278)

Горбач З. 1180

Господарисько С. 1181

Гречанюк С. 1182, 1248

Грещук Г. 703

Гриб В. 106, 183, 181, 279-297, (298-319), 376, 385, 560, 1229

Григор'єва С. 872

Григорій Д. 8

Гром'як Р. 1183

Гурбанська А. 1184

Д

Дем'ян Г. 9, 21

Дем'янова І. 335, 1029

Дем'янюк М. 3, 192, 266, 314, 393,
444, 655, 1185

Демків Б. 184, 185, 238-240

Дерей В. 1021

Дерейко С. 1186

Дзюба Г. 241, 704

Дишкант Ю. 320-325, (326-339)

Дігай Т. 64, 659

Добровольський М. 242-244, 1301

Драчковська О. 873

Друневич М. 17, 265, 514

Дуняшенко Н. 1187

Дущак Л. 892

Дяченко-Лисенко Л. 1188

Ж

Жила В. 394

З

Заморська Л. 437, 1189

Заяць Ю. 340-353, (354-360), 631

Заячківський О. 361-375, (376-382)

Зборовський А. 111

Зелінський В. 1302

Зимомрія М. 2022

Зозуляк Є. 112, 1190-1192

Золотнюк А.

І

Іванко Н. 16

Ільницький М. 706

К

Казмірчук Г. 834

Камінчук А. 1039

Касіян В. 333

Катрук Ф. 113, 114

Качалуба М. 383-392, (393-408)

Квасюк О. 377, 1023

Кириченко Л. 512

Кіпібіда З. 326, 355, 356, 409-431,
(432-455), 440, 500, 501, 626

Кіріндась В. 186, 234, 247-254, 300,
307-309, 316, 326, 378-380, 382, 456-
499, (500-527), 505, 874-876, 1087

Клим А. 528-541, (542-551)

Коваленко С. 512

Коваль І. 835

Ковтун А. 552-559, (560)

Козак С. 707

Колдюк Я. 104

Кононенко П. 740

Коропецька У. 660

Костюк С. 187

Кот Д. 561-566, (567-569)

Кравець А. 1286

Кравчук В. О. 635

Кравчук В. Я. 106, 181, 255, 256, 298,
301, 376, 385, 505, 560, 570-623, (624-
665), 754, 1024, 1088, 1193, 1229

Кравчук Д. 798

Крочак І. 1194

Кульпа Т. 10, 15, 357, 395, 398, 401,
569, 708, 709, 1153, 1195, 1231

Кущак Я. 666-676, (677-683)

Л

Левенець В. 115, 116, 524

Ленчишин А. 127, 1232

Ліберний О. 11, 108, 117, 118, 137, 1025

Лучак В. 877-879

Лятуринська О. 684-693, (694-747)

М

Мазурчук В. 119

Майхрук Б. 310

Малевич А. 794

Мартусь О. 710

Марченко Л. 268

Маслов І. 1196

Медвідь О. 711

Мельник В. 1197

Мельничук Б. 452

Мельничук Х. 1198

Мечик І. 748-751, (752-754)

Михайлюк С. 45, 636, 1089

Міхевич І. 525

Моліцька Г. 1199

Молодинець Б. 880

Муравка І. 799, 812

Мусієнко О. 138

Мушинка М. 397, 407, 408

Н

Назар М. 755-793, (794-813), 836, 1155

Нетеч П. 1200

Новак Н. 662

О

Овсієнко В. 139

Огінська Т. 637

Одинцова Г. 104

Озима Я. 752

Омелько Н. 1287

Ониськів М. 257, 319, 508, 1201-1203

П

Пайонк М. 1224

Панчук І. 1233

Пасічник Б. 120

Пасічник Н. 1040

Пастушенко Н. 712

Пелех В. 1204

Перебийніс П. 301

Перун В. 360
Петраш Б. 807
Петраш О. 12
Петренко М. 140
Петрук-Попик Г. 259, 260
Підставка Р. 13
Піщенко Т. 814-831, (832-842)
Побігушко Г. 1090
Погоріла І. 453
Поліщук Я. 713

Р

Радовська В. 46, 67, 141, 191, 277, 311,
312, 313, 336, 359, 399, 445, 447, 510,
513, 515, 516, 649, 663
Роговий Ф. 1205
Рожко В. 1206
Руснак Л. 881
Рутецька О. 843-862, (863-896)

С

Сапон В. 1042
Семеляк Л. 14
Семеняк В. 454, 639
Сенчишин Н. 18, 46, 47, 67, 191, 193,
267, 278, 313, 315, 336, 359, 381, 399,
400, 445, 446, 511, 513, 515, 517, 518,
546, 568, 650-654, 683, 1222, 1223,
1231, 1234, 1241, 1247
Сиско І. 190, 203, 640, 714, 801, 882,

895, 1058
Ситник Л. 897, 898, (899, 900)
Сіра Г. 1207
Сковронська Є. 901
Слабошпицький М. 746, 1208
Следзінська Л. 109, 902
Сливка Р. 270, 1091
Сорока П. 121, 261, 262, 903-1018,
(1019-1044), 1156, 1209
Сорока Я. 1157-1159, 1210, 1211
Співак І. 1212, 1213
Станкевич О. 715, 716
Стахів Т. 66, 802, 1214
Стожук А. 110
Стрільчук М. 1026

Т

Табака Н. 883
Тарасюк Г. 884
Тарасюк Н. 1045-1054, (1055-1058)
Ткаченко С. 1027
Ткачов С. 24, 103
Ткачук М. 1028
Топало Л. 863, 885
Траф'юк Г. 886

Ф

Фарина І. 664, 717, 1044, 1215
Фаріон А. 887
Філик І. 122, 263, 264, 509, 642, 643,

682, 1059-1085, (1086-1092), 1216, 1217,
1267

Х

Ханас В. 103

Харчук Б. 1093-1149, (1150-1250)

Хом'як В. 1276

Хрін В. 301, 358, 624, 644-646, 803,
1251-1265, (1266-1270)

Ц

Цегляк І. 1271-1274, (1275, 1276)

Ч

Чайківська Я. 545

Черемшинський О. 1218

Чернецький З. 123

Чернихівський Г. 124, 125, 128, 695,
698, 699, 718-725, 738, 1218

Чоловічок О. 1277-1281, (1282-1287)

Ш

Шуплат О. 1288-1299, (1300-1305)

Щ

Щербак Л. 1239

Ю

Юринець І. 126

Я

Яркун А. 648, 665

Ярмиш Ю. 1240

Показчик назв

Анатолій Ковтун	560
«Багатогранний талант науковця»	1037
Біографія Бориса Харчука. Творчість	1243
Біографія Оксани Лятуринської	739
Біографія: Борис Харчук (1931-1988)	1244-1246
Борис Харчук (1931-1988)	1150
Борис Харчук (1931-1988): загальний огляд творчості	1151
Борис Харчук	1164, 1225-1227
Борис Харчук український письменник	1228
Борис Харчук. Творчість. Особистість. Доля	1152
Бохенська Євгенія Іванівна – українська письменниця	19
Бохенська Євгенія Іванівна – українська письменниця, педагог, публіцист	20
Євгенія Бохенська	22
Бохенська Євгенія Іванівна	26, 27, 28
«Буковинчики-веселинчики». Зустріч з письменницею Оленою Рутецькою	890
В Іванчанах вшанували письменницю Тетяну Піщенко	833, 842
Василь Гриб	298
Великий співець Волині (75 р. від дня народж. Б. Харчука)	1230
Вербовецький Володимир	46
Вербовецький Володимир Антонович	47
Весела і сумна Музи Зіновія Кіпібіди	449
Вийшла книга тернопільського письменника-гумориста Зіновія Кіпібіди «Віват, Америку!»	450
Візерунки долі Тетяни Піщенко	837, 841
Вірші Івана Гнатюка	96
Вкраплення у вічність	299
Володимир Вербовецький	43, 44, 46

Володимир Григорович Кіріндась 512
Володимир Кіріндась 500-502
Володимир Кравчук 625, 626
Володимир Кравчук 651
Володимир Хрін 1266, 1268
Володимира Кравчука нагороджено премією «Літературного Тернопілля» 630
Гербіш (Шевченко) Надія 68
Гербіш Надія 67
Гнатюк Іван – поет 102
Гнатюк Іван (27. VII. 1929) – укр. поет і перекладач 103
Гнатюк Іван Федорович 131
Гнатюк Іван. Вірші 97
Гнатюк Іван. Життєпис 132
Гнатюк Іван: Творчість 98
Гонтарук Любов Романівна 192-194, 198
Гонтарук Любов Романівна. Джерело її наснаги 199
Гонтарук Любов Романівна. Поетеса 195
Горбатий Іван Романович 266, 267, 272, 273
Горить його свіча у слові 1247
Гриб Василь Григорович 314, 315, 318
«Дарую Вам тепло душі своєї» 649, 657
День поезії у бібліотеці 1285
«Дзвенить струна Харчукового серця» 1241
Дишкант Юхим 336
Дмитро Москалець, Юхим Дишкант та Артур Ковальчук ув'язнені 339
Добрі вірші Олени Рутецької для чомусиків і чомучок: прем'єра книги «Онучата-маківчата» 891
«Думки без абзаців». Поетичний вернісаж 808
Жива вода – стрімке джерельце 354

«Життя моє лише краплинка, розчинена у вічності земній» 312

Життя у світлинах 300

З мого серця починаєшся ти, Україно 245

З творчих доріг життя (до 55-річчя від дня нар. М. Назар) 810, 811

Заруденські мотиви 246

Заяць Юрій 359

Заячківський Омелян Антонович 381

Зіновій Кіпібіда 432, 433, 438, 439, 442, 443, 451

Іван Гнатюк (1929-2005) 104, 133

Іван Гнатюк 105-107, 130

Іван Гнатюк 99

Іван Гнатюк: Вірю в життя 134

Іван Гнатюк: талановитий і... майже невідомий 100, 135

Іван Горбатий – поет пшеничної провінції 274

Іван Горбатий (1934-1990) 268

Іван Горбатий 269, 275

Іван Федорович Гнатюк 136

Із благословення Петра Перебийніса 505

Його життя – уже історія... 549

Качалуба Михайло 399

Качалуба Михайло Олексійович 400, 403

Качалуба Михайло. Я гордий тим, що родом з України 404

Кіпібіда Зіновій 434, 435, 444, 445

Кіпібіда Зіновій Михайлович 446

Кіріндась Володимир 513-515

Кіріндась Володимир Григорович 516-519, 523

Княгиня української духовності 727

Коли душа багата 632

Кот Данія Едуардівна 569

Кот Данія 567, 568
Кравчук Володимир 626
Кравчук Володимир 652
Кравчук Володимир увійшов до ради Тернопільської філії Національної спілки письменників України 633
Кравчук Володимир Ярославович 653-656, 661
«Крилами своїми він вбирав поезію» 327
Кушак Ярослав Степанович 683
Леонід Ситник 899
Літературна світлиця ім. Б. Харчука в селі Лози Збаразького району 1154
Любов Гонтарук 196, 201, 202
Лятуринська Оксана 728, 729, 741
Лятуринська Оксана Михайлівна 730, 731
Лятуринська Оксана. Княгиня української духовності 742
Лятуринська Оксана: Біографія 743
М. О. Качалуба 405
Марія Назар: «Належу до тих, хто любить іти проти течії» 800
Мечик Інна 753
Михайло Качалуба був громадянином трьох країн, але любив Україну 406
Надійка Гербіш 69-71
Надія Тарасюк 1055, 1056
Назар Марія 795, 796
Назар Марія Іванівна 804-806, 813
Найвідоміший громадський діяч Тернополя відзначив ювілей 550
Наші поети – початківці 681
«Не нарікаю на свою долю»: пам'ять 302
О. Лятуринська 732
Оксана Лятуринська (1902-1970) 733, 744
Оксана Лятуринська 696, 734, 735

Оксана Лятуринська. Поетеса, скульптор 736
Омелян Заячківський 376
Орест Чоловічок 1282, 1283
Остап Шуплат 1300
«Перед незримим вівтарем...» 1038
Петро Сорока 1030, 1031
Петро Сорока: «Ніким не мовлені слова» 1041
Письменника 1220,
Письменницю зі Збаража віднесли до тих молодих авторів, яких варто читати 65
Питома вага слова 1249
Піщенко Тетяна Микитівна 838-840
Подіум її життя 892
Поет пшеничної провінції 276
Поетеса слова і барви (до 110-річчя від дня народження Оксани Лятуринської) 745
Помер громадський діяч, поет, Володимир Кіріндась 526
Помер тернопільський громадський діяч і педагог Андрій Клим 551
Прагнучи пізнати істину» 510, 520
Презентація «Теплих історій до шоколаду» Надійки Гербіш 72
Прем'єра книги «Онучата-маківчата» 894
Премію Іванни Блажкевич присуджено поету-збаражанину, члену Національної спілки письменників та журналістів – Володимир Кравчуку 638
Розкіш слова Любові Гонтарук 189
Рутецька Олена 888
Свій слід у рідному письменстві 15
Сильна й висока душа 23
Ситник Леонід Семенович 900
Славетні постаті Срібнянщини. Володимир Григорович Кіріндась 527
Сміх крізь сльози 447, 455
«Сокровенно так ступаю по землі...» 809

Сорока Петро 1032
Сорока Петро Іванович 1033-1036, 1043
Талант, народжений у Хомах 737, 747
Тарасюк Надія 1057
Тетяна Піщенко 832
У Збаражі грали шахи на честь Остапа Шуплата 1305
У поета золота душа 641
Учитель і поет: Олена Рутецька 889
Учитель і поет: Олена Рутецька 896
Філик Ігор Борисович 1085, 1092
Харчук Б. М. 1235, 1236
Харчук Борис Микитович 1237, 1238, 1250
Хрін Володимир 1269
Хрін Володимир Федорович 1270
Цегляк Ірина Петрівна 1275
Чоловічок Орест 1284
Штрихи до портрета Володимира Кравчука 647
Шуплат Остап Костянтинович 1303, 1304
Юрій Заяць 355, 356
Юхим Дишкант перебуватиме під домашнім арештом 334
«Я гордий тим, що з України родом» 398, 401
100 років від дня народження Михайла Олексійовича Качалуби (7.11.1908-7.04.1993) – українського поета, лікаря, громадського діяча 402
110 років від дня народження Лятуринської Оксани-Зінаїди Михайлівни 726
13 вересня 1931 року народився український письменник Борис Харчук 1242
130 років від дня народження Євгенії Іванівни Бохенської (3.01.1867-30.10.1944) – української письменниці 16
140 років від дня народження Євгенії Іванівни Бохенської (3.01.1867-30.10.1944) – української письменниці 17

145 років від дня народження Бохенської Євгенії Іванівни (03.01.1867- 30.10.1944)
– письменниці, фольклористки, педагога, громадсько-культурної діячки 18

22 червня 85 років від дня народження Кліма Андрія Васильовича 546

3 січня – цей день в історії Тернопілля 25

50 років від дня народження Кравчука Володимира Ярославовича 650

60 років від дня народження Зіновія Михайловича Кіпібіди (11.10. 1953) –
письменника, журналіста, художника 448

65 років від дня народження Гриба Василя Григоровича 317

70 років від дня народження Івана Горбатого (18. 07. 1934-2. 07. 1990) –
українського поета, журналіста 271

1220. 70 років від дня народження Харчука Бориса Микитовича – українського
письменника 1220

75 років від дня народження Івана Горбатого 265

75 років від дня народження Кіріндася Володимира Григоровича 511

75 років від дня народження Харчука Бориса Микитовича – українського
письменника 1221

80 років від дня народження Харчука Бориса Микитовича (13.09.1931-16.01.1988)
– письменника 1222

85 років від дня народження Харчука Бориса Микитовича (13.09.1931-16.01.1988)
– письменника 1223, 1224

Зміст

Від укладачів	3
П. Сорока «Де живем, там мусимо цвісти...»	4
Бохенська Євгенія	9
Вербовецький Володимир	15
Гербіш Надія	20
Гнатюк Іван	28
Гонтарук Любов	45
Горбатий Іван	57
Гриб Василь	67
Дишкант Юхим	74
Заяць Юрій	79
Заячківський Омелян	83
Качалуба Михайло.....	88
Кіпибіда Зеновій.....	101
Кіріндась Володимир	109
Клим Андрій.....	122
Ковтун Анатолій.....	131
Кот Данія	133
Кравчук Володимир	135
Кущак Ярослав	151
Лятуринська Оксана	154

Мечик Інна	165
Назар Марія	168
Піщенко Тетяна	179
Рутецька Олена	187
Ситник Леонід	196
Сковронська Євгенія	198
Сорока Петро	202
Тарасюк Надія	226
Філик Ігор	228
Харчук Борис	234
Хрін Володимир	255
Цегляк Ірина	259
Чоловічок Орест	260
Шуплат Остап	263
Іменний покажчик	267
Покажчик назв	272